உ

கணபதி துணை.

கோயிற்புராணம்

தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவரும் திருக்கைலாசபரம்பரைச்
சைவசித்தாந்த குரவர்களுள் ஒருவருமாகிய
கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த புத்துரையுடன்
மேற்படியூர்
சதாசிவப்பிள்ளையால்
சென்னபட்டணம்
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

தாரண ௵ மார்கழிமீ.

(Copyright Reserved.)

சந்தானகுரவர் வரலாறு.

ஸ்ரீகண்ட பரமசிவன் திருக்கைலாசமலையின்கண்ணே சுத்த மாயாசொரூபமாகிய கல்லாலமர நிழலின்கண்ணே சுத்தவித்தியாமயமாகிய மந்திரசிங்காசனத்தின்மேலே தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்து, தம்முடைய மாணாக்கராகிய திருநந்திதேவருக்கு, சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள் ஒன்றாகிய ரௌரவாகமத்திலே பாவவிமோசனபடலத்திலே சாரமாய் விளங்காநின்ற பன்னிரண்டு சூத்திரத்தைச் சிவஞானபோதம் எனப் பெயர் தந்து உபதேசித்து, அதன்பொருளையும் போதித்தருளினார். அதனைத் திருநந்திதேவர் சனற்குமாரமகாமுனிவருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் சத்தியஞானதரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தார்.

பரஞ்சோதிமகாமுனிவர் கிருபாவசத்தினாலே திருக்கைலாசமலையினின்று நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்து, திருப்பெண்ணாகடத்திலே வேளாளர்குலத்திலே ஸாம்ஸித்தராய்* திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன்மாமனார்வீட்டில் எழுந்தருளியிருந்த இரண்டுபிராயத்தையுடைய சுவேதவனப்பெருமாளுக்குச் சிவதீக்ஷை செய்து, மெய்கண்டதேவர் என்னுந் திருநாமத்தைக் கொடுத்து, அச்சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தருளினார்.

* ஸாம்ஸித்தராவார் முற்பிறப்பிலே சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்து நிருமலாந்தக்கரணராகி மீளப் பிறக்கும்பொழுது அந்த ஞானத்தோடு பிறந்து சிவபாவனை பண்ணுவோர்.

மெய்கண்டதேவர் அச்சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை செய்து, தம்முடைய மாணாக்கர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்களுக்கும் உபதேசித்தருளினர்.

அம்மாணாக்கர்களுள்ளே தலைமாணாக்கரும், திருத்துறையூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஆதிசைவரும், சகலாகமபண்டிதர் என்னுங் காரணப் பெயரை உடையவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியர், சிவஞானசித்தியார் இருபாவிருபது என்னும் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களைச் செய்து, அவைகளையும் சிவஞானபோதத்தையும், திருப்பெண்ணாகடத்திலே பிராமணகுலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்த மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கர்களுள்ளே திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார் உண்மைவிளக்கம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை இயற்றியருளினார்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களாஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, வடமொழியிலே பௌட்கராகமத்துக்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திர

ங்களையும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிகக்கோவை, திருப்பதிகக்கோவை என்னும் பிரபந்தங்களையுஞ் செய்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியார் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணாக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். அன்றியும், சபாநாயகர் விடுத்தருளிய "அடியார்க் கெளியனெஞ் சிற்றம்பலவன் கொற்றங் - குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டு - படியின்மிசைப் - பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து முத்தி கொடுக்க முறை" என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, பெற்றான்சாம்பானுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினார். பின்பு அப்பெற்றான்சாம்பானுடைய மனைவியும் அரசன் முதலாயினோருங் கண்டு அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தற்பொருட்டு முள்ளிச்செடிக்கு முத்தி கொடுத்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியார் சங்கற்பநிராகரணஞ்செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௬.

சிதம்பரமான்மியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செய்யப்பட்ட கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பெட்டகத்துள் இருந்தபொழுது, சபாநாயகர் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி 'நாம் கொற்றவன்குடி உமாபதி புலப் பெட்டகத்துள் இருக்கின்றோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதனைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியார்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகர்சந்நிதியில் அரங்கேற்றியருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் திருத்துறையூர்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் திருக்களாஞ்சேரி.

உமாபதிசிவாசாரியார் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் கொற்றவன்குடி.

சந்தானகுரவர்நால்வர் திருநக்ஷத்திரம்

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கட்ளி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த ரோர்துகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அக்காரல	௧௭௬	அந்தமிலெல	௨௪௯	அனையரநு	௨௨௫
அங்கக்	௧௪௧	அந்தமிலகன	௨௨௪	ஆ[illegible]னீமுன	௨௧௮
அங்கத்திசை	௧௬௩	அந்தமிலபரி	௨௨௭	ஆங்கது	௯௬
அய்கரீ	௭௭	அந்தவுரை	௩௬௯	ஆங்கவனுநகை	௫௦
அங்கருளிப்	௧௮௩	அந்திவந்தனே	௨௧௪	ஆங்கவனுறுதி	௮௭
அங்கவங்க	௨௦௮	அயருமருந்	[illegible]௩	ஆங்கிடமாக	௧௦௯
அங்கவரினே	௨௩௦	அரசாளு	௧௭௯	ஆடியபெரு	௧௨௨
அங்கவா	௨௨௬	அரவரசன	௧௪௦	ஆடினபொங்	௧௨௮
அங்கவணீண	௧௭௦	அரவரை	௧௦௩	ஆடுகவென்ற	௧௩௪
அங்கவனின	௧௫௦	அரியவாக	௯௬	ஆடுவாராடாத	௬௧
அங்குமு	௨௪௦	அரிவையனே	௭௦	ஆணடிட	௮௮
அசசயிகு	௧௭௪	அரிவையூ	௧௯௩	ஆணடிடு	௨௦௦
அடவியிற	௧௮௬	அருணறபு	௨௬௧	ஆதிநாயக	௧௮௮
அடியனே	௧௭௮	அருந்திக	௨௧௯	ஆதியைப்ப	௧௮௯
அடுபுலித	௧௦௫	அருந்தவ	௨௩௪	ஆபபோரு	௨௦௫
அணடாகண	௧௩௧	அருளதறு	௧௮௪	ஆயிரமதி	௧௧௫
அணடாநாய	௨௩௨	அருளபுரி	௧௦௭	ஆரணங்கண	௩
அணடாபிரா	௧௩௩	அலைபணத	௧௦௫	ஆரணமனைத	௯௨
அணடாபெ	௧௬௮	அவவரையி	௫௬	ஆரணவுரு	௧௯௬
அணடனது	௭௮	அழுந்திய	௨௨௨	ஆராதமன	௧௬
அணணலாா	௯௯	அழகாலெழு	௩௭	ஆலநசகுவா	௩௫
அணணனு	௨௪௦	அணந்தணு	௯௩	ஆலவாயனந்த	௮௬
அததகு	௧௦௨	அனபூடுருக	[illegible]௪	ஆலிகணம	௧௭௩
அததனுட	௧௭௨	அனறுருவனம	௯௨	ஆலமபெருமா	௪௧
அததனபர	௪௪	அனறனறலை	௨௭௦	ஆனைததிரள	௨௬௬
அந்த[illegible]ாக	௧௫௬	அன்றுதெ	௧௩௮	இங்கிவா	௧௧௩
அந்தமிலர	௨௧௭	அனனவாக	௧௫௯	இங்கிவன்	௨௦௯
அந்தமிலித	௧௫௩	அன்னவளை	௧௭௮	இடமால	௨௫௮
அந்தமிலி,மெ	௧௯௧	அன்னைநீற	௨௨௦	இடடபல	௬௫

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இந்தகைய	௨௪௯	எண்ணரியதிற	௯௬	கண்டபோ	௮௭
இந்தவகைசிவ	௨௨	எண்ணரியவ	௫௭	கண்டனா	௧௨௭
இந்தவகைவள	௪௭	எண்ணெருங	௧௧௮	கண்ணுயிர	௨௯௪
இந்திரன்	௧௦௯	எண்ணிலிரு	௨௬௫	கண்ணுத	௧௯௭
இப்படித	௮௯	எத்தகைய	௨௫	கண்ணுதலோற	௨௦
இப்பரிசா	௧௪௪	எத்தனமை	௨௯௰	காணமனந	௭௨
இப்பெற்றி	௨௫௪	எவராலு	௯௪	கரணமனந	௧௨௫
இரணியவன்	௧௮௯	எழுந்தபெட்டு	௫௨	கரவிலாடல	௨௬௬
இரவியுமசசி	௧௮௫	எழுந்தருள	௧௦௪	கரவினிருந்த	௧௬௯
இருமபொதது	௧௪	எனசெய	௧௭௫	கருநதில	௯௯
இருவகை	௯௧	என்றருளுஞ	௬௭	கலைமுதலா	௧௫௫
இவ்வகைப்	௧௮௮	என்றருளசெ	௨௬௧	கறவையான	௧௧௬
இவ்வகை	௧௨௫	என்றவ	௧௯௦	கற்பக	௧௯
இறைமறை	௭௮	என்றினன	௪௯	கற்புடைய	௯௬
இறக்கு	௨௪௬	என்றுமருந	௨௦	கற்றதற்பின்	௧௯௦
இனியனை	௭௯	என்றெண	௨௭௧	கன்றமான	௧௯௯
இனபாக	௧௮	ஏயந்தவசா	௯௮	காடதனி	௧௯௪
இன்றெமக	௨௦௪	ஏரடங்கு	௯௭	காமெமல	௧௭௦
இன்னவகை	௨௪௫	ஏராருங	௧௭௪	காணவிலகக	௨௪௪
இன்னவாறு	௮௨	ஏழுகினை	௨௪௨	காதமருங	௧௨
இன்னுயிரக	௨௦௯	ஐந்துநதுப	௧௧௯	காதராமாரு	௪௭
ஈராறுயி	௨௭௨	ஐடமிட	௫௮	காதலிறெகி	௧௦௧
ஈறிலபெரு	௨௬௯	ஐபமுளதில	௯௧	காரணனே	௧௨௪
உருகிடவுள	௧௦௬	ஒருவனை	௧௨௪	காராரகட	௨௯௨
உருகுபதகு	௨௬௯	ஒன்றியசி	௯	காலமறிந	௧௮௨
உன்னருமு	௪௯	ஓங்கிய	௧௧௯	காலமுமசே	௧௧௨
எகருமுழ	௧௬௫	ஓவிடலி	௧௯௯	காலமபெற	௬௧
எஞ்சாத	௯௫	கங்கை	௨௦௬	காலதொட	௨௬௭
எண்டகுது	௨௨	கடமாறென	௨௫௯	காலையுமசசி	௧௪௨
எண்டகுரா	௨௨௮	கடிமல	௧௨௦	குடமுழவங	௧௬௨
எண்டியெச	௧௯௫	கட்டங்கிய	௨௯௮	குழையாரகட	௨௯௯

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்.
கேட்டூ	௧௭௨	தநதைமயனு	௬	துறகட	௨௦௧
சொருதாா	௨௬௭	தவமிக	௮௧	துனபமெய்	௨௧௦
கோகனதன்	௧௫௨	தவமெனவயு	௨௩	தெணடிரை	௧௮௩
கோங்மிகு	௬௪	தறபதமாகுந	௧௨௩	தெள்ளுமணர்	௫௦
சகலீடகளா	௬௦	தறபரமாயப	௩	தெனகடலி	௧௬௬
சங்கமிருநத	௨௩௫	தனிபபுதவல	௨௨	தேசமலி	௧௫
சித்திகளிற	௧௫௫	தன்றனி	௧௬௪	தேசமாா	௧௬௫
சயமலிசாம	௨௦௧	தனனேன்வரு	௫	தேசிறபொ	௨௬௩
சாயவாா	௫௮	தாகதுதா	௬௬	தேராடிக	௬
சிநதைம,தெ	௨௩௮	தாகத்திற	௧௧௭	தேவாகடே	௧௩௫
சிநதைமகி,து	௧௪௫	தாளுளை	௧௪௧	தொழுதல	௨௦௬
சிராருநிரு	௫௩	தாருமபாரு	௨௫௨	தொணமைய	௧௩௭
சிராசிவ	௪௨	தாரபூனா	௨௪௧	தோடிறை	௧௩௦
சிரார்தரு	௨௬	தாழநதமடை	௪௬	நடநிலை	௨௩௩
சுருதிவழி	௧௫௭	திகழ்தரு	௧௨௬	நடநதெழ	௧௮௨
சூடினா	௭௬	திடமதன	௬௭	நடமுயலும	௭௦
செடிசோ	௨௭௪	திணணமா	௧௦௭	[illegible]டமுயல	௧௧௬
செமமை	௨௩௧	திருஞான்	௭	நணணித்தி	௨௫௫
செயதவன்	௮௩	திருநடமுன்	௧௮௫	நயமுனியும	௧௪௬
செழுவான	௨௬௦	திருநீறுநுதல	௨௬	நலமலியுந	௧௮
சென்றபி	௧௫௩	திருநதநடந	௧௬௨	நறபுனமிகு	௩௬
சென்றுமுனி	௫௭	திருமகளு	௪௮	நறுநதை	௩௮
சென்றுவண்	௧௩௪	திருமலிவித	௧௪௫	நறறவமைந	௧௬௮
சென்னிசோ	௨௦௪	திருவாய்நிலை	௧௧௮	நனமேனி	௪௩
சொலலோமெ	௨௦	திருவடியினு	௫௩	[illegible]டருநவி	௬௪
சொற்றுரு	௨௭௩	திருவருள	௬௮	நா[illegible]ாறு	௧௧௧
சொன்னமொ	௨,௪	திருவுளமா	௨௧௬	நாதனருள்	௧௮
ஞாலந்தாயிர	௨௬	தில்லைமெல	௨௧௩	நாரணன	௧௨௬
ஞானநமக்கு	௧௩௬	தீதிலாத	௨௧௫	நாநதனா	௧௪௭
தடமாமலா	௩௧	தீடியம	௧௨௧	நாவிரவு	௮
தணஞாமதி	௩௩	துரங்கமின	௧௬௬	நிலையழிதற	௧௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நிலனுமின	௬0	பூவுமர்வோன்	௧௫௧	மலருபுலிக்	௬௮௫
நீயினிககாள	௯௫	பெருககுவி	௧௮௧	மழைவழங	௨௭௫
வொநதபங	௮௯	பேசரிய	௧௬௭	மறநதாலு	௧௧
பகுகமில	௨௰0	பேசுபுகழ	௭	மறைமுனிவ	௬௭௯
பணடைய	௭௪	பேதையாகண	௬௨	மறறினாங	௨௩௬
பதிகளெண	௧௯௨	பொட்டுமலி	௫௪	மறறதுகடந	௩௬௩
பாநதபெரும	௪௭	பொருவிலரு	௧௪	மறறதுசிதட	௯௫
பாபத	௧௨௭	பெருநயிலபு	௧௨௨	மறறதுவரும்	௧௫௮
பரிவுடனு	௧௩௨	பொறபதப	௧	மறறவரை	௧௬௭
பருபபத	௧௬௪	பொறபாவி	௨௫௭	மறற்வா	௧௪௮
பனமணி	௨௪௪	பொனறிகழ	௧௩	மறறவன்முப்	௧௭௭
பன்னுகணத	௧௪0	பொனனசல	௧௩௮	மனசகளி	௧0௯
பனனுமநதி	௨௨௩	பொனனணி	௨௪௩	மனஙகுளிர	௨௪௭
பாசததனை	௨௭0	போதுகவெ,	௧௫௨	மனுவினமல	௩௬௧
பாருயிாகட்	௨௪	போதுக, று	௨௩௮	மனமதன	௨௩௩
பாவகமிறந	௧௯௫	போதுவீரா	௨௨௩	மனறமர்	௨௧௮
பிரமரேமுத	௨௧௩	போனகயால	௨௫௧	மனருடிய	௨௬0
பிறநதில	௧௯௩	போனபல	௧௭௬	மனறினமணி	௫
பினபகொடி	௩௯	மஙகல	௧0௪	மனனவா	௩௨௮
பின்னுமதன	௧௭௧	மஙகலமாா	௧௯	மன்னவனு	௧௬௧
புகழுமபல	௨௬௫	மணமேதகு	௪௧	மனனவனெ	௨0௩
புணடரிகம்	௧௭௧	மணடாணிடர்	௨௭	மன்னனெறி	௫௫
புணடரிகவிழி	௪௯	மணடிவந	௧00	மன்னுநறறவ	௨௧௧
புநதியினிற	௧௭௫	மணணுலகி	௧௫௭	மனனுமருந	௨௧
புரவியை	௨௨௯	மணணிலிரு	௧௧	மனனுமாறய	௨0௮
புனிதபுயஙக	௩	மணணுலக	௨௫௩	மனனுமொளி	௫௧
பூஙகமலத	௨	மருமருும	௨௧௨	மாசிலாவுல	௨0௨
பூஙகமுகம	௧௨௧	மலஙகவெரி	௬௯	மாீனடகு	௩௮௬
பூசையங	௧௮	மலரவனுந	௧௪௮	மாறவன	௮0
பூபதனெண	௧௫0	மலரெரி	௧௩௭	மாமணித	௨௩0
பூவமாவோனு	௧௪௩	மலருபுகழ	௧0	மாமணிநற்	௫௫

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மார்கழி	௧௬அ	யாருமணோ	௧௪௬	விரிநதபுது	௨௪அ
மார்கழியாதி	௨௫0	வணடேறும	௩௨	விழிநமை	௨௩௭
மாவயஙக	௧௨அ	வநதவா	௧௧௯	விறகழியம்	௨௨௧
முநதிய	அ௪	வருகிளவ	௧அ0	வீசியகஙகை	௧௪௯
மூநதய	அ௫	வருமாதெரிபஉகள	௭	வீசியசெயய	௧௧௬
மூமமைய	௨௨௬	வலஙகைமான	௬௩	வீநதராவான	௧௩௧
முறகாலந	௧௫௪	வலஙகொளை	௧0அ	வெணடிரை	௧௧0
முனபருந	௧அ௬	வனபுலிச	௨௧௬	வெனறிகொ	௧௧௪
முனபிசசைவ	௫௬	வாககொடு	௧௬௧	வெனறிநடந	௨௪௯
முனனுளபதி	௩0	வாசகங	அ௪	வேடனும	௧௬௫
மெயமைநற	௧௬௨	வாசமாமல	௧0௬	வேடடுவற	௬௬
மேயதொரு	௫௨	வானவா	௧௫அ	வேணடிநங	௧0௬
மேவுமபா	௨௫௬	விணணுடரு	௩௬	வேதனும	௧௪௬
மைவிருசு	௫௬	விணணோ	௨௫௬	வையகமாயை	அ௬
மொழியது	௨௯௪	விரவரி	அ௧	வையகமினபுற	௪
மொழியும்	௨அ	விரவிய	௭௯		
யாதுசெயகு	௨0௭	விரவுசிஙக	௧௬0		

சருக்கவகராதி.

சருக்கம்.	பக்கம்
இரணியவன்மசருக்கம	௧௫௪
திருவிழாசசருக்கம்	௨௨௫
நடராசசசருககம்	௪௨
பதஞ்சலிசசருககம்	௪௭
பாயிரம்	௨
வியாககிரபாதசசருககம்	௧௪

சிதம்பர தசதீர்த்தம்.

*

க சிவகங்கை—இது கனகசபைக்கு வடக்கே உள்ளது

௨ குய்யதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடகிழக்கே உள்ள சமுத்திரத்திற் பாசமறுத்த துறை

௩ புலிமடு—இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே உள்ளது.

௪ வியாக்கிரபாததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருப்புலீச்சுரத்துக்கு எதிரே உள்ளது இது இளமைநாயனார்குளம் எனவும் பெயர் பெறும்

௫ அனந்ததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்னுள்ளது.

௬ நாகசேரி—இது திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கே உள்ளது.

௭ பிரமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே திருக்களாஞ்சேரியில் உள்ளது

௮ சிவப்பிரியை—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே பிரமசாமுண்டிகோயிலுக்கு முன்னே உள்ளது

௯ திருப்பாற்கடல்—இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.

௰ பரமானந்தகூபம்—இது கனகசபைக்குக் கிழக்கே உள்ளது.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயிற்புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

பொற்ப தம்பொது வார்புலி யூர்புகழ்
சொற்ப தம்பொரு ளாகுவ தூயவ
ரற்ப கற்றொழு வார்மணி கோபுரக்
கற்ப கத்தனி யானை கழல்களே

இ-ள். பொற்ப தம்பொது ஆர் புலியூர் புகழ் சொற்ப தம்பொருள் ஆகுவ - பொன்னாலாகிய ஒளியையுடைய சபை பொருந்திய சிதம்பரத்தைப் புகழும் புராணத்தக்குப பதங்கடோறும் பொருளாய நிகழ்வன - தூயவர் அற்பகல் தொழ அணி கோபுரம் வரு கற்பகத் தனி யானை கழல்களே - (சித்த) சுத்தியையுடைய அடியார்கள் இரவும் பகலும் வணங்க அலங்கரிக்கப்பட்ட (மேலை) கோபுரத்தின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும் கற்பகவிநாயகராகிய ஒப்பில்லாத யானைமுகக்கடவுளுடைய திருவடிகளேயாம் என்றவாறு.

பதம் முன்னையது ஒளி, பின்னையது சொல். சொல்லென்பது இங்கே புராணத்துக்கு ஆகுபெயராய் நின்றது

பாயிரம்

பூங்கமலத் தயனுமலர் புண்டரிகக் கண்ணனுந்,தாங்
குபல புவனமுமேற் சகலமுமா யகலாதோங்கு,
மொளி வெளியே நின்றுலகு தொழ நடமாடுந், தேங்க
மழும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி

இ-ள். பூங்கமலத்து அயனும் அலர் புண்டரிகக்கண்ணனும் தாங்கு பல புவனமும் - பொலிவாகிய தாமரைமலரில் இருக்கும் பிரமதேவராலும் அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய விட்டுணுவாலும் தாங்கப்படுகின்ற பல புவனங்களும்—மேற்சகலமுமாய - (அவற்றிற்கு) மேலாகிய எல்லாப்புவனங்களுமாய—அகலாது ஓங்கும் ஒளி- (அவற்றை) நீங்காது நிறைந்து நிற்கின்ற உயர்ந்த ஒளியாகிய சிவம்—உலகு தொழ - ஆன்மாக்கள் வணங்கும்பொருட்டு—வெளியே நின்று நடம் ஆடும் - திரோதானசத்தி நீங்க நின்று திருநிருத்தஞ்செய்தருளும்—தேம் கமழும் பொழில் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - மணங்கமழ்கின்ற சோலைகளாலே சூழப்பட்ட தில்லையினகத்துள்ள திருச்சிற்றம்பலந் துதிக்கப்படுவது எ-று.

சிற்றம்பலம் ஞானசபை. திரோதானம் மறைத்தல். போற்றியென்பதனுள் இகரஞ் செயப்படுபொருள்விகுதி, ஊருணியென்பதனுட்போல. போற்றியென்பதனை வாழியவென்பது வாழியென வந்தாற்போல வந்த வியங்கோண்முற்றெனக் கொண்டு காக்கவென்பது பொருள் கூறினும் பொருந்தும் (க

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத் தானந்த வொளியுலகிற்
காரணமுங் கற்பனைகடந்த கருணைதிருவுருவாகிப்
பேரணங்கி னுடனாடும் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்சேர்
சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி

இ - ள். ஆரணங்கள் முடிந்த பதத்து ஆனந்த ஒளி - வேதங்கள் முடிந்த இடமாகிய உபநிடதங்களில் உணர்ந்தப டும் இன்பவொளியாகிய சிவம் — உலகில் காரணமுங் கற்பனை கடந்த கருணை திருவுருவாகி - உலகத்திற்கு (தனக்கு) உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமுங் கடந்த திருவருளே திருமேனியாகக் கொண்டு — பேர் அணங்கினுடன் ஆடும் பெரும்பற்றப்புலியூர் சேர் - பெருமையாகிய பராசக்தியோடு திருநிருத்தஞ் செய்தருளும் பெரும்பற்றப்புலியூரிலே பொருந்திய — சீர் அணங்கு மணி மாடத் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - அழகிய திவ்விய ரத்தினங்களாலாகிய மாடங்களினாலே சூழப்பட்ட திருச்சிற்றம்பலந் துதிக்கப்படுவது எ - று.

பற்று இடம் பெரும்பற்றப்புலியூர் தன்னைத் தரிசித்த ஆன்மாக்கட்குத் தன்னிடத்தே பெரும்பற்றை விளைக்கும் புலியூர், அகரம் சாரியை. சிவம் திருநிருத்தஞ்செய்தருளுந் திருச்சிற்றம்பலமெனக் கூட்டுக. (௨)

தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவிலநு பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யானந்த நிலயவொளி [ரு
பொற்பினதாய்ப் பிறிவிலதாய்ப் பொருளாகியருளாகுஞ்
சிற்பரமா மம்பரமாந் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி

இ - ள். தற்பரமாய் - ஆன்மாவுக்கு மேலானதாய் — பரபதமாய் - மேலாகிய பொருளாய் — தாவு இல் அநுபூதியதாய் -

குற்றமில்லாத அநுபவஞானத்தால் அறியப்படுவதாய — அற்புதமாய - ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பதாய — ஆம் அமுதாய - அரிய அமிர்தமயமாய — ஆனந்த நிலய ஒளிப் பொற்பினதாய - ஆனந்த நிருத்தப் பிரகாசத்தினது மிகுதியையுடையதாய — பிரிவு இலதாய - (சிவத்தோடு) நீக்கமில்லாததாய — பொருளாகி - உண்மையாய — அருளாகும் - சத்திரூபமாயுள்ள — சிற்பரம் ஆம் அம்பரம் ஆம் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - சிதம்பரமாகிய திருச்சிற்றம்பலம் துதிக்கப்படுவது எ - று

தற்பரம் தனக்குப் பரமென விரியும் தனவொன்றது ஆனமையைப் பதம் பொருள் நிலயம் கூறுது. பொற்பு மிகுதி சிற்பரமா மம்பரம் - சித்தெனுஞ் சொற்குப் பின்னதாகிய அம்பரம், எனவே, சிதம்பரம் எனறவாறாயிற்று பரம பிரா. சிதம்பரம் ஞானாகாசம். (௬)

வையகமின் புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோற்றி கருணைமுக மலர்போற்றி
மெய்யிலகுமொளிபோற்றி விரவியெனையெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடிபோற்றி திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி

இ - ள் வையகம் இன்பு உற நின்ற மரு மலி பொற்பதம் போற்றி - பூமியிலுள்ளோர் இன்பமடையும் பொருட்டு, நின்றருளிய மணம்நிறைந்த பொன்போலும் திருவடி துதிக்கப்படுவது, — கை அமரும் நிலை போற்றி - திருக்கரம் அமைத்தருளிய நிலை துதிக்கப்படுவது, — கருணை முகமலர் போற்றி - காருண்ணியத்தன்மையுடைய திருமுகமாகிய செந்தாமரைமலர் துதிக்கப்படுவது, — மெய் இலகும் ஒளி போற்றி - திருமேனியில் விளங்கும் ஒளி துதிக்கப்படுவது, — விரவி எனை எடுத்து ஆண்ட செய்ய திருவடி போற்றி - (அநாதியே) கலந்துநின்று என்னை (பிறவிக்கடலின்) வீழாமல் எடுத்தாட்கொ

ஊடருளிய சிவந்த திருவடி துதிக்கப்படுவது,—திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - திருச்சிற்றம்பலந் துதிக்கப்படுவது எ - று ()

மன்றினமணி விளக்கெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
பொன்றியமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகும்பர்
சென்றுதொழ வருள்சுரக்குஞ் சிவகாம சுந்தரித
னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி

இ - ள் மன்றின் மணி விளக்கு எனலா மருவு முக நகை போற்றி - கனகசபையிலிட்ட இரத்தினதீபமென்றும்படி பொருந்திய திருமுகத்தினது ஒளி துதிக்கப்படுவது,—ஒன்றிய மங்கலநாணின் ஒளி போற்றி - (எக்காலமும்) பொருந்திய மங்கல சூத்திரத்தினது பிரகாசந் துதிக்கப்படுவது,—உலகு உம்பர் சென்று தொழ அருள் சுரக்கும் சிவகாமசுந்தரி தன் நின்ற திருநிலை போற்றி - பூவுலகத்தாரும் தேவுலகத்தாரும் போய் வணங்க (அவர்களுக்கு) கருணையைப் பயக்குஞ் சிவகாமசுந்தரியம்மையாருடைய நின்றருளிய திருநிலை துதிக்கப்படுவது,—நிலவு திருவடி போற்றி - விளங்குகின்ற திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன எ - று

எனலாக என்பது எனலா எனக் குறைந்து நின்றது (௬)

தனோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மினோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
மனோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குப்பாற் [றி
பொனோங்க ளுமனோங்கும் பொற்புமா கற்பகம்போ

இ - ள் தன் ஓங்கு மலர் அடியும் - தம்முடைய மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளும் [தன்னுடைய பெருத்த அகன்ற அடியும்]—தளிர் ஓங்கு சாகைகளும் -

(செவ்வொளியினாலே) தளிரினுஞ் சிறந்த திருக்கரங்களும் [தளிர் நிறைந்த பக்கக்கிளைகளும்] மின் ஓங்கு முகக்கொம்பும் - ஒளி சிறந்த முகத்திற்கொம்பும் [ஒளி மிகுந்த அடிப்பணைகளும்]—விரவிய கள் மலர்களுமாய-பொருந்திய மூன்று திருக்கண்மலர்களுமாய [கள் விரவிய மலர்களுமாய - தேன் பொருந்திய பூக்களுமாய]—மன் ஓங்க நட்டு ஆடும் மன்று - பதியாகிய சிவம் (ஆன்மாக்கள் பாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) ஓங்கும்பொருட்டுத் திருநிருத்தஞ்செய்தருளுங் கனகசபையினுடைய—ஓங்கு குடபால் மதில் - உயர்ந்த மேலைத்திருமதிலிலே—பொன் ஓங்கல் முன் ஓங்கும் பொற்பு அமர் கற்பகம் போற்றி - பொன்மலைபோலுந் திருக்கோபுரத்தின் முன் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு பொருந்திய கற்பகவிநாயகர் துதிக்கப்படுவர் எ - று.

சாகை கைக்கும் மரக்கிளைக்கும் பெயர். (௬)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரள்மாகக் கட்டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலாலகமழு
நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டுமே
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி.

இ - ள் தேர் - தேர்களையும்—ஆள் - காலாட்களையும்—திக்கயம் காட்டும் திரள் மா - திக்குயானைகளைப்போலத் தம்மைத் தோற்றுவிக்குங் கூட்டமாகிய யானைகளையும்—கட்டு அயம் - (சேணம்) கட்டப்பெற்ற குதிரைகளையும்—மூட்டி - கூட்டி—போர் ஆட்டி - யுத்தஞ்செய்து—புறம் காட்டிப் போம் காட்டில் - புறகிட்டுப் போகுங் காட்டிலே—புலால் கமழும் நீர் ஆட்டி-புலவு கமழும் இரத்தநீரால் குளிப்பித்து—சூர் மாட்டி-சூரபன்மனை மாளவித்து—நிகழ் நாட்டில் புகழ் நாட்டும் - விளங்குகின்ற உலகத்தின்கண்ணே (தமது) கீர்த்தியைத்

தாபித்தருளிய—போராட்டி சேர்ந்திடும் பிள்ளையார் கழல் போற்றி - பெருமையையுடைய உமாதேவியார் சிவபூசைசெய்யத் வளர்ந்தருளிய இளையபிள்ளையாருடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன எ - று. (எ)

திருஞான சம்பந்தர் செய்யதிரு வடிபோற்றி, யரு
ளாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி, கருமாள
வெமையாளுங் கணணுதலோன் வலிந்தாண்ட, பெரு
மாள்பூங் கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பர்கள்போற்றி

இ - ள் திருஞானசம்பந்தர் செய்ய திருவடி போற்றி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய சிவந்த திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன,—அருள் நாவுக்கரசர் பிரான் அலர் கமல பதம் போற்றி - கருணையையுடைய திருநாவுக்கரசுநாயனாருடைய அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன,—கருமாள எமை ஆளும் கணணுதலோன் வலிந்து ஆண்ட பெருமாள் பூங் கழல் போற்றி - பிறவி கெடும் வண்ணம் எம்மையாண்டருளிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வலிய அடிமைகொண்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன,—பிறங்கிய அன்பர்கள் போற்றி - உயர்ந்த மற்றைத் திருத்தொண்டர்களும் துதிக்கப்படுவார்கள் எ - று. (அ)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழி றடித்தபர வருசெழுந்த தாலத்தி னெழுந்து
தேசமலி தரப்பொழிவார் சிவபோத மிகவிளைவான்
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி.

இ - ள். பேசு புகழ் வாதவூர்ப் பிறந்து - பேசப்படுங் கீர்த்தியையுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து [வாயு

மண்டலத்திற்றோன்றி]—பெருந்துறைக்கடல் உண்டு - திருப்பெருந்துறையில் ஆனந்தசமுத்திரத்தைப் பருகி [பெரிய துறைகளையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகி]—ஆசு இல் எழில் தடித்து அபூர - பாசமில்லாத ஆன்மப்பிரகாசம் மிகுந்தது செல்லு [குற்றமில்லாத அழகையுடைய மின்னல் உண்டாக]—அருசு எழுத்தால் அதிர்ந்து எழுந்து - பஞ்சாக்கரோச்சாரணத்தினால் (வாசனையுடன்)தள்ளி மேலிட்டு [அம் செழுத்தால் அதிர்ந்து எழுந்து - சலத்தினுடைய வளமையினாலே முழங்கி எழுந்து]—தேசம் மலிதரப் பொது ஆர் சிவபோகம் மிக விளைவான - ஞானப்பிரகாசமிகும்படி கனகசபையிலே நிறைந்த சிவானந்தம் மிகவிளையும்பொருட்டு [தேசங்கள் மலியும்படி யாவருக்கும் பொதுவாய நிறைந்த நல்ல போகங்கள் மிக விளையும்பொருட்டு]—வாசகம் ஆம் மாணிக்க மழை பொழி மா முகில் போற்றி - திருவாசகமாகிய மாணிக்கமழையைப் பொழிந்தருளிய(திருவாதவூரடிகளாகிய)பெரிய மேகம் துதிக்கப்படுவது. எ - று. (கூ)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரெனுந்
தேவர்கடே வனசெல்வச்செல்வர்களாயதிகழ்வேள்வி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய மேன்மையரா
மூவுலகுந் தொழுமூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி.

இ - ள். நா விரவு மறையினராய் - நாவிலே பொருந்திய வேதத்தையுடையவர்களாய்—நாம் இவரில் ஒருவர் எனும் தேவர்கள் தேவு அன செல்வச் செல்வர்களாய - நாம் இவர்களுள் ஒருவரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவதேவராகிய சிவபெருமானைப்போன்ற செல்வத்துட் செல்வமாகிய ஞானத்தையுடையவர்களாய்—திகழ் வேள்வி பாவு நெறி பல செய்யும் பான்மையராய் - விளங்குகின்ற யாகங்களைப

பொருந்திய பலவிதமாகச் செய்யுந் தகுதியையுடையர்க் ளாய—மேன்மையராம - (யாவருக்கும்) மேலானவர்களாயி ருக்கின்ற—மூவுலகும் தொழும் மூவாயிரம் முனிவர் அடி போற்றி - மூன்றுலகத்தாரும் வணங்குந் தில்லைமூவாயிரமு னிவர்களுடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ - று. (௧0)

தந்தையென் றிகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசர்விறற்றருமெய்ச்
சிந்தையரா யெல்லையிலாத் திருவேடத் தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வளர்க்குமியல்பினராயமுயறவங்க
ளந்தமிலா வடியவர்கட் டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி

இ - ள். தந்தை என்று இகழ்ந்த புகழ்ச் சண்டேசர் (போற்றி) - (சிவத்துரோகஞ்செய்த எச்சதத்தனைத் தமக்குப்) பிதாவென்று நோக்காது தண்டித்த கீர்த்தியையுடைய சண் டேசுரநாயனார் துதிக்கப்படுவார்,—விறல் தரும் மெய்ச் சிந் தையராய - ஞானவீரம் தக்க உண்மையாகிய சித்தத்தையு டையர்களாய—எல்லை இலாத திருவேடத்தினராகி - எண் ணில்லாத திருவேடங்களையுடையர்களாய—எந்தை பிரான் அருள் வளர்க்கும் இயல்பினராய் - எமது பிதாவாகிய சிவ பெருமானுடைய திருவருளினாலே வளர்க்கப்படும் நற்குணங் களையுடையர்களாய—முயல் தவங்கள் அந்தம் இலா அடியவ ர்கள் திருக்கூட்டமவை போற்றி - முயலுந்தவங்களினாலே முடிவில்லாதவர்களாயுள்ள அடியார்களுடைய திருக்கூட் டங்கள் துதிக்கப்படுவன். எ - று.

எல்லையிலாத் திருவேடமென்றது சடை முண்டம் சிகை முதலியவற்றை (௧௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முதற்றருசீ யுலகுய்யத்
துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி

மன்றினிடந் தொழுதெல்லை வளாகனக மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி.

இ - ள். சீர் ஒன்றிய இரவி குலம் உவந்தருள் - சிறப்புப்பொருந்திய சூரியவமிசத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து— உலகு உய்யத் துன்று புகழ்த் திருநீற்றுச் சோழன் என முடி சூடி - ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு மிகுந்த கீர்த்தியையுடைய திருநீற்றுச்சோழனென்று முடி தரித்து—மன்றில் நடம் தொழுது - கனகசபையின்கண்ணே செய்யப்படும் திருநிருத்தத்தை வணங்கி—எல்லை வளா கனக மயம் ஆக்கி - (அச்சபையினது) திருவெல்லையை (ஒளி) வளரும் பொன்மயமாகச்செய்து—வென்றி புனை அநபாயன் விளங்கிய பூங்கழல் போற்றி - வெற்றி பெற்ற அநபாய சோழநாயனாருடைய விளங்கிய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று.

திருவம்பலமும் திருக்கோபுரமும் திருமண்டபங்களும் பொன்னால் வேய்ந்தமையால், எல்லைவளா கனகமயமாக்கி என்றார். (௧௨)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பல்கிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராய்க்
கல்விகளின் மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய்த் திருத்தங்குருட்
செல்வழலி யகம்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்போற்றி

இ - ள். மல்கு புகழ் நடராசன் வளர் கோயில் அகலாது - நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய நடராசரது (சிவதருமம்) வளரும் திருக்கோயிலைப் பிரியாது—பல கிளைஞருடன் உரிமைப் பணி செய்யும் பரிவினராய - பலசுற்றத்தாரோடு (தங்கள் தங்களுக்கு) உரிமையாகிய தொண்டுகளைச் செய்யும் அன்பையுடையாராய—கல்விகளின் மிகும் எல்லைக் கருத்தினராய -

கலவிகளினுடைய மிக்க எல்லையிலே கருத்தையுடையாக்ளாய—திருத்தன அருட் செல்வம் மலி அகம்படிமைத் திறலினார்தம பதம போற்றி - அநடராசருடைய திருவருட் செலவம நிறைநத ஞானவலியையுடைய திருவகம்படியார் பதினாயிரவருடைய திருவடிகள துதிக்கப்படுவேன் எ - று. (கந)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய வானிரயந் துயாக்குடலர், யெண்ணிலுட லொழியழுப விருந்தவத்தா லெழிற்றிலலைப், புண்ணியமன றினிலாடும போதுசெயயா நடங்காண, நண்ணுமுட லிதுவன்றே நமக்குடலாய நயந்தவுடல.

இ - ள். மண்ணில இருவினைக்கு உடலாய - பூமியிலே (புண்ணியமும் பாவமுமாகிய) இருகருமங்களுக்குஞ் சரீரங்களாகியும்—வான நிரயததுயாக்கு உடலாய - சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் சுகமும துக்கமுமாகிய இருபலங்களுக்குஞ் சரீரங்களாகியும—எண் இல உடல் ஒழிய - அளவில்லாத சரீரங்கள் ஒழிய,—முயல இருந்தவத்தால - செய்யப்பட்ட பெரிய தவத்தினாலே—எழிற்றிலலைப் புண்ணிய மன்றினில ஆடும - அழகையுடைய தில்லையினுள்ள சுத்தமாகிய கனகசபையினிடத்தே நடிக்கும—போது செய்யா நடம் காண நண்ணும் உடல் இது அன்றே - காலந்தோறும் வேறுபடாது ஒருதன்மையதாகிய திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுக் கிடைத்த இந்தச்சரீரமன்றோ நமக்கு உடலாய நயந்த உடல் - நமக்குச் சரீரமாகி (நம்முளவில) விரும்பிய சரீரம. எ - று. (கச)

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகலபவாபோற
சிறந்தார நடமாடும திருவாளன றிருவடிகண

பிறந்தார்கள் பிறவாத வீதியிலென்ன பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரின்பம் பெறலாமால்

இ - ள் இனி இங்கு மறந்தாலும் வாரோம் என்று அகல பவர்போல் - இனி இவ்விடத்தே மறந்தாயினும் வாரக்கடவேமல்லேமென்று (வெறுத்து) அகன்றுபோனவர்களைப்போல— சிறந்து ஆர நடம் ஆடும் திருவாளன் திருவடி கண்டு இறந்தார்கள் - (அருள்) சிறந்து நிறையும்படி திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் செல்வராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்துச் (சிவபதத்திற்) சென்றவர்கள்—பிறவாத இதில் என்ன பயன் - பிறவாதிருக்கும் இந்நெறியினால் யாது பயன்?— வந்து பிறந்தாலும் இறவாத பேரின்பம் பெறலாம் - (மீண்டு) வந்து (சிதம்பரத்திற்) பிறந்தாலும் ஒழியாத பேரின்பத்தைப் பெறலாம். எ - று.

ஆல் அசை. சிதம்பரத்திற்பிறந்த ஆன்மாக்கட்கும், தரிசித்த ஆன்மாக்கட்கும், இறந்த ஆன்மாக்கட்கும் முத்தி சித்திக்கும் என்பது இதனாற் கண்டுகொள்க. (௧௫)

காதமருங்கொடுங்குழையான் கரத்தமருங்கொடுங்குழை
பாதமுற வளர்ந்திரவும் பகலுமுற வளர்ந்திரவும் [யான்
பேதமற வுடன்றீரும் பிணிபிறவி யுடன்றீரு
மோதலுறு மருந்தில்லை யொழியவொரு மருந்தில்லை.

இ - ள் காது அமரும் கொடுங்குழையான் - திருச்செவியிற் பொருந்திய வளைந்த சங்கக்குண்டலத்தையுடையவரும்— கரத்து அமரும் ஒடுங்கு உழையான் - திருக்கரத்திலுள்ள இடையொடுங்கிய மான்கன்றினையுடையவருமாகிய நடராசருடைய—பாதம் உற வணங்கி - திருவடியிலே (சென்னி) பொருந்த வணங்கி—இரவும் பகலும் உறவு அளைந்து இரவும் - இரவினும் பகலினும் அன்பிலே முழுகி (வேண்டும் வரங்

களை) யரிசியுங்கள்,—உபேதம அறவுடன்று ஈரும் பிணிபிறவி உடன் தீரும் - வேறறுமையற (நின்று உங்களை) வெருணடு அரியும பிணியும பிறவியும உடனே நீங்கிவிடும்,—ஒதல உறும் அருந்திலலை ஒழிய - (வேதாகமங்களினலே) சொல லபபடும் அருமையாகிய சிதமபரமொழிய—ஒரு மருந்து இலலை - (பிறிது) ஒருமருந்தும இலலை. எ - று.

கோடுங்குழையானெனபது கொடுங்குழையான் எனக குறுககலவிகாரமபெறறு நினறது. (கசு)

பொனறிகழும் கயமுழுகிப புனிதனபங கயமுழு கிச, சென்றுதொழுக கருத்துடையார சிலரொழியக கருத்துடையார, ரொனறுமுளத திருககூத்தைப பொரு ளொழிககுந திருககூததை, மனறமரப பணியீரேன மருவுமரப பணியீரே.

இ - ள் பொன் திகழ்பு அம கயம் மூழுகி-பொன் விளங்கு தலையுடைய அழகிய (சிவகஙகையெனனும) திருககுளத்திலே ஸநானஞ்செயது—புனிதன பஙகயம ஊழுகி-சுத்தராகிய நட ராசருடைய திருவடித்தாமரைகளைத தியானிதது—சென்று தொழுக கருத்து உடையார சிலர் ஒழிய - (கனகசபையிலே) போயவணஙகக கருத்துடையவர் சிலர் தவிர—கருத துடை யார-(மறறொருவரும) பிறவியை நீககிககொளளமாட்டார — உளம் ஒன்று இருக்கு - ஆனமாவைப் பொருநதிய ஆணவம லத்தையும—ஊத்தை - ஊத்தையாகிய கருமமலத்தையும— ஆரு - உருவாகிய மாயாமலத்தையும—ஒழிக்கும் திருககூ த்தை - நீககியருளும் ஆனந்ததிருநிருத்தத்தை—மன்று அம ரப புணியீரேல - கனகசபையிலே (சென்னி) பொருந்த வணஙகாதிருப்பீர்களாயின்—மருவு மரப பணியீர - பொரு நதிய மரப்பாவைகளாவீர்கள். எ - று.

உளுகி என்பது ஊன்றுகிறியன நீட்டல்விகாரம் பெற்றது, ழகர ளகரவொற்றுமைபற்றி அதனுள ளகரம் ழுகரமாயிற்று.

பொருவிலரு ணெறிவாழ்க புரைநெறிகண மிகவாழ்க
வரைவிறிருக்கொடிநாணடரணி வளாகதிருத்தொண்டரணி
யருள்விரவக்கற்றோர்க்குமடர்புலனபோகக்கற்றோர்க்கு
மருவுபுக லமபுலியூர் மாடமலி யமபுலியூர்

இ - ள். பொருவு இல் அருள் நெறி வாழ்க - ஒப்பிலலாத திருவருளால விளக்கப்படுகின்ற சைவசமயம வாழ்க,—புரை நெறிகள மிக ஆழ்க - குற்றத்தையுடைய புறச்சமயங்கள மிககீழ்ப்படுக,—வரை விலல் திருத்து ஒள தரணி - (நவகண்டமாக) வரைந்து விலவடிவாகத் திருத்தப்பட்ட ஒள்ளிய பூமி யின் கண்ணே—திருத்தொண்டர் அணி வளர்க - திருத்தொண்டர் வகுப்புத் தழைக்க,—அருள விரவக் கற்றோர்க்கும் - திருவருள (தங்களிடத்தே) கலக்கும்படி (வேதாகமங்களை) கற்றவர்களுக்கும்—அடர் புலன் போகக் கற்றோர்க்கும் - வருத்துகின்ற ஐம்புலன்வழியே செலலுதலிலலாதவர்களுக் கும—மருவு புகல் - பொருந்தும புகலிடமாவது—அம் புலி யூர் மாடம மலி அம் புலியூர் - பிறை தவழுகின்ற மாடங்கள நிறைந்த அழகிய புலியூர் எ-று

புறச்சமயங்களாவன உலோகாயதம, பௌத்தம், ஆருக தம, மீமாஞ்சகம, மாயாவாதம, பாஞ்சராத்திரம எனபவை களாம. (கஅ)

இரும்பொத்துச சிறிதிடமுமின்றெனக்கின்றருளாற்மேல்
சுரும்புறறநறையிதழிந்தொடைமுடியோனமராதொழ
கருமபுற்று வரவாடக் காரிகையி னுடனுமை [க
பெருமபறறப் புலியூரா யிருந்ததுளம பெரிதாயே.

இ-ள் எனக்கு உளம் - எனக்கு மனமானது—இரும்பு ஒத்துச் சிறிது இடமும் இன்று - (இதற்கு முன்னே) உரத்த இரும்பையொத்துச் சிறிதிடமுமின்றி இருந்தது,—அருளால் - திருவருளினால்—இன்று - இந்நாளிலே—சுரும்புற்ற நறை இதழித் தொடை முடியோன் - வண்டுகள் பொருந்திய தேனையுடைய கொன்றைமாலையை அணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான்—அமரர் தொழ - தேவர்கள் வணங்க—கரும்புற்ற அரவு ஆட - பெரிய புற்றினங்களுள்ள சருப்பம் ஆட—காரிகையினுடன் ஆடும் பெரும்பற்றப்புலியூராய்ப் பெரிதாய் இருந்தது—உமாதேவியாரோடு திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் பெரும்பற்றப்புலியூராய் மிகவும் இருந்தது. எ-று

திருவருளினால் இந்நாளிலே பெரும்பற்றப்புலியூராயிருந்தது எனக்கூட்டுக (௧௧)

தேசமலி பொதுஞானச் செவ்வொளியுந் திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபலவுயிர்த்தொகையும்
பாசமுமங் கதுகழியப் பண்ணுதிரு வெண்ணீறு
மாசிறிரு வெழுத்தஞ்சு மாதியிவை யாருக

இ-ள் தேசம் மலி பொது ஞானச் செவ்வொளியும் - ஒளி நிறைந்த சபையினுள்ள ஞானச்செஞ்சோதியாகிய பதியும்,—திகழ் பதியாம் ஈசனது நடத்தொழிலும் - விளங்கா நின்ற அப்பதியாகிய சிவபெருமானுடைய பஞ்சகிருத்திய நடனமும்,—இலங்கு பல உயிர்த்தொகையும் - விளங்கிய பல உயிர்க்கூட்டமும்,—பாசமும் - (அவ்வுயிர்களைப் பந்தித்த ஆணவமுதலிய பஞ்ச) பாசமும்,—அங்கு அது கழியப் பண்ணு திருவெண்ணீறும் - அவ்விடத்து அப்பாசத்தை நீங்கச்செய்யுந் திருவெண்ணீறும்,—ஆசு இல திருவெழுத்து அஞ்சும் -

குற்றமில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும—இவை ஆறு அங்கமு ஆக-ஆகிய இவையாறும அங்கியாதலால எ-று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாட்டும ஒருதொடர் (உ0)

கற்பங்கடோறுநடஞ்செய்கழலடைந்தோர்கணிப்பிலார
சிற்பங்கடரும்புகழுஞ் சென்றனவிச்செல்காலந் [கஞ
தற்பங்கொடுதிக்குமிறை யருடருமென றனரென்றா
சொற்பந்த முறுமனமே துணையாகத்தொடங்குதலும

இ-ள் கற்பங்கடோறும் நடம் செய் கழல் அடைந்தோர கணிப்பு இலர் - கற்பங்கடோறும் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தருளும் திருவடியை அடைந்தவர்கள் அளவில்லாதவர்கள்,— தம் சிற்பங்கள் தரும புகழும சென்றன - அவர்களுடைய சிந்தித்தல்களின பொருட்டு (அவ்வக்கற்பங்கடோறும) செய்யப்பட்ட புராணங்களும் இறந்துபோயின,—இச் செல்காலத்து அற்பம கொள சுதிக்கும இறை அருள தரும என றனர் - இவ்வற்பதமானகாலமாகிய கலியுகத்திலே சிறிதாகப் பொருந்திய துதிக்கும் சிவபெருமான் அருளசெய்வா என்று (வேதாகமம வல்லோர) அருளிச்செய்தனர்— என்று ஆங் சொற்பந்தம் உறு மனமே துணை ஆகத் தொடங்குதலும - என்று பொருந்திய சொல்லினாலே பந்திக்கப்பட்ட என்மனமே எனக்குத் துணையாக (நான் சிதம்பரமான்மியத்தைத் தூதிசெய்யத) தொடங்குதலும். எ-று

சிற்பம சிந்தித்தல். அவர்களுடைய சிந்தித்தல-அவர்களை சிந்தித்தல புகழ் ஆகுபெயர். (உக)

ஆராத மனமினிய வானந்த நடத்தளவுஞ்
சார்ந்த தனமையினுற றகுமொழிக்குச் சொற்படுத்த

வாராதென் றறிந்தாலு மறந்துகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதால்

இ-ள். ஆராத மனம் இனிய ஆனந்த நடத்தளவும் சாராத தன்மையினால் - பூரண ஞானத்தைப் பொருந்தார் எண்ணமும் இனிமையாகிய ஆனந்தநிருத்தமளவாகச் செல்லாத தன்மையினாலும்—தரும் மொழிகளுக்குச் சொற் புடுத்த வாராது என்று அறிந்தாலும் - (அவ்வானந்த நிருத்தமாகிய பொருளுக்குத்) தக்க புராணத்துக்குச் சொற்செய்ய இயலாது என்று அறிந்தாலும்,—மறந்து கட்புலப்படலால் - அவ்வானந்தநிருத்தம் (பதஞ்சலி மகாமுனிவருக்கருளிய சங்கற்பத்தின்படி) எனக்குக் கண்ணுக்குப் புலப்படுதலால்—ஓராத பேர் ஆசை ஒருக்காலும் உலவாது - ஆராய்வில்லாத பேராசையானது ஒருக்காலும் ஒழியாது (ஆதலால் யாது செய்வேன்) எ-று.

ஆல் அசை. மொழி ஆகுபெயர். (உஉ.)

காதரமா தருமனமே கமலமல ரயனல்லை
சீதரமா யனுமல்லை சிவனுமன் றிரளல்லை
னீதருமா வருளுடையை நிலைகலங்கே லினிமன்றி
லாதரமா துடனாடு மண்டனடங் கண்டனையால்

இ-ள். காதரம் ஆதரு மனமே - அச்சம் நிறைந்த மனமே,—கமல மலர் அயன் அல்லை - நீ தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனுமல்லை,—சீதர மாயனும் அல்லை - இலக்குமியைத் தரித்தவனாகிய விட்டுணுவுமல்லை,—சிவனும் அன்றிரளல்லை - நடராசரும் (அவர்களாற் பறந்தும் இடந்தும் காணப்படாத) சோதிரூபியல்லை,—நீ தரமா அருள் உடையை - நீ (அவ்விருவரினும்) மேலாக அருளையுடையை,—இனி நிலை கலங்கேல் - இனி நீ நிலைமை கலங்காதே,—மன்றில் ஆதர மாதுடன் ஆடும் அண்டன் நடம் கண்டனை - கனகசபையின்

டன்னே விருப்பத்தையுடைய உமாதேவியாரோடு கூடிக் குஞ் சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தனே ஆதலால்) எ-று

ஆல் அசை தூரம் மேன்மை தூரமாக என்பது தூரமா எனக்குறைந்து நின்றது (உக)

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச் சனற்குமரன் [கிச் வேதவியா தனுக்களிக்க மேன்மையெலா மவன்விளங் சூதமுனி தனக்குதவச் சோபான வகைதொகுத்த மூதறிவா லவன்மொழிந்த புராணமவை மூவாறில

இ-ள். நாதன் அருள் பிரியாத நந்தி தர - ஸ்ரீகண்ட பரம சிவனுடைய திருவருளைப் பிரியாத திருநந்திதேவர் சொல்லி யருள,—சனற்குமரன் வேதவியாதனுக்கு அளிக்க - (அது கேட்ட) சனற்குமாரமகாமுனிவர் வேதவியாதமகாமுனிவரு க்குச் சொல்லியருள,—அவன் மேன்மை எலாம் விளங்கிச் சூதமுனிதனக்கு உதவ - அவர் அம்மேன்மையெல்லாம் தெளி ந்து சூதமகாமுனிவருக்குச் சொல்லியருள,—சோபான வகை தொகுத்த - (இவ்வாறே) பாரம்பரியமாகச் சுருக்கிச் சொல்ல ப்பட்ட பொருள்களை—அவன் மூதறிவால் மொழிந்த புரா ணமவை மூவாறில - அவர் (தமது) முதிர்ந்த அறிவினாலே விரித்துச் சொல்லியருளிய பதினெண்புராணங்களுள் எ-று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாட்டும் ஒருதொடர். (உச)

நலமலியுந் திருத்தில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும், பல கதியில் யானறிந்த படிபடியிற் பயின்றிச, செல்வனா போ லெவ்வழியுஞ் செல்வழியாச் சிறிதியங்கித், தொலை வில்பெரும பதியணையத் துணிந்ததருளே துணையாக.

இ-ள் நலம் மலியும் திருத்தில்லை நடராசன் புகழ் நவி லும பல கதியில் - நன்மை நிறைந்த திருத்தில்லைவனத்து நிரு த்தராசருடைய புகழைச் சொல்லும் பலவிதமாககத்தில— யான் அறிந்தபடி - நான் அறிந்துகொண்டபடி எப்படியெ னின,—படியில பயில தாரிச செலவினாபோல - பூமியில நடந்த வழி நடத்தலையுடையவர்போல—எவ்வழியும் செவ்வ ழியாச் சிறிது இயங்கி - எந்தவழியும் செவ்வையாகிய வழி யாகச் சிறிது நடந்து—அருளே துணை ஆக - திருவருளே துணையாகக் கொண்டு—தொலைவு இல பெரும பதி அணையத் துணிந்து - அழிவில்லாத (முத்தியாகிய) பெரும்பதியை அடை யத் துணிந்து. எ-று. (உரு)

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடமவளர்புலிக்காற, பங்கமில்சீ ரருணமுனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும்பணித்தரு ளிச், சிங்கவருமனறனக்கு தெரிவித்துத் திருவருளா, லங்கவரைப் பணிகொண்டவடைவறிந்தபடிபுகலவாம

இ-ள் மங்கலம் ஆர் திருமன்றின் மன்னன் - மங்கல நி றைந்த அழகிய சபையினுள்ள நிருத்தராசா—நடம் - தமது திருநிருத்தத்தை—பங்கம் இல சீர் அருள வளர் புலிக்கால முனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும் பணித்தருளி - குற்றமில்லாத சிறப பையுடைய அருள் வளரும வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருக்கும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு தரிசிப்பித்தருளி—சிங்கவருமன் றனக்கும தெரிவித்து - சிங்கவருமருக்கும் புலப்படுத்தி—திரு வருளால் அங்கு அவரைப் பணிகொண்ட அடைவு - காருண ணியத்தினால அங்கே அம்மூவரையும் சேவைகொண்டருளிய முறைமையை—அறிந்தபடி புகலவாம் - நாம் அறிந்தபடி சொலவாம். எ-று. (உசு)

சொலலோடும பொருளோடு துணிவுடையோா
சொற்றனரென, றெலலோருங கொளவெட்டு மிரண்டு
மறி யாதோமும, வலலோாபோ லொருபனுவன மதி
த்தோமா னவைபொறுகக, நலலோரை யிரந்தோமே
னகையாமென் றுரையாமல்

இ-ள சொலலோடும பொருளோடும துணிவு உடை
யோா சொற்றனா கனறு - சொலலுடனும பொருளுட
னும உறுதியுடைய புலவா சொனனாரெனறு—எலலோரும
கொள - (கேட்ட பெரியோா) எலலோரும (வழுவற அமைத
துப பொருள) கொளளுமபடிக்கு—எட்டும இரணடும அறியா
தோமும - எட்டுமிரணடும பததெனறு அறியாத யாமும—
வலலோாபோல ஒரு பனுவல மதிததோம - (செயயுளியறற)
வலலவாபோல ஒருநூல சொலலத துணிநதேம,—நவை
பொறுகக ' நலலோரை இரநதோமேல - செயயுடகுறறம
பொறுககப் பெரியோரை வேணடிககொணடேமாயின—
நகை ஆம் என்று உரையாம - (கேட்டவருககுச) சிரிபபுண
டாகுமென்று வேணடிககொணடேமிலலை எ-று

நூல் இரணடும அசை (௨எ)

என்றுமருந தவமுயல லினிவேணடா மியாவர்க்கும
பொனறுமுடல கனறுமுனி பொறகோயிறபுகழுமாலை
சென்றுசெவிப புகுனபுகுமேற றீவினைக ளவைதீாககு
மனறினாருள புரிவிகந்த தெரிவிகக மலர்ப்பாதம.

இ-ள். அருந தவம் முயலல் யாவாக்கும் இனி என்றும்
வேணடாம - அருமையாகிய தவஙகளைச செயதல யாவருக
கும இனறுமுதல எககாலமும வேணடுவதிலலை,—பொன்
றும் உடல கனறு முன - (சீககுமிழிபோல) இறககுஞசரீரம

வார்த்தைமாவதற்கு முன்னே,—இப்பொழுதேகோயிற் புகழ் மாலை சென்று செவிப்புலனை புகுமேல்,- அழகிய இச்சிதம்பரமான்மியம் போய்க் காதுக்கு விடயமாகப் புகுமாயின,— தீவினைகளவை தீர்க்கும் - தீமையாகிய இருவினைகளையும ஒழிக்கும்,—மனறின் அருள புரிவிக்கும் - கனகசபையின் கணிணை திருவருளைச் சேர்விக்கும்,—மலர்ப் பாதம் தெரிவிக்கும - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடியைத் தரிசிப்பிக்கும். எ-று (அ)

பாயிர முற்றிற்று
ஆகச்செய்யுள் - உஅ

வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்.

——— o ———

மன்னுமருந் தபோதனரின் மருவியமத் தியந்தினனு
முன்னரிய திருமுனிபா லோங்குலகந் துயர்நீங்கப
பன்னரிய சிவஞானம பத்திதரும பான்மைத்தக்க
தன்னிகரி றிருவருளா லவதரித்தா னொருதன்யன.

இ-ள். மன்னும் அருந் தபோதனரின் மருவிய மத்தியந்தினன் ஆம உன்னரிய திரு முனிபால் - நிலைபெற்ற அரிய முனிவர்களுள்ளே பொருந்திய மத்தியந்தினராகிய நினைத்தற்கரிய மகாமுனிவரிடத்திலே,—ஓங்கு உலகம் துயர்நீங்க - பெரிய சருவலோகத்தாரும் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும் வண்ணம்,—பன்னரிய சிவஞானம் பத்தி தரும் பான்மை தக - சொலலுதற்கரிய சிவஞானத்தையும் சிவபத்தியையும்

விளைவிக்கும் பகுதி மிகவோங்க,—தன் நிகர் இல திருவருளால் ஒரு தனயன் அவதரித்தான் - தனக்கொப்பில்லாத திருவருளினாலே ஒரு திருக்குமாரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். எ-று. (௧)

தனிப்புதல்வன் றனைப்பணைத்துத் தகவுச்சி மோந்து
சடங்கனைத்துமடை வினியற்றி யருமறைநூ லவை
கொடுத்து, மனத்துணையாந் திருநாம மருவுநெறி யுப
தேசித், தினிச்செயவேண் டுவதெனக்கொ லெனமொ
ழிந்தா னெழின்முனிவன்

இ-ள் எழில முனிவன் - அழகையுடைய மத்தியந்தின மகாமுனிவர்—தனிப் புதல்வன்றனை அணைத்து - ஒப்பில்லாத குமாரரைத் தழுவிக்கொண்டு,—தக உச்சி மோந்து - தகுதியாக உச்சியை மோந்து,—சடங்கு அனைத்தும் அடைவினில இயற்றி - (நாமகரணமுதல் உபநயனமீறாகிய) கருமங்க ளெல்லாவற்றையும் முறையே செய்து,—அருமறை நூலவை கொடுத்து - அரிய வேதங்களையும் மற்றைநூல்களையுங் கற்பித்து,—மனத் துணையாம திருநாமம் மருவு நெறி உபதேசித்து - உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை (சிவாகமத்திலே) பொருந்திய முறைப்படி உபதேசித்து,—இனிச்செய வேண்டுவது என் என மொழிந்தான் - (குமாரரை நோக்கி) இனி (நாம் உனக்குச்) செய்யவேண்டுவதியாது என்று வினவியருளினார். எ-று. கொல் அசைநிலை. (௨)

இந்தவகை சிவனருளா லிரவியெதிர் மலரியுமிழ
வந்தவனை யெனவிளங்கு மழமுனிவ னடிவணங்கித்
தந்திரமுன் புகலுமருந் தவந்தொகையிற் றலையான
வந்தியின்மா தவமடியேற் காகுகென வுரைசெய்தான்.

இ-ள் இரவி எதிர் மணி உமிழ்கின்ற அனல் என - ஆதித்தன் சன்னிதியிலே சூரியகாந்தம் உமிழ உதித்த அக்கினி போல—இந்த வகை சிவன் அருளால் விளங்கும் மழமுனிவன் - இந்தப்பிரகாரம் (ஆசாரியரை அதிட்டித்து) சிவபெருமானது திருவருளினால் (ஞானம்) உதிக்கப்பெற்ற பாலமுனிவர்—அடி வணங்கி - (தமது தந்தையாருடைய) திருவடிகளை வணங்கி,—தந்திரம் முனை புகலும் அருந்தவத்தொகையில் - வேதாகமநூல்களை ஆதியிலே சொல்லிய அரிய தவக்கூட்டங்களுள்—தலையான அந்தம் இல் மா தவம் - மேலாகிய முடிவில்லாத பெரிய தவத்தை—அடியேற்கு அருளுக என உரைசெய்தான் - அடியேற்கு அருளிச்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் எ-று.

அருளுக என்பதனீற்றகரந் தொக்கு நின்றது. (௯)

தவமெவையு முணர்ந்தமுனி தனயன்முக மிக்நோக்கிப
புவனமலி போகங்கள் பொருந்துமருந் தவம்புரிந்தாற
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்ச்சனமார்ச் சனமாகிற
பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகர்ந்தான

இ-ள் தவம் எவையும் உணர்ந்த முனி - தவங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்த மத்தியந்தினமுனிவர்—தனயன் முகம் மிக நோக்கி - குமாரருடைய முகத்தை மிக (அருளோடு) பார்த்து,—அருந்தவம் புரிந்தால் புவனம் மலி போகங்கள் பொருந்தும் - அரிய தவங்களைப் பண்ணினால் (சுவர்க்கமுதலிய) புவனங்களிலே நிறைந்த போகங்கள் கிடைக்கும்,—இது சிவகதியும் அன்று - இது சிவலோகத்துக்கும் போம் வழியன்று,—சிவார்ச்சனம் ஆர்ச்சனம் ஆகில பவம் அகலும் - சிவபூசையைத் தேடுதல் உண்டாயிற் பிறவி நீங்கும்,—பர

போகும் பெறலாகும் என்பதாம் - சிவபோகம் பெற லாம் என்று அருளிச்செய்தார். எ-று

ஆசனம் தேடுதல் (௪)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன் றோன்றிமகிழ் வுள்தானம், பன்னுகென மழமுனிக்குப் பாரமுழுதும் பரப்பிரமசந்நிதியென் றெனக்கண்ட தவக்குறைகா ணென்றாலும், மனமிடமாய் விகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன்.

இ-ள் சொன்ன மொழி கொண்டு - (பாலமுனிவர் தமக் குத் தந்தையார்) உபதேசித்த திருவாக்கை உட்கொண்டு,— இறைவன் மகிழ்ந்து தோன்றி உள தானம் பன்னுக எ-ம் - சிவபெருமான் (திருவுள) மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டெழுந்த ருளியிருந்துள்ள புண்ணியதலம் அருளிச்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—மழமுனிக்கு மாமுனிவன் - அப்பா லமுனிவருக்கு மத்தியந்தினமகாமுனிவர்—பார் முழுதும் பரப்பிரம சந்நிதி - பூமிமுழுதுஞ் சிவசந்நிதியேயாம்,— அன்று எனக் காண்டல் தவக்குறை தான் - அப்படியன்றெ ன்று காண்பது(பண்ணப்பட்ட)தவங்களிற்குறையாமென்று அறிவாயாக,—என்றாலும் - (அங்ஙனமாகும்) எனினும்,— மன இடமாய் விகழும் இடம் உளது என்றான் - (சரீரமெ ங்கும் வியாபித்த ஆன்மாவுக்கு முக்கியத்தானமும் உண்டா றுபோல உலகமெங்கும் வியாபித்த) சிவபெருமானுக்கு முக்கியத்தானமாய் விளங்கும் புண்ணியதலம் உண்டு என்று அருளிச்செய்தார். எ-று. (௫)

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பரப்பினடப் படிவதொரு பேருருகிரி யுமபுடைசூழ வெற்புமவற றிடைநாடு

மாருயிர்கள பயனருந்து மமருலகா மெனக்கழித்தான்
சீருலவு நாறுவளா செறுவெனலாரு செறிமையுற. ௧ •

இ-ள். பார உயிர்கட்கு உபகரித்து - உலகத்துள்ள ஆன்மாக்களுக்கு (சசலனம வாராமல) உபகரித்துக்கொண்டு—பரப்பின ஒப்ப படுவது ஒரு மேருகிரியும - பூமிக்கு நடுவே நிறபதாகிய ஒப்பிலலாத மகாமேருபருவதமும—புடை சூழ வெறபும - (அதனைப) பக்கங்களிலே சூழ்ந்த (எட்டுக) குலபருவதங்களும—அவறறு இடை நாடும - அவைகளினடுவேயுள்ள (எட்டுக) கண்டங்களும—ஆர் உயிர்கள பயன் அருந்து அமருலகாம எனக் கழித்தான் - நிறைந்த ஆனமாக்கள் (பூமியிற்செய்த கருமங்களுக்கீடாக அவ்வற்றின) பலத்தை அநுபவிக்கும் சுவர்க்கத்தைப்போலப் போகபூமிகளாமென்று (சிவபெருமான்) கழித்தார். எ-று.

அமராருலகு அமருலகெனக் குறைந்து நின்றது ஈறறழி. பின்வரும் திருப்பாட்டோடு கூட்டிப பொருளுரைக்கப்படும். (சு)

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமா
வைத்தபடி யிடம்போதாவகைநெருங்குமன்னுயிர்கள
முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினு
லத்தனமைத் தலங்கணியலகிலிடங்கைக்கொண்டான

இ-ள சீர உலவு நாறு வளா செறு எனலாம் செறிமை உற - நன்மை பொருந்திய நாறுக்ள் (முளைத்து) வளர்கின்ற சிறுவயலபோலுமென்று சொலலுதறகுத் தக்க நெருக்கம் பொருந்த—எத்தகைய போகங்கள எவறறினுக்கும காரணமா வைத்த படி - எவ்வளவுப் பெருமையையுடைய போகங்களெல்லாவறறிறகுங் காரணமாக வைக்கப்பட்ட இந்தக் கருமபூமியாகிய பரதகண்டத்திலே—இடம் போதா வகை நெருங்கும் மன் உயிர்கள - இடம் போதாதபடியால (நின்

ளோடொன்று) நெருங்கும் நிலைபெற்ற 'ஆன்மாக்கள் — முத்தி பெறத் திருவுளம் மகிழ்ந்த பெருங்கருணையினால் - முத்தியடையும்பொருட்டுத் திருவுளத்தில் அரும்பிய பெரிய திருவருளினால் — அத்தனும் இத்தலம் நண்ணி அலகு இல இடம் கைக்கொண்டான - சிவபெருமானும் இக்கருமபூமியைப் பொருந்தி எண்ணில்லாத புண்ணியத்தலங்களைக் கைக்கொண்டருளினார் எ-று.

கருமம் பலவும் மூளக்கும் பரதகண்டம் நாற்றங்காலையும், அவை போகத்தைப் பயக்கும் மற்றைக்கண்டங்களை முதலாயின விளைபுலத்தையு மொக்குமென்றறிக. (எ)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
கோலத்தா னின்பூசை கொள்வானென் றுரைசெய்து

இ-ள் ஞாலத்து ஆயிரகோடி நற்றானம் உள - இந்தக் கருமபூமியிலே ஆயிரகோடி புண்ணியதலங்களுண்டு — அவற்றின் - அவைகளுள்ளே — ஏல நலம் ஆரத் தான் இடம் கொண்ட எழிற்றில்லை மூலத்தானத்து - மிகவும் நன்மை பொருந்தும்படி தாம் இடமாகக் கொண்டருளிய அழகினையுடைய தில்லைவனத்துள்ள மூலத்தானத்திலே — ஒளியாய முளைத்து எழுந்த சிவலிங்கக் கோலத்தான் - சோதியாய முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கரூபியாகிய கடவுள் — நின் பூசை கொள்வான் என்று உரைசெய்து - உனது பூசையைக் கொண்டருள்வார் என்று திருவாய்மலர்ந்து. எ-று. (அ)

திருநீறு நுதற்சோதித் திகழ்ச்சி தனைமோர்தெந், கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைந்துவிழி, தருநீ

மத தியந்தினனுந் தந்தையைவந் தனைசெய்து, வெருந்
ாமை யன்னையைப்பு மடிபணிந்து விடைகொண்டான.

இ-ள் திருநீறு நுதல சோதி - விபூதியை நெற்றியிலே
சத்தி—திகழ உச்சிநீனை மோந்து - விளங்குகின்ற உச்சியை
மோந்து—எம கருநீறு பட ஊதித்த காலை எனி அணைத்து
எமமுடைய பிறவிக்குக் காரணமாகிய பாசம் நீறுகும்படி
அவதரித்த பிள்ளையே என்று தழுவிக்கொண்டு—விழி நீா
தரு மதத்தியந்தினன் ஆம தந்தையை வந்தனை செய்து - (பிரி
வாற்றுமையிஞலே) கண்களினின்றும நீரைப் பொழியாநி
ன்ற மத்தியந்தினமுனிவராகிய தந்தையாரை வணக்கஞ்செ
யது,—வெருநாமை அன்னையைப்பும அடி பணிந்து விடை
கொண்டான் - (பிள்ளை பிரிகின்றனே என்று) அஞசுந்தன்
மையையுடைய மாதாவையுந திருவடியில வணங்கி அநுமதி
பெற்ரா பாலமுனிவா எ-று. (கூ)

வேறு

மண்டா ண்டாதா வகையா லருளால் வருவா னிரு
ளாா முதூா லயநீா, தண்டா ரகைபோற றாளம புரளத
தளளுந தடமா டியாதில லைவனத, தண்டா திபனு மம
தே துணையா வரியுங் கரியுந திரியுஞ் சரியும், கணடா னு
ழைபாா வுயாகா னமுமுன காணு தனகண் டுகட்ந
தனனே.

இ-ள் மண தான் இடர் தீா வகையால் அருளால் வரு
வருன் - பூலோகத்தாா பிறவித்துனபததினின்று நீங்கும்படி
திருவருளினுலே (தெறகு நோக்கி) வருவாராகிய பாலமுனி
வா,—இருளா ஆா மகராலய நீா - கருமை நிறைந்த சமுத
திரசலம்—தண தாரகை போல் தாளம் புரளத் தள்ளும
குளிர்மையாகிய நக்ஷத்திரங்களைப்போல முத்துக்களைப் புற

ளும்படி ஓதுக்காநின்ற—தடம் மாடு உயர் தில்லை வனத்து - தரைகள் தன் பக்கங்களில் ஓங்கப்பெற்ற தில்லைவனத்தின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும்—அண்டாதிபன நாமம்தே துணையா - அண்டங்களைக் காப்பவராகிய சிவபெருமானது திருநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே வழித்துணையாக,—அரியும் க்ரியும் திரியும் சரியும் - சிங்கமும் யானையுந்திரிகின்ற வழியும்—கண தானு நுழையா உயா கானமும் - கணைஞந்து நுழைய வொண்ணாத (இருள்செறிந்த) உயர்ந்த காடும்மாகிய—முன் காணுதன கண்டு கடந்தனன - முன்னே தாங்காணாதவைகளையெல்லாங்கண்டு நீங்கினார் எ-று (௪௦)

மொழியும மொழியும பரிசொன் றிலதா முன்னுன மறையோ தமுழங் கியகான, வழியும வழியும மதுவாா புதுவி வாசந தகவீ சியவாா குவளைக, கழியுங் கழியும படிவந் நலாபொற கமலங் கணமலங் களையுங கயநீா, பொழியும விழியும மலமுங் குளிரப புதுமா முனிகண் டுபுகழ்ந் தனனே.

இ-ள முன் நான்மறை - பழமையாகிய நான்குவேதங் களும—மொழியும் ஒழியும் பரிசு ஒன்று இலதா - (தங்கள்) வாக்கு ஒழியுந்தன்மை சிறிதும் இல்லையாகும்படி—ஓதம முழங்கிய கான் வழியும் - கடல் போல் ஒலிக்கின்ற காடு மாாக்கமும்—வழியும மது ஆர் புது வீ வாசம் தக வீசிய வார் குவளைக் கழியுமுட ஒழுகுகின்ற தேனைப் பருகும் புதிய வண்டுகளுக்கிடமாகிய மணம பொருந்த வீசிய நீண்ட குவளைகளையுடைய கழியும்—கழியும் படி வந்து - நீங்கும்படி (நடந்து) வந்து,—அலா பொற கமலங்கள - அலர்ந்த பொற் றமரைமலர்களையும்,—மலம் களையும் கயம் - பாசத்தைப் போக்கும் (சிவகங்கையாகிய) திருக்குளத்தையும்,—நீர் பொ

ழியும் விழியும் மனமும குளிர - நீர் பொழியாநின்ற கண்ணும மனமுங்களிகூர,—புது மா முனி கண்டு புகழ்ந்தனன் - புதிய பெரிய பாலமுனிவர் கண்டு துதித்தார். எ-று

•இலதார் என்பது இலதா எனக்குறைந்து நின்றது அத்தலத்தைச் முற்பிறப்பிலே தரிசித்திருந்தார பிறவி கூடாமை யிற புதுமாமுனி என்றார (கக)

சீரார் தருபொய்கை வணங்கியதன் றென்பால மிகு மன் பொடுசோ சரியே, போரா வங்கசெல லவொரா லநிழற பிரியா த்பிரா னெதிரோ படமுற, பாரா ரவி ழுந் துமெழுந் துமவிழிப யிலமா ரிபொழிந் துமழிந் துமொழிந், தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா யறிவே யெனவோ தினனு ரணமே.

இ-ள் சீர் ஆர்தரு பொய்கை வணங்கி - அழகு நிறைந்த சிவகங்கையை வணங்கி,—அதன் தெனபால சோ சரியே - அதற்குத் தெற்குப்புறமாகப் பொருந்திய வழியே—போரா வகை மிகும் அன்பொடு செலல - விலங்காமல மிகக அனபுடனே நடக்கும்போது,—ஓரால நிழற பிரியாத பிரான் எதிரோபட - ஓராலமரநிழலினகணணே பிரியாத சிவலிங்கப் பெருமான் தமமெதிரே வெளிப்பட,—முன் பார் ஆர விழுந்தும் - திருமுன்னே பூமியிலே (எட்டுறுப்பும) தோய வணங்கியும்,—எழுந்தும் - எழுந்திருந்தும்,—விழிப் பயில மாரி பொழிந்தும - கண்களினின்றும் பயிலாநின்ற (கண்ணீர) மழையைப் பொழிந்தும,—அழிந்தும் - (தம்மை) இழந்தும,—ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்தமே—எனை ஆள உடையாய் - தமியேனை அடிமையாக உடையவரே—அறிவே என

மொழிந்து - ஞானமூர்த்தியே என்று சொல்லி--ஆரணம் ஓதினன் - வேதங்களை ஓதினார். எ-று (௩௨)

முன்னுள பதியா யினுமே தகுசீர் மூலப் பதியா ளுடைமுகக் கணனே, பொனார் தருபொய் கையுடைப் புனிதா பொடிசேர் வடிவே முடிவே யடியே னெனவா தரவார் தருபூ சைகொள்வா யினியா யமுரியா தெனவோ திமூழ்பி, பன்னுண மலர்கொய் ததினமூழு கியருட் பாதங் களணைந் துபணிந் தனனே

இ-ள் முன் ஆள பதி ஆயினும - அநாதிகாலந்தொடங்கி (ஆனமாக்களைப் பெத்தமுத்தியிரண்டினும) ஆளுடைருளும பதி யேயாயினும்—மே தகு சீர் மூலப்பதி ஆள உடை முகக் கணனே - மேன்மை தக்க சிறப்பையுடைய மூலத்தானமாகிய இத்திருப்பதியை ஆளுதலையுடைய முகக்கண்ணரே,—பொன் ஆர் தரு பொய்கை உடைப் புனிதா - பொற்றாமரை நிறைந்த சிவகங்கையையுடைய சுத்தரே,—பொடி சேர் வடிவே - விபூதி பொருந்திய திருமேனியையுடையவரே,—முடிவே - (எல்லாப்பொருளுக்கும) முடிவே,—இனியாய - (மெய்யடியார்களுக்கு) இனியவரே,—அடியேன் என ஆதரவு ஆர் தரு பூசை முனியாது கொள்வாய என ஓதி - அடியேனாகிய என்னுடைய விருப்பநிறைந்த பூசையை வெறுக்காது கொண்டருளும என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—மடு மூழ்கி - சிவகங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி,— பதில பல் நள மலர் கொய்து அணைந்து - அதிற்பலவாகிய அன்றலர்ந்த பூக்களை எடுத்து வந்து,—அருட் பாதங்கள் பணிந்தனன் - சத்திருபமாகிய திருவடிகளை (ப்பூசித்து) வணங்கினார். எ-று. (௩௩)

தடம்பா மலர்கொண் டிவணங் கியருந் தவர் முனி
தில்லை வனச் சரியே, குடபா லணைவான் மணமா மல
ருங்குளமும் கரையுந் தளமுங் குறுகித், திடமார் தரு
வே நிழலார் வெழிலார் சிவலிங் கமிருந் தியருந் திபொ
டங், கிடமா கவிரண் டிடமும் பணிவுற் றிறையே
துணையா கவிருந் தமர்நாள்.

இ-ள் தவர் அரு முனி - செய்தற்கரிய தவத்தையுடைய பால முனிவர்—தடம் மா மலர் கொண்டு வணங்கி - திருக்குளத்தி லுள்ள பெரிய பூக்களைக் கொண்டு பூசித்து,—தில்லை வனத் தடபால் சரியே அணைவான் - தில்லைவனத்திலே மேற்குப் பக்கத்திலே போகும் ஒரு வழியே செல்லுகையில்,—மணம் மா மலரும் குளமும் கரையும் தளமும் குறுகி - மணத்தை யுடைய பெரிய பூக்களையும் வாவியையும் கரையையும் வெளி யிடத்தையும் அணுகி,—திடம் ஆர் தருவே நிழலார் - வலி பொருந்திய மரமே நிழல் செய்வதாக—எழில் ஆர் சிவலிங் கம் இருந்தி - அழகு நிறைந்த ஒரு சிவலிங்கந்தரித்தது,— அருந்திபொடு அங்கு இடம் ஆக - ஆசையோடு அவ்விடமே (தமக்கு) இடமாக (ஒருபர்ணசாலை உண்டாக்கி,)—இரண்டு இடமும் பணிவுற்று - (அவ்விடமும் திருமூலட்டானமுமாகிய) இரண்டிடத்தும் வணங்கிக்கொண்டு,—இறையே துணை ஆக இருந்து அமர் நாள் - சிவபெருமானே துணையாகப் பொருந்தி இருக்கு நாளிலே எ-று

பர்ணசாலை இலைகளாலும் புற்களாலும் வேயப்பட்ட குடி சை. பர்ணம் இலை. (௧௪)

காமம் பெறுசீ றணிமா முனிசீர்கமழுங் கணிடகைதண
கொண் டிகையடாலும பலபோர் துசமிந் தொழிரும

சாகா திபலா சிலைதா மிகமே, னாலுஞ் சடைவெட் டிமு
டித தொருநா ணணணித திகழாச சனைபண் ணமருப,
பாலொன் றலராய பொழுதே பழுதா பலமா மலா
கண் டிபகாந தயாவான

இ-ள் காலம் பெற நீறு அணி மா முனி - பயபாடுககாலமய பொருநத விபூதி தரிததுச சநதியாவநதனமுடிநத பெரிய பாலமுனிவா,—நீா கமழ குணடிகை - சலஙகமழுகின்ற கமணடலமும—தணடு - தணடமும—கரணடிகையுள சாலும பல போது - திருப்பூஙகூடையுள நிறைநத பலபூககளும—சமிதது - சமிததுககளும—ஒளிா புல - விளஙகுகின்ற (தருபபை அறுகு முதலிய) புறகளும—சாகாதி - சாகமூலபலஙகளும—பலாசு இலை தாம மிக - பலாசிலையும மிகக கொணடுவநது,—மேல் - (அதற்கு) மேலே—நாலும் சடை எட்டும் முடிநது - தாழநத சடையெட்டும (உயரக கட்டி) முடிதது,—ஒரு நாள நணணித திகழ ஆசசனை பணணு - ஒரு நாளிலே (திருமுன) சென்று விளஙகாநின்ற பூசையைச செயதறகு—பால மரு ஒன்று அலர் ஆய பொழுது - தமமிடதது மணம் பொருநதிய பூககளை ஆராயுமபொழுது,—பழுது ஆா பல மா மலா கணடு - குறறமிகுதத பல பெருமபூககளைக கணடு—பகாநது அயர்வான - (இஙஙனஞ) சொலலிச சோாகிப்பாராயினா எ-று. (௧௫)

வணடு துமவிடந தெனிலல லெனிலோா வழியுந
தெரியா தமரங் கணமிகக, கணடு ரவடாந துகாஞ சர
ணங காலும புனியால வழுவுங் கழிதே, னுணடூ ருப
டுத தியசேம மனல்வீ யொநதே றமரும புலிரும பல
ரைப, பணடு றொடெட்ரித தபரம பொருளாா பழுதென
றாிரெனா றுபகாந தயாவான.

இ - ள். விடிந்து எனில் வண்டு ஊதும் - (பூக்களில்) விம்மந்தபின் எடுக்கவென்னின் வண்டுகள் ஊதும்,—அல் எனில் ஒழியும் தெரியாது - இராத்திரியில் எடுக்கவென்னின் ஒருவழியும் தெரியாது,—மரங்கள் கனா மிக்க தூர வளர்ந்து காமச்சணைம் காலும் பனியால் வழுவும் - (கோங்கு முதலிய) மரங்களில் எடுக்கவென்றால் கணுக்கள் மிக நீள வளர்ந்தபடியினாலே கைகளுங்கால்களும் வழுகின்ற பனியினாலே வழுக்கும், - உம் இருவிருப்பலரை ஊரொடு எரித்த பரம்பொருளார் - முற்காலத்திலே பகைவராகிய அசுரரை முப்புரத்தோடும் எரித்தருளிய சிவபெருமான்—கழி தேன் உண்டு களிப்பதற்கிய - (வண்டுகள்) மிகுந்த தேனை உண்டு களிப்பதற்கிய பூவும் - செம்மல் - பழம்பூவும்—நல் வீ ஒத்து எய்தும் அரும்பு - நல்ல பூவோடு பொருந்தி எதிர்ப்ப அரும்பும்—புறத்து என்றனர் என்று பகர்ந்து ஆயாவான் - குறத்தியுடையானென்று (சிவாலயத்தில்) அருளிச்செய்தார் (இதற்கு யாது செய்வேன்) என்று சொல்லித் துக்கமுறுவாராயினார் எ - று. (கக)

தண்ணார் மதிசூடி சடா மகுடத் தலைவா கடைவாழ்வு தவிர்ப்பவனே, கண்ணார் நுதலோர் பெருமானை மறிசேர் கரவா வரவா கருமூலகரா, மண்ணோர் புகழுந்தில்லைவனம் பிரியா முனிவே யெனையாளுமகிழ்ந்தனையே, விண்ணோர் துதித்தோர் தவைத்த கருணைமறநினப் ! நருமன பிலன்னை றயாவான.

இ - ள். தண் ஆர் மதி சூடி சடாமகுடத் தலைவா - குளிர்மை பொருந்திய பிறையைத் தரித்த சடாமுடியையுடைய நாயகரே,—கடை வாழ்வு தவிர்ப்பவனே - கீழாகிய (பிரபஞ்ச) வாழ்க்கையைத் தீர்ப்பவரே,—கண் ஆர் நுதலோய் - கண்

பொருந்திய நெற்றியையுடையவரே,—ஒரு மான், மறி சேர் கரர் - ஒரு மானமறி பொருந்திய கையையுடையவரே,— அரவார் - பாம்பையணிந்தவரே,—கரு மூலகரா - பிறவிக்கு மூலமாகிய பாசத்தை அரிப்பவரே,—மன்றார் பாழ் தில்லையனாம் பிரியா மணியே - பூமியிலுள்ளார் துதிக்கும் தில்லையை யெப்பொழுதும் நீங்காத சிந்தாமணியே,---என்னை ஆள மகிழ்ந்தனையேல் - தமியேனை ஆட்கொள்ள விரும்பினீராயின்,—எனக்குத்து நின் நினைந்தவை தந்து அருள் - (அடியேனிடத்தே பத்தி ஞான வைராக்கியமில்லாமையை) சிந்தியாது அடியேன் நினைந்த வரங்களைத் தந்தருளும்,—மற்று இன்பு ஆர்தரும் அன்பு இலன் என்று அயர்வான் - சிவபோகசுகத்தையும் அநுபவிக்கும் விருப்பமில்லேன் என்று தளர்வாராயினார் எ - று.

அன்பூ றுருகப் பணிவா ரிலரே லருளா யெனும்வாய்
மையறிந் தும்விடார், என்பூ சையுநே சமுமியா னுமு
னக் கெங்கே யென்றொந் தயர்வா னெதிரே, வன்பூ
தம்கப் புன்சூழ் விடைமேன் மதிசூழ் சடைவா னவ
ர்கோன வரே, முன்பூ தலைத் தவணிந் திருநன் முக
மார் புனலா டினனா முனிவே

இ - ள். அன்பு ஊறி உருகப் பணிவார் இலரேல் அருளாய் எனும் வாய்மை அறிந்தும் - அன்பினாலே மனங்கரைய வணங்குவோர் இலராயின் அருள் செய்யீர் என்னும் உண்மையை அறிந்தும்—விடார் என் பூசையும் நேசமும் யானும் உனக்கு எங்கே என நொந்து அயர்வான் எதிரே - விடாத என்னுடைய பூசையும் பொய்யன்பும் நானும் உமக்கு எங்கேயென்று நொந்து சோர்கிற்பவராகிய பாலமுனிவரெதிரே,—மதி சூழ் சடை வானவர்கோன் - பிறை பொருந்திய சடையை

யுடைய தேவதேவராகிய சிவபெருமான்—புடை வன்பூத மிகச்சூழ விடைமேல் வர - பக்கத்திலே வலிய பூதங்கள் மிகச்சூழும் இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளிவர,—நேர் முன் பூதலமீது பணிந்து - நேரே திருமுன்பு பூமியிலே வணங்கி, - இரு கண்முகம் ஆர் புனல் ஆடினன் மா முனி - இரண்டு கண்களினின்றும் முகம் வழியாகச் சொரிந்து நிறைந்த நீரினாலே ஸ்நானஞ்செய்தார் பெரிய பாலமுனிவர் எ-று (௪௧)

ஆலந்தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனிபூ
சனையிச் சையினின், சீலந் திகழ்வா யமைமகிழ்ந் தனநீ
சிந்தித் தவரம் பலசெப் பெனவெனக், காலுங் கரமும்
புலியின் மலியக் கண்ணுங் கவைத்துங் கவிரங் கிருந்தா
ரேலந் திகழ்பூ சைகொள்ளன் றுவரங் கொண்டா
னவையங் கைத்தொடுத் தனனே

இ-ள் ஆலம் தருவான் - ஆலமரநிழலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான்,—அமுது ஆம் மொழியால் - அமுதமயமாகிய திருவாக்கினால்,—அரு மா முனி - அரிய பெரிய பாலமுனியே,—அர்ச்சனை இச்சையின் நின் சீலம் திகழ் வாய்மை மகிழ்ந்தனம் - (நமக்குச் செய்கின்ற) பூசையில் வைத்த ஆசையையுடைய உனது நல்லொழுக்கம் விளங்கும் உண்மையைக் கண்டு நாம் மனமகிழ்ந்தேம்—நீ சிந்தித்த வரம் பல செப்பு என - நீ நினைத்த வரங்களை யெல்லாம் சொல்வாயாக என்று அருளிச்செய்ய,—(அது கேட்ட பால முனிவர்)—எனக்கும் கரமும் புலியின் மலிய - அடியேனுடைய கால்களும் கைகளும் புலிக்கால்களும் புலிக்கைகளும் போல (வலிய உகிர்ப்பற்றுடையனவாய்) இருக்கும்பொருட்டு—அங்கு அவை கண் தங்க இரங்கி - அங்கே அவைகளு

னிலே கணைகள் பொருந்தும்பொருட்டும் இரங்கியருளி— முதற் கோலம் திகழ் பூசை கொள என்று வரம் கொண்டான - (புட்பவிதிப்படி செய்யப்படும்) முதன்மையாகிய அழகு விளங்குகின்ற பூசையைக் கொண்டருளும் என்று வரம் வேண்டிக்கொண்டார்,—எந்தை அவை கொடுத்தான் - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் அவ்வரங்களைக் கொடுத்தருளினார் எ - று.

வழுக்காமற் பறித்தெடுத்தற்கு நகங்களும், பார்த்து நடத்தற்கும் பூக்களைப் பழுது பார்த்தெடுத்தற்கும் கண்களும் வேண்டப்பட்டன. (௧௬)

விண்ணோ டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந்
தருவா னெனநற், கண்ணா றுமரும் பெரும் புனன்
மெய்க் காலா றெனவா றருகா தன்மையான், மண்ணா
ரவணங் கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான்
வழிமே வியபின், பண்ணா ரவியாக கிரபா தனெனும்
பாவார் பெயரோ தினபா ரிடமே.

இ - ள் விண்ணோடரும நாடு அரு மேலவனே விரவா வரம் தருவான் என - தேவர்களும் காண்டற்கரிய மேலோனாகிய சிவபெருமானே (தமியேன்பொருட்டு இவ்விடத்து) எழுந்தருளிவந்து (வேண்டிய) வரங்களையுந் தந்தருள்வார் என்று,—நற் கண் ஆறும் அரும்பு பெரும் புனல் - நன்மையாகிய ஆறு கண்களினின்றும் பாயும் பெருநீர்—மெய்க் கால் ஆறு என ஆறு அரு காதன்மையால் - சத்தியமாக ஆற்றுக் காலுபோலு ஒழியாமற் செல்லும் பத்திமையால்,—மண் ஆர வணங்க - பூமியிலே (எட்டுறுப்புந்) தோய நமஸ்கரிக்க,— ஆனங்குடனே மறைவான் இறைவான் வழி மேவியபின் -

உமாதேவியாரோடு மிறைவராகிய சிவபெருமான் ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றருளியபின்,—பண் ஆர - இசைப்பாட்டுகள் நிறைய—பாரிடம் பா ஆர வியாக்கிரபாதன் என்னும் பெயர் ஓதின - பூமியிலுள்ளார்கள் (எங்கும்) பரவுதல் பொருந்திய வியாக்கிரபாதர் என்னுந் திருநாமத்தைச் சொல்லினார். எ - று. (௨௦)

அறுகா லெழுகால் பிறகா மடுவுற் றமையா நியதிச்
சமைவாற் றரியா, மறைகா தலினு லறைவா னறவார்
மந்தா ரவரும் புசெருந் திகுரா, நிறைபா திரிகோங்
குயர்சண் பகமே நீர்வாழ் மலர்வல் லிகொணீண் மல
ர்கொணா, டிறையா னடியே முறையால் வழிபட்
டெண்ணா தருகா லமிருந் தனனே

இ - ள். அறுகால் எழு கால பிறகா மடு உற்று - வண்டுகள் எழுங்காலம் பின்னாக (முன்னே) பொய்கையை அடைந்து,—அமையா நியதிச் சமைவு ஆற்றியா - இன்றியமையாத நியதி முடித்தலை விரும்பிச் செய்து,—மறை காதலின் உல அறைவான் - வேதங்களை அன்பினோடும் உச்சரித்துக்கொண்டு சென்று,—நறவு ஆர மந்தாரவரும்பு - மணநிறைந்த மந்தார முகையும்—செருந்தி - செருந்திமலரும்—குரா - குராமலரும்—நிறை பாதிரி - நிறைந்த பாதிரிமலரும்—கோங்கு - கோங்கமலரும்—உயர் சண்பகம் - உயர்ந்த சண்பகமலருமாகிய கோட்டுப் பூக்களையும்—நீர் வாழ் மலர் - நீரிலே பொருந்திய பூக்களையும்—வல்லி கொள் நீள் மலர் கொண்டு—கொடியிலே பொருந்திய நீண்ட பூக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து,—இறையான் அடியே முறையால் வழிபட்டு - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிவாகமவிதிப்படி பூசித்து,—

என் ஆர் தரு காலம் இருந்தனன் - எண்ணிறைந்த காலம் இருந்தார் பாலமுனிவர் எ - று (௨௧)

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணயனங் களபரித்
தமைகா ணவாவ, துற்றங் கெதிர்சென் றுவணங் கம
கிழ்ந் தொளிமே னியின்வாய் மையுவந், துடனே,
பொற்றண் மலர்வா விபடிந் திறையைப் பூசித், தரு
ணமே வுபுலீச் சரமும், பற்றும் பெருமா னையுமர்ச்
சனைசெய் பயில்வா ரவிருந் தபரிந் தொருநாள்.

இ - ள் நற்றந்தை - நல்ல பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவர்,—புலிச் சரணம் கரம் நீள் நயனங்கள் பரித்தமை காண நயந்து - (தம்முடைய பிள்ளை) புலிக்காலையும் புலிக்கையையும் (அவைகளிலே) நீண்ட கண்களையும் பெற்றமையைக் காண விரும்பி,—உற்று - தில்லைவனத்தை அடைந்து,—மகிழ்ந்து அங்கு எதிர் சென்று வணங்க - (அக்குமாரர்) மனம்மகிழ்ந்து அங்கே தம்மெதிர் வந்து நமஸ்கரிக்க,—ஒளிர் மேனியின் வாய்மை உவந்து - (தாம் அவருடைய) விளங்குகின்ற திருமேனியின் மெய்ம்மையைக் கண்டு மகிழ்ந்து,—உடனே தண் பொன் மலர் வாவி படிந்து - அப்பொழுதே குளிர்மையாகிய பொற்றாமரைமலர்களையுடைய சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—இறையைப் பூசித்து - திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானைப் பூசித்து,—அருள் மேவு புலீச்சரமும் பற்றும் பெருமானையும் - கருணை தங்கிய திருப்புலீச்சரத்தைப் பொருந்திய சிவலிங்கப்பெருமானையும்,—அர்ச்சனை செய பயில்வார் - பூசைசெய்யும் பயிற்சி மிக—இருந்து - (அவ்வியாக்கிரபாதமுனிவருடைய பர்ணசாலையில்) இருந்து,—பரிந்து ஒருநாள் - (அவர்மேல்) அன்புகொண்டு ஒருநாளிலே. எ-று ( )

நற்பான் மிகுதந் தையருமை புதல்வா நஞ்சந் ததிபு
யந் திடநண் ணிலையே, இற்பா லினியா குதியா திமு
றித் திடுவோ னுடையா னெடுவா னடைவான, முற்பா
லுனையா னெனநீ பெறுமா முனியா துகொளென்
றுவசிட் டமுனிக் கற்பார் தருபின் னியைமண னும
ணக்கா லுடனு நெறிகண் டனனே.

இ-ள். நற்பால் மிகு தந்தை - நல்ல குணத்தினன் மிக்க பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவர்,— அரும் புதல்வா - (நான் பெற்றதற்கு) அரிய புதல்வனே,— நம் சந்ததி உயர்ந்திட நண்ணிலையேல் - நமமுடைய சந்ததி தழைத்தோங்கப் பொருந்தியாயின்,— இனி இற்பால் - இனி இல்லறத்தின்பகுதியை அடையக்கடவாய,— ஆகுதி ஆதி மறித்து இடுவோன் உடையான் நெடு வான் அடைவான் - (பிதிராபொருட்டு) ஓமம் பிண்டதானம் தருப்பணமுதலியவைகளைக் கைம்மறித்துச் செய்வானாகிய புத்திரனையுடையவனே பெரிய சுவர்க்கத்தை அடைவான்,— முற்பால் உனை யான் என நீ பெறுமா - முன்னமே உரிமையாக உன்னை நான் பெற்றதுபோல (ஒரு புத்திரனை) நீ பெறும்படி,— முனியாது கொள் என்று - (என்வாக்கைத்) தள்ளாது கொள்ளக்கடவாய என்று செல்லி (உடன்படுத்திக்கொண்டு,)— வசிட்டமுனிக் கற்பு ஆர் தரு பின்னியை - வசிட்டமுனிவருடைய கற்பு மிக்க தங்கையை— மணனும் மணக்கால் - நிலைபெற்ற விவாகவிதிப்படி— உடன் ஆம் நெறி கண்டனன் - (அவ்வியாக்கிரபாதமுனிவருக்கு மனைவியாக்கி) கூடியிருக்கும்படி செய்தார் எ-று. ()

பின்னுக் கொடிமன னுபமன் னியனைப் பெறவந் தவ
ருந் ததிகொண் டுபோய்ந், தினபச் சுரபிப் பொழிட

னுக்காவித் தெழிலார் வளர்த்திடுநாள் ளிவர்தா, மன்பிற
புணரக் கொணர்வித் தமகிழ்ந் தயிலென் றிடுமுன
பயிலும்படிசேர், புன்பற கமர்பண் டமுமுண் டறி
பாலபோ லுய்த்தனவும் புகழா திகழ்வான!

இ-ள் பின்பு தக்கொடி மன உபமன்னியனைப் பெற -
பின்பு அந்தத்தேவியார் நீ பெற்ற உபமன்னியபகவானைப்
பெற,—வந்த அருந்ததி கொண்டு பெயர்ந்து - (அங்கே) வந்த
அருந்ததியார (அவரைத் தம்முடைய ஆசிரமத்துக்கு)
கொண்டுபோய,—இன்பச் சுரபிப பொழி பால நுகாவித்து -
இன்பத்தைத் தருங் காமதேனுவினது பொழிந்த பாலையூ
ட்டி—எழில ஆர வளர்த்திடு நாள - அழகு மிக வளர்க்கு
நாளிலே,—இவர் தாம் அன்பின் புணரக் கொணர்வித்து -
(வியாக்கிரபாதமுனிவரும தேவியாருமாகிய) இவர்கள புத்தி
ரவாஞ்சையினாலே அவரை (த தங்கள் பாணசாலையிலே)
பொருந்தக் கொண்டுவரச்செய்து,—மகிழ்ந்து - மனமகிழ
ந்து—அயில என்று இடு - புசிப்பாயாக என்று கொடுத்த—
முன் பயிலும் படி சேர் புன் பறகு அமா பண்டமும் - (இவா
கள) முன்னே உண்டு பழகிய தன்மை பொருந்திய சிறிய
பல்லுக்கிசைந்த பதார்த்தங்களையும—உண்டு அறி பால போல
உய்த்தனவும - (முன்னே தாம்) உண்டறிந்த பால்போலச
சேர்த்த திரவியங்களையும்—புகழாது இகழ்வான - (அவ்வுபம
ன்னியபகவான்)புசியாது உமிழ்ந்துபோடுவாராயினர். எ-று

முன்பயிலும்படி சோ பண்டமென்றது சர்க்கரைபல்ல
களை உண்டறிபால்போலுய்த்தனவென்றது சலத்திறகரை
த்தமாவை. (உச)

மண்மேதருபாலபெறுமாறழுமாமகனூமுனியாம
வறியோமறியோ, முண்வேயினிதாமவைதாமிவாகா
ணுடையாரெனவாழ வுடையானெதிரே, துணாமே
லெழுவெங்கனறங்கிடந் துஞ்சுந்தொழிறஞ் செனா
நைஞ் சழுதக, கணமேயிறையா னிறபா லலையுங்
கடல்பெற் றதுகண் டுகளித் திடுவான

இ-ள். மா மகனூ மணம மேதரு பால் பெறு மாறு அழ - பெருமையாகிய திருக்குமாரர் வாசனை மிக்க (காமதேனுவின) பாலைப் பெறும்படி அழ,—முனி - வியாகக்கிரபாதமகாமுனி வா—யாம வறியோம - நாங்கள் வறியோம்,—இனிது ஆம் உணவு அறியோம் - இனிதாகிய உணவை அறியோம்,—அவை தாம உடையார இவா காண என - அவைகளையுடையவர் இவரேகாண என்று—வாழ்வு உடையான எதிரே - எல்லாச செல்வமுமுடைய சிவலிங்கப்பெருமான் சன்னிதியிலே வளாததிவிட,—துணாமேல் எழு வெங்கனல தங்கி - (ஆதாரபதும) தளங்களின்மேலே சுவாலிக்கின்ற வெவ்விய உதராக்கினி பொருந்ததலினாலே—நடுத துஞ்சும தொழில தஞ்சு என - அவமிருததுக்கருமமே புகலிடமென்று—நைஞ்சு அழுது - வருந்தி அழுது,—அக்கணமே இறையால அலையும் நிறை பாற கடல பெறறு - அக்கணததிறறுனே சிவபெருமானால் அலையாநின்ற நிறைந்த திருப்பாறகடலைப் பெறறு,—அது கண்டு களித்திடுவான் - அதனைப் பருகிச் சுவைகண்டு களிகூர்வாராயினர் எ-று. தஞ்சம தஞ்சு எனக்குறைந்து நின்றது. (உரு)

ஆனும் பெருமானெதிரங் கோருநாளலர்பங் கயவா
தனமா யமரத, தாளொன தூதலஞ் சகனங் தவிரச
சடாங தொடர்மாா பெதிாதன ளவிழத், தேளங்

கைபொரக் களமே னிமிரச சுரிதந தநிரைப் பிரிவந
தரநா, வாளொன விழிக கடைதுண டம்விடா வண்
ணந தருதிண ணியமா முனியே

இ - ள் வறுணம தகு திணணிய மா முனி - குணமிகக வலிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்,—அஙகு ஆளும் பெருமான் எதிர் - அஙகே (தமமை) ஆணடருளுஞ சிவலிஙகப்பெருமானுடைய சனனிதியிலே—ஒருநாள - ஒருநாள,—அலாபஙகயவாதனமாய அமர - ஆதனம விரிநத பதுமாதனமாய்ப் பொருநத,—தாள ஒனறு தலம் சகனம தவிர - ஒருகால பூமியையுஞ சகனததையும பொருந்ததொழிய,—சடரம தொடர் மாபு எதிர தளள - வயிறு தொடாநது மாபை முனனே தளள,—தோள் விழ - இரணடுதோள்களுநதாழ,—ஈரம கை பொர - அழகிய கைகள (மடிமீது குறுககாக ஒனறனமேல ஒன்று) பொருநத,—களம மேல் நிமிர - கழுதது மேலே நிமிர,—சுரி தநத நிரைப பிரிவு அநதரம நா - சுரிநத பலவரிசைகளின் பிரிவினிடையே நாககுப் பொருநத,—வாள ஒனறு விழிக்கடை துணடம விடா - ஒளி பொருந்திய கடைககணகளை நாசிநுனியிலே வைதது எ - று

இடவுள்ளஙகை மீது வலப்புறங்கையை வைத்தலவேணடுமென்றறிக சகனம கடியின முற்பககம தாள் ஒனறு சகனம் ஒன்றுதல தவிர எனககொணடு காலகள அழகிய சகனததைத திணடுதலொழிய எனப பொருள கூறினும பொருநதும். (உசு)

சீரார் சிவயோ கமகம புணரச செறியின புணரக குறியின புறமா, றேரா தருதா ருவனத் திடையா றெணணு யிரமா முனிவர்க கிறைவ, ஞேரா தவாமா கியெழாழித தருளா லொருநா ணடமா டலுகந தன

னென்; றார் வுணாவா லறிவுற் றயரா வந்தோ வென்
நொந் தயர்கின் றனனே.

இ - ள் சீர் ஆர் சிவயோகம் அகம் புணர - சிறப்பு மிக்க சிவ யோகம் மனத்திலே பொருந்த—செறி இன்பு உணர - விளைந்த அநுபவஞானத்திலே பார்த்தவிடத்து—குறி இன்பு உறும் ஆறு - ஞேயமாகிய சிவத்தோடு கலந்து இன்பம் அநுபவிக்கு நெறியிலே,—ஏர் ஆர் தருதாருவனத்திடை - அழகு நிறைந்த தேவதாருவனத்திலே—இறைவன் - சிவபெருமான்—ஓர் ஆயிரவர் ஆறெண்ணாயிர மா முனிவர்க்கு - (தம்மை) அறியாதவர்களாகிய நாற்பத்தெண்ணாயிரமகாமுனிவர்களுக்கு—மோகம் ஒழித்து - மோகத்தைத் தவிர்த்து—ஒருநாள் அருளால் நடம் ஆடல் உகந்தனன் என்று - ஒருநாள் அருளினாலே திருநிருத்தஞ்செய்தருளினார் என்று—ஆரா உணர்வால் அறிவுற்று - சிற்றறிவினாலே கண்டு—அயரா - சோகித்து,—அந்தோ என நொந்து அயர்கின்றனன் - ஐயோ என்று நொந்து தளர்கின்றவராயினார் எ - று (உஎ)

நன்மே னிகொடெங் தைபிரான் வெளியே நடமா
டியநா டிடமா யிடநா, முனமே யமரா வகைமா முனி
வன் மூலப் பதிசே ரமொழிந் தனனற,' றன்னே
ருறுதா ளருணு முணரத் தகுமோ மிகுமன் பகமோ
விலதா, லெனனே பெருமா னொருமா னுடன்வந்
தெங்கே பரதந் தருமென் றயர்வான்.

இ - ள். எந்தை பிரான் நல் மேனி கொடு வெளியே நடம் ஆடிய நாடு - எம்முடைய பிதாவாகிய சிவபெருமான் நல்ல திருமேனிகொண்டு வெளியே நின்று திருநிருத்தஞ் செய்தருளிய தேவதாரு வனமே—இடம் ஆயிட நாம் மன்னே

அமராவகை - (நமது சிவபூசைக்குத்)தானமாக நாம் முன்னே பொருந்தாதபடி—மா முனிவன் மூலபதி சேர மொழிந்தனன - (தந்தையாராகிய) மத்தியந்தினமகாமுனிவர் இந்தத் திருமூலத்தானத்தை அடையுமவண்ணம் கற்பித்தருளினார்,—நல தன ஏர் உறு அருள் தாள - நன்மையாகிய அச்சிவபெருமானுடைய அழகு பொருந்திய சீதிருபமாகிய திருவடி—நாம உணரத் தகுமோ - நாம் அறியத்தகுமோ'—அகமே மிகும் அன்பு இலன - (நாது) நெஞ்சத்தின்கண்ணே மிக்க அன்பிலலே,—என்னே - இஃதென்னே'—பெருமான் ஒரு மானுடன் எங்கே வந்து பரதம தரும என்று அயர்வான் - இவபெருமான் ஒப்பிலலாத உமாதேவியாரோடுமெ எப்படி எழுந்தருளிவந்து திருநிருத்தந் தரிசிப்பித்தருளுவா என்று சோகிப்பாராயினார் எ - று

பின்பு தெளிந்து சிதம்பரதலத் திருநிருத்தத்தைத் தரும் என்று துணிந்னரா (உஅ)

அத்தன் பரதத்துவன் நித்த நடத்த தமரும் பொது
வின் பெயர் மன்றமலஞ், சத்தும்பர் இரணமயகோ
சமகத் தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ், சுத்தம
பரமம் புதமெய்ப் பதமச் சுழுனை வழிஞா னசுகோ தய
நற், சிதம்பரமுத் திபரப் பிரமந் திகழுஞ் சபைசத்
திசிவா லயமே.

இ - ள். அத்தன் பரதத்துவன் - (உலகத்துக்குப்) பிதாவும் தத்துவங்களைக் கடந்தவருமாகிய சிவபெருமானை—நித்த நடத்து அமரும் பொதுவின் பெயர் - அனவரததாண்டவத்திலே (திருவுள்ளம்) பொருந்தப்பெற்ற அம்பலத்தின் பெயர்களாவன,—மன்று - மன்றும்,—அமலம - அமலமும,—சத்து - சத்தும,—உம்பர் - உம்பரும்,—இரணமயகோசம் - இரணம

யகோசமும்,—மகத்து - மகத்தும்,—தனி - தனியும்,—புண்ட
ரீகம் - புண்டரீகமும்,—குகை - குகையும்,—வளிய ககனம் -
வளவிய ககனமும்,—சுத்தம் - சுத்தமும்,—பரம் - பரமும்,—
அற்புதம் - அற்புதமும்,—மெய்ப்பதம் - மெய்ப்பதமும்,—அச்
சுழுனைவழி ஞானசுகோதயம் - அந்தச் சுழுனைவழி ஞானசு
கோதயமும்,—நற் சிதம்பரம் - நல்ல சிதம்பரமும், முத்தி -
முத்தியும்,—பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமும்,—திகழும் சபை -
விளங்குகின்ற சபையும்,—சத்தி - சத்தியும்,—சிவாலயம் -
சிவாலயமுமாம் எ - று.

சருவான்மாக்கட்கும் பொதுவாய்ச் சமசாரவழக்கறுக்கும் அம்பலமாதலின் மன்றெனவும், இயல்பாகவே பாசத்தினீங்கி நிற்றலின் அமலமெனவும், காலத்தால் வரையறுக்கப்படாது உள்ளதாதலிற் சத்தெனவும், மேலாகிய பொருளாதலின் உம்பரெனவும், பொன்மயமாகிய கோசமாதலின் இரணமயகோசமெனவும், பெரிதாதலின் மகத்தெனவும், சுத்தகேவலமாதலிற்றனியெனவும், பூமிக்கு இருதயகமலமாதலிற் புண்டரீகமெனவும், யாவர்க்கும் புகலிடமாதலிற் குகையெனவும், நித்தமும் வியாபகமுஞ் சுத்தமுமாகிய பரமாகாசமாதலிற் ககனமெனவும், தூயதாதலிற் சுத்தமெனவும், எல்லாப் பொருட்கும் மேலாதலிற் பரமெனவும், காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் புதிது புதிதாயிருத்தலின் அற்புதமெனவும், சத்தியத்துக்கு இடமாதலின் மெய்ப்பதமெனவும், சுழுமுனை மார்க்கத்திலே ஞானானந்தம் உதிக்கும் இடமாதலிற் சுழுனைவழி ஞானசுகோதயமெனவும், பூதாகாசம்போலச் சடமாகாது சித்தேயாதலிற் சிதம்பரமெனவும், பரசீகத்தானமாதலின் முத்தியெனவும், மகாமாயைக்கு மேலாதலிற் பரப்பிரமமெனவும், எக்காலத்தும் எல்லாப்பொருளினும் விளங்குதலிற் சபையெனவும். சிவசத்திவடிவாதலிற் சத்தியெனவும்,

சிவத்துக்கு ஆலயமாதலிற் சிவாலயமெனவும் பெயர் பெற்ற தென்றறிக. (௨௯)

என்றின் னமனே கமனே கமெடா வோரார் பொது
வின்பேரா ரணநூ னின்றென் றுமியம் பிடுமின் னுமிதி
னேரே யெங்ஙிவ காரே யறிவா ரன்றந் நிலையந் தலை
வன் னிலைகண் டவருண் டென்னவின் றுணர்கின் றன
மான, மன்றந் தெரியத் தருமென் றருளால் வளர்சிந்
தைதெளிந் தனன்மா முனியே.

இ - ள். என்று இன்னம் அநேகம் அநேகம் எடா"என்று இன்னமும் பலபலவாக எடுத்துக்கொண்டு—ஓர் ஆர் பொதுவின் பேர் - அழகு நிறைந்த சபையின் பெயர்களை—ஆரணநூல் நின்று என்றும் இயம்பிடும் - வேதநூல்கள் (இடையறாது) நின்று எக்காலமுஞ்சொல்லும்;—இன்னும் இதின் நேர் இங்கு எவர் அறிவார் - இன்னும் இச்சபையினது உண்மை இங்ஙனமென்று யாவர் அறியவல்லார்!—அன்று அந்நிலையத் தலைவன் நிலை கண்டவர் உண்டு என இன்று உணர்கின்றனம் - முற்காலத்திலே அந்த நிருத்தராசருடைய "திருநிலையைத் தரிசித்தவர்கள் உண்டென்று இன்றைக்கு அறிகின்றோம்,—மன்றம் தெரியத் தரும் என்று - (ஆதலினாலே) இச்சிதம்பரமே திருநிருத்தந் தரிசிக்கும்படி தந்தருளும் என்று—மாமுனி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—அருளால் வளர் சிந்தை தெளிந்தனன் - திருவருளினாலே (அன்பு) வளராநின்ற மனந் தெளிந்தார். எ - று. (௩0)

வியாக்கிரபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௫௧.

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

இந்தவகை வளர்புலிக்கா லெழின்முனிவ னொளிந்தெ
யந்தமிலா வானந்த நிருத்தமளித் தருளென்று [ந்தை
பந்தமறப் பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வந்தபடி யிருந்தபடி போனபடி வகுத்துரைப்பாம்

இ - ள் இந்தவகை எழில் வளர் புலிக்கால் முனிவன் தெளிந்து - இந்தப்பிரகாரமே அழகு வளராநின்ற வியாக்கிர பாதமகாமுனிவர் தெளிந்து,—எந்தை அந்தம் இலா அனந்த நிருத்தம் அளித்தருள் என்று - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானே முடிவில்லாத ஆனந்ததாண்டவத்தைத் தரிசிப்பித்தருளுமென்று—பந்தம் அறப் பணிந்து இருப்ப - (அதற்கு விலக்காகிய) பாசம் நீங்கும்படி (சிவலிங்கப் பெருமானை) வணங்கிக்கொண்டிருப்ப,—பரவு பதஞ்சலி அவன் பால் வந்த படி - (யாவராலும்) துதிக்கப்படும் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் அவ்வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரிடத்தே வந்த தன்மையையும்—இருந்த படி - (நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துகொண்டு) இருந்த தன்மையையும்—போன படி வகுத்து உரைப்பாம் - (நம்மால்) இயன்ற பிரகாரம் வகுத்துச் சொல்வாம் எ - று (க)

பரந்தபெரும் பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னொருநா
ளொருநா, ளருந்தவமா ரனந்தன்மிசை யரியரசங் கர
வென்று, கரங்களசிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி
சொரியவிம்மி, திருந்துளமுன் சலியாத வெழுதுமணி
விளக்கென்ன.

இ - ள். அரி - விட்டுணுவானவர்—ஒருநாள் - ஒருநாள்—, பரந்த பெரும் பாற்கடலில் அருந்தவம் ஆர் அனந்தன்மிசைப்

பள்ளி கொள்வான் ஒழிந்து - விரிந்த பெரிய திருப்பாற்கட லின்கண்ணே அரிய தவநிறைந்த ஆதிசேடனாகிய சயனத்தி னமீதே சயனித்தலையொழிந்து,—அர சங்கர எனறு - அரகர சங்கரவென்று உச்சரித்து,—கரங்கள் சிரமிசை முகிழ்ப்ப - கைகள் சிரசின்மேலே குவிய—கண் அருவி சொரிய - கண் களினின்றும் அருவி பொழிய—முன் சலியாத எழுந்து மணி யிளக்கு என்ன நிமிர்ந்து இருந்தனன் - (வாயுவினால்) முன அசையாத சிந்திரிக்கப்பட்ட அழகிய தீபம்போல நிமிர்ந்தி ருந்தார் எ - று

கொள்வான் தொழிற்பெயர் வான் பான் பாகுே இமமூ னறும் தொழிற்பெயர்விகுதியுமாமென்றறிக (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப
பரிசனமு மிகநடுங்கப் பரானந்த பராயணனுயப்
பொருவிலநு பவநீங்கிப் புவிமிடைந்த திருளெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகண்மலா தரவிருந்தான

இ - ள் திருமகளும அணுகாது திகைத்து அயர - (இந்த ன்மை கண்ட) இலக்குமியும் சமீபியாது திகைத்து வருந்த,— திருந்து பணிப பரிசனமும மிக நடுங்க - திருத்தமுற்ற அடி மையாகிய ஆதிசேடரும (என்னிடத்து அபராதம உண்டோ என்று) மிக நடுங்க,—பரானந்த பராயணனுய - பரமானந்த த்திலே பரவசராகி,—பொருவு இல அநுபவம் நீங்கி - ஒப்பி லலாத சிவாநுபவநீங்கி,—இருள புவி மிடைந்தது என இரு பரிதி வந்து எழு கிரிபோல - இருளானது பூமியெங்கும நெருங்கியதென்று இரண்டாதித்தா கூடி வந்து உதிக்கும உதயபருவதம்போல—இருகண் மலாதர இருந்தான் - இர ணடு (சிவந்த) கண்களும் மலரும்படி இருந்தார், எ - று.

பராயணன் - பற்றுவோன், அடைவோன். (ங)

புண்டரீக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டுநிய திகணமுடித்துகருலவியமணடபமேறித்
தண்டரள மணிப்பந்தாத தபனியபபூந தவிசினுமிசை
யுண்டாரதொழ வநதிருநதா ரானநத வனநதனுடன

இ - ள். புண்டரிக விழி மலாநது - செந்தாமரைக்கண் விழித்து—புணர் அமளி கழிநது - (நித்திரை) பொருந்திய நாகசயனத்தினின்று நீஙகி,—புனல கொணடு நியதிகள் முடிதது - சலஙகொணடு நித்தியகருமஙகளை முடிதது,—குல விய மணடபம் ஏறி - விளஙகாநின்ற மணடபத்திலே ஏறி,— தண தரள மணிப பநதா - குளிாமை பொருநதிய முத்துககளாலாகிய அழகிய பந்தரின்கீழ (இடபபட்ட)— பூந்தபனியத் தவிசின மிசை - பொலிவாகிய பொறசிஙகாசனத்தின் மேலே—அண்டர் வநது தொழ ஆனநத அனநதனுடன் இருநதான - தேவர்கள வந்து வணஙக ஆனநத நித்திரையோடு மிருநதாா எ - று. (ச)

தாழநதமடை யுடைபுனலபோற் றமபிரா னடங்கருதி
யாழநதவினை வழிமாறறி யானநத பரவசனுய
வாழநதளவில பேரினப வாரிவழி யேயொழுகி
வீழநதகருத தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேறுன்.

இ - ள். தாழ்ந்த மடை உடை புனலபோல - பள்ளமடையிலே உடைததோடுஞ்சலமபோல—தம்பிரான் நடம் கருதி - (தேவதாருவனத்திலே செயயப்பட்ட) சிவபெருமானது திருநிருத்தத்தை நினைந்து,—ஆழநத வினை வழி மாற்றி - (தாம் முன்னே) அழுந்திய தீவினையாகிய வழியை ஒழித்து,—ஆனந்த பரவசனாய் வாழ்ந்து - சிவானந்தத்திலே பரவசராய் வாழ்ந்து—அளவு இல் பேர் இன்ப வாரி வழியே ஒழுகி வீழ்ந்த கருத்தினை மீட்டு - அளவில்லாத பேரின்பமாகிய நீர்வசத்

திலே சென்று அமிழ்ந்திய சித்தத்தைத் திருப்பி,—மேய்டு மடைப் புலம் ஏற்றான் - மேட்டுமடைபோலும் விஷயஞான த்திலே ஏறிறினார் எ - று.

தம்பிரான் தமக்குப் பிரானெனை விரியும் "தம்மென்றா ஆன்மாக்களே. (௫)

தெளிளுமனந் தெளிபொழுதிற் றிருந்தனந்த னடிவணங்கி வள்ளலே யடியேனா மலரமளி மிசைமுன்போற் [றுயி பள்ளிகொள்ளா துணர்ந்திப் பரிசிருந்த படியடியேற் குள்ளபடி யருள்செய்ய்வேண்டுமெனவுரைசெய்தான்

இ - ள் தெளிளும் மனம் தெளி பொழுதில் - சிவஞானத் திறபுகுந்த மனம விடயஞானத்திறபுகுந்த பொழுது,—திருந்த அனந்தன அடி வணங்கி - திருந்தமுற்ற ஆதிசேடா (அவருடைய) திருவடியை வணங்கி,—வள்ளலே - கொடையையுடைய எமபெருமானே,—அடியேன ஆம மலா அமளி மிசை முனபோல பள்ளி கொள்ளாது - அடியேனுகிய விரிந்த சயனத்தினமீது முனபுபோலச சயனியாமலும—உணரா து - (பின்பு) விழியாமலும—இப்பரிசு இருந்த படி - இந்த பிரகாரம எழுந்தருளியிருந்த தன்மையை—அடியேனுக்கு உளளபடி அருளசெய்யவேண்டும என உரை செய்தான்-அடியேனுக்கு உளளபிரகாரம அருளிசசெயயவேணடுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் எ - று. (௬)

ஆங்கவனு நகைத்தருள்கூர்ந் தனந்தனிரு வலாகம வப, பூங்குழலூ மிருவெனறு புகன்றெனையா ளுடைப் புனிதன, றுங்கரிய பெருங்கருணைத் தனைமையினு லெனககளித்த, வோங்குதிரு வருளகேட்டி யுலவா தென் றுரைசெய்தான.

இ - ள். ஆங்கு அவனும நகைதது அருள் கூாநது - அங்கே அவ்விட்டுணுவுஞ்சிரித்துக் கருணை மிகுந்து,—அனந்தன் இரு-அனந்தனே இரு,—அலர் கமலப் பூங்குழலும இரு - மலர்ந்த செந்தாமரைமலரிலிருக்கும பூவை முடிதத கூந்தலையுடைய இலக்குமியே நீயும இரு என்று பணித்து,—என்னை ஆள உடைப் புனிதன் - என்னை அடிமையாகவுடைய சுத்தராகிய சிவபெருமான்,—தாங்கு அரிய பெருங்கருணைத் தனமையினால் - (என்றலே), பரிததுகரிதாகிய பெரிய காருணணியததினது இயல்பினாலே—எனக்கு அளிதத ஓங்கு திருவருள கேட்கில - எனக்குத் தந்த மேலாகிய திருவருளை (நீங்கள்) உளளபடி கேட்கப் புகின—உலவாது என்று உரை செய்தான் - (அருகாலததும) முடியாது என்று சொல்லியருளினா எ - று (எ)

மன்னுமொளி வளாபொருவில வடகயிலை மலைமருந்தைச, சென்னியுறது தொழுநெனனற றிருந்துதிருமுகமதனு, லெனனைவர யழைததருளி நகைததருள கூர்ந்தெனைகமிசைத, தனனிகரில கரமூன்றி யெழுந்திருநராாள றனித்துணைவன.

இ - ள். மன்னும ஒளி வளா பொருவு இல் வடகயிலை மலை மருநதை - நிலைபெறற ஒளி வளராநின்ற ஒபபில்லாத உததர கைலாசபருவததினகணணே எழுந்தருளியிருக்கும மருநது போலுஞ் சிவபெருமானை—நென்னல் சென்னி உறத்தொழு - நேற்று (நான் சென்று) சிரசு பொருந்த விணங்கியமாததிரததில்,—தனித் துணைவன் - ஒப்பிலலாத துணைவராகிய அச சிவபெருமான்—திருந்து திருமுகமதனால் என்னை வர அழைத்தருளி - திருத்தமுற்ற திருமுகத்தினாலே என்னைத் (தம்மருகே), விரும்பபடி அழைத்தருளி,—நகைத்து அருள் கூர்ந்து

சிரித்துக கருணை மிகுநது,—என் கை மிசைத் தன் திகர் இல் கரம் ஊன்றி எழுநதிருநதான் - என்னுடைய கையின மேலே தமமுடைய ஒபபிலலாத திருககரததை ஊனறிககொணடு எழுநதருளினா. எ - று. (அ)

எழுநதபொழு தொளிரசங்க மெமமருங்கு மிகமுழ் ங்கித, தழங்கவரு மறைபரவுத தாவிலகணமபுடைசூ ழச,செழுநதவாகள் மிடைநதேததத தேவரணி தொழு தகிங்கட, கொழுநதணியும பெருமானக் குலகிரியி னடியணைநதான

இ - ள் எழுநத பொழுது - எழுந்தருளிய பொழுது—ஒளிர சஙகம எமமருஙகும மிக முழஙக - விளஙகாநினற சஙகுகள எநதபபககஙகளினும மிகவொலிகக,—தழஙக அரு மறை பரவ - உசசரிததறகரிய வேதஙகள் புகழ,—தாவு இல கணம படை. சூழ - குறறமிலலாத கணநாதாகள பககஙகளிலே சுறற,—செழும தவாகள மிடைநது ஏதத - மாட்சிமை பொரு நதிய தவததையுடைய முனிவாகள் நெருஙகித துதிகக,— தேவா அணி தொழ - தேவாகளகூட்டம் வணஙக,—திஙகட் கொழுநது அணியும பெருமான் - பிறையைசசூடுஞ் சிவபெரு மான—அக குலகிரியின அடி அணைந்தான - அககுலபருவத ததின அடிவாரததை அடைநதருளினர். எ - று. (க)

மேயதொரு மண்டபத்து விரைநதணைநது தாருவனத தூயவரு முனிவருளளு சோதிப்போ நமககிசைய நீயரிவை யுருவாகி நிலவுகென வருளசெய்து நாயகனுந திருமேனி நலங்கிளர வலங்கரிததான்.

இ - ள். மேயது ஒரு மண்டபத்து விரைந்து அணைந்து (அஙகே தமக்குப்) பொருந்தியதாகிய ஒருமணடபத்திலே

விரைந்து சென்று,—தாருவனத் தூய அரு முனிவர் உளம் சோதிப்போம - தேவதாருவனத்தினுள்ள பரிசுத்தர்களாகிய பெரிய முனிவர்களுடைய மனசைப் பரீக்ஷிப்போம்,—நமக்கு இசைய நீ அரிவை உரு ஆகி நிலவுக என அருள்செய்து-நமது டைய வேடத்துக்கேற்ப நீ பெண்ணுருவமாகி விளங்கக்கட வாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்து,—நாயகனும் திரு மேனி நலம் கிளர அலங்கரித்தான் - ஆனமநாயகராகிய சிவபெருமானுந் தமது திருமேனியை அழகு விளங்க அலங்கரித்தருளி னார். எ - று. (கo)

திருவடியின் மிதியடியுந் திகழுடைவெண் கோவணமேன
மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமார்பு
மொருவரையு மிருவரையும் புரையாத வுயர்தோளும்
பரவருநற் பொக்கணமுந் தமருகமும் பலிக்கலனும்.

இ - ள். திருவடியின் மிதியடியும் - திருவடிகளிலே மிதிய டிகளும்,—திகழ் உடை வெண் கோவணம் மேல மருவு அரையும்-விளங்குகின்ற திருவுடையாகிய வெள்ளிய கௌபீ னம் மேலே பொருந்திய திருவரையும்,—புரிநூலும் - முப்பு ரிநூலும்,—வலம் சுழி உந்தியும் - வலமாகச் சுழித்த திருவுந் தியும்,—மார்பும் ஒருவரையும் - திருமார்பும் (அதிலே பொரு ந்திய உத்தமலக்கணமாகிய) ஏகரேகையும்,—இருவரையும் புரையாத உயர் தோளும் - (உதயபருவதமு அத்தமயபருவதம் என்னும) இரண்டுபருவதங்களும் ஒவ்வாத உயர்ந்த திருப்பு யங்களும்,—பரவு அரு நற் பொக்கணமும் - துதித்தற்கரிய நல்ல பொக்கணமும்,—தமருகமும் - உடுக்கையும்,—பலிக் கலனும் - பிக்ஷாபாத்திரமும். எ - று. (கக)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மோராரும் வாகத்து மிலகுவிழித் தொழினயப்பும்

"வேரார்ந்த திருநுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராநிற் குங்கமலத் தனிமலர்போற் றிருமுகமும்

இ - ள். ஏர் ஆரும் திருமிடறும் - நன்மை பொருந்திய திருமிடறும்,—செங்கனி வாயப் புன்சிரிப்பும் - சிவந்த கனிபோலுந் திருவாயிற்றோன்றிய திருப்புன்முறுவலும்,—ஏர் ஆரும் வார் காதும் - அழகு நிறைந்த நீண்ட திருச்செவிகளும்,—இலகு விழித் தொழில் நயப்பும் - விளங்குகின்ற திருக்கண்களினுடைய (பார்வைத்) தொழிலினது நயமும்,—வேர் ஆரும் திரு நுதற்கீழ் - வேர்வை நிறைந்த திருநெற்றியின்கீழ்—விருப்பு உருவத் திருப்புருவம் தாராநிற்கும் - விருப்பமே வடிவமாகவுடைய திருப்புருவங்களைத்(தன்னிடத்தே) தோற்றுவிக்கும்—தனிக் கமல மலர்போல் திருமுகமும் - ஒப்பில்லாத செந்தாமரைமலர்போலுந் திருமுகமும் எ-று. ()

பொட்டுமலி திருநுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைந்த
மட்டுமலி கருங்குழலும் வளர்பவள வொளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலார் மேனியுமாய் மெல்லியலார்
பட்டுவிழும் படியில்விழும் படியழகின் படிவமென.

இ - ள். பொட்டு மலி திருநுதலும் - பொட்டுப் பொருந்திய திருநெற்றியும்,—புரிந்து முரிந்து இசைந்து அசைந்த மட்டு மலி கருங் குழலும் - நெறித்துச் சுருண்டு (தம்மில்) ஒத்தசைந்த தேனிறைந்த கரிய குழலும்,—வளர் பவள ஒளி மழுங்க விட்டு விளங்கிய எழில் ஆர் மேனியும் ஆய் - வளர்கின்ற பவளவொளியும் மழுங்கும்படி (செவ்வொளி) விட்டு விளங்கிய அழகு நிறைந்த திருமேனியுமாகி,—மெல்லியலார் பட்டு விழும் படியில் விழும்படி - (இவ்வடிவைக் கண்ட) மென்மையாகிய இயல்பையுடைய பெண்கள் (தங்கள் அரையி

னுள்ள) பட்டுச்சீலை விழுந்தன்மைபோலத் (தாங்களும்) விழும்படி — அழகின படிவம என - அழகினது உருவம் போல. எ - று.   (கரு)

மனனனென்றி ருறுமளவில் வீளரிருடா ரகைகுழற்ற
றெனனமலா மயிரசொருகி யிலகநுதற றிலகமுகம
பனனரியதுகிலுடுதது படாதானை பினபோககித
தனனிகரி றலைமுலைமேற் றனிககாறை தனிறறுவககி

இ - ள். மன்னன் எதிர் உறும் அளவில் - (சருவலோகத்துக்கும் ஏக) நாயகராகிய சிவபெருமான் என்னெதிரே பொருந்துமளவில்,—வளர் இருள் தாரகை குழற்றறு எனன மயிர மலர் சொருகி - மிருந்த இருளிலே நக்ஷத்திரஙகளைக கலந்ததுபோல அளகததிலே பூககளைச சொருகி,—நுதற்றிலகம் முகம இலக - நெற்றியிலிட்ட சிறுபொட்டினுலே முகம் விளஙக,—பன் அரிய துகில உடுதது - (விலை) சொலலுதறகரிய பட்டுப்புடைவையை உடுதது,—படர் தானை பின் போககி - அகனற முனறானையை (ஏகாசமாக இடதேதாளின் மேலாகப் பின்னே போட்டு,—தன் நிகா இல் தலை - (அதனுடைய) தனக்கொப்பிலலாத தலையை (வலககைக்குள்ளாக வாஙகி)—முலைமேல தனிக காறைதனில் துவக்கி - முலைமீதணிந்த ஒப்பிலலாத காறையென்னும ஆபரணததினமேலே பிணித்து. எ - று.   (கச

மாமணிநற் பாடகமுமலிவித்தோள் வல்லியெனப்   [
பூமலிசெங் கரத்துடனப்புணணியனோபுணாபொழு
காமனெழி லழிததவனுங் காமுறுவோ னெனவெனத
நிமைவிழிக்கடைநோக்கிச்சிறுமுறுவலிறைசெய்தான்

இ-ள். மா மணி நற் பாடகமும் மலிவித்து - பெரிய இரத்தினங்களாலாகிய நல்ல பாடகங்களையும் அணிந்து,—ஓர் வல்லி என - ஒருகொடிபோல—பூ மலி செங்கரத்துடன், - பூங்கொத்துப் பொருந்திய சிவந்த கையுடனே—அப் புண்ணியன் நேர் புணர் பொழுதில - நான் ஆநதச் சுத்தராகிய சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலே பொருந்தியபொழுது,— காமனை எழில அழித்தவனும - மனமதனுடைய அழகை அழித்தவராகிய சிவபெருமானும—காமுறுவோன என - காமமுற்றவர்போல—என்து நீமை விழிக்கடை நோக்கி - எனது நீமை பொருந்திய கடைக்கண்ணைப் பார்த்து,—சிறு முறுவல இறை செயதான் - திருபபுன்முறுவலைச் சற்றே பண்ணினார் எ - று.

காமமுறுவோன் காமுறுவோன் எனக்குறைந்து நின்றது.

அவவரையி லிமயமயி லமாந்திருப்ப வகிலத்துப்,
பொயயிரவா முனிவரிவன புகழியகக னெனவுணரச,
செவவரைமே னியனடியேனசெயிழையாய்பபினசெல்
லச, சைவமுனிவாகளிருககுந்தாருவனமதுசாாந்தான.

இ-ள். அவ்வரையில இமயமயில் அமாந்து இருப்ப - அந்தககைலாசபருவததிலே பாாப்பதிதேவியாா (தனித்து) எழுந்தருளியிருப்ப,—செவவரை மேனியன் - செமபவளமலை போலுந்திருமேனியையுடைய சிவபெருமான—அகிலததுப் பொய விரவா முனிவர் இவன புகழ இயககன என உணர - உலகததுப் பொய் பொருந்தாத முனிவாகள் இவன் கீர்த்தியையுடைய இயககனென்று சிநதிகக,—அடியேன் சேயிழையாயப் பின் செல்ல - அடியேன் செவ்வியவாபரணத்தையுடைய பெண்ணாகி (த் தமக்கு) ப் பின்னே செல்ல,—சைவ முனிவர்கள் இருக்கும தாருவனமது சார்ந்தான் - (மேலே)

சைவர்களாதற்குரிய முனிவர்கள இருக்குந் தேவதாருவன தனைத அணுகினா. எ - று. (கசு)

மௌனுறுமுனி வர்களிருககுந தெருத்தலைச்சே ரியிற் செறிந்து, முனறிலிடைத துடிமுழககி முறுவனமிக முகமிலர்ந்தித, துனறுபலி கொணாநதணையுஞ சுரிகு ழலா ரெழினோக்கி, யனறிறைவ னினறாபுரி யபிநயமா யிரகோடி.

இ - ள் சென்று முனிவாகள இருககும தெருத் தலைச் சேரியில செறிந்து - போய முனிவாகள் இருககுந்தெருவிலுள்ள முதறபர்ணசாலையிலே புகுந்து,—முனறிலிடைத் துடி முழக்கி - முற்றததிலே (நினறு) தமருகத்தை வாசித்து,— முறுவல் மிக முகம மலர்ததி - சிரிபபு மிகும்படி முகததை மலரசசெயது,—துன்று பலி கொணாநது அணையும் சுரி குழலா எழில நோககி அனறு - கைநிறைந்த பிக்ஷையைக கொணடுவந்து அணுகாநினற சுருணட அளகத்தையுடைய இருடிபத்தினிகளுடைய அழகைப பாரததனறு,—இறைவன் நின்று புரி அபிநயம ஆயிரகோடி - சிவபெருமான நின்று செயத அபிநயஙகள ஆயிரகோடி. எ - று. (கஎ)

எண்ணரிய வபிநயங்க ளிறைபுரிய நிறைகற்பிற், பணணமரு மொழிமுனிவா பாரப்பனிகள பலரீணடி, நணணருநாணமடமசசம்பயிரபபெனனுமிவைஞ்ழுவக, கணணுதலோ னிருமருங்கு ழமொன்றுகககைகொணடாா.

இ - ள். இறை எணண அரிய அபிநயஙகள புரிய - சிவபெருமான் எணணுதற்கரிய அபிநயங்களைச செயய,—நிறை கற்பின் பண அமரும் மொழி முனிவர் பார்ப்பனிகள் பலர் ஈண்டி - நிறைந்த கறபையும பண் பொருந்திய சொல்லையுமு

டைய இருடி பத்தினிகள் பலர் கூடி,—நண அருநாண மடம் அச்சம பயிர்ப்பு எனனும இவை நழுவ - கட்டுதறகுரிய (இய லபாயுளள) நாணமும (கொளுத்தக கொண்டு கொண்டது விடாத) மடமும் (பேதைமையாலாகிய) அச்சமும் (பயிலாத பொருளில அருவருப்பாகிய) பயிர்ப்பும என்னும் இந்நான்கு குணமும நழுவ,—கண்ணுதலோன இருமருங்கும் ஒன் றுகக கைக்கொண்டார் - நெற்றிககணணையுடைய சிவபெ ருமானை இரண்டு பக்கத்தும் ஒருஙகு வளைநது கொணடார களே. எ - று. (௧அ)

காயவாா குழலொருகை கலையொருகை யுறநதாங்கிப
பாயுவாள விழியருவி பரவசரா யெதிரபயில்வாா
தூயவா திருவாயிற் றுலங்குநகை யென்மொழிவா
ராயவா வினியெமமை யணைநதருளா யெனவயாவாா.

இ - ள் வாா குழல சாய் ஒருகை - நீணட அளகஞ்சரிய (அதனை) ஒருகையினுலும—கலை (சாய) ஒருகை - புடைவை அவிழ (அதனை) ஒருகையினுலும்—உறநது தாஙகி-இறுகப் பிடி ததுககொணடு,—வாள விழி அருவி பாயப பரவசராய எதி பயில்வார் - ஒளியையுடைய கணகளினின்றும் அருவிபொழி யப் பரவசர்களாய் எதிரே செல்வார்கள் சிலர்,—திருவாயில துலங்கு நகை தூயவா என மொழிவார் - (இவர்) திருவாயில் விளங்குகின்ற தநதங்கள் சுததமாயிருககின்றன என்று சொல் வார்கள் சிலர்;—அவா ஆய் எமமை இனி அணைநது அருளாய் என அயர்வார் - (எங்கண மேல்) ஆசையாகி எஙகளை இனித் தழுவியருளுகவெனறு மோகிப்பாாகள் சிலர். எ - று. (௧௯)

ஐயமிட வென்றுகடி தரிசிகொடு புறப்பட்டுக்
கையமர வழுதாக்கிக கலததிடுவாா கிலத்திடுவார்

கொய்யுமலரிலையுடனேகுவித்தகரத்துடன்கொணர்ந்து
நையுமடகெனவிடுவார் யாமுய்ந்தோ மெனநவில்வார்.

இ - ள். ஐயம் இட என்று கடிது அரிசி கொடு புறப்பட்டு - பிக்ஷையிடவேண்டுமென்று சடிதியில் அரிசியள்ளிக்கொண்டு புறப்பட்டு—கை அமர அமுது ஆக்கி - (காமாக்கினியினாலும் விரகவேதனையினாலும்) கையே பானையாகப் பொருந்த அமுது சமைத்து—கலத்து இடுவார் நிலத்து இடுவார் - பிக்ஷாபாத்திரத்தில இடுவார்கள்போலக் (கண்ணும் மனமும் வேற்றுவிகாரப்படுதலால்) நிலத்திலிடுவார்கள் சிலர்,—உடனே கொய்யும மலர் இலை குவித்த கரத்துடன் கொணர்ந்து - (திருவடிகளிலே பூசிக்கும்பொருட்டு) உடனே எடுத்த புஷ்பத்தையும் பத்திரத்தையும் குவித்த கையோடு கொண்டு வந்து—நையும அடகு என இடுவார் - (திருவடிகளிலே அருச்சிப்பவர்கள்போல மயங்கிப் பிக்ஷாபாத்திரத்திலே) வெந்த இலைக்கறியென்று இடுவார்கள்சிலர்—நாம உய்ந்தோம் என நவில்வார் - (இங்ஙனம் அழகு மிகுத்த நாயகரைப் பெற்றேமாதலால்) நாங்கள் பிழைத்தோம என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - று. (௨௦)

முன்பிச்சை வரைக்கண்ட முகமென்பார் முயங்கிரதி
மன்பிச்சை வனப்பகழி மாரிசொரிந் திடுமென்பார்
பின்பிச்சை கொண்டுவரப் பெரும்பிச்சை யளித்தகலவா
ரென்பிச்சை கெட்டவுருக் கெமக்கிரங்கா ரென்வயாவார்.

இ - ள். முன்பு இச்சைவரைக் கண்ட முகம் என்பார் - முன்னும் இந்தச்சைவரைக் கண்ட முகம்போலிருக்கின்றது என்பார்கள் சிலர்;—முயங்கு இரதி மன் பிச்சு ஐ வனப்பு பகழி மாரி சொரிந்திடும் என்பார் - தழுவாநின்ற இரதிக்கு

நாயகனாகிய மன்மதன் (அம்பறாத்தூணியினின்றும்) வாங்கி ஐவகையாகிய பாணமழைகளைப் பொழிகின்றான் என்பார்கள் சிலர்,--பின் பிசசை கொணடுவர - நாம பினனே (ஒரு பிடி) பிசசை கொண்டுவர—பெரும் பிச்சை அளித்து அகலவார்—பெரிய மயலைத் தந்து பேர்வார்—என்பு இசசை கெட உருக எமககு இரஙகார என அயாவார - எலும்பானது இசசை கெடும்படி உருக எமக்கிரங்கியருளகின்றிலர் என்று தளர்வார்கள் சிலா எ - று (௨௧)

நில்லுமினவளை தாருநீரென்றுதகைந்தொனறு [காட்டி
சொலலிவிடு மெனவணைவார துணைகொண்மணி முலை
யிலலுமிது வெனமொழிவா'ரெவ்விடமுமிடமென்பார்
புலவியிடு மெலலையுடன போதுமினுமெனப்புகல்வார்

இ - ள் நீர் நிலலும இன வளை தாரும எனறு தகைந்து - நீர் (இவ்விடத்தே) நிலலும், (போவீராயின் நம்முடைய) கூட்டமாகிய வளையலகளைத் தந்துவிட்டுப் போம் என்று தடுத்து—ஒன்று சொலலிவிடும் என அணைவார - ஒருவார்த்தை சொலலிவிடும் எனறு அணுகுவாாகள சிலர்,—துணை கொள் மணி முலை காடடி இலலும இது என மொழிவார் - இணையொத்த முத்துவடங்கள் பொருந்திய தனங்கள் தோன்ற நின்று எமமுடைய வீடும் (தூரமன்று) இதுவே என்று சொல்வார்கள சிலா,—எவ்விடமும் இடம என்பார் - (உமக்குப் பொருந்தமாயின்) எவ்விடமும் (நமக்குப் பொருத்தமாகிய) இடமாம் என்பார்கள் சிலர்,—புல்லியிடும எல்லை உடன் நாம் போதுமின் எனப் புகல்வார் - தழுவுதற்குச் சமயம் இதுவே, எம்முடனே நீர வாரும் என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - று.

நாழெமன்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு தோனற முன்னிலைககண வநதது. "தாமரை யாமதுதென ஞெவந்து னிவகி நயந்ததுவே" என்னுந் திருககோவையா ராலும் அறிக. (௨உ)

ஐயமுள் திலதிடையென றறிவிபபா ரெதிரிறபா [வா
ரையமுள திலதுயிாவநதிணைநதுகொளெனபவாபோல
ரையுமனு மெனககணைகொண் டநஙகனடைதலையாமே
யையமனு வெமைநோககி யஞசலெனு யெனவயாவாா

இ - ள் ஐயம் உளது இடை இலது என்று அறிவிப்பார் என நிறபாா - பின்னும்யுணடு இடை இலலை என்று அறிவிபப வாகளபோல (எதிரே வநது) நிறபார்கள சிலா,—உயிா உளது இலது ஐயம வநது அணைநது கொள என்பவா போல் வாா - (எமதுடலினகண) உயிா உணடு இலலையென்பது சந தேகம், (விரைநது) வநது (எமமைத) தழுவிககொணடு பிழை ப்பியும் என்பவரைப போலவாாகள சிலா,—அநங்கன ஐ யமன ஆம எனக கணை கொணடு அடர்கது அலையாமே - மன மதன் ஐநது கூறறுவாபோல ஐநதுபாணஙகளைக கொணடு (எமமை) நெருககி வருததாவணணம்—ஐய மனு எமை நோககி அஞசல எறைய என அயர்வார் - ஐயரே முன்னரே எம்மைப் பாாத்துப் பயப்படாதொழிக என்று சொலலியரு ளும் என்று மயஙகுவார்கள சிலா எ - று. (௨௩)

ஆடுவா ராடாத வபிநயங்கள பலபுரிவா
ரோடுவா ரோடாமேயோ வுணாகலனிம் குமகென்பார்
கூடுவார் கூடாத குழலலையக் குழைமொழியாற.
பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி.

இ - ள். ஆடுவார்-(களிப்புமிகுதியினாலே) கூத்தாடுவார்கள் சிலர்;—ஆடாத அபிநயங்கள் பல புரிவார் - (உலகத்திலே முன்பு) செய்யப்படாத அபிநயங்கள் பலவற்றைச் செய்வார்கள் சிலர்;—ஓடுவார் - (திருமேனியழகைக் கண்டு திரும்பிப் பாரரோ என்று அவர்பின் விரைய) ஓடுவார்கள் சிலர்,—இங்கு உமகு உணக்கலன ஓடாமோ என்பார் - இங்கே உமக்குப் பிக்ஷாபாத்திரம் தலையோடாமோ என்பார்கள் சிலர்,—கூடுவார் - (அதிசமீபத்தில்) அடுப்பார்கள் சிலர்,—கூடாத குழல் அலைய குழல் மொழியால பாடுவார் - முடிக்கப்படாத அளகம் அலையக் குழல்போலும் மொழியினாலே பாடுவார்கள் சிலர்,—மேல பலராகிப பாடு ஆக விழுவார் - (அவர் திருமேனியின்மேலே) பலராகிப் பாடாக விழுவார்கள் எ-று. (உச)

பேதையாகண முதலாகப் பேரிளம்பெண்மையாமுடி
மாதரவ ரிருமருங்கு மறுகுமறு கிடைநெருங்கி [வா
யோதமெழுந் தெனநிலவு மொலிபுயாவானுறநகைத்து
நாதனெழுந் தருளவய னணைந்த படிநவிலவேன.

இ - ள். பேதையர்கள் முதல் ஆகப் பேரிளம்பெண்மையர் முடிவு ஆம் மாதரவர் - பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம் பெண்களிறுதியாகிய (எழுவகைப்) பெண்களும்—இருமருங்கும மறுகும் மறுகிடை - இரண்டுபக்கத்தும் மயங்குகிற குந் தெருவிலே,—ஓதம் நெருங்கி எழுந்து என நிலவும ஒலி உயர் வான் உற-எழுசமுத்திரமுங்கூடி ஒலித்தாற்போலப் பரம்பும ஓசை உயர்ந்த ஆகாயத்திற்செல்ல—நகைத்து நாதன் எழுந்தருள - சிரித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருள,—அயல் நான் அணைந்த படி நவிலவேன் - (அவர்) பக்கத்தில் நான்சென்ற தன்மையைச் சொல்வேன். எ - று.

எழுந்தாலென்பது எழுந்தெனக் குறைந்து நின்றது. (உரு)

கறபுடைய மடநதையெனக் கருதரிதாய்க் கண்டவ ாகள, பொறபுடைய பொதுமகளாப புகலவரிதாம பொலிவினதா, யறபுதப்ரியச சிவநதுநிமிாந தகனறவ யில விழிககணைகள, விறபுருவத துடனமுனிவா விழி யிலககா விடுமளவில

இ-ள் கறபு உடைய மடநதை எனக கருத அரித ஆய்-(உடையினுலும நடையினுலும கையிறபிடிதத பூவினுலும) கறபையுடைய பெணணெனறு நினைததறகு கூடாததாய—கணடவாகள் பெறபு உடைய பொதுமகளாப் புகலவு அரித ஆம பொலிவினது ஆய-(நாயகனபின்னே நிழலபோலப் புறவடிபாரதது நடததலினுல) பாாததவாகள அழகையுடைய வேசியெனறு சொலலுதறகரிதாகிய பொலிவினையுடைய கபடவேடஙகொணடு—அறபுதம ஆயச சிவநது நிமிாநது அகனற அயில விழிக கணைகள் - ஆசசரியதஜையுடையனவாயச செவ்வரிபாநது நீணடு இடலிய கூரிய கணகளாகிய அம்புகளை—விறபுருவததுடன முனிவா விழி இலககா விடும அளவில - புருவமாகிய விலலிலே தொடுதது (எனறுப பாாதத) முனிவாகளுடைய கணகளே இலககாக விட்டமாததிரததில எ-று (உகூ)

எணணரிய திறலினாக ளிடுநூலே குறியாகத்
திணணியநெஞ சவைகுலையசசிகையவிழவுடைகழவப
பணணலரு மபிநயங்கள பலபுரிநது புரவசரா
யண்ணலெதி ரெனேநோககி யாதரித்தா ரருமுனிவர்.

இ-ள். எண அரிய திறலினாகள் அரு முனிவா - மதிதததகரிய தவவலியையுடையர்களாகிய பெரிய முனிவர்கள்,—இடுநூல குறி ஆக - தரித்த உபவீதமாத்திரமே அடையாள

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

மாக,—திணணிய நெஞ்சவை குலைய - திடமாகிய சித்தங்கள் கலஙக,—சிகை அவிழ - குடுமி குலைய,—உடை நழுவ-உடுத்த மரவுரி நழுவி விழ,—பணணை அரும் அபிநயங்கள பல புரிந்து - (பிறராலே) செய்தறகரிய அபிநயஙகள் பலவறறைச செய்து,—பரவசராய்-பரவசாகளாகி,—அணணல் எதிர் எனை நோக்கி ஆதரித்தார் - சிவபெருமானசன னிதியிலே எனனைக கணடு ஆசைபபட்டார்கள் எ - று (உஎ)

எவராலு மெனனாலு மெய்தரியா னெயவுறறுத
தவராசி லிடங்கடோறுந் தாவிலபலி கொள்நடந்தான்
சிவராக மடைவோரிற சேயிழையா மெனைநோககு
பவராகா வபராத பரமபரையோ ராயினா. (அ)

இ - ள எவராலும என்னாலும எயத அரியான எயவு உறறு-(பிரமா முதலிய)எவாகளாலும எனனாலும அடைதறகரிய சிவபெருமான (இயககரூபத்தைபபொருநதி,—தவா ஆசு இல இடஙகளதொறும தாவு இல பலி கொள நடநதான-முனிவாகளுடைய குறறமிலலாத பர்ணசாலைகடோறும குறறமிலலாத பிக்ஷை கொளவதறகு நடந்தருளினா,—சிவராகம் அடைவோரின் - சிவததினிடததே இசசை அடைவோாகள்போல—சேயிழை ஆம எனை நோககுபவர் ஆகா - செவவிய ஆபரணததையுடைய பெணணாகிய என்னைப் பார்பபோாகளாகி—அபராத பரமபரையோர் ஆயினா - அபராதஙகளின் வரிசையையுடையோாகளாயினார்கள். எ - று.

பரம்பரை வரிசை. (உஅ)

கோவமிகு முதுமுனிவ ரொன்றுகூடிக் குழுமியெழுந
தாவதெனு மிவனிந்த வாசிரமத் தஞ்சாதே
காவனமிகுங் கறபழித்த காபாலி யெனக்கனன்று
தாவமிகும படிபரவாச சாபஙகள பலவிட்டார்.

இ - ள் கோவம் மிகு முது முனிவர் ஒன்று ஆகக் குழுமி எழுந்து - கோபம் மிக்க பழைய முனிவர்கள் ஒருங்கு கூடி யெழுந்து,—ஆவது என ஆம் - (இனி) ஆவதெனனோ!—. இவன் இந்த ஆச்சிரமத்து அஞ்சாதே காவல மிக்கும் கறபு அழித்த காபாலி எனக் கனன்று - இவன் இந்தவாச்சிரமத்தின்கணே அஞ்சாது வந்து(நமபத்திநிகளுடைய)காவல மிக்க கற்பைக் குலைத்த காபாலியென்று கோபித்து,—தாவம் மிகும்படி பூர்வாச சாபங்கள் பல இட்டார் - உட்டணம் மிகும்படி சொல்லமுடியாத சாபங்கள் பலவற்றை இட்டார்கள் எ - று. (உ௯)

இட்டபல சாபங்க ளிறைவனயன் மேவாது
கெட்டபடி கண்டுசினங் கெடாதமனத் தினராகி
நட்டமளித் தருளென்று நகைவார்போலெதிர்நண்ணி
சிட்டமலி தருகுணட்ட திருமுனனே திகழவித்தார்.

இ - ள் இட்ட பல சாபங்கள் இறைவன் அயல் மேவாது கெட்ட படி கண்டு - (தாங்கள்) இட்ட பலசாபங்களுஞ் சிவபெருமானருகே செல்லாது கெட்ட தன்மையைக் கண்டு,—சினம் கெடாத மனத்தினர் ஆகி-கோபம் ஆறாத மனத்தையுடையவர்களாகி,—நட்டம் அளித்து அருள் என்று நகைவார் போல எதிர் நண்ணி - (எங்களுக்குத்) திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும் என்று நகைப்பவர்கள்போல எதிரே கிட்டி,—சிட்டம மலிதரு குணட்டம திரு முனனே திகழவித்தார் - பெருமை மிகுந்த குணட்டத்தைத் திருமுனனே யிட்டார்கள். எ- று. (௩௦)

எஞ்சாத வழலிருத்தி யெடுத்தமனுக் கணித்தோதி
நஞ்சான திரவியங்க ளூடியவை பலகோலி

நெஞ்சாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலக்காக்
வஞ்சாதே யவிசார மவிசாரந் தமைத்தாரகள்.

இ - ள் எஞ்சாத அழல இருத்தி - குறையாத அக்கினியை (அகருண்டத்திலே) தாபித்து,—மனு எடுத்துக் கணித்து ஓதி மந்திரங்களையெடுத்து எண்ணி உச்சரித்து — நஞ்சு ஆன திரவியங்களை நாடி ,அவை பல கோலி - விஷத்திரவியங்களை ஆராய்ந்து அவைகளைப்பலவுறநறைக் கொண்டு,—நெஞ்சாலும் நினைவு அரிய நிருமலனே இலக்கு ஆக - மனசாலும் நினைத்தற்கரிய அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமானே இலக்காக— அஞ்சாதே அவிசாரம் அவிசாரந்து அமைத்தாரகள் - பயப்படாமல அவிசாரஹோமத்தை ஆராயவின்மையினாலே செய்தாரகள். எ - று (௬௧)

கருத்திலவிழி சிவந்தமுனிக் கணங்கணத்திலுதிப்பித்த
வெரித்ததிரு முழுவையைநே ரேவுதலுமெந்தைபிரான
சிரித்தருளி யதுபிடித்துத்திருக்கரந்தினகநுதியா [ன
லுரித்தவுரிபசுமபட்டாவுடைதொடைமேலுறவுடுத்தா

இ - ள் கருத்தில விழி சிவந்த முனிக்கணம் - மனத்தினுங் கண்கள் சிவக்கப்பெற்ற முனிவர்கூட்டம்—கணத்தில உதிப்பித்த - கணப்பொழுதினுள்ளே (குண்டத்தக்கினியினின்றும்) தோற்றுவித்த—எரித்து அதிரும் உழுவையை நேர் ஏவுதலும் - (எதிர்த்தோரைத்) தகித்துக் கர்ச்சிக்கின்ற புலியைத் திருமுன்னே விடுத்தலும்,—எந்தை பிரான்-எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான—சிரித்தருளி அது பிடித்து-திருப்புன்முறுவலசெய்து அப்புலியைப் பிடித்து,—திருக்கரத்தின் நகநுதியால உரித்த உரி பசும்பட்டா - திருக்கையினது நுனிநகத்தினால் உரித்த தோல் பசும்பட்டாகி—உடை தொடை

மேல் உற உடுத்தான் - அவ்வுடையைத் திருத்தொடையின் மேலே பொருந்த உடுத்தருளினார். எ - று (கூஉ)

ஏரடங்கு குண்டத்தி னெரிவயிற்றிற்பிறந்தெழுந்த, பாரிடங்களாரிடமாம பரிசனமா யினபயில, சீரடா ந்த மணிமுசசிசு செய்யவிழி வெளளெயிற்றுக, காரவி டங்கொ ளொருபுயங்கங கடிதுவரக்கைக்கொண்டான

இ - ள் ஏர் அடங்கு குண்டத்தின் எரி வயிற்றில் பிறந்து எழுந்த பாரிடங்கள் - அழகு செறிந்த குண்டத்தினுள்ள அக் கினியின்கண் உதித்தெழுந்த பூதங்களானவை—ஆரிடம் ஆம் பரிசனம் ஆயின பயில - இருடிகளால விலக்கப்பட்டனவா கிய அடிமைகளாகிச் சேவிக்க,—சீர் அடாந்த மணி முச்சி - அழகு மிகுந்த இரத்தினமௌலியையும்—செய்ய விழி - சிவ ந்த கண்ணையும்—வெள் எயிறுக கார் விடம் கொள் ஒரு புயங்கம - வெண்மையாகிய பலலிலே கரிய நஞ்சையும பொருந்திய ஒருசருப்பம—கடிது வரக் கைக்கொண்டான் - (தமது திருமுனனே) சீக்கிரம வர(அதனைக் கடகமாகத்) திரு க்கரத்தில் அணிந்துகொண்டருளினார் எ - று (கூகூ)

மைவிஞ்சு நெடுநரடித்தின வாரகுழலவார சடையாகத் தெவவன்ப ரெதிரிரண்டு திருக்கரங்க ளுருத்தெழுமற கைவந்த நிலயமலாக் காலவந்து கலந்திசைப்பப பவவங்கொண் முழுநஞ்சு நுதலவிழிப்புப் பாரித்தான.

இ - ள மை விஞ்சு நெடு நடித்தின வார் குழல வார் சடை ஆக - இருளைத்தள்ளி மேலிட்ட நெடிய மின்னலைப போல நீண்ட கருங்குழலே நீண்ட செஞ்சடையாக,—தெவ அன்பர் எதிர் இரண்டு திருக்கரங்கள் உருத்து எழ - பகைவ ர்களாகிய முனிவர்களுள அன்பர்களாயினோர்களுக்கெதிரே

(முற்றிய திருக்கரங்களொழியப் பின்னும்) இரண்டு திருக்கரங்களை தோன்றியெழ,—முன் கைவந்த நிலயம் மலாக காலவந்து கலந்த இசைபப - முன்னே கைவந்துள்ள திருநிருத்தம செந்தாமரைமலாபோலுந்திருவடியில வந்து பொருந்தி யொலிக்க,—பவ்வம கொள முழு நஞ்சும் நுதில விழியும பாரித்தான் - திருப்பாறகடலின்னின்றுந்தோன்றிய குறைவற்ற விடத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையுங் காட்டியருளினா. எ - று.

உருத்தல் தோன்றல் பாரித்தல தோற்றல். (௯௪)

ஏயந்தவனன முன்னுங்காந்த விருளுமிழவதெனவெரிவாயப, போந்திரு மெரிமுசசிப பொறிவிழிவெண்ண பறகுறளன, சிந்தாவந் துடனரவந திகழவா வரனெதிரே, பாயந்தருளி வெரிநெரியும படியடிமேற பயிலவித்தான

இ - ள ஏயந்த அனல முன் நுகர்ந்த இருள் உமிழ்வது என - பொருந்திய அகதினியானது (தான) முன்னே விழுங்கிய இருளை (த தறகாலததில) உமிழ்ந்தாறபோல—எரி வாயப் போந்து அதிரும - (குண்டத்து) அககினியினின்றுந் தோன்றி ஒலிக்கின்ற—எரி முசசி - அககினியை வீசுகின்ற குஞ்சியையும—பொறி விழி - தீப்பொறிகளைச சிந்துகின்ற கண்களையும்—வெண் பற் குறளன் - வெண்மையாகிய பற்களையுமுடைய குறளவடிவினதாகிய முயலகன—சிந்து அரவத்துடன அரவந் திகழ வர - கோபிக்கின்ற பாமபின்றொனியொலி மிகும்படி வர,—அரன் எதிரே பாயந்தருளி - சிவபெருமான் எதிரே (அம்முயலகன் கீழ்ப்பட) பாய்ந்து-வெரிந நெரியும்படி மேல அடி பயிலவித்தான் - (அதன) முதுகு நெரியும்படி அதன்மேலே (வலப்) பாதத்தினாலேயமிழ்த்தருளினர். எ - று. (௯௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்களொவரக்கரத்தா
லலம்புசிலம் பணியாகத் திருவடியி லமாவித்துத்
துலங்குபல சடைதாழத் துணங்கைகணந் துதைத்விப்ப
விலங்கலணி தடந்தோளா னருநடமா டுதல்புரிந்தான்.

இ - ள். மலமக - (முனிவர்கள் தங்களால் வங்கப்பட்ட வைகளெல்லாம்) தளாந்தமையால - எரி தூர ஏந்தி - அக்கினியை விடுக்க (அதனை) ஏந்தியருளி,—மந்திரங்கள் வர - (பின்பு) மந்திரங்கள (விடுக்கப்பட்டு) வர—கரத்தால் அலம்பு சிலம்பு அணி ஆகத் திருவடியில் அமாவித்து - (அவைகளைத்) திருக்கரத்தினாலே ஒலிக்கின்ற திருச்சிலம்புகளுக்குத் தரிசாகத் திருவடியிலே சாத்தியருளி,—துலங்கு பல சடை தாழ - விளங்குகின்ற பலசடைகள் (பின்னே) தூங்க—கணம் துணங்கை துதைத்விப்ப - கணநாதர்கள் துணங்கைக்கூத்தை மிகச் செய்ய—அலங்கல் அணி தடம் தோளான் அரு நடம் ஆடுதல் புரிந்தான் - கொன்றைமாலையை அணிந்த பெரிய திருத்தோள்களையுடைய சிவபெருமான அரிய திருநிருத்தஞ்செய்யத் தொடங்கியருளினா எ - று (௩௬)

தாகத்தா லலைந்துமிகத் தளாந்துதவ வலிசலித்த
மோகத்தா லிழந்தனலு மந்திரமும் விடமுடிந்து [கும
சோகத்தா னிராயுத்ராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்
வேகத்தா லருமுனிவ ரொன்ருக விழுந்தாகள

இ - ள். அரு முனிவர் - பெரிய முனிவர்கள்—தாகத்தால் மிக அலைந்து - (ஓமாக்கினியுட்டணத்தினாலாகிய) தாகத்தினாலே மிக வாடி,—தவ வலி சலித்த மோகத்தால தளாந்து - தவவலி குறைந்த மயக்கத்தினாலே தளாந்து,—அனலும் இழந்து - அக்கினியையும் இழந்து,—மந்திரமும் விட முடிந்த

சேடகத்தால நிராயுதராய் - மந்திரமும் நீங்க (அதனால்) விளை
ந்த துன்பத்தினாலே நிராயுதர்களாகி,—தளர்ந்து நடம இறை
தொடங்கும வேகத்தால - விளங்காநின்ற திருநிருத்தத்தைச்
சிவபெருமான் றொடங்கியருளிய வேகத்தினாலே—ஒன்று
ஆக வீழ்ந்தாரகள - ஒருங்கே விழுந்தாரகள. எ - று (கஎ)

நடமுயலும பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கினனயராக, கட
கமென விடதரத்தைக் கடடியவங் கைக்கவித்த, விடை
யில்விடை யுடனெடுவா னெயதியிடந் தணைந்தகுல,
மடவாலே மகிழ்ந்தவணமேன் மலாந்தகடைக் கண
வைத்தான

இ - ள. நடம் முயலும் பொழுது - திருநிருத்தந்தொடங்கு
ம்பொழுது—நான் அஞ்சி நடுநடுங்கி அயர - நான் (அதன
வேகத்தைச் சகிக்கமாட்டாது) பயப்பட்டு நடுநடுங்கிச் சோகி
க்க,—விடதரத்தைக் கடகம் எனக் கட்டிய அம் கைக் கவி
த்த இடையில - பாம்பைக் கடகமாகக் கட்டிய அழகிய திரு
க்கரத்தினாலே (அஞ்சாதே என்று) அமைத்தருளிய பொழு
தில—விடையுடன நெடு வான எய்தி இடந்து அணைந்த குல
மடவாலே மகிழ்ந்து - இடபவாகனத்தோடு நெடிய ஆகாய
மார்க்கமாக வந்து இடப்பாகத்திலே பொருந்திய குலப்பெ
ண்ணாகிய உமாதேவியாரைப் பார்த்து மகிழ்ந்து,—அவள
மேல மலாந்த கடைக்கண் வைத்தான் - அவண்மீதே அகன்ற
திருக்கடைக்கண் வைத்தருளினா' எ - று. (கஅ)

வேறு.

அரிவையய ணைந்தபி னெஞ்சுகஞ்சு மலாமழை யுண்ட
ரபொ ழிந்தனா, பிரமபு ரந்தரா வந்தனை பெருகினர்
முன்புற வின்புறு, முருவமொ ழிந்திக ழெண்பழ வுட

லத்துக் கொண்டுப ணிந்தெதிர், மருவ நடுங்கியொ டுங்கு
ற மலைமகள் கண்டும கிழ்ந்தனளே.

இ - ள். அரிவை அணைந்த பின் - உமாதேவியார் எழுந்தருளிய பின்பு,— அண்டர் எங்கணும் அலர் மழை பொழிந்தனர் - தேவர்கள் எவ்விடங்களினும் பூமழை பொழிந்தார்கள்,— பிரமபுரத்தர் முன்பு உற வந்தனை பெருகினர் - பிரமாவும் இந்திரனும் திருமுன்னே (எட்டுறுப்பும்) பொருந்த நமஸ்காரத்தை மிகச்செய்தார்கள்,— இன்பு உறும் உருவம் ஒழிந்து - (நான் முனிவர்கள்) இன்புறுதற்கேதுவாகிய வடிவத்தை நீங்கி,— இகழ் என் பழ உடலத்து கொண்டு பணிந்து - இகழப்படுகின்ற என்னுடைய பழைய சரீரத்தைக்கொண்டு (சிவபெருமானை) நமஸ்கரித்து,— எதிர் மருவ நடுங்கி ஒடுங்குதல - (முன்புபோலக் கூசாமல்) எதிரே பொருந்துதற்கு அஞ்சி (பிரமேந்திராதிகளுக்குப் பின்னே) ஒடுங்கி நிற்றலை— மலை மகள் கண்டு மகிழ்ந்தனள் - பார்ப்பதிதேவியார் கண்டு (திருவுள்ளம்) மகிழ்ந்தருளினார் எ - று (௩௯)

விரவிய வங்கண னெங்கணும் விரிசடை மண்டிய லைந்திட, வெரிவிரி செங்கை சுழன்றிட விடிதுடி கொண்டிட லெண்டிசை, பரிபுர புண்டரி கந்தரு பதயுக ளம்பல ருந்தொழ்,வருள்புரி யெந்தை யடந்தையு மதிர நடங்க டொடங்கினன்

இ - ள். அருள் புரி எந்தை - கிருபையைச் செய்கின்ற எமது பிதாவும்,— விரவிய அங்கணன் - (திருநிருத்தத்தைப்) பொருந்திய அருட்கண்ணருமாகிய சிவபெருமான்,— விரி சடை எங்கணும் மண்டி அலைந்திட - விரிந்த சடை எவ்விடத்திலுஞ் செறிந்து அசைய,— எரி விரி செங்கை சுழன்றிட - அக்கினி

சுவாலிக்குஞ் சிவந்த திருக்கரஞ் சுழல,— துடி ஏந்தியசை இடி கொண்டிட - தமருகம் எட்டுத்திக்கினும் இடிபோலுமோசையைப் பொருந்த,— பரிபுர புண்டரிகம் தகு பதயுகளம் பலரும் தொழ - சிலம்பையணிந்த செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளிரண்டையும் யாவரும் வணங்க,—மடந்தையும் அதிர உமாதேவியாரும் நடுங்க,—நட்டங்கள் தொடங்கினன் - (வெகுவித) திருநடனங்களைத் தொடங்கியருளினார் எ - று. (௬௦)

கரணம னந்தமு யன்றொலி கலவுசி லம்பணி குஞ்சித, சரணமி லங்கவ லம்புரி தருகர முமபொலி வுந்தரு, திரணகின மங்கைநெ டுங்கய றிருநய னங்களுஞ் சேர்ந்திடு, புரணமு மொன்றிய வென்றிகொள் பொருவிலபு யங்கமு யங்கினன்.

இ - ள் அனந்தம் கரணம் முயன்று - அளவில்லாத கரணங்களை நடித்து,— ஒலி கலவு சிலம்பு அணி குஞ்சித சரணம் இலங்க - ஓசை பொருந்திய சிலம்பை அணிந்த குஞ்சிதபாதம் விளங்க,— வலம்புரி தரு கரமும் - (உத்தமலக்கணமமைந்த)சங்கு பொருந்திய திருக்கரமும்— பொலிவும் - (திருக்கரத்திலமைந்தருளிய) பொலிவும்— தரு திரள் நகில் மங்கை நெடுங்கயல் திரு நயனங்கள் சேர்ந்திடு புரணமும் - இணையொத்த திரண்ட தனங்களையுடைய உமாதேவியாருடைய நெடிய கயல் போலுந் திருக்கண்களும் (தம்முடைய) திருக்கண்களுஞ்சேர்ந்த அசைவும்— ஒன்றிய வென்றி கொள் பொருவு இல் புயங்கம் முயங்கினன் - பொருந்திய வெற்றியைக் கொண்ட ஒப்பில்லாத புயங்கநடனத்தைப் பொருந்தியருளினார் - எ - று.

குஞ்சிதம் வளைந்தது. புரணம்-அசைதல், துடித்தல். (௬௧)

புனிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந்
தரு, மினிமை நுகர்ந்த மடந்தையு மெழில்விடை யும
பெறு கென்றரு, ணனிமிக வெனக்கணு மங்கண னகை
தர வுயர்ந்துவ ணங்கினன், மனமுரு கும்படி யன்புடன்
வளர்விழி பின்புவ ழங்கினன்.

இ - ள். புனித புயங்கம் முயங்கிய பொழுது - சுத்தமாகிய புயங்ககரணத்தைப் பொருந்தியபொழுது—அங்கணன் அவனும் - அருட்கண்ணனாகிய அச்சிவபிரானும்—தன் நடம் தரும் இனிமை நுகர்ந்த மடந்தையும் - தமது திருநிருத்தத்தால் விளைந்த இன்பத்தை அநுபவித்த உமாதேவியாரையும்—எழில் விடையும் - அழகையுடைய இடபதேவரையும் (நோக்கி)—பெறுக என்று - (நீங்கள் இப்புயங்ககரணத்தைத் தரிசிக்கப்) பெறுவீர்களாக என்று அருளிச்செய்து,—எனக்கணும் அருள் நனி மிக நகை தர - என்னிடத்தும் அருள் மிகுந்து தழைக்கும்படி திருமுறுவல் செய்தருள,—உயர்ந்து வணங்கினன் - (அப்பொழுது நான்) உயர்ந்து நமஸ்கரித்தேன்,—பின்பு மனம் உருகும்படி அன்புடன் வளர் விழி வழங்கினன் - பின்பு என்னெஞ்சம் கரையும்படி அன்பினோடு வளராநின்ற (ஞானக்) கண்ணைத் தந்தருளினார். எ - று. (சஉ)

அயரும ருந்தவர் நம்பழி யகலநி னைந்தரு ளங்கண,
சயசய சங்கர வென்றெதிர் தரையில் விழுந்துப ணிந்
தனர், நயநட னுந்த மங்கவர் நன்மையவை யுந்தொக
வுந்திருண், முழுலகு மென்றுக வென்றதன் முதுகதி
ருமபடி நின்றனனர்.

இ - ள். அயரும் அருந்தவர் - சோகிக்கின்ற பெரிய முனிவர்கள்—அங்கண சயசய சங்கர நம பழி அகல நினைந்தருள

என்று - அருட்கண்ணரே சய சய சங்கரரே அடியேங்களு டைய குறைநீங்குமபடி திருவுளங்கொண்டருளும் என்று— சீதா தன்னயில விழுந்து பணிந்தனா - சந்நிதியிலே பூமியின கண் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்,—நய நடனும் - இன்பத் தைத் தருகின்ற திருத்தராஜரும்—தமது அங்கவா நலவ எவை யும் தொக வைத்து இருள முயலகன ஒன்றாக என்று-(அநுக்கி ரகிக்கப்பட்ட) தக்க அவர்களுடைய ஆணவமல் சத்திகளெல் லாங்கூடி வீழ ஆணவமுமாகிய முயலகனைப பொருந்துக என்று அருளிச்செய்து,—அதன் முதுகு அதிருமபடி நின்ற னன்-அதனுடைய முதுகு நெரியும்படி நின்றருளினார் எ - று.

பண்டைய விருளபறி யுமபடி பங்கய பதமுத வும
பொழு, தெண்டிக ழிருடிகள கண்டனா ரின்புறு திரு
நட மன்பொடு, கண்டனா வெருவினா நுண்டுளி கண
டரு மருவிசொ ரிந்தனா, குண்டிகை குழைசயிசை தண
டுகள கொண்டெதிர் குணலைம லிந்தனா.

இ - ள் பண்டைய இருள் பறியும்படி பஙகய பதம் உத வும் பொழுது - அநாதியேயுள்ள ஆணவமலவிருள நீங்குமபடி சிவபெருமான் செந்தாமரைமலாபோலுந்திருவடிகளை அரு ளிய பொழுது,—எண் திகழ இருடிகள - (நாறபத்தெண்ணா யிரமென்னும) எண விளங்குகின்ற முனிவாகள—இன்பு உறு திரு நடம அன்பொடு கண்டனர் கண்டனா - இன்பம பொருந்திய திருநிருத்தத்தை அன்போடு தரிசித்தார்கள தரி சித்தார்கள,—வெருவினா - அஞ்சினார்கள,—நுண துளி கண தரும அருவி சொரிந்தனா - சிறுதுளிகளாகக் கணகளினின றுந்தோன்றும் அருவியைப் பொழிந்தார்கள,—குண்டிகை குசை இசை தண்டுகள கொண்டு எதிர குணலை மலிந்தனர் -

கமண்டலங்களையுந் தருப்பை பொருந்திய தண்டுகளையுங் கையிற்கொண்டு சந்நிதியிலேயுருணலைக்கூத்தாடினார்கள் எ-று.

மீமாஞ்சைநூல் பிரபஞ்சம் அநாதி நித்தியமெனவும், ஆன்மாக்கட்கு வேறாகக் கருத்தா ஒருவரில்லையெனவும், சிவன் முதலாயினோரெல்லாரும் அநித்தியரெனவும், வேதம் அநாதி நித்தியமெனவும், வேதத்திற்கூறப்பட்ட சிவன் முதலிய சத்தங்களே பிரமமெனவும், அச்சத்தங்களின் வேறாகிய தேவர்களை அச்சத்தங்கள் அறிவிப்பனவல்லவெனவும், வேதம் விதித்த இட்டி முதலிய கருமங்களே இருமைப் பயன்களையும் பயக்குமெனவுங்கூறும். இந்நூல் செய்தவர் சைமினிமுனிவர்.

தேவதாருவனத்து இருடிகள், மீமாஞ்சைநூலே உண்மைநூலெனக் கொண்ட மயக்கத்தினாலே, சுவதந்திரராகிய சிவபிரான்மாட்டன்பு செய்தலையொழிந்து, வேதம் விதித்த கருமங்களை அநுட்டித்துத் தங்கள் மனைவியர்கட்கும் மீமாஞ்சக மதத்தைப் போதித்து, அவர்களைக் கற்பின்வழி நிறுவிய பரதந்திரர்களாகிய தங்களைச் சுவதந்திரரெனத் துணிந்து ஒழுகினார்கள். இதனையறிந்த பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமான் அவ்விருடிகட்கும் அவர்களுடைய பத்தினிகட்கும் மீமாஞ்சமதமே மெய்யெனக் கொண்ட மயக்கத்தை ஒழித்து அவர்களை ஆட்கொண்டருளத் திருவுளங்கொண்டு தாம் பிக்ஷாடனமூர்த்தியாகி விட்டுணுவை மோகினியாக்கியருளினார். இருடிகள் மோகினியுடைய பேரழகைக் கண்டவழித் தாங்கள் காமத்தால் மீதூரப்பட்டு நியமமிழந்து கருமாநுட்டானங்களெல்லாம் விடுத்தமையானும், சிவபெருமானைக் கோறற்பொருட்டுத் தாங்கள் செய்த அபிசாரவேள்வி முத

லியனவெல்லாம் பயன்படாதொழிந்தமையானும், தீங்கள் கொண்ட மீமாஞ்சகமதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, தாங்கள் பரதந்திரரெனவும், சுவதந்திரராகிய கருத்தா ஒருவர் உண்டெனவும், அவர் சிவபெருமானேயெனவும், அவரது திருவருளவயத்தானன்றிப் பாவத்தினீங்கலும் புண்ணியஞ்செய்தலும் இயலாவெனவும், "பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம பாவ மாகும்" - எனவுந் துணிந்து, அவரை வழிபட்டுய்ந்தார்கள். இருடிபத்தினிகள் பிக்ஷாடனமூர்த்தியுடைய பேரழகைக் கண்டவழி முன்னர்க் காமவயத்தாகளாகி, மீமாஞ்சக மதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, பின்னர்ச் சிவஞானவயத்தர்களாகிப் பேரின்பம் பெற்றுய்ந்தார்கள் இதுகாறுங்கூறிய வாற்றாற் சிவபெருமான் செய்தனவெல்லாம் ஆன்மாக்கட்கு முத்தியின்பம பயத்தற்பொருட்டாமென்பது தெளிவிக்கப்பெற்றபடுதலாறும், அவர் இருடிபத்தினிகளைக் காமித்தலுங் கூடலுஞ் செய்யாமையானும், அவர்செயல்கள் குற்றமாகாமை தெளிக சுவதந்திரத்தமவயமுடையவர் பரதந்திரர் பிறர்வயமுடையவர். (சச)

சூடினர் கரமல ரஞ்சலி சூழ்வுற வமரர்து தைந்தனர் நாடிய கருவிகொ டும்புரு நாரத ரிசைபடி யும்படி [ ] கொ பாடிலா தெளிவிலர் கினற்கீர பாரிட கிலவுதுணங்கை டாடின கரணமி டீங்தொழி லயினாகணபர நாதர்கள்.

இ - ள். அமரர் காமலர் அஞ்சலி சூழ்னா-தேவர்கள் கைகளாகிய மலர்களை அஞ்சலியாகச் சூடிக்கொண்டு—சூழ்வு உற்றுத் துதைந்தனர் - பக்கங்களிலே பொருந்த நெருங்கினார்கள்;— நாடிய கருவி கொள தும்புரு நாரதர் - ஆராயப்பட்ட

யாழைக் கையிற்கொண்ட தும்புரு நாரதர்கள்—தெளிவு இலா - (நிருத்தானந்தத்தினால்) பரவசர்களாயினமையால்-உ இசை படியும்படி பாடிலா நின்றனர் - கீதத்தைத் திருநடனம் படிபட்டவர்களாய் நின்றார்கள்,—பாரிடம் நிலவு துணங்கை கொடு ஆடின - பூதங்கள் விளங்காநின்ற துணங்கைக்கூத் தாடின,—புரக்கணநாதர்கள் கரணம் இடும் தொழில் ஆயினர்- மேலாகிய கணநாதர்கள் கூத்தின்விகற்பங்களைச் செய்யுந் தொழிலையுடையார்களாயினார்கள், எ-று. (சரு)

அங்கரி பிரம்பு ரந்தர ரண்டர்கண முனிவர் கண
மும், இங்கெம தினிய நடஞ்சிவ லிங்கம திசையநி,
னைந்தொளிர், கொங்கலர் பலமல ரன்பொடு கொண்
டடி வழிபடு மென்றுயர்' மங்குலி னிடைவிடை தங்
கிய மங்கையொ டிறைவனம றைந்தனன.

இ - ள். இறைவன் - சிவபெருமான்—அங்கு - அவ்விடத்திலே—அரி பிரம புரந்தரர் அண்டர்கள் முனிவர் அகண்டமும்-விட்டுணு பிரமா இந்திரன் தேவர்கள் முனிவர்களாகிய எல்லீரும்—இங்கு எமது இனிய நடம் சிவலிங்கமது இசைய நினைந்து - இங்கே நம்முடைய இன்பநிருத்தத்தைச் சிவலிங்கத்திலே பொருந்தத் தியானித்து—ஒளிர் கொங்கு அலர் பல மலர் கொண்டு அன்பொடு அடி வழிபடும் என்று - விளங்குகின்ற மணம் விரிந்த பல பூக்களைக்கொண்டு அன்போடு (நம்முடைய) திருவடிகளை வழிபடுங்கள் என்று பணித்து,—உயர் மங்குலினிடை - உயர்ந்த ஆகாயத்தின்கண்ணே—விடை தங்கிய மங்கையொடு மறைந்தனன் - இடபவாகனத்தின்மேலே தங்கிய உமாதேவியாரோடு மறைந்தருளினார் எ-று.

விஷ்ணு என்னுந்தாது சித்திரித்தலெனப் பொருள்படுதலின், படைத்தல் காத்தன்முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப

பதாகிய சிவத்தினது பிரபாவமே லிஙகமெனப்படும். அவ்விலிஙகத்தினது விளக்கததுககு இடமாகிய சைலம், வாணம, ஸபாடிகம, லோஹஜம, க்ஷணிகம எனபனவும உபசாரத்தால இலிஙகமெனபபடும (சகூ)

இறைமறை தருதிசை முன்றொழு தெவாகளுஞ் மகலவுழி வென்றிகொ, ளறிவுறு மொருமைய னந்தினனமளியி னெருஙல் மா நடித்தாளிா, கறைவளா மிடறனடநதொழு கலவியி னலமொடு கணுபடு, முறைதருதுயாமொ ழிந்தன னெனமுக மலரமொ ழிந்தனனா.

இ - ள இறை மறை தரு திசை முன் தொழுது எவாகளும் அ்கலவுழி - சிவபெருமான மறைந்தருளிய திககு முனனாக நம ஸகரிதது யாவாகளும அகனறபொழுது,—வென்றுகொள அறிவு உறு ஒருமை அனநத-வெறறியைக கொணட ஞானததிலே பொருநதிய ஒருபபாட்டையுடைய ஆதிசேடனே,— நின அமளியில நெருஙல அமாநது - நான நீயாகிய சயனததிலே நேறறுப பொருநதி—ஒளிா கறை வளா மிடறனநடம தொழு கலவியின நலமொடு - விளஙகுகினற நஞசுபொருநதிய கணடததையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்தத்தை வணஙகுஞ சோககையினது இனபததினுடனே—கணபடு முறை தரு துயரம ஒழிநதனன் என - நிததிரைசெயதலினால முறையே நிகழாநின்ற துன்பததை ஒழிநதேன் எனறு—முகம மலா மொழிந்தனன் - முகம் மலரும்படி சொலலியருளினா, விட்டுணு எ - று. (சஎ)

அணடமா துயாநட மெனறலு மஞ்சலி சிரமுற முன்பொடு, கணடவ ரெனமிக நுணடுளி கணடா வுருகுதல் கணடரி, தொணடின ரிவாபுணி மீயனபணி சுநதா

னடிபணி யெனபணி, பணிடென் றணையிவ ரென்று
கொளப் பண்பொழி வினியென நொந்தனன்

இ - ள் அணடனது உயா நடம என்றலும - சிவபெருமானுடைய உயர்ந்த திருநிருத்தம என்றமாத்திரத்திலே,—அஞசலி சிரம உற - அஞசலியாகித்து சிரசிலே பொருந்த—அன்பொடு கண்டவா என - அன்போடு தரிசித்தவர்போல - கண் நுண் துளி மிகத் தர உருகுதல் - கண்களினின்று சிறிய நீரத்துளிகளை மிகப் பொழியும்படி (ஆதிசேடர்) மனமுருகுதலை—அரி கண்டு - விட்டுணுவானவர் கண்டு,—தொண்டினர் இவர்-சிவபெருமானுக்குத் தொண்டர் இவர்,—பணி-(இவர்) தொழிலாவது—என்பு அணி சுந்தரன் அடி பணி - எலும்பை அணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிக்குத் தொண்டுசெய்தலாம்,—என் பணி - என்னுடைய தொழிலாவது—பண்டு இவர் எனது அணை என்று கொள் பண்பு இனி ஒழிவு என- முன்னே இவர் எனக்குச் சயனமென்று கொண்ட தன்மையை இனி நீங்குதல் என்று சொல்லியருளி,—நொந்தனன் - (அது கேட்ட ஆதிசேடர்) வருந்தினர் எ - று (சஅ)

இனியணை யெனநனி துஞ்சுத லிசைவில தெனதுள
நினபணி, தனயனை முயலமொ ழிந்துயர் தவமுயல
வதற்கு மென்றலு,மனமிசை யுருகிய னந்தனும,வரதன
தினியந டந்தொழு, துணைவினி தெனினும கன்றிடு
தொழினினை வரிதென நொந்தனன.

இ - ள இனி அணை என் நனி துஞ்சுதல் எனது உளம இசைவு இலது - இனி நீ சயனமாக (நான் உன்மீது) மிக நித்திரைசெய்தற்கு என்மனசில உடன்பாடில்லை,—நின் பணி முயலத் தனயனை மொழிந்து-உன்னுடைய தொழிலைச் செய

தற்கு உன்பிள்ளையைக் கற்பித்து—உயா தவம் முயல்வது தருமமன்றாலும் - நீ மேலாகிய தவத்தைச் செய்வதே தரும என்று விட்டுணு சொல்லியருளாலும்,—அனந்தனும் மனம் மிக உருகி - ஆதிசேடரும் நெஞ்சமிகக்கரைந்து,—வீரத்தன் து இனிய நடம் தொழு துணைவு இனிது எனினும் - சிவபெருமானுடைய இன்பநிருத்தத்தை வணங்குதற்கு விரைதல் மிகவினியது என்றாலும்—அகன்றிடு தொழில் நினைவு அரிது என நொந்தனரே - (உமைபே) பிரியுஞ் செயலை நினைத்தற்கும் அரியது என்று துக்கமுற்றார் எ - று. (௬௯)

மாதவன் மிகவும் கிழ்ந்திறை வாழ்வட கயிலைமருங்
குற, நீதவ முயலகயல கொண்டகண் ணேரிழை யதிப
னும் வந்தருள, ஞூதர வமரவ ரமபல வாசற வருட்ரு
மென்றபி, னேதமில பொருவில னந்தனு மேசறு
மரியை யிறைஞ்சினன்

இ - ள். மாதவன் மிகவும் மகிழ்ந்து - விட்டுணு மிகவுமு வந்து,—இறை வாழ வட கயிலை மருங்கு நீ தவம உற முயல - சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தரகைலாசத்தின் பக்கத்திலே நீ தவத்தை மிகச்செய்வாயாக,—கயல் கொண்ட கண் நேரிழை அதிபனும் வந்து - கயல்போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகராகிய சிவபெருமானும் எழுந்தருளிவந்து—நின ஆர்வு அமர வரம பல ஆசு அற அருள் தரும என்ற பின் - உன்னுடைய தீர (வேண்டிய) வரங்கள் பலவற்றைக் குற்றமற அருளிச்செய்வார் என்று சொல்லிய பின்பு,—ஏதம் இல பொருவு இல அனந்தனும்-குற்றமில்லாத ஒப்பில்லாத ஆதிசேடரும—ஏசு அறும் அரியை இறைஞ்சினன - குற்றமற்ற விட்டுணுவை வணங்கினர். எ - று. (௭0)

விரவரி யருள்கொ டனந்தனும் விரைவொடு தக்க
விடை கொண்டபின், மருவரு தலைவனம கிழ்ந்துறை
வளர்வட கயிலைம ருங்குற, விரிபணை மணிவெயிலு சிந்
திட விரிவிழி கதிரைவி ழுங்கிட, வெரிவெரி திசை
தொறு மண்டிட விகழ்வறு தவமதி சைந்தனன்.

இ - ள். அனந்தனும விரவு அரி அருள் கொடு - ஆதிசேடனும (தமமோடு) கலந்த விட்டுணுவினுடைய அநுமதியைப் பெற்று,—விரைவொடு தக்க விடை கொண்ட பின - சடிதியாக (க்கருணை) தக்க விடைகொண்டபினபு,—மருவு அரு தலைவன் மகிழ்ந்து உறை வளர் வட கயிலை மருங்கு - (யாவராலும) அடைதற்கரிய சிவபெருமான (திருவுள) மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும உயர்ந்த உத்தரகைலாசத்தின பக்கத்திலே (பொருந்தி,)—விரி பணை மணி வெயில உறச சிந்திட - அகன்ற (ஆயிரம்) படங்களினுமுள்ள இரத்தினங்களின் வெயிலை மிகச சிந்த,—விரி விழி கதிரை விழுங்கிட - இடவிய கண்கள் ஆதித்தியனை (த்) தங்கள் பிரகாசத்தினுள்ளே) அடக்க,—எரி எரி திசைதொறும மண்டிட - சுவாலிக்கின்ற அக்கினி திக்குகடோறுஞ் செறிய,—இகழவு அறு தவமது இசைந்தனன - குற்றமற்ற தவத்தைச செய்தார் எ - று (ருக)

வேறு.

தவமிக முயலும போது தன்னுயிர்ப் புமிழ்வ தன்றிப்
பவனெனு முணவுங்கொள்ளானபலபக லகவுமபாரா
சிவனடி கருணுங் கண்க டிப்பிய மாக்கு,வானபோ [ன
லுவமையில கதிரோனுளபுக்குருக்கேரோட்டவைத்தான

இ - ள். தவம் மிக முயலும போது - தவத்தை மிகச் செய்யும் பொழுது,—தன் உயிர்ப்பு உமிழவது அன்றி - தமமு

டைய சுவாசத்தை இரேசித்தலொழிந்து—பவன் எனும் உணவும் கொள்ளான் - வாயுவெனனும் உணவையுங் கொள்ளாதவராகி,—பல பகல் அகலவும் பாரான - நெடுங்காலஞ் செல்வதையுஞ் சிந்தியாதவராகி,—சிவன் அடி கண்ணும் கண்கள் இமைப்பிலும் ஆகுவானபோல - (மேலே) சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்தற்குரிய கண்களைத் தெய்வத்தன்மையுடையனவாகச் செய்வாரபோல—உவமன் இல கதிரோன உள்ளுருகுமாறு ஓட வைத்தான் - ஒப்பில்லாத சூரிய மண்டலத்தினுள்ளே புகுந்து உருகும்படி நேரே செல்ல வைத்தார் எ - று

யோகாங்கமெட்டனுள் ஒன்றாகிய பிராணாயாமமாவது "பிராணவாயுக்களைத் தடுத்தலாம். ஆயாமம் தடுத்தல் அது இரேசகம், பூரகம், கும்பகம் என மூன்று பகுதியை உடைத்து அவற்றுள், இரேசகமாவது அகத்துள்ள அசுத்தவாயுவைப் புறத்தே கழித்தல்; பூரகமாவது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவினாலே யியன்றமட்டுஞ் சரீரத்தை நிறைவித்தல்; கும்பகமாவது கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளே உள்ள வாயுவைத் தடுத்து நிறுத்தல். பாம்புக்கு உணவு வாயுவாதலானும், ஆதிசேடன் பாம்பாதலானும், அவர் பூரககும்பகங்கள் செய்யின் உணவு கொண்டாராவராதலானும், உணவு உடம்பை வாட்டுந் தவத்திற்கு விலக்காதலானும், அப்பூரககும்பகங்களை ஒழித்து இரேசகமாத்திரஞ் செய்தாரெனக.

இன்னவா றருந்த வங்க ளிவ்வணிவற் றிடந டஞ்செய்
மன்னன்மா முனிவரைப்போல் வாய்மைகளபபூரணாகி
முன்னைய னுகி யனன் முதுகிட் மாக வேறி
யன்னவனெதிரே சென்றனவனுமாத் தரங்கள் செய்தான.

இ - ள். இன்ன ஆறு இவன் அருந் தவங்கள் இயற்றிட - இந்தப்பிரகாரம் இவவாதிசேடர் அருமையாகிய தவங்களைப் பண்ண,—நடம செய மன்னன் - திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சிவபெருமான—மா முனிவரைப் போல வாய்மைகள் அள ப்பான் ஆகி - (தேவதாருவனத்துள்ள) பெரிய முனிவர்களைப் (பரீக்ஷித்தது) போல (இவருடைய) உண்மைகளையும் பரீக்ஷிப்பாராகி,—முன அயன ஆகி அன்னம் மீது இடம ஆக ஏறி - முன்னே பிரமாவாகி அன்னவாகனத்தின் முதுகே இடமாகவேறி,—அன்னவன எதிரே சென்றுன - அவரெதிரே போயருளினர்,—அவனும் ஆதரங்கள் செயதான - அவருஞ் சற்காரங்கள் செயதார் எ - று. (௫௩)

செயதவன தன்னை நோக்கிச் சினவர வுருவோய செலலல், மெயதிகழ் தவங்கள் போதும விரவுபோ கங்கள் வீடு, பொயதகா வித்தை சித்தி பொருந்துவ தொன்றெ மக்குக, கொயதுரை தருது மென்று கூறி னன முனிவர் கோமான

இ - ள். செய தவன றன்னை நோக்கி-(சற்காரங்கள்)செய்த ஆதிசேடரைப் பார்த்து,—சின அரவு உருவோய - கோபத்தைப் பொருந்திய சாபவடிவையுடையவனே,—செல்லல மெய் திகழ் தவங்கள் போதும - துன்பத்தைச் சரீரத்துக்கு விளைக்கும் விளங்காநின்ற தவங்கள் (இனி) அமையும்,— விரவு போகங்கள் - பொருந்திய (சுவர்க்காதி)போகங்களும— வீடு - (நம்முடைய) பதமுந்தியும—பொய தகா வித்தை - பொய் சேராத (பதினென்கு) வித்தைகளும்—சித்தி - (அட்டமகா) சித்திகளுமாகிய இவைகளுள்—பொருந்துவது ஒன்று எமக்குக் கொய்து உரை - (உனக்கு) வேண்டுவதொன்றை நமக்குத் தெரிந்து சொல்வாயாக,—தருதும் என்று முனிவர்

கேளுமான் கூறினன் - (நாம் அதனைத்) தருவேம் என்று முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய பிரமதேவர் சொல்லியருளினார். எ - று. (நுச)

வாசகங் கேட்ட னந்தன மகிழ்ந்தியானி புகழ்ந்த ழைத்த, நீசனை யென்ன வேண்டிற வெவர்தரி னன்று னக்குப, பேசுகென் றனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றி கண் டயனிகழ்ந்திங், கேசறு தவஞ்செய் வானவே றென்பெற வியம்பு கென்ன

இ - ள் அனந்தன் வாசகம் கேட்டு - ஆதிசேடர் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு,—யான மகிழ்ந்து புகழ்ந்து அழைத்தது ஈசனை என்ன - நான (காண) விரும்பித் துதித்து அழைத்தது சிவபெருமானை என்று சொல்ல,—அயன் - (அது கேட்ட) பிரமதேவர்—உனக்கு, வேண்டிற்று எவர் தரின் நன்று பேசுக என்று - உனக்கு வேண்டியதொன்றை யாவர் தரினும் நல்லது (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று சொல்லி,— அனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றி கண்டு - (தாம் வினவிய) யாவையும் (அவருக்கு) வேண்டாத கருத்தையறிந்து,—இகழ்ந்து - (அவரைப்) பழித்து,—இங்கு ஏசு அறு தவம் செய்வான் வேறு என் பெற இயம்புக என்ன - நீ இங்கே குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்வது வேறியாது பெறுதற்கு? (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று வினவியருள. எ - று. (நுரு)

முத்தியு முடிவி லாத போகமு நால்வி ரண்டாஞ்
சித்தியும் வித்தை யாவுஞ் செயவதென் றிகழ்வ னத்தி
லத்தனை றவாக்கு நலகு மானந்த நிருத்தங் காணும
பித்துமே விட்ட தென்று பேசினன் னேசி லாதான்.

இ - ள். முத்தியும் - (உம்முடைய) பந்தமுத்தியும்—முடிவு இலாத போகமும - அளவிலலாத (சுவாகதாதி) போகங்களும்—நாலிரண்டாம சித்தியும் - அட்டமகாசித்திகளும—வித்தை யாவும - (வேதமுதலிய) சகலவித்தைகளும்—செய்வது என் - தரும் பயன யாது?—திகழ வனத்தில அத்தன அன்று ஏவாகளும நலகும ஆனந்த நிருத்தம காணும பித்து மேலிட்டது - விளங்காநின்ற தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான் அப்போது யாவாககும் தரிசிப்பித்தருளிய ஆனந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனனும மோகம மிகுந்தது—என்று ஏசு இலாதான பேசினன் - எனறு குற்றமில்லாதவராகிய ஆதிசேடா சொலலினா. எ - று. (ருசு)

முந்தய னவனை நோக்கி முடியநீ முடியா தொன்றைச
சிந்தனை செயத பித்துத தீாதரா தெனந் கைத்தந்.
கந்தமில சுதந்திரா கதோ னாசொல வனத்தி லனறு
வந்தரு ணடம்பு ரிந்தான மதியிலா யெனவு ரைத்தான

இ - ள். முந்து அயன அவனை நோககி - முறபட்ட பிரம தேவர் அவ்வாதிசேடரைப் பாாதது,—நீ முடியாது ஒனறை முடியச் சிந்தனை செயத பித்துத தீாராது என அங்கு நகைத்து - நீ ஒருகாலும் முடியாததொனறை முடியவேண்டுமென்று கருதிய பிராநதி நீஙகாது என்று அஙகே சிரித்து,—அன்று வனத்தில - அந்நாளில் அத்தேவதாருவனத்திலே—அந்தம இல சுதந்திரத்தோன் முடிவிலலாத சுவதந்திரசத்தியையுடைய சிவபெருமான்—ஆா சொல வந்து அருள நடம புரிந்தான் - யாவர் சொலல வந்து காருணணிய நிருத்தஞ் செய்தருளினா—மதி இலாய் என உரைத்தான் - புத்தியிலலாதவனே என்று சொலலியருளினார். எ - று. (ருஎ)

ஆலவா யனந்த னென்று மாடுவா னவனே யன்றோ
சாலவா தரித்தாற் றானே தருபவன் றாரா னென்றா
லேலுமிங் கென்ன வன்னத் திறையவ னந்தோ வந்தோ
காலமு மநேகஞ் சென்றுங் கழிந்தில தாசை யென்றான்.

இ-ள். ஆலவாய் அனந்தன் - நஞ்சைப் பொருந்திய வாயை யுடைய ஆதிசேடர் — என்றும் ஆடுவான் அவனே அன்றோ - எக்காலத்தும் இடையறாது திருநிருத்தஞ் செய்தருளுவார் அச்சிவபெருமானேயன்றோ — (அவர் எனக்கு நிருத்தஞ் செய்தருளார் என்பது 'யாதுக்கொக்கு'மென்ன) — தானே தருபவன் சால ஆதரித்தால் தாரான் என்றால் இங்கு ஏலும் என்ன - தானே (கொடி கட்டி எக்காலத்தும் யாவருக்கும் அன்னம்) கொடுப்பவன் (ஒருவன்) மிக விரும்பிக் கேட்டால் கொடான் என்று கூறின் இது எதற்கொக்கும் என்று சொல்ல, — அன்னத்து இறையவன் - அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவர் — அந்தோ அந்தோ காலமும் அநேகம் சென்றும் ஆசை கழிந்திலது என்றான் - ஐயோ ஐயோ அநேககாலம் போகியும் (இவனுடைய) ஆசை நீங்கிற்றில்லை என்றார் எ-று.

நொந்தபங் கயனை நோக்கி நுடங்குட லளவே யன்
றோ, வந்தமில் காலஞ் சேய்ந்தன றதுவுமென் றயரக்
கண்டு, மிந்தநீ யிறந்தாற் பேறிங் கென்னென வனந்த
னின்றேன், சிந்தையிங் கிதுவாச் செத்துந் திருநடங்
காண்பே னென்றான்.

இ-ள். நொந்த பங்கயனை நோக்கி - (தம்மை) நொந்த பிரமதேவரைப் பார்த்து, — அந்தம் இல் காலம் நுடங்கு உடல் அளவே அன்றோ - நீர் முடிவில்லாத காலம் என்றது (என்னுடைய) நுடங்கிய சரீரமுள்ளமட்டேயன்றோ! — அதுவும்

செய்தது அன்று - அதுவும் தூரமன்று—என்று அயரக் துன்
பம் - என்று ஆதிசேடா சொல்லி உணர்வழியக் கணவிம்,—
இந்த நீ இறந்தால இங்குப பேறு என என - (பிரமதேவர்)
இத்தன்மையையுடைய நீ இறந்தாயாயின இங்கே பெறும
பயன யாது என்று வினவ,—அனந்தன - ஆதிசேடா—
இன்று என சிந்தை இங்கு இதுவா - இப்பொழுது எனம
னம இங்கே இத்திருநிருத்தத்திணிடத்ததா லால —செத்தும்
திருநடம் அன்பேன என்றுன -(நான) இறந்தேனுயினும்
(இவ்வாவே விததக மறறொரு சரீரத்தை யெடுத்துத) திரு
நிருத்தந்தரிசிப்பேன என்றுா ஏ - று (ருக)

ஆங்கவ னுறுதி கேளா வனன்மே யாறு நலகித
தீங்கிலபங கயனே முனனைத தேவாகணமலாகளசிந்த
வோங்கிருங் கணங்களசூழவொண ணுதறறிலகவலலிப
பூங்குழ லுமைபாள பாகம புரந்தர ஞயி ருநதான

இ - ள். ஆங்கு அவன உறுதி கேளா - அவ்வாதிசேடரு
டைய உறுதியைக் கேட்டு,—அன்னமே ஆறு நலகி - அன
னமே இடபமாகச செய்து,—தீங்கு இல பங்கயனே - குறறமி
லலாத பிரமதேவரே—முனனைத தேவாகள மலாகள சிநத -
முதனமையாகிய தேவர்கள பூக்களைச சொரிய,—ஓங்கு
இருங கணங்கள சூழ - உயாந்த பெரிய கணங்கள் சுறற,—
ஒள நுதல் திலக வலலிப பூங குழல உமையாள பாகம் புரந்
தான ஆய இருந்தான - ஒளளிய நெறறியில திலகத்தையு
டைய கொடிபோலும புட்பமேகியெனனுந திருநாமத்தையு
டைய உமாதேவியினது பாகத்தைத (தமது) திருமேனியிற்
கொண்டவராகி எழுந்தருளியிருந்தார். எ - று (கூ)

கணடபோ தனந்த னஞ்சிக் கரசா ணுதி கம்பித்,
தணடனே போறறி யணட வமலனே போறறி திங

கட்டுண்டனே போற்றி நாயேன சொன்னவை பொறு
பபாய் போற்றி, கொண்டனோ கண்டா போற்றி
கூத்தனே போற்றி போற்றி

இ - ள். கண்ட போது அனந்தன் அஞ்சி - கண்ட
பொழுது ஆதிசேடர் பயப்பட்டு,—கர சரோருக முகிழ்த்து -
கை கான முதலியவை நடுங்கி,—அண்டனே போற்றி-அண
டங்களை யுடையவரே காத்தருளும—ஆண்ட அமலனே
போற்றி - (தமியேனை) ஆண்டருளிய, அநாதிமலமுத்தரே
காத்தருளும்—திங்கட்டுண்டனே போற்றி - சந்திரனுடைய
துண்டத்தை யணிந்தவரே காத்தருளும்—நாயேன சொன்
னவை பொறுப்பாய் போற்றி - அடியேன (அறியாது) சொல
லியவற்றைப் பொறுத்தருள்வோரே காத்தருளும்—கொண்
டல நேர் கண்டா போற்றி - முகிலபோலுங் கரிய திருமிடற
றையுடையவரே காத்தருளும—கூத்தனே போற்றி போற்றி-
நிருத்தராஜரே காத்தருளும் காத்தருளும எ - று. (கூக)

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றி யென்று
மாண்டகு மனங்க ரைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்ச
நீண்டசெஞ் சடையானேநேர்செலவுகைத்தணைத்துக்
காண்டகு கருணை நல்கிக் கைத்தல முடிமேல் வைத்து

இ - ள ஆண்டிட வேண்டி வந்த அமலனே போற்றி
என்று - (தமியேனை) ஆட்கொண்டருள விரும்பி எழுந்தருளி
வந்த நிருமலரே காத்தருளும் என்று துதித்து,—மாண்ட தகும்
மனம் கரைந்து - மாட்சிமை தக்க, நெஞ்சமுருகி—மண
மிசை வீழ்ந்து இறைஞ்ச-பூமியின்மேல் விழுந்து வணங்க,—
நீண்ட செஞ்சடையான - நீண்ட சிவந்த சடையையுடைய
சிவபெருமான்—ஆனை நேர் செல உகைத்து - இடபத்தை

(ஆதிசேஷருக்கு)எதிரே செல்லும்படி செலுத்தி,—அணைத்து-(அவரைத்)தழுவி,—காண தருகருணை நல்கி-அழகுதக்க கருணையைக் கொடுத்து,—கைத்தலம் முடிமேல வைத்து-(தமமுடைய)திருக்கரத்தை(அவருடைய)தலைமேலவைத்து எ - று

இப்படித் தவங்கள் செய்தா லன்றிநம மினிய கூத்து மெய்ப்பட்டுத் தெரியா தன்று விளங்கிடக் கடவ துன்றன் னெய்ப்புறு துயரந்தீர் கவென்றுவுரைத்தெம்மையுண்மை செப்புது முணர்கவென்று கூறினன் றேவ தேவன்.

இ - ள் இப்படித் தவங்கள் செய்தால் அன்றி நம இனிய கூத்து மெய்ப்படத் தெரியாது - இந்தப்பிரகாரந் தவங்கள் புணணினாலொழிய நமமுடைய இனபநிருத்தம் உணமையாகப் புலப்படாது,—அன்று விளங்கிடக்கடவது - (இனி நாகு சுட்டிக் கூறும) அந்நாளில (உனக்குப) புலப்படக்கடவது,—உன்றன எயப்பு உறு துயரம தீர்க என உரைத்து - உனனுடைய இளைப்புப பொருந்திய துன்பத்தை ஒழிவாயாக எனறு சொலலி,—எமமை உணமை செப்புதும உணாக என்று கூறினன் தேவதேவன் - நமது சொருபத்தை உள்ளபடியே சொலவோம் அறிவாயாக எனறு திருவாயமலர்ந்தருளினா தேவதேவராகிய சிவபெருமான எ - று. (கூரு)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருந்த டாதி, செய்பவ ரொழியத் தோன்றுஞ சீலத்த வுயிர்கள் சோதற், கெவ்வகை யுணர்வுண் டென்னி லிலங்குமைந் தொழிலி யாவு, முயவனே யாலி யற்றற் கியாமுளோ மென்வு ரைத்து.

இ - ள். வையகம மாயையின்கண் வினை வழி வரும் - (காரியமாகிய) பிரபஞ்சம் (முதற்காரணமாகிய) மாயையினி

ன்றும் (ஆன்மாக்களுடைய) இருவினை ஏதுவாகத் தோன் றும்,—ஆதி செய்பவர் ஒழிந்த தோன்றுஞ் சிலந்த - குட முதலியவை செய்பவராகிய குயவரையின்றித் தாமே தோன் றுந் இயற்கையையுடையன (அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் நிமி த்தகாரணனாகிய ஒருகருத்தாவின்றித் தானே தோன்றுந் தியற்கையையுடையது,—உயிர்கள் சோதற்கு உணர்வு எவ் வகை உண்டு எனனில - (சிற்றறிவினையுடைய) ஆன்மாக்கள் (சடமாகிய பிரபஞ்சத்தைப்) பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அறிவு எப்படி உண்டாமெனனின்,—உயர்வகையால் இலங் கும் ஐந்தொழில் யாவும் இயற்றற்கு யாம உளோம் என உரை த்து - (அவ்வான்மாக்கள்) உய்யும்பொருட்டு விளங்குகின்ற (படைத்தன்முதலிய) பஞ்சகிருத்தியமுழுதையுஞ் செய்தற்கு நாம் இருக்கின்றேம் என்று திருவாய்மலர்ந்து எ - று.

குடமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம் மண்ணும் துணை க்காரணந் தண்டு சக்கரமும் நிமித்தகாரணங் குயவனுமாதல் போலப் பிரபஞ்சமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம் மாயை யுந் துணைக்காரணஞ் சிவசத்தியும் நிமித்தகாரணஞ் சிவபிரா னுமாதல் அறிக (௬௪)

சகளநிட் களமெ மக்குத் தனுசமா மேனி யாநீ
புகளமு முணரிற சத்தி யுபாதான மாகப் பாச
நிகளமு தகற்ற வுள்பா னோக்கிக ழுருவ மொனறுன்
றகளமாய ஞான மேயா யகண்டமா யமாந்த தனறே.

இ - ள். சகளமும் நிட்களமும் எமக்குத் தனுசம ஆம் மேனி ஆம் – சகளமும் நிட்களமுமாகிய இரண்டும் நமக்குப் பற்றுக் கோடாகிய வடிவங்களாம்,—நீ உகளமும் உணரின் - நீ இவ் விரண்டுவடிவமும் யாவையென்று ஆராயிற்சொல்வேம்:—

சத்தி ரூபத்தானம் ஆத - (நமது) சத்தியே முதற்காரணமாக—பாச நிகளமதி அகற்ற அன்பா ரோ நிகழ உருவமுமொன்று—பாசமாகிய விலங்கைச் சேதிக்குமபடி அன்பாகளெதிரே விளங்கும் உருவமொன்று,—ஒன்று அகளமாய ஞானமேயாய் அகண்டமாய அமாநதது - மற்றொன்று அருவமாய ஞானமயமாய்க் கண்டிக்கப்படாததாய் இருந்தது, எ - று. (கூரு)

இருவகை யிவைக டந்த வியல்புநம் மொளியா ஞான
வுருவமா னந்த மான வுயிர்நாம பெயரே மக்குப்
பரபதம் பரம ஞானம் பராற்பர மிலத்து காத்த
திருமிதி யிசைசெய்தி நிழனட மாகு மன்றே

இ - ள் இருவகை இவை கடந்த இயல்பு - (சகளமும் நிட்களமுமாகிய) இவ்விரண்டையுங் கடந்து நின்ற இயற்கைவடிவமாவது—நம ஒளி ஆம ஞான உருவம - நமது சோதிமயமாகிய ஞானரூபமேயாம்,—ஆனந்தம ஆன உயிர் யாம-(அவ்வுருவத்துக்கு) ஆனந்தமாகிய ஆன்மா நாம,—எமக்குப் பெயர் பரபதம் பரமஞானம பராற்பரம - நமக்குப பெயர்களாவன பரபதமும பரமஞானமும் பராற்பரமுமாம,—இலத்து - சங்காரமும்—காத்தல - திதியும—திருமிதி - சிருட்டியும்—இசை செய்தி - திரோபவமும—நிழல - அநுக்கிரகமு (மாகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களு) மே—நடம ஆகும - (நமக்கு) நிருத்தமாகும எ - று.

பரபதம் மேலாகிய பொருள். பராற்பரம் பரமாகிய சுத்தமாயையின் மேலாயது. இலத்தாகச் செய்தலே இலத்து என்றார். பஞ்சகிருத்தியமே திருநிருத்தமென்பது "தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாவூன்று மலாபதத்தே யுற்ற திரோத முத்தி, நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு" என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. (கூக)

ஆரண மனைத்து நாமின் றாடுது மென்று போற்றுங்
காரணங் காலந் திக்குக் கருத்திடங் காண மாட்டா
சீரணி தேவ தாரு வனத்திடைத் தெரிய நின்று
நாரணன் முதலோர் காண நாடகம் நடித்த ஞான்று.

இ - ள். ஆரணம் அனைத்தும் நாம நின்று ஆடுதும் என்று போற்றும் - வேதங்களெல்லாம் நாம (எக்காலமும்) நின்று நிருத்தஞ்செய்வோம் என்று துதிக்கும்,—காரணம் காலம் திக்குக் கருத்து இடம் காணமாட்டா - (ஆயின அவை அந்நிருத்தத்திற்குக்) காரணத்தையும் காலத்தையும் திக்கையும் கருத்தையும் இடத்தையும் அறியமாட்டாவாம்;—சீர் அணி தேவ தாரு வனத்திடைத் தெரிய நின்று - அழகு விளங்குகின்ற தேவதாருவனத்திலே வெளிப்பட நின்று—நாரணன் முதலோர் காண நாடகம் நடித்த ஞான்று - விட்டுணு முதலாயினோர் தரிசிக்க நிருத்தஞ்செய்த பொழுது எ - று. (௯௭)

அன்றரு வனம்பொ றாமை யலைந்தமை யறிந்து நாமும்
வென்றிகொ ணடங்கள் செய்தின் விட்டன முனக்கு மின்
றின்றிட மிதுவாக் காட்டு நிலயமன் றதுபொ றுக்கு [று
மன்றுள தென்று நின்ற வையகம் வாழ்வ தாக.

இ - ள். அன்று அருவனம் பொறாமை அலைந்தமை அறிந்து - அந்நாளிலே பெரிய தேவதாருவனம் (பூமிக்கு நடுவன்மையால் அந்நிருத்தத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாது அசைந்தமையைக் கண்டு—நாமும் வென்றி கொள் நடங்கள் செய்தின் விட்டனம் - நாமும் வெற்றி பொருந்திய நிருத்தங்களை விரைவில் ஒழித்துவிட்டோம்;—உனக்கும் இன்று இது இடமா நின்று காட்டும் நிலயம் அன்று - உனக்கும் இப்பொழுது இதுவே இடமாக நின்று தரிசிப்பிக்கும் நிருத்த

மன்றில்—அது பொறுக்கும் பின்று உளது என்றான் - அநநிருத்தத்தைப் பொறுக்க வல்ல சபை உண்டு என்று திசாலவியருளினார்—இந்த வையகம் வாழ்வது ஆக - இவ்வுலகம் வாழும்பொருட்டு எ - று (௯௮)

அனந்தனுந் தொழுது போற்றி யடியனே னுய்யத் தேவ,
ரினைதரு மறைகள் காணு திலகுமன் றுலகி லுண்டாயு,
நினதமி லருளாற் கூட்டு நினைவுமுண் டாகி நீயே,
வனந்தனில் வந்தா யென்றால் வாழ்ந்தன னன்றோ வென்றான்

இ - ள். அனந்தனும் தொழுது போற்றி - ஆதிசேடரும் வணங்கித் துதித்து,—அடியனேன் உய்ய - அடியேன் உய்யும் பொருட்டு—தேவா இனைய தரு மறைகள் காணாது இலகும் மன்று உலகில் உண்டாய - தேவர்களுங் கூட்டம் பொருந்திய வேதங்களுங் காணுவண்ணம் விளங்குகின்ற சபை உலகத்திலுண்டாய—நின் அந்தம் இல் அருளால் காட்டும் நினைவும் உண்டாகி - உம்முடைய முடிவில்லாத திருவருளினால் (அதனைத்) தரிசிப்பிக்குங் கருத்துமுண்டாகி—நீயே வனந்தனில் வந்தாய் என்றால் - நீரே வனத்தில் எழுந்தருளிவந்தீரென்றால்—வாழ்ந்தனன் அன்றோ என்றான் - (அடியேன்) வாழ்ந்தேனன்றோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று (௯௯)

வலங்கைமான் மழுவோன் போற்றும் வாளரவரசை நோக்
யிலங்கிடும் பிண்ட மண்ட மவைசமமாத லாலே [கி
யிலங்கைநே ரிடைபோ மறையிலங்கு பிங்கலையா நாடி
நலங்கிள ரிமய நேர்போ மிவ்வுபோனு சுழுனை நாடி.

இ - ள். வலம் கை மான் மழுவோன் - வெற்றியையுடைய திருக்கரத்திலே மானையும் மழுவையுமுடைய சிவபெருமான்—போற்றும் வாள் அரவு அரசை நோக்கி - (தம்மைத்)

திகழும் ஒளியையுடைய நடராசாவாகிய ஆதிசேடரைப் பார்த்து;—அலைநதிடும பிண்டம் அண்டம அவை சமம் ஆதலாலே - அசைகின்ற பிண்டமும அண்டமும (தம்முள்) ஒப்பனவாதலினாலே—[சரீரததில இடைநாடி இடததினும, பிங்கலைநாடி வலததினும, சுழுமுனைநாடி நடுவினும் போதல போல இபபூமியில]—இடை இலஙகை நேர போம - இடைநாடி இலஙகைககு நேரே போகும,—இலஙகு மறறைய பிங்கலை ஆம நாடி நலம கிளா இமயம நேர போம—விளங்குகின்ற மறறைபபிஙகலைநாடி நனமை மிகக இமயமலைககு நேரே போகும்,—சுழுனை நாடி நடுவு போம் - சுழுமுனைநாடி (அவவிரண்டிறகும) நடுவே போகும். எ - று. (எ0)

நாட்டரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க்
கூடுமங் கதனின மூலக் குறியுள தற்குத் தென்னா
மாடுற்ற மறைகள காணு மன்னுமம் பலமொன றுண்டங்
காடுது மென்று மென்று மென்னையா ளுடைய வையன.

இ - ள்: நாடு அரு நடுவின் நாடி நலம கிளா தில்லை நேர் போயக கூடும - நாடுதறகரிய நடுநாடியாகிய சுழுமுனைநாடி நன்மை மிகக தில்லைவனததிறகு நேரே போயக கூடும,—அங்கு அதனின் மூலககுறி உளது - அநதத்தலததிலே மூலலிஙகம இருககின்றது,—அதற்கு தென்னா - அநதச் சிவலிஙகத்துககுத் தெறகே—மாடு உறும் மறைகள காணு மன்னும் அம்பலம் ஒன்று உணடு - நானகுப்க்கததும் பொருநதிய வேதங்களும் காணாத நிலைபெற்ற சபையொன்றுணடு;—அங்கு என்றும் ஆடுதும் என்று என்னை ஆள் உடைய ஐயன் - அங்கே நாம எக்காலமும நிருததஞசெய்தருள்வோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான். எ - று. (எக)

மற்றது சிதம்பர மத்த வாய்மையான் மாயா நீர்மைப்
பற்றுட னழியா தென்றும்பயின்றுளதுயிர்களெண்ணி
னற்றவுஞ் செய்தா னீடு நாடரு ஞான நாட்டம்
பெற்றவர் காண்பார் காண்ப பெறுதவர் பிறப்ப ரன்றே

இ - ள் மற்று அது சிதம்பரத்த வாய்மையால் - அச்சபை ஞானகாசமாகிய மெய்ப்பொருளாயிருத்தலால்—மாயா நீர்மைப் பற்றுடன் அழியாது - மாயாகாரியத்தன்மையையுடைய மற்றைப்பொருள்களோடு கூட அழியாது,—என்றும் பயின்றுளது - எக்காலமும் பொருந்தியுள்ளது,—உயிர்கள் எண் இல் நல் தவம் செய்தால் - ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாத நல்ல புண்ணியங்களைச் செய்தால்,—நாடு அரு நீடு ஞான நாட்டம் பெற்றவர் காண்பார் - (அவர்களுள்ளே) நாடுதற்கரிய ஒழியாத ஞானக்கண்ணைப் பெற்றவர் (சிதம்பரத்தைத்) தரிசிப்பார்,—காணப் பெறுதவர் பிறப்பார் - தரிசிக்கப் பெறாதவர் பிறப்பார் எ - று (௭௨)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரா கண்ணு
மாயிரஞ் சிரமுங் கண்டா லஞ்சிடு மகில முன்னே
தூயவத் திரியுந் தாரந் துலங்கன சூழை தானுஞ்
சேயுநீ நினைவேண் டித் திருந்தருந் தவம்புரிந்தார்

இ - ள் நீ இனி - நீ இனி ஒருபாயஞ் சொல்லக் கேள்,—காளவாயும் நிலவு எரி கதிர் ஆர் கண்ணும் ஆயிரம் சிரமும் கண்டால் அகிலம் அஞ்சிடும் - நஞ்சைப்பொருந்திய வாயையும் சந்திரன் அக்கினி சூரியன் என்னும் முச்சுடரினும் மிகுந்த ஒளியையுடைய கண்களையும் ஆயிரம் படமகுடங்களையுங்கண்டால் உலகம் பயப்படும்,—முன்னே - (நெடுங்காலத்துக்கு) முன்னே—தூய அத்திரியும் தாரம் துலங்கு அன

குவை தானும் - சுதநகுகிய அத்திரிமுனிவனும் (அவனுக்கு) மனைவியாகி விளங்குகின்ற அனசூயையும்—நினைச் செய்ன வேண்டி - உன்னை (தங்களுக்கு) பிள்ளையாகும்படி விரும்பி—திருந்து அருந தவம் புரிந்தார் - (விட்டுணுவை நோக்கித்) திருந்தமுற்ற அரிய தவத்தைச் செய்தார்கள் எ-று.

அரியவாக குனையீந்தா னன்றுநீ பிறந்த லஞ்சி [தி யிருந்துவாயபுணிதையா வந்தேற்றவஞ்சலிப்பால்லைய மருவுமைந் தலையோர் பால மாசுண மூர்க்கக் கண்டு பரிவிற்ற பயத்தா னீப்பப் பதஞ்சலி யான ணம்பால.

இ - ள். அரி உன்னை அவர்க்கு ஈந்தான்-விட்டுணு உன்னை அவர்களுக்குப் பிள்ளையாகக் கொடுத்தான்;—அன்று நீ பிறந்தல அஞ்சி - அப்பொழுது நீ (யோனிவாயப்பட்டுப்) பிறத்தற்கு அஞ்சி—இருந்து ஆயபுனிதை ஆய வந்து ஏற்ற அஞ்சலிப்பால எய்தி - (அவ்வனசூயை) இருந்துமூழ்கிய (ஸ்நான தத்திலே) தூய்மையடைந்தவளாய் (கரையிலே) வந்து ஏற்ற அஞ்சலியினிடத்தே பொருந்தி—ஐந்தலை மருவும் ஓர் பால பூரணம் ஆகக் கண்டு - ஐந்து தலை பொருந்திய ஒரு சிறு பாம்பாகக் கண்டு—பரிவிற்றல பயத்தால நீப்ப - அன்பின்றும் அச்சத்தினாலுங்கைவிட—பதஞ்சலி ஆன ணம்பால - நீ பதஞ்சலியாகிய தன்மையின்றல. எ - று

பதஞ்சலி அஞ்சலியினின்றும் விழுந்தவர். இரண்டுகைக ளையுங்கூட்டி மேலாக விரித்த உள்ளங்கைகளைக் குழியாக்கின், அஞ்சலியெனப்படும். (எச)

ஆங்கது வாகி யிந்த வனந்தனு மினிவி ளேடுய் பாங்கினு னீங்க லாகாப பதஞ்சலி யென்னு நாமந

தாங்கினீ நாகலோகந் தருவழி சார்க நாப்பண் [டால
ஞோங்கலொன் றுளது தென்பா லுயர்பில வழியுமுண்

இ - ள். ஆங்கு அது ஆகி-(இப்பொழுதும்) அத்தவடிவமாகி—இந்த அனந்தன் ஆம் நினைவின்றேடும் - இந்த ஆதிசேடரூபத்துக்கு உரியதாகிய புத்தியுடனே—பாங்கினால் நீங்கல் ஆகாப் பதஞ்சலி என்னும் நாமம் தாங்கி - நற்குணத்தினால் விடப்படாத பதஞ்சலியென்னும் பெயரைத் தரித்து—நீ நாகலோகம் தரு வழி சார்க - நீ நாகலோகத்துக்குப் பொருந்திய வழியே போவாயாக,—நாப்பண் ஓங்கல் ஒன்று உளது - (அந்நாகலோகத்துக்கு) நடுவே ஒருபருவதமுண்டு,—தென்பால் உயர் பிலவழியும் உண்டு - (அதற்குத்) தெற்குப் பக்கத்திலே உயர்ந்த பிலத்துவாரமுமுண்டு எ - று. (எ௫)

திடமதன் முடிவு தில்லைத் திகழ்வன மாகும் வாய்தல்
விடவட பாலி லால மென்னிழ னினி லந்தத்
தடவரைக் கொழுந்து மூலத் தானமார் குறியா யிந்தப்
புடவியி லமரர் போற்றும் பொற்பம ரற்பு தத்து

இ - ள். அதன் முடிவு திகழ் தில்லைவனம் ஆகும் இடம் - அப்பிலத்துவாரத்தின் முடிவு விளங்குகின்ற தில்லைவனமாகும் இது சத்தியம்,—வாய்தல் இட - அப்பிலத்துவாரங்க— வடபாலில் - (அதற்கு) வடபக்கத்திலே—ஆலமென்னிழல் னில்-ஆலமரத்தினது குளிர்மையாகிய நிழலிலே—அந்தத் தடவரைக் கொழுந்து - அப்பெரியமலையின் கொழுந்தானது—மூலத்தானம் ஆர் குறி ஆய - திருமூலத்தானத்திலே பொருந்திய இலிங்கமாய்,—இந்தப் புடவியில் அமரர் போற்றும் பொற்பு அமர் அற்புதத்து - இந்தப் பூமியிலே தேவர்கள

துதிக்கும் அழகு பொருந்தி ஆச்சரியத்தையுண்டாக்குந் தாயிரு
க்கும். எ - று (எசு)

பூசையங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தருந் புலிக்கா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமாக நாமு [சசி
மோசைகொள் பூசம் பொன்னோடுறு தினம் பொருந்து மு
தேசுறு நடம் நீர் காணச் செய்துமென் றருளிச் செய்தான்

இ - ள் ஆசு இலா அரும புலிக்கால முனி - குற்றமில்லாத பெரிய வியாக்கிரபாதமுனிவன்—அங்குப பூசை இயற்றிக் கூத்தும புந்தி செய்து இருந்தான் - அங்கே (அவ்விலிங்கத்தைப) பூசைசெய்து (நமது) திருத்தத்தைத் (தரிசித்தல்வேண்டுமென்று) சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான்,—அவனுடன அமாக - (நீயும போய்) அவனோடிருப்பாயாக,—நாமும - நாமும—ஓசை கொள் பூசம பொன்னோடு உறு தினம பொருநதும உசசி - பிரசித்தி பெற்ற (தைப) பூசம் குருவாரத்தோடு கூடும (சித்தயோக) தினத்திற பொருந்திய மத்தியானத்திலே—தேசு உறும நடம நீர காணச் செய்தும என்று அருளிச்செய்தான - (அவ்விடத்தில) ஒளி பொருந்திய ஆனந்த திருத்தத்தை நீங்கள் தரிசிக்கச் செய்வோம என்று அருளிச்செய்தார். - எ - று. (எஎ)

திருவருள் பெற்று மற்றத் திகழனந் தனுமவி ழுந்து
பரிவொடு பணிந்தெ ழுந்து பரவச னாகி நிறபப்
புரிகுழ லுமையா ளோடும் பூதபூங் கணமும் போற்ற
விருவிசும் பதனில் விண்ணோ ரிறையவ னுறமறைந்தான்.

இ - ள். மற்றத் திகழ் அனந்தனும் திருவருள் பெற்று - விளங்குகின்ற அவ்வாதி சேடனும் திருவருளைப் பெற்று,—

பரிவொடு விழுந்து பணிந்து எழுந்து பரவசன் ஆகி நிற்ப - பூமியிலே) அன்போடு விழுந்து வணங்கி எழுந்து பரவசராகி நிற்க,—விண்ணோர் இறையவன் - தேவதேவராகிய சிவபெருமான்—பூதமும் கணமும் போற்ற - பூதங்களுங் கணநாதர்களுந் துதிக்க—புரி குழல் உமையாளோடும் - நெறித்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடும்—இரு விசும்பதனில் உற மறைந்தான் - பெரிய ஆகாயத்திலே பொருந்த மறைந்தருளினார் எ - று. (எஅ)

அண்ணலார் மறைந்த போதங் காசைநே ராசை யோடு மண்ணிலே வீழ்ந்தி றைஞ்சி வானவ னருளா லந்தத் துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனி திண்ணமா ரிலங்க மாகச் சிலபகல் சிந்தை செய்தான்.

இ - ள் அங்கு அண்ணலார் மறைந்த போது - அங்கே சிவபெருமான் மறைந்தருளியபொழுது,—ஆசை நேர் ஆசையோடும் மண்ணிலே வீழ்ந்து இறைஞ்சி - அந்தத்திசைக்குச் சேராக விருப்பத்தோடும் பூமியிலே விழுந்து வணங்கி,—வானவன் அருளால்-சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே—துண்ணெனும் அந்த உருவம் நீங்கி - (கண்டோர்) அஞ்சுகின்ற அந்தச்சேடருபம் நீங்கி—தொழு பதஞ்சலி ஆம் மேனி-(கண்டோர்) வணங்குகின்ற பதஞ்சலிரூபமே—திண்ணம் ஆர் இலங்கம் ஆக - (தமக்கு) மெய்ம்மையாகிய கூடுதலாகும்படி—சில பகல் சிந்தை செய்தான் - சிலகாலஞ்சிந்தித்தார் எ - று. இலங்கம் கூடுதல். (எகூ)

வேட்டவர்க் குறித்த பச்சை மென்புழுப் போல நாதன் காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பணைடை

நாட்டெதி ரணைய வண்ண லயந்தவா கேட்டு நாக
ரீட்டமுந் தலைவ ராளு ரியாவரு மெதிர்கொண் டார்கள்.

இ - ள். வேட்டுவற் குறித்த மென் பசசைப் புழுப்போல - வேட்டைவர்ளியாகிய குளவியை நினைத்துக்கொண்டிருந்த மெலலிய பசசைப்புழுவானது அக்குளவியுருவங்கொண்டாற்போல — நாதன் காட்டிய மேனி கொண்டு - (பதஞ்சலி யுருவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்த தாம்) சிவபெருமா னாலே காட்டப்பட்ட அப்பதஞ்சலியுருவத்தைக் கொண்டு, — கண்டது தொழுது - (அதனைத் தமக்குச்) செய்த திருவருளை வணங்கி, — பண்டை நாட்டு, எதிர் அணைய - பழைய நாக லோகத்துக்குச் சமீபமாகச் சென்று பொருந்த, — நாகர் ஈட்டமும் தலைவராளுர் யாவரும் - நாகர் கூட்டமும் (வாசுகி முதலிய) நாகராசாக்கள் யாவரும் — அண்ணல் நயந்தவா கேட்டு எதிர் கொண்டார்கள் - (தங்கள்) இராசாவாகிய ஆதி சேடர் விரும்பி வந்ததைக் கேட்டு (அவரை) எதிர்கொ ண்டார்கள். எ - று. (௮0)

மண்டிவந் தெதிர்கொண் டார்க்கு மாசுண வரசா
சூழ, வண்டாதம் பெருமா னலகு மருவரை யமலன
மேனி, கண்டுவந் திறைஞ்ச நின்ற காரகோட்டன் முத
லோர்போற்றி, விண்டுநீ புணிவா னென்கொல் வேண
டிய தென்று ரைத்தார்.

இ - ள். மண்டி வந்து எதிர் கொண்டு ஆர்க்கும் மாசுண அரசர் சூழ - நெருங்கி வந்து எதிர்கொண்டு ஒலிக்கின்ற நாக ராசாக்கள் சுற்ற, — அண்டாதம் பெருமான் நல்கும் அரு வரை அமலன் மேனி கண்டு உவந்து இறைஞ்ச - (ஆதிசே டர்) தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த பெரிய

மலையாகிய திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானார் திருமேனியைத் தரிசித்து மகிழ்ந்து வணங்க,—நின்ற காககோடன முதலோர் (அவரைச் சூழ்ந்து) நின்ற காககோடகன முதலிய நாகராசாக்கள்—நீ விண்டு போற்றிப பணிவான் வேண்டியது ஒன்றுகொல் என்று உரைத்தார் - நீர் இம்மலையை (ஒரு பொருளாக) த் துதித்து வணங்கவேண்டியதென்னை என்று சொல்லினார்கள் எ - று (அக)

காதலின் நோக்கியுள்ள கைப்பொருள் கண்டோராயாக்கும பாதிடும் உரவோர் போலிப் பருப்பதம் பாதலக்கீழ்ப் / போதமார் தான மெல்லை தில்லையாய்ப் பொருந்தி வாழு நாதனார் காணு மென்று கூறினானக ராசன.

இ - ள் காதலின் நோக்கி உள்ள கைப்பொருள் - விருப்பத்தினாலே (தாம்) தேடிய கைப்பொருளை—கண்டோர் யார்க்கும பாதிடும் உரவோர்போல - கண்டவர் யாவருக்கும் (குறையாது) பகுத்துக்கொடுக்கும் அறிவுடையோர்போல,—நாகராசன - நாகராசாவாகிய ஆதிசேடன்—இப்பருப்பதம் பாதலக்கீழ்ப் போதம் ஆர் தானம் - இந்தமலை பாதாளமேழினுக்குங்கீழாக நின்ற ஞானமயமாகிய இடம்,—எல்லை தில்லையாய்ப் பொருந்தி வாழும்—இதன்மேலெல்லை தில்லைவனமாயப் பொருந்தியிருக்கும்,—நாதனார் காணும் என்று கூறினான் - இது சிவலிங்கப்பெருமான்,—அறியக்கடவீர் என்று சொல்லியருளினார். எ - று (அஉ)

அலைபணந் தலைவா யாமு னறிந்திவா ரேகட்டி யாயிற றலையினை மலையென் றெண்ணிசங்கித் தும்பிருந்தும்பிந்த பிலவழிக் கீழ்த் தெல்லை பெற்றில் மேலுஞ் சாலச [ப செலவரி தென்று மீண்டு தெளிவில மென்று செப்பி.

இ - ள் அலை பணத்தலைவர்-அசைகின்ற படத்தையுடைய நாகராசாக்கள்—தலைவனே யாம முன் அறிந்தவா கேட்டி யாயின - இராசாவே நாஙகள முன்னே அறிந்ததையைக் கேட்பீராயிற சொலவோம,—மலை என்று எணணிச சஞ்சித்தும இருந்தும-(இதனை) மலையென்று நினைந்தும, ஐயுற்றுமிருந்தேம,--இந்தப் பிலவழி கீழ உற்று எலலை பெற்றிலம-இந்தப் பிலத்துவாரததின வழியாகக கீழே போய இதன முடிவெலலையைக காணப்பெற்றோமிலலை,—மேலும சஞ்சச செலவு அரிது என்று மீணடும - மேலேயும் முடியபபோதல அரிதென்று திரும்பிவிட்டேம,—தெளிவு இலம் எனறு, செப்பி - (நாங்கள) இதனை அறிந்திலம எனறு சொலலி. எ - று.

அத்தகு வாயமை யாலே யவாகளாதரித்துப்போற்றிப் பததியா லிறைஞசக் கணடு பதஞசலி யவரை நீஙகிச சுத்தமாரபிலமவ ணங்கிநதுணைவனேதுணையாவுன்னி யித்தலந துயர நீஙக வேறுவா னேற லுற்றான.

இ - ள் அத்தகு வாயமையாலே - (அம்மலை சிவலிங்கமென்னும்) அந்தத்தகுதியாகிய உணமையினாலே—அவாகள ஆதரித்துப் பததியால போற்றி இறைஞசக கணடு - அநநாகர்களெலலாரும் (அம்மலையை) விருமபி அன்போடு துதித்து வணங்கும்படி செயது,—பதஞசலி அவரை நீங்கி - பதஞசலி மகாமுனிவர் அவர்களைப் பிரிந்து,—சுத்தம ஆர் பிலம வணங்கி - சுத்தநிறைநத பிலத்துவாரததை நமஸ்கரித்து,—துணைவனே துணையா உன்னி - உயிாத்துணைவராகிய சிவபெருமானையே வழித்துணைவராகத் தியானித்துககொண்டு,—இத்தலம் துயரம நீங்க ஏறுவான் - இவ்வுலகத்தார்கள் (தங்கள் பிறவித்) துன்பநீங்கும்படி (சிவலோகத்தில்) ஏறும்பொருட்டு

ட்டு—ஏறல் உற்றான் - (தாம் நாகலோகத்தினின்றும் பூலோகத்தில்) ஏறத்தொடங்கினார் - எ - று (அ௭)

அரவுரை யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங் கண
ணாக, கரவிலா வழியா லெண்ணில காலங்கள் கழிய
வேறிக், குரைகடன் மணியு முத்தும் பவளமுங் கல
முங் கொண்டு, திரைநிரை வணங்குந் தில்லைத் திருவெ
ல்லைசேர வந்தான்

இ - ள் அரை அரவு ஆட ஆடும் அண்ணல் அஞ்செழுத்தும் கண்ணாக - திருவரையிலே சர்ப்பமாட நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே கண்ணாக,—கரவு இலா வழியால் எண் இல காலங்கள் கழிய ஏறி - மறைவில்லாத வழியினாலே அளவில்லாத காலங்கள் செல்லவேறி,—குரை கடல் - ஒலிக்கின்ற சமுத்திரமானது—மணியும் முத்தும் பவளமும் கலமும் கொண்டு - மாணிக்கத்தையும் முத்தையும் பவளத்தையும் மரக்கலத்தையும் (காணிக்கையாகக்)கொண்டு வந்திட்டு—திரை நிரை வணங்கும் தில்லை - திரையினது ஒழுங்கினாலே வணங்காநின்ற தில்லைவனத்தினது—திருவெல்லை சேர வந்தான் - திருவெல்லை சமீபிக்க வந்தார் எ - று (அ௮)

உருகிட வுள்ளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுக வுச்சிக்
கரகம லங்கள் கூம்பக் கண்பணை மணிவி ளங்கத்
திருவருள் வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருள்கெட ஞான பானு வெனநிலை மேலெ ழுந்தான்.

இ - ள் உள்ளம் உருகிட - மனங்கரைய,—கண் நீர் ஓவாமல் ஒழுக - கண்ணீர் ஒழியாமற் பாய,—கர கமலங்கள் உச்சிக் கூம்ப - கைகளாகிய தாமரைமலர்கள் சிரசிலே குவிய,—கண் பணை மணி விளங்க - கூட்டமாகிய படத்தினுள்ள

இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்க,—திருவருள் வளர - திருவரு ளோங்க,—ஞாலம் சிவமயம் ஆக - பூலோகத்தார்களெல்லாஞ் சிவமயமாக,—மாயா இருள் கெட - நீங்காத ஆணவமலவிருள் நீங்க,—ஞான பானு என் நிலமேல் எழுந்தான் - ஞான சூரியன்போலப் (பிலத்துவாரத்தினின்றும்) பூமியிலே எழுந்தார் எ - று. (அ௬)

எழுந்தருள் வனமி றைஞ்சி யிருந்தவர் கண்டு காஞ்ச, செழுந்தவ வுருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்பத் திங்கட், கொழுந்தணி வேணி யண்ண லருளினாற் கொழும் புலிக்கால், வழுந்துமா தவனை நேரே யாதர வதனாற் கண்டான்.

இ - ள் எழுந்து அருள் வனம் இறைஞ்சி - எழுந்து திருவருளையுடைய தில்லைவனத்தை வணங்கி,—இருந்தவர் கண்டு - (அது) இருந்த தன்மையைக் கண்டு,—காஞ்ச செழுந்தவ உருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்ப - (முன்னொருபொழுதும்) காணாத மாட்சிமை பொருந்திய தவவேடத்தைப் பார்த்து வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மயங்க,—திங்கட் கொழுந்து அணி வேணி அண்ணல் அருளினால் - பிறையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையினாலே—கொழும் புலிக்கால் அழுந்து மாதவனை - கொழுவிய புலிக்கால் பொருந்திய அம்முனிவரை—நேர் சென்று ஆதரவதனால் கண்டான் - அவரெதிரே போய் ஆசையினாலே கண்டார். எ-று

மங்கல வுருவார் மேனி மாமுனி யதிச யித்தாங் செங்கைக ளேந்தி நேரினிற் றிகழவுங் கண்டுவந்துசெல்வர் வெங்குறை வாயர் போவ தெவ்வள வேது நாளுஞ் சங்கைக ளகல வெல்லாஞ் சாற்றுக வேன்று தேப்ப.

இ - ள். மங்கல உரு ஆம மேனி மா முனி அதிசயித்து - மஙகலரூபமாகிய திருமேனியையுடைய வியாககிரபாதமகா முனிவா ஆசசரியப்பட்டு,—மேனித திகழவு கணடு உவநது செஙகைகள எநதி - (அவருடைய) திருமேனியினது விளகக ததைக கணடு மகிழநது இரணடு சிவநத கைகளையும எநதி,—செலவா நீ எஙகு உறைவிா - அருட்செலவததையுடைய முனிவரே நீா எஙகே உளளீா?—போவது எவவளவு - (நீா குறித்துப) போவது எவவிடம?—நாமம் எது - உமமுடைய பெயா யாது?—கைகள அகல எலலாம சாறறுக என்று செபபி-(எனனுடைய) சநதேகஙகள நீஙகுமபடி இவைகளை யெலலாவறறையும சொலலும என்று சொலல எ - று (அஅ)

ஆடுபுலித தாளோய் கேளயா னனநதனு னநதமான
நடநெடு வனததுள ணணன னயநதவா நலகி யெனனை
நெடியவ னமளி கொளளா நீாமையா னீபப நீங்கித
தடவரை மருங்கே யானுந தவமபல காலஞ சார

இ - ள அடு புலித தாளோய கேள் - (பாசததைச) சேதித தத வியாககிரபாதமகாமுனிவரே கேளும,—யான அனநதன் - நான் ஆதிசேடன;—நெடியவன-விட்டுணுவானவா—நெடு வனததுள அணணல் ஆனநதம ஆன நடம நயந்தவா நலகி - நெடிய தேவதாருவனததிலே சிவபெருமான் ஆனநத மயமாகிய திருநிருததததை விருமபிச செயதமையை(எனககு) அருளிச்செயது—எனனை அமளி கொளளா நீாமையால நீப்ப - (திருநிருததததினமேல எனககுளள ஆசையைக கண்டு) எனனை முனபோலச சயனமாகக கொளளாவணணம நீகக,—யானும நீஙகி - நானும நீஙகி—தடவரை மருஙகே பலகாலம தவம சார - பெரிய திருககைலாசமலையின பக்கத் திலே நெடுங்காலந தவம்பணணி. எ - று. (அகூ)

வாசமா மலரோ னாகி வாய்மைக ளளந்து தானாந்
தேசினி லணைந்து வந்தென் சிரமிசைக் கரமி ருத்திப்,
பாசம தகல நாயேன் பதஞ்சலி யாக நல்கி
யாசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைய ளித்து.

இ - ள். வாச மா மலரோன் ஆகி வாய்மைகள் அளந்து - (முன்பு) மணத்தையுடைய பெரிய செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமாவாகி வந்து (என்னுடைய) உண்மையைப் பரீக்ஷித்து,—தான் ஆம் தேசினில் அணைந்து - (பின்பு) தானாகிய ஒளிவடிவத்தோடு பொருந்தி,—வந்து - (எனக்கு நேரே இடத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு) வந்து,—பாசமது அகல என் சிரமிசைக் கரம் இருத்தி - பாசநீங்கும்படி என் சிரசின்மீது திருக்கரத்தை வைத்து,—ஆசு இலா உபதேசங்கள் அளவு இலாவகை அளித்து - குற்றமில்லாத உபதேசங்களினாலே (ஒன்றாலும்) அளவிடப்படாத (தமது) உண்மையை அறிவித்து,—நாயேன் பதஞ்சலி ஆக நல்கி - சிறியேன் பதஞ்சலி வடிவினனாக அருளிச்செய்து எ - று. (௩௦)

வேண்டிநங் கூத்துக் காணவியாக்கிரபாத னென்னு,
மாண்டகு முனியுந் தில்லை வனத்தினனவனு நீயுந்,
தாண்டவங் காண்டா நரகத் தலத்துயர் பிலத்தா லேறி,
யாண்டுரு வென்று மென்று னருமுனி யயர்ந்து வீழ்ந்தான்.

இ - ள் வியாக்கிரபாதன் என்னும் மாண் தகு முனியும் - வியாக்கிரபாதரென்கின்ற மாட்சிமை தக்க முனிவனும்— நம் கூத்துக் காண வேண்டித் தில்லைவனத்தினன் - நமது நிருத்தத்தைத் தரிசிக்க விரும்பித் தில்லைவனத்தினிருக்கின்றான்;—அவனும் நீயும் தாண்டவம் காண்டிர் - நீவனும்

நீயும் (நமது) நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கக்கடவீர்கள்;—நாகத் தலத்து உயர் பிலத்தால் ஏறி ஆண்டு இரு என்றான் - நாகலோகத்தினுள்ள உயர்ந்த பிலத்துவாரத்து வழியாலேறி அங்கே இருப்பாயாக என்று (சிவபெருமான்) திருவாயமலர்ந்தருளினார்—என்றான் - என்று பதஞ்சலிமகாமுனிவர் சொல்லினார்,—அரு முனி அயர்ந்து வீழ்ந்தான் - (உடனே) பெரிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மூர்ச்சித்து விழுந்தார். எ - று. ()

அருள்புரிகருணைவெள்ளத் தழுத்தினனென்னை யண்ண
றிருவுளம்பற்றயான்முன் செய்தவமென்னோவென்றெ
ன்றுருகினன் கண்ணீர் வாரவுயர்பதஞ் சலிநீ தந்த [ன
கரவிலாவருளாமென்றுகைகளாற்கட்டிக்கொண்டான்

இ - ள். அண்ணல் அருள் புரி கருணை வெள்ளத்து என்னை அழுத்தினன் - சிவபெருமான் தாம் அருளிச்செய்த காருண்ணியமாகிய வெள்ளத்திலே என்னை முழுகுவித்தார்,—திருவுளம் பற்ற யான் முன் செய் தவம் என்னோ என்று என்று - (எம்பெருமான் இங்ஙனம்) திருவுளம்பற்ற நான் முன்செய்த சிவபுண்ணியம் யாதோ என்று (பலகாலும்) சொல்லிச் சொல்லி,—கண் நீர் வார உருகினன் - கண்ணீர் பொழிய (நின்று) உருகினார்,—உயர் பதஞ்சலி நீ தந்த கரவு இலா அருள் ஆம் என்று - உயர்ந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரே நீர் (கொண்டு வந்து) தந்தது (பிரியவார்த்தையன்று) மறைப்பிலலாத திருவருளேயாம் என்று—கைகளால் கட்டிக்கொண்டார் - (அவரைத் தம்முடைய) கைகளினாலே கட்டிக் கொண்டார் எ - று. (கூஉ)

திண்ணமார் சிறியோன் பெற்ற செல்வமா மென்ன
ஞானக் கண்ணினொ டழலன கூத்துக் கண்டுளங் களி

த்தான போல, வெண்ணலா வழைப முற்றங் கிலங்கு
பொற் கயத்து மூழ்கப, பனிணிநாண மலரான மூலப,
பரமர்தாள பணிய வுயத்தான.

இ - ள். திண்ணம் ஆர சிறியோன் பெறற செல்வம் ஆம் என்ன - உறுதி பொருந்திய தரித்திரன பெற்ற செல்வமபோலவும—அமலன் கூத்து ஞானக கணணிஞல்கண்டு உளம் களித்தான போல் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தை ஞானககணணிஞலே தரிசித்து மனங்களித்தவர்போலவும— எண இலா இனபம் உறறு - அளவில்லாத இன்பத்தை அடைந்து,—அங்கு இலங்கு பொற கயத்து மூழ்கப் பணி (பதஞ்சலிமகாமுனிவரை) அங்கே விளங்குகினற பொற்றாமரை வாவியாகிய சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்யப் பணணி,—நாள் மலரால மூலப பரமர் தாள பணிய உயத்தான் - அன்றலர்ந்த பூக்களினுலே திருமூலட்டானேசுரருடைய திருவடிகளைப பூசித்து வணங்குமபடி செய்தார். எ-று.

வலங்கொணடு குடபாற றெய்வவாவியின் மூழ்குவித்து
நலங்கிளர் தனனை யாணட நாதனை வணங்க நல்கித்
தலமபுணர் பனன சாலை தகுவித்துச சாக மூல
பலங்களு மிலங்கப் பினனுடபரிந்தருவிருந்தளித்தான்

௪௭

இ - ள். வலம கொணடு குடபால தெயவ வாவியின் மூழ்குவித்து - (திருமூலட்டானேசுரரைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மேறகுப்பககத்திலுள்ள தெயவத்தன்மை பொருந்திய வாவியிலே ஸ்நானஞ்செயயப்பணணி,—நலம் கிளர் தன்னை ஆணட நாதனை வணங்க நலகி - விருப்பமிகக தம்மை ஆணடருளிய திருப்புலீசசுரரையும் வணங்கச் செய்து,— தலம புணர் பன்னசாலை தகுவித்து - அவ்விடத்திற்பொரு

ந்திய புன்னைச்சாலையிலே கொண்டுபோய்,—பின் நாள் - (அன்றுபோக) மற்றைநாளிலே—புரிந்து - அன்புகூர்ந்து,—சாகமூலபலங்களும் - சாகமூலபலங்களினாலே—இலங்க அருந்தி அளித்தான - விளங்கும்படி பெருவிருந்து செய்தார். எ-று (கூ௪)

மனக்கள்ளி கூரு நாளில வனமதன் குடபாற் றெய்வப்
புனற்றடங் கண்டுமூழ்கிப் புண்ணர் குணக்கரைமேற்போற்றத்
தனக்குமோர்நாயனாரைத் தாபித்துவணங்கித்தங்க [ந்
வனத்தி லிச் சாலை வாவி யதன்வட பால மைத்தான்

இ-ள் மனக்கள்ளி கூருமநாளில - நெஞ்சத்தின்கண்ணே களிப்பு மிக்கிருக்குநாளிலே,—வனமதன குடபால - அந்தத் தில்லைவனத்தின மேலபுறத்திலே—தெய்வப் புனல் தடம் கண்டு மூழ்கி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சலத்தையுடைய ஒருவாவியைக் கண்டு (அதிலே) ஸ்நானஞ்செய்து,—புண்ணர் குணகரைமேல - பொருந்திய (அவ்வாவியின) கீழ கரையிலே—போற்றத் தனக்கும ஓர் நாயனாரைத் தாபித்து வணங்கி - (தாம நாடோறும) வணங்குமபொருட்டுத் தனக்கும ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து நமஸ்கரித்து,—தங்க - (தாம) இருக்குமபொருட்டு—அந்தவனம இந்த சாலை - நிலையுள்ள ஒருபன்னசாலையை—வாவி அதன் வடபால அமைத்தான் - அவ்வாவியின வடபக்கத்திலே கட்டினார் பதஞ்சலிமகாமுனிவர். எ - று. (கூ௫)

ஆங்கிட மாக நாளு மனந்தனா நந்தீச்சுரத்தாந்
திங்கில்வண புலீச்சுரத்தாந் திகழ்சிரமூலத்தானத்து
மோங்கிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லீங்கருந் தருணக் கென்றங் கிருவரு மிருந்தா ரன்றே

இ - ள். ஆங்கு இடம் ஆக அமர்ந்து - அங்கே இருப்பிடமாக இருந்துகொண்டு,—நாளும் - நாடோறும்—அனந்தீசசுரத்தும் - திருவனந்தீசசுரத்தினும்—தீங்கு இல வண் புலீசசுரத்தும - குற்றமில்லாத அழகிய திருப்புலீசசுரத்தினும்—சீர் திகழ் மூலத் தானத்தும - அழகு விளங்குகின்ற திருமூலத்தானத்தினும—ஓங்கிய நாதன பாதம உறவு உற வணங்கி - விளங்காநின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அன்பு பொருந்தப் பூசித்து நமஸ்கரித்து,—ஈங்கு ஆடல் அளித்து அருளுக என்று - இங்கே திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும் என்று (பூசாந்தத்தில) வேண்டிக்கொண்டு,—அங்கு இருவரும இருந்தார - அந்தத் தில்லைவனத்தில இருவரும் இருந்தார்கள் எ - று. (கூக)

வெண்டிரை யொலியார் தில்லை மிருகவன விலங்கி யாவும, பண்டைநம புலிய னன்றிப் பாமபனும வந்தா னென்று, திண்டிறற களமி மிர்ந்துச செவிகளுஞ் சிலிர்த்தி யேங்கி, மண்டிய காலஞ் செல்ல மருங்குற வணைந்த வன்றே.

இ - ள் வெண்டிரை ஒலி ஆர் தில்லை மிகு வன விலங்கு யாவும் - வெண்மையாகிய திரைகளினுடைய ஓசை நிறைந்த தில்லைமரங்கள் செறிந்த வனத்தினுள்ள மிருகங்களெல்லாம்—பண்டை நம் புலியன் அன்றிப் பாமபனும் வந்தான என்று - முன்னுள்ள நமமுடைய புலியனேயன்றி (இப்பொழுது) ஒருபாமபனும வந்தான என்று (பயப்பட்டு,)—திண் திறற களம் நிமிர்த்து - திண்ணிய வலியையுடைய கழுத்தை நிமிர்த்து(வெறித்துப் பார்த்து)—செவிகளும சிலிர்த்தி ஏங்கி - செவிகளையுஞ் சிலிர்த்திப் (பார்த்து) அஞ்சி (அகல நின்று)—மண்டிய காலம் செல்ல - மிகுந்த காலஞ் சென்றபின் —மரு

ங்கு உற அணைந்த - (அவர்கள்) பக்கத்திலே பொருந்தச் சஞ்சரித்தனர். எ - று. (௬எ)

நாடொறு மமையந் தோறு நவநவ மாக வந்து
கூடின ரநேக ராகிக் குழகனை வழிபட் டேத்தித்
தாடலை யுறப்ப ணிந்தோர் தழைநிழற் சார்ந்திருந்தென
பூடுரு கிடுமா றண்ண லுரைத்தவா விரித்த வாயில்.

இ - ள். நாள் தொறும் அமையம் தோறும் நவம் நவம் ஆக வந்து கூடினர் அநேகர் ஆகி - தினந்தோறும் காலந்தோறும் புதுமை புதுமையாக வந்து கூடினவர்கள் பலராகி,—குழகனை வழிபட்டு ஏத்தித் தாள் தலை உறப் பணிந்து - சிவபெருமானைப் பூசித்துத் துதித்து (அவருடைய) திருவடிகளைச் சென்னி பொருந்த வணங்கி,—ஓர் தழை நிழற் சார்ந்து இருந்து - ஒரு தழைத்த மரநிழலைப் பொருந்தியிருந்து,—என்பு ஊடு உருகிடுமாறு - எலும்புமுருகும்படி—அண்ணல் உரைத்தவா விரித்தவாயில் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்தபடி விரித்துச் சொல்லிய பொழுதில் எ - று. (௬அ)

வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்றுள தென்ற தெல்லை, சிந்தையா லிறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணிந்து கூத்தப், புந்தியால் வணங்கி மேனி புளகமும் பொலியப் போந்து, சிந்தவா றெண்ணில் கால மிருந் தருள் மேருவித்தார்

இ - ள். வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்று உளது என்ற எல்லை சிந்தையால் இறைஞ்சி - வந்த முனிவர்கள் சொல்லக் கேட்ட சபை இருக்கின்றதென்று சுட்டப்பட்ட திருவெல்லையைச் சித்தத்தால் வணங்கி,—சென்று சிரம் உறப் பணிந்து -

அவ்விடத்திலே போயச சென்னி பொருந்த வணங்கி,—கூதது புநதியால வணஙகி - (அஙகே) ஆனந்தகிருததததைப் புததியினுலே (பாவிதது) நமஸகரிதது,—மேனி புளகமும பொலியப் போநது-உடமபிலே புளகம மிகும்படி மீணடு,—அஙகு இநதவாறு எணை இல காலம இருவரும ஏகுவிததார - அஙகே இநதபபிரகாரம எணணிலலாத காலநதை இருவரும போககிறுர்கள எ - று. (கக)

பதஞசலிசசருககமுறறிறறு

ஆ செயயுள - கருஅ

நடராசச்சருக்கம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிநதபின கடவுள கூறுஞ
சீலமா சிதத யோகந தெளிவுற நாடிச சிநதை [குப
சாலவு மகிழசசி பொஙகத தருககுமிக கிருககு மிக
பாலமு தனைய நாமம பயிலவுமாய முயலு நாளில

இ - ள். காலமும அநேகஞ் சென்று கழிநத பின் - இப்படி அநேக காலம பெருபக கழிநதபினபு,—கடவுள கூறும சீலம் ஆர சிததயோகம தெளிவு உற நாடி - சிவபெருமான அருளிசசெய்த குணமிகக சிததயோகததை விளககம பொருநத ஆராய்நது,—சிநதை மகிழசசி சாலவும் பொஙக - உளளததிலே மகிழ்ச்சி மிகவும் ஓங்க,—தருக்கு மிககு இருக்கும் - களிப்பு மிகுந்திருத்தற்கு ஏதுவாகிய—இக்குப் பால் அமுது

அனைய நாமம் பயில்வுழ ஆய முயலுநாளில் - கருப்பஞ்சாறனையும் பாலையும் அமுதத்தையும் போன்ற ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தலையுடையார்களாய (தத்வ) முயலுநாளில். எ - று. (௧)

இங்கிவர் தம்பா லன்பா லின்றநடக் கூத்தராய முற்
றங்கிய வாறொரு நூறு தாபத ரனைய நீரிம்
மங்கலத் தினத்து வாழ்வமி னென்றுரைத் துத்தாமும்
பங்கமி லக்கணத்திற் பன்முறை யெண்ணி யெண்ணி

இ - ள். இங்கு இவர் - இங்கே இம்முனிவர்கள் — தம்பால் - தங்களிடத்தே — அன்பால் இன்று நடக் கூத்தராய முன் தங்கிய ஆறொருநூறு தாபதர் அனைய - அன்பினாலே சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்குங் கருத்தையுடையவர்களாய் முன்னே வந்திருந்த மூவாயிரமுனிவர்கள் வந்து கூட, — நீர் இம்மங்கல தினத்து வாழ்வமின் என்று உரைத்து - நீங்களும் இந்தமங்கலமாகிய (சித்தயோக) தினத்திலே (ஆனந்த நிருத்தத்தைத் தரிசித்து) வாழும்பொருட்டு வாருங்கள் என்று சொல்லி, — தாமும் பங்கம் இல அக்கணத்தில் பன்முறை எண்ணி எண்ணி - தாங்களுங் குற்றமில்லாத அந்தச் சித்தயோகத்தை ஒருகணப்பொழுதிலே (பலதரம் அலகிட்டு) எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து எ - று. ௭ (௨)

கற்றவையான வரவு பார்க்குங் கற்றின மெனவுங் காதே, குற்றமுணா வுணர்ந்து நோக்கி யோய்ந்தபுள் ளெனவு மோங்கற, செறிமுகின் முழவு கேட்குந் திகழ்மயிற் பிறரும் போல, விறையவ னடமே சிந்தித் திடைந்தனர் கட்டத்தி னார்கள்.

இ - ள். கறவை ஆன் வரவு பாாக்கும் கறறினம் எனவும் - கறவைப்பசுவின் து வரவை எதிர்பார்க்கும் கன்றுக்கூட்டம் போலவும்,—சார சோ உறை உணவு உணாந்து நோக்கி ஓடிய நத புள் எனவும் - மேகத்திலே பொருந்திய மழைத்துளிகளாகிய உணவை எண்ணி எதிர்பார்த்து வாடிய சாதகப்பட்சிகள் போலவும்,—ஓங்கல் செறி முகில் முழவு கேட்கும் திகழ் மயில் திரளும் போல - மலையின்மேலே நெருங்கிய மேகத்தினது முழக்கத்தைக் கேட்கும் விளங்குகின்ற மயிற்கூட்டம் போலவும்,—இறையவன் நடமே சிந்தித்து இடைப்படு தினம் கடத்தினார்கள் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தையே நினைந்து நினைந்து நடுவுள்ள நாட்களைக் கழித்தார்கள் எ - று.

வென்றிகொ ளந்நாண் முன்னாள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக், குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ கன்று, மென்றமை யறிந்தான் போலங் கிரா வழி போந்து திலை; யொன்றிய கடற்பாற் றோன்றி யெழுந்துவந் துச்சி யுற்றான்

இ - ள் வென்றி கொள் அந்நாள் முன்னாள் - (தைப்பூச முங் குருவாரமுங்கூடிய சித்தயோகமாகிய) வெற்றி பொருந்திய அந்நாளுக்கு முந்நாளிலே—வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக் குன்றினை நண்ணி - சூரியன் விரைந்து போய் வெள்ளிமலையைப் பொருந்தி,—அண்ணல் கூத்து அயர்தர அகன்று என்றமை அறிந்தான் போல - சிவபெருமான் (தில்லைவனத்திலே) திருநிருத்தஞ் செய்யும்பொருட்டு எழுந்தருளுமென்றமையை அறிந்தவன்போல—அங்கு இரா வழி போந்து - அங்குநின்றும இராவழி போய்,—தில்லை ஒன்றிய கடற் பால் தோன்றி எழுந்து வந்து உச்சி உற்றான் - தில்லை

வனம் பொருந்திய கீழ்கடலிலே தோன்றி எழுந்து (ஆகாய மார்க்கமாக) வந்து உச்சியிலே பொருந்தினான் எ - று. (ச)

இரவியு முச்சி யெய்த விருகர முச்சி யெய்த
விருப்பமொ டெதிரோம் வந்தா னோமவா தேவன் வந்தா [னே
னரியயன் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்கு பின்னே
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பாரினிற் பதறி வீழ்ந்தார்

இ-ள். இரவியும் உச்சி எய்த-சூரியனும் உச்சியிலே பொருந்த,—இருகரம் உச்சி எய்த வருபவர் - இரண்டு கைகளும் சிரசிலே பொருந்த வருவோர்களும்,—எதிர் - தங்களெதிரே—ஓம் வந்தான் - ஓம் வந்தார்—தேவர்கள் தேவன் வந்தான தேவதேவர் வந்தார்—அரியயன் பெருமான் வந்தான் - அரி பிரமாக்களுடைய கடவுள் வந்தார்—என்று எழுவதற்கு பின்னே - என்று (சின்னங்கள்) ஒலித்தற்கு பின்பு,—பரவிய ஒலியும் கேளா - பரந்த (தாளம் மிருதங்கம் சங்கு முதலிய மற்றைவாத்தியங்களின்) ஒலியையுங்கேட்டு,—பாரின் பதறி வீழ்ந்தார்-பூமியின்மேலே பதறி விழுந்தார்கள். எ - று.

ஆயிர மதியு தித்த வருவரை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுத்தகப் பானு கம்ப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத் தாலணைத்த
வாயிரஞ் சங்கு மோமென் றொற்றித்தன சுழங்க வங்கண்

இ-ள். ஆயிரம் மதி உதித்த அரு வரை போல - ஆயிரஞ் சந்திரர் உதித்த பெரிய மலைபோலவும்,—வேதம் ஆயிரம் வகையால் ஓதும் அது தக - வேதம் ஆயிரம் விதமாக ஒலிப்பது போலவும்,—பாணுகம்பர் ஆயிரம் முகத்து இரண்டாயிரம் கரத்தால் அணைத்த ஆயிரம் சங்கும் - பாணுகம்பர் ஆயிரமுகங்களினும் இரண்டாயிரங்கைகளினாலும் வைத்த ஆயிரஞ்சங்கு

சனும் - அங்கண் ஓம் என்று அறைந்தன தழங்க - அங்கே ஓம என்று உச்சரித்து ஒலிக்க எ - று.

மலைபோலும் அவர் சரீரமு, சந்திரபோலும் புசங்களும், வேதமபோலும ஓசை எனககொளக (௯)

நடமுயல விரகுந் தாள கதியுநல லருளாற் பெற்ற
வடகுவ டனைய தோளக ளாயிர முடைய வாணன
சுடாவிடு கடகக கையிற் றொமமெனப் பினமுகத்தக்
குடமுழவெழுமுழககங்குரைகடன் முழக்கங்கொள்ள.

இ - ள் நடம் முயல விரகும் நாள கதியும நல அருளால் பெற்ற - திருநடஞ்செய்யுங் கிரமங்களையும தாளமாக்கங்களையுஞ் சிவபெருமானுடைய நலல திருவருளினுல அறிய பெற்ற—வட குவடு அனைய தோள்கள் ஆயிரம் உடைய வாணன் - மகாமேருமலையைப்போன்ற ஆயிரந்தோள்களையுடைய வாணசுரனுடைய—சுடர் விடு கடகக கையால - ஒளிவிடாநின்ற கடகங்களை அணிந்த கைகளினுலே—தொம எனப் பினமுகத்த குடமுழவு எழும் முழக்கம் - தொமமென்னும் அனுகரணவோசையோடு பல முகங்களையுடைய குடமுழாவில எழுகினற ஓசையானது—குரை கடல முழக்கம் கொள்ள-ஒலிக்கின்ற கடலினதோசையை உளளடக்க.எ-று

ஐந்துதுந் துமியு மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு வந்தர் கூடுங் கானமுங் கடவுள பாதத்
தந்தமி றிருச்சி லம்பி னரவமுங் கேட்டி ருமபர்
சிந்திய முந்தா ரத்தின் செழுமலர்த்தெரியக் கண்டார்

இ - ள். ஐந்து துந்துபியும-பஞ்சவாத்தியவொலியையும்—ஆசு இல் திரு மறை ஒலியும் - குற்றமில்லாத அரிய வேத

வோசையையும்—நீடு கந்தருவத்தா கூடும் கானமும - மிகுந்த கநதருவர்கள் பாடுங்கீததததையும—கடவுள் பாதத்து ஆநதம் இல திருச சிலமபின அரவமும கேட்டாா - சிவபெருமானு டைய திருவடிககளுள்ள ஒழிவிலலாத திருசசிலமபினெலி யையும கேட்டாாகள,—உமபா சிந்திய மநதாரததின் செழு மலர் தெரியக கண்டாா - தேவாகள பொழிந்த மநதாரவிரு க்ஷத்தின செழுமையாகிய பூககளை (ப பூமியிலே) தோன்றக கண்டாாகள் எ - று.

பஞசதநதுபிகளாவன தோற்கருவி, துளைககருவி, நரப்புக கருவி, கஞசககருவி, கணடககருவி எனபனவாம.　　(அ)

தாகததிற றணணீ ரோசை நகவொலி செவிம டுத்து, மோகித்தா ரெழுநதா ராறறுா முகமெலாங் கணணீா்வாரச, சோகித்தா தொழுதாா போறறித துணைவனே போற்றி தோனறு, வாகதநதா யருளா யெனறென றலறினா வாயக ளோ.

இ - ள் தாகததில தணணீா ஓசை தக - (சுரவழு நடப் போன) தாகமேலிட்டபொழுது தணணீாருவியோசையைக கேட்டும் அருநதபபெறுது விடாயநது விழுதலபோல—ஒலி செவி மடுத்து மோகித்தாா-(சிவபெருமான எழுநதருளும)ஆர வாரதனைக கேட்டும் (திருநிருத்தததைத தரிசிககபபெறறு) மோகிதது விழுநதார்கள,—எழுநதாா - (சிறிது தெளிநது) எழுந்திருநதாாகள,—ஆறறுா-பொறுத்தலாறறாகளு,—முகம எலாம கண நீர் வாரச சோகித்தாா - முகமுழுதினுங கண ணீா பொழியப் பொருமினாகள,—தொழுதாா - நமஸ்கரிந தாாகள,—போறறி - துதிதது,—துணைவனே போறறி - உயி ரததுணைவரே காத்தருளும—தோன்று ஆகததா அருளாய் - தோன்று திருமேனியையுடையவரே அருள்செயயும—

எனறு என்று வாயகள ஆர அலறினா - என்று சொல்லிச சொலாி வாயகளினாலே மிகவலறினாகள். எ - று. (கூ)

எணணரும் காதல கூரு மிருவருங காண ஞானக
கணணினை நலக முனனைக காாிருள கழிவுற றினன
யணணமென றறிய வாராவளரொளிமனறுணமாதோ
டணணலின றாடு கினற வானநத நிருத்தங் கணடாா

இ - ள எண அருய காதல கூரும் இருவரும் காண-எண ணுதறகாிய ஆசை மிகக (வியாககிரபாதமுனிவா பதஞச லிமகாமுனிவா எனனும) இருவரும தாிசிககுமபொரு டு- ஞானக் கணணினை நலக - ஞானதிருட்டியை அருளிச்செ யய,—முன்னைக காா இருள கழிவுறறு-அநாதியேயுளள காிய இருளபோலும ஆணவமலததை நீககி,—இனன வணணம என்று அறிய வாரா ஒளி வளா மன்றுள-இனன தன்மையை யுடையதெனறு அறிய முடியாத ஒளி வளாகினற சபை யிலே—மாதோடு அணணல நினறு ஆடுகினற ஆனநத நிருத்தம கணடாா் - உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான நினறு நடிககினற ஆனநதநடனததைத தாிசிததாாகள. எ- று (க0)

திருவடி நிலையும வீசுஞ் செயயகா லுஞசி லம்பு
முருவளா ரொளியும வாயநத வூருவு முடுதத தோலு
மரைதரு புாிவுங கசசி னணிகளு மழகா ருநதி
மருவிய வுதரபநதக கோப்புறால வாயபபு மாாபும்.

இ - ள நிலைத திருவடியும - நின்றருளிய ஸ்ரீபாதமும்,— வீசும் செய்ய கழலும் - தூககியருளிய சிவநத ஸ்ரீபாதமும,— சிலமபும - ஸ்ரீபாதஙகளிற சாததியருளிய திருசசிலமபும்,— உரு வளர் ஒளியும் - திருமேனியிலே மிகுதத பிரகாசமும,— வாயந்த ஊருவும் - சிறநத திருததொடையும்,—உடுதத

ழ்தோலும் - உடுத்தருளிய புலித்தோலாடையும்,—அரை தரு புரிவும் - திருவரையிலே பொருந்திய கௌபீனமும்,—கச்சின் அணிகளும் -(திருவரையிற்சாத்தியருளிய) கச்சினழகுகளும்,— அழகு ஆர் உந்தி மருவிய உதரபந்தக்கோப்பும் - அழகு நிறைந்த திருவுந்தியிலே பொருந்திய உதரபந்தனச்சேர்க்கையும்,— நூல வாய்ப்பு மார்பும் - உபவீதம் பொருந்தியதலையுடைய திருமார்பும். எ - று. (கக)

வீசிய செய்ய கையும் விடதரக் கரங்க வித்த, தேசம்
வண் துடியு மங்கிச் செறிவுமுன் றிரண்ட தோளும்,
காசை கொண் மிடறுந் தோடார் காதும் வெண் குழை
யுங் காண, மாசிலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகைம
யக்கும்.

இ - ள். வீசிய செய்ய கையும் - வீசியருளிய சிவந்த திருக்கரமும்,—விடதரக் கரம் கவித்த தேசும் - பாம்பையுடைய திருக்கரத்தைக் கவித்தருளிய பிரகாசமும்,—வளை துடியும் - வளவிய தமருகமும்,—அங்கிச் செறிவும் - தீயகலும்,—முன் திரண்ட தோளும் - முன்னே திரண்ட திருத்தோள்களும்,— காசை கொள் மிடறும் - காயாமலர்போலும் நீலநிறத்தைப் பொருந்திய திருமிடறும்,—தோடு ஆர் காதும் - திருத்தோடு பொருந்திய திருக்காதும்,—வெண் குழை(ஆர் காதும்)-வெள்ளிய சங்கக்குண்டலம் பொருந்திய திருக்காதும்,—காண் மாசு இலா மணி வாய் விட்டு வழங்கிடா நகை மயக்கும் - வெளிப் படும்படி குற்றமில்லாத பவளம்போலுந் திருவாயிலே நீக்க மறத் தோன்றுந் திருமுறுவலின்து மோகனமும். எ - று. ()

ஓங்கிய கமலச் செவ்வி யொளிமுக மலருங் கண்கள் [ம
பூங்குழ லுமைமை நோக்குமபூரண முமபுருவப பொறபு

பாங்கமர் நுதலும் பின்றாழ் படாச்சடைப் பரப்பும் பாம்பு
நீங்கரு தாரு நீரு நிலவுமே னிலவு நீறும்.

இ - ள் ஓங்கிய கமலச் செவ்வி ஒளி முக மலரும் - மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலும் அழகையும் ஒளியையுமுடைய திருமுகத்திலே தூ மலர்ச்சியும்,—கணங்கள் பூங் குழல் உமையை நோக்கும் புரணமும் - திருக்கண்கள் பூவை முடித்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியாரைப் பார்த்தருளுகின்ற அருளுவும்,—புருவப் பொற்பும் - திருப்புருவங்களின் அழகும்,—பாங்கு அமர் நுதலும் - அழகு பொருந்திய திருநெற்றியும்,—பின் தாழ் படா சடைப் பரப்பும் - பின்னே தாழ்ந்த விரிந்த சடையினது பரப்பும்,—பாம்பும்-சருப்பமும்,—நீங்கு அரு தாரும் - நீங்காத கொன்றைமாலையும்,—நீரும் - கங்கையும்,—நிலவும் - சந்திரனும்,—மேல் நிலவு நீறும் - திருமேனியில் விளங்குகின்ற விபூதியுமுடையவராகி எ - று. (கக)

கடிமல ரிணைய வாரிச காரிரு ளளகஞ் சோத்தமுடி
யுநன் னுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ விலலும்,
வடிகொள்வேல் விழியுங் காதும் வளர்குமிழ் மலரு
நாணுடைப், படிவவா யிதழு முத்த நகையுமெய்ப்
பசுமை வாய்ப்பும்.

இ - ள் கார் இருள் அளகம் கடி மலர் அணைய வாரிச சோத்த முடியும் - கரிய இருள்போலுந் திருக்குழலின்கண்ணே மணத்தையுடைய பூக்களைப் பொருந்த வாரிச் சேர்த்துச் சொருகிய திருமுடியும்,—நல் நுதலும் பொட்டும் - நல்ல திருநெற்றியும் (அதிலிட்ட) திலகமும்,—முயங்கு இரு புருவ விலலும் -பொருந்திய இரண்டுவில்லையொத்த திருப்புருவங்களும்,—வடி கொள் வேல் விழியும் - கூர்மை பொருந்திய வேல்போலுந் திருக்கண்களும்,—காதும் - திருச்செவிக

ளும்,—வளர் குமிழ் மலரும் - விளங்குகின்ற குமிழமலர் போன்ற திருமூக்கும்,—தொண்டைபடிவ வாய் இதழும் - கொவ்வைக்கனிபோலும் செந்நிறத்தையுடைய திருவாயின தரங்களும்,—முத்த நகையும் - முத்துப்போலுந் திருநகையும்,—பசுமை மெய் வாய்ப்பும் - பசுமையாகிய திருமேனியினழகும் எ - று (கச)

பூங்கமுகமாக முத்திற பொலிந்தமங் கலநாண பொற்பும், பாங்கமர் மையார் தோளும் பங்கயச் செங்கை, தாங்கு, மோங்கு செங்கழுநீர செவ்வி யொளிர் மலருந் தாருங், கோங்கரும் பவைப ழித்த கொங்கையுங் குலவு பூணும்.

இ - ள் பூங்கமுகு அமர் கழுத்தில பொலிந்த மங்கல நாண் பொற்பும் - பொலிவாகிய கமுகுபோலுந் திருக்கழுத்திலே பொருந்திய திருமங்கலசூத்திரத்தினழகும்,—பாங்கு அமர் அமை ஆர் தோளும் - பக்கத்திலே பொருந்திய மூங்கில்போலுந் திருத்தோள்களும்,—பங்கயச் செங்கை தாங்கும் ஓங்கு செவ்வி ஒளிர் தரு செங்கழுநீர் மலரும் - செந்தாமரை மலர் போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திலேந்திய மேலாகிய செவ்வி விளங்குகின்ற செங்கழுநீர்ப்பூவும்,—தாரும் - செங்கழுநீர்த்திருமாலையும்,—கோங்கு அரும்பவை பழித்த கொங்கையும் - கோங்கரும்புகளை நிந்தித்த திருமுலைகளும்,—குலவு பூணும் - விளங்குகின்ற திருவாபரணங்களும் எ - று (கரு)

துடியும் நிடையும் பரந்தட் டெழுகுப் பணைந் தகுசி தம்ப வுன்டியமா துகிலு மலக வொளிகிய நிலையுஞ் செய்ய வடிமலர் மிசைய ணிந்த வாடகப் பாடகமும் விடுசுடர்ச் சிலம்பும் வாய்ந்தமெலவியல் வியந்துகாண

இ - ள் துடி அமர் இடையும் - தமருகம்போலுந் திருவிடையும்,— பாந்தள் தொகு பணம் தகு நிதம்ப உடை அமர் துகிலும் - பாம்பிலே பொருந்திய படம்போலும் திருநிதம்பத்திலே உடையாகப் பொருந்திய திருப்பரிவட்டமும்,— மலக ஒலிகிய நிலையும் - மிகவொளிங்கிய திருநிலையும்,— செய்ய அடி மலர் மிசை அணிந்த ஆடகப் பாடகக் கீழ் - சிவந்த திருவடித்தாமரைகளிலே சாத்தியருளிய பொற்பாடகங்களின் கீழே— விடு கடாச சிலம்பும் வாய்ந்த ஒலிவியல - காலாநின்ற ஒளியையுடைய திருச்சிலம்புகளும் பொருந்திய சிவகாமியம்மையார்— வியந்து காண - அதிசயித்துத் தரிசிக்கும்படி எ - று (கக)

ஆடிய பெருமான வெய்யோ னலாகதி ராயி ரத்துக
கூடிய மண்ட லம்போற் குறைவிலா வகைநி றைந்து
நாடரு ஞான மன்று ளுய்ய வயன்மால் முன்பு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக் கண்டார்

இ - ள். ஆடிய பெருமான்-நடித்தருளிய சிவபெருமான்— வெய்யோன் அலர் கதிர் ஆயிரத்துக் கூடிய மண்டலம் போல் - பரந்த ஆயிரமாதித்தப்பிரகாசம் ஒன்றாகக் கூடிய மண்டலம் போல— குறைவு இலா வகை நிறைந்து நாடு அரு ஞான மன்றுள் - குறைவில்லாதபடி நிறைந்து அறிதற்கரிதாயுள்ள ஞானசபையிலே— நாம உய்ய - நாம உய்யும்பொருட்டு— அயன் மால முன்பு தேடு அரு மேனி கொண்டு - பிரமாவும் விட்டுணுவும் முன்னே தேடிக் காணாத திருமேனியைக்கொண்டு— திரு நடம் செய்யக் கண்டார் - திருநிருத்தஞ் செய்தருளக் கண்டார்கள். எ - று (கஎ)

வேறு

பொற்புவிற் பங்கப் புனித னடங்கட் புலன்மேவத்
தெரிபொழு தங்கத் தொருசெய லினதிச சிரமேவக

கரமலர் சிரம்பொ ருந்தப் புனல்விழி கயசித் துரைகாணு
மிருவரு மின்பக் கடலு ளிலைந்தா ரெனச்செய் தார்.

இ - ள் பொருவு இல புனிதன புயங்கநடம் - ஒப்பில்லாத நடராஜனாகிய சிவபெருமானுடைய புயங்கநிருத்தத்தை,—கட் புலன மேவத் தெரி பொழுது - கண்ணுக்குப் புலப்படத் தெரிந்த பொழுது,—அங்கத்து ஒரு செயல் இன்றி - சரீரத்திலே யாதொரு தொழிலுமற்று,—கரமலர் சிரம் மேவ - செந்தாமரைமலர்போலுங் கைகள் (வாசனையினாலே) சிரசின்மேலே பொருந்த,—விழி புனல் நுந்த - கண்கள் நீரைப் பொழிய,—கயித்து - நெகிழ்ந்து,—உரை காணும் இருவரும் - உரை குழறுகின்ற (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் என்னும்) இருவரும்—இன்பக் கடலுள் அலைந்தார் - இன்பமாகிய சமுத்திரத்திலே மிதந்தார்கள்,—என செய்தார் - எழுகின்ற வேதபுருடர் பிரமா விட்டுணு முதலாயினோர், என செய்தார்கள் என்று (கஅ)

தற்பர மாகுந் தலைவன துண்மைத் தன்மைப்பொற்
சிற்பர மாமம் பரவொளி யுந்தன் றிருமேனிப்
பொற்புட னும்மப் பொலிவும் விழிகட் புணராதா
லற்புத மேயிங் காகில மென்றென் றயர்கின்றார்.

இ - ள் தற்பரம் ஆகும் தலைவனது - ஆன்மாவுக்கு மேலாகிய சிவபெருமானுடைய—உண்மைத் தன்மை - சத்திய சுவபாவமாகிய—பொற் சிற்பரம் ஆம் அம்பர ஒளியும் - அழகிய சிதம்பரப்பிரகாசமும்—தன் திருமேனிப் பொற்புடன் ஆம் பொலிவும் - (அவர்) தமது திருமேனியழகோடு நடித்தருளும் பொலிவும்—விழிகள் புணராதால் - (தங்கள்) கண்களுக்கு அடங்காமையினால்,—அற்புதமே இங்கு ஆகிலம் என்று

என்று அயர்கின்றார் - ஆச்சரியமாகிய திருமேனியையுடைய வரே இங்கே அடியேங்கள் கருத்து முற்றுப்பெறுகின்றிலேம் என்று சொல்லிச் சொல்லி வருந்துகின்றார்கள் எ - று (௧௯)

காரணனே முன காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரணனே நின் புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண் மோகந் தீரருண் ஞானம் பணியென்றென்
றாரண மோதுஞ் சாகைக ளோரா யிரமாக

இ - ள் காரணனே - நிமித்தகாரணரே,—முன் காமனை வேவக் கண் வைத்த பூரணனே - ஆதிகாலத்திலே மன்மதனை எரிந்து விழும்படி பார்த்தருளிய பரிபூரணரே,—நின் புகழ் நடம் யாரும் புணர்வு எய்தப் பார - உமது புகழையுடைய திருநிருத்தத்தை யாவருந் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பார்த்தருளும்,—இருள் மோகம் தீர - ஆணவவிருளையும் மயக்கத்தையுந் தீர்த்தருளும்,—அருள் ஞானம் பணி என்று என்று - திருவருளினாலே ஞானத்தை அருளிச்செய்யும் என்று சொல்லிச் சொல்லி,—ஆரணம் ஓராயிரம் சாகைகள் ஆக ஓதும் - வேதங்கள் ஆயிரஞ்சாகைகளாக விண்ணப்பஞ்செய்கின்றன எ - று வேதங்களென்றது வேதபுருடர்களை (௨௦)

ஒருவனை நேரே யிருவரு முன்னான் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே யெழுமினி யெட்டும் படியின்படி
தரைபுக தலாறு மென்னவர் நாதா தியினமீதேய
பரதப ராவூர் பரிபுர பாதா பணியென்றார்

இ - ள் ஒருவனை நேரே இருவரும் - ஒப்பிலலாத சிவபெருமானை அவர் சந்நிதியிலே (பிரமாவும் விட்டுணுவுமாகிய) இருவரும் அடைந்து நின்று,—முன் நான்மறை அஞ்சாது இரவு உறும் ஆறு - முன்னே நான்குவேதங்களும் அஞ்சாது வேண்டிக்கொண்டபடியே,—எழுமையும் இனி இன்னும் எட்

செம்படி - சிறியேங்களும் இனி இனபத்தையடையும்பொரு ட்டு,—தரை முதல ஆறு என வரு நாதாதியின மீது எய பாத - பிருதிவிமுதன முப்பத்தாறென்று சொல்லவாராநின்ற நாதமாகிய ஆதிதத்துவத்தின்மேலே பொருந்திய திருநிருத்த தைதயுடையவரே—பரா வா - மேலானவரே வாரும்—பரி புர பாதா பணி எனறா - திருச்சிலம்பணிந்த திருவடிகளை யுடையவரே பணிந்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தா ரகள். எ - று. (உக)

கரண மனைத்தும் புலனிவை காணு கைவிட்டான மரணமெ மக்கிங் கிது தமி யோமவாழ் வருண மாறிற றிரணமு மெய்பசக் சலமில தென்று லொன்றுநின பிரண்மெ னக்கொண டருளுக வென்றுர் நின்றாகள

இ - ள். கரணம் அனைத்தும புலன் இவை காணு - தத்துவ ஙகளெல்லாம் கூடினும் விஷயஙகளை அறியமாட்டாவாம,— கைவிட்டால எமக்கு மரணம - தத்துவஙகள கூடாதபொ ழுது எஙகளுக்குக் கேவலாவத்தை பொருந்தும,—இஙகுத தமியோம வாழ்வு இது - இவ்விடத்துத் தமியேஙகளுடைய வாழ்வு இது,—அருள மாறில திரணமும மெய்ச சஞ்சலம இலது என்றுல -உமது திருவருளிலவாவிடத்துத, துரும்பும ஒன்மையாக அசையாது என்றுல,—ஒன்று நின புரணம எனக கொண்டு அருளுக - எல்லாம ஒருஙகே உமமுடைய அசைவாகக கொண்டு அடியேஙகளையும இயக்கியருளுக— என்றா நின்றாகள - என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாரகள ஒழி நதுநின்ற இருடிகண் முதலாயினோா , எ (உஉ)

இவ்வகை யோகான மறைமுத லேனோ ரிம்மிவயதப் பைவிரு வாரப் பணியணி நாதன பரிவாவிக்

பொய்விரவாமெய்ப்பொலிவினர்யாரும்புணர்வெய்த்த
திவ்விய மாமம் பரபத ஞானந் தெரிவித்தானே

இ - ள் இவ்வகையே நான்மறை முதல எனேர் இரவு
ஆயத - இப்படியே நானகு வேதபுருடாகளும் பிறருமவேண
டிககொளள,—பை 'விரவு ஆரப் பணி அணி நாதன - படம்
பொருநதிய சருப்பாபரணததையணிநத சிவபெருமான,—
பரிவால-கருணையினுலே—ிப பொய விரவா மெய்ப பொலி
வினா யாரும புணாவு எயத - இநதனம பொய்மை பொருந்
தாத மெயமையாகிய பகருவததையுடையவாகள பாரும
பொருநததலுற,—திவவியம 'ஆம் அமபர் பத ஞானம தெரி
விததான் - திவவியமாகிய சிதமபரததானததிலே ஞானத
தைதத தரிசிபபிததருளினா எ - று (௬௩)

நாரணன வேதா வாசவன வானோ நவைசோ
வாரண மேலோா தாபதா மூவா யிரவோாநற
சாரணா தாவா நாரதா பூதா திகளாசைக
காரணா ரேனே ராடலே நேரே கண்டாாகள்.

இ - ள் நாரணன் - விட்டுணுவும்—வேதா - பிரமாவும்—
வாசவன்-இநதிரனும்—வானோர்-தேவர்களும்—நவை சோா
ஆரண மேலோா -குறறம பொருந்தாத வேதபுருடராகிய
மேலோர்களும்—தாபதர் மூவாயிரவோர் - மூவாயிர முனிவ
ர்களும்—நற சாரணா -நலல சாரணர்களும்—தூவா நாரதா-
கெடாத நாரதரும்—பூதாதிகள - பூதா முதலாயினோரும—
ஆசைக காரா - திககுப்பாலகாகளும்—எனோர் - பிறரும—
ஆடலே நேரே கணடார்கள - ஆனநதநிருத்ததைதப் பிரத்தி
யகஷமாகக கணடார்கள. எ - று.

கண்டனர் கண்ணுக் கின்புற முன்னே கரமுச்சிக்
கொண்டனர் ருளளகக் கொளகைத் தும்பக் குறியாரப்
பண்டரு வேதப் பாடலொ டாடிப் பரபோகந்
தண்டனர் தாமெய்க் கருணையி னூடுற் றலைவுற்றார்

இ - ள் கண்ணுக்கு இன்பு உற முன்னே கண்டனர் - கண்களுக்கு இன்பமுண்டாக எதிரே கண்டார்கள்,—கரம் உச்சிக் கொண்டனர் - கைகளைச் சிரசில் வைத்தார்கள்,— உளள்க கொள்கைத் ததும்ப - நங்கள் உள்ளத்தில் அன்பு ததும்பியதினாலே—குறி ஆர - (கண்ணீரும் புளகமுமாகிய) அடையாளங்கள் நிகழ,—பண் தரு வேதப் பாடலொடு ஆடி - கீதம் பொருந்திய சாமவேதத்தைப் பாடுதலோடு கூத்தாடி,—பர போகத்து அண்டனர் ஆம் மெய்க் கருணையின் ஊடு உற்று அலைவு உற்றார் - பரபோகத்தைத்தருஞ் சிவபெருமானுடையதாகிய மெய்மையைப் பொருந்திய காருண்ணியமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே பொருந்தி மிதந்தார்கள். எ - று. (உ௭)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சனனுச்சிச்
சிரமரி கண்டா விருட்டுரு கண்டா மிகுதெவ்வர்
புரமெரி கண்டா பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கரமலர் சிந்தா வரகர வென்றார் கணநாதர்

இ - ள் பரபத - மேலாகிய பொருளாயுள்ளவரே—கங்கா தர - கங்கையைத்தரித்தவரே—அரவிந்த ஆசனன் உச்சிச் சிரம் அரி கண்டா - தாமரையாசனனாகிய பிரமனுடைய உச்சிச்சிரசை அரிந்து துண்டப்படுத்தினவரே—இருள் தரு கண்டா - கருநிறத்தைக் காட்டுங் கழுத்தையுடையவரே— மிகு தெவ்வர் புரம் எரி கண்டா - மிக்க பகைவர்களுடைய

புரங்களையெரித்த வீரரே—பவம் இரிக்கும் தா என ஒலி - பிறவியைக் கெடுக்கின்ற ஞானக்கண்ணைத் தாரும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—கரமலர் சிந்தா - கைகளிலுள்ள பூக்களைச் சொரிந்து,—அரகர என்றார் கணநாதர் - அரகர என்றார்கள் கணநாதர்கள். எ - று. (உசு)

ஆடின ரெந்தா யாகம சிந்தா மணியேயென்
றோடின ரின்றா ருவகை மலிந்தா ரொளிர்கண்ணீர்
விட்டனர் குன்று மூடிய வெந்தீ வினைதீர்த்த
தேடும ருந்தே தாவரு ளென்றார் சிலதேவர்.

இ - ள். ஆடினர் - கூத்தாடினார்கள்,—எந்தாய் ஆகம சிந்தாமணியே என்று ஓடினர் - எம்முடைய பிதாவே ஆகம சிந்தாமணியே என்று சொல்லி ஓடினார்கள்,—நின்றார் - (பரவசர்களாய்) நின்றார்கள்,—உவகை மலிந்தார் - மகிழ்ச்சி மிகக் கூர்ந்தார்கள்,—ஒளிர் கண்ணீர் விட்டனர் - விளங்குகின்ற கண்ணீரை விட்டார்கள்,—குன்று மூடிய வெந்தீவினை தீர்த்த தேடு மருந்தே - மலைபோல (எங்களை) மேலிட்ட கொடிய தீவினைகள் தீரும்படி தேடப்படும் மருந்தே—அருள் தா என்றார் சிலதேவர் - கருணையைத் தாரும் என்றார்கள் சிலதேவர்கள். எ - று. (உஎ)

மாலயன் மேலர் வாசவ னேசர் மதியேசெங்
கோலமி லாதார் பாலன நீறு கோவேதிண்
காலனி லாதார் காதிய காலர் கதியேபண்
பாலமி லாதார் காவென நேரே பணிவுற்றார்

இ - ள். மால் அயன் மேலர் - விட்டுணுவுக்கும் பிரமாவுக்கும் மேலானவரே—வாசவன் நேசர் - இந்திரனுக்குச் சிநே

கரே—மதியே - (எல்லாவான்மாக்களுக்கும்) அறிவே—செய் கோல் நிலாவா - சிவந்த திருமேனிப் பிரகாசத்தையுடைய வரே—பால் அன நீறு - பாலபோன்ற விபூதியையுடை யவரே—கோவே - தேவராசாவே—திண் காலன் இலாவா காதிய் கலா-திண்ணிய இயமன் இலலையாகும்படி கொன்ற திருவடியையுடையவரே—கதியே - (அன்பர்களுக்குப்)புகலி டமே—வண் பால நிலாவா - வளவிய பாலசந்திரனை யணிந் தவரே,—கா என நேரே பணிவுற்றார் - காத்தருளும் என்று சந்நிதியிலே வணங்கினார்கள் எ - று

இலாவாறு இலாவா எனக் கண்டகக்குறைந்து நின்றது. ()

திகழ்தரு செம்புன றலைதிரி முண்டஞ் சோசங்கந்
தருகுழை நுண்கண் சிறுநகை தந்தந் தாழ்பண்டி
பருசக னந்திண் டொகுசர ணந்தண் பாரந்தங்கப்
புகழ்கர ணங்கொண் டயாவவ னந்தம் பூதங்கள்

இ - ள். திகழ்தரு செம் புனறலை - விளங்குகின்ற சிவந்த சிறுதலையும்—திரிமுண்டம் - (நெற்றியிலே பொருந்திய) திரி புண்டரமும்—சங்கம் சோ தரு குழை - சங்கக்குண்டலமு பொருந்திய தக்க காதுகளும—நுண் கண் - நுண்ணிய கண் களுமம—சிறு நகை - சிறிய பற்களும—தந்தம் - (பெரிய) பற் களும—தாழ் பண்டி - தாழ்ந்த வயிறும—பரு சகனம் - பரு த்த சகனமும—திண் தொகு சரணம் - வலிய குறுந்தாளக ளும்—தண் பார் தங்க - குளிர்மையாகிய பூமியிலே பொரு ந்த—புகழ் கரணம் கொண்டு அயர்வ அனந்தம் பூதங்கள் - புகழப்படுகின்ற உறுப்புக்களைக்கொண்டாடுவன எண்ணி லாத பூதங்கள். எ - று. (௨௬)

மலரெரி முசசிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள்வாயவிட்
டிலகெயி றொட்டைக களம்இரு நெடடைக கரமீர
லுலருந ரஞசிற றரையுயா்தெறறற பதமோடு
பலவல கைசகொத திடுகுண லைககொத தினபாணி.

இ - ள மலா எரி முசசி - சுவாலிககின்ற அககினிபோ
ன்ற குஞசியையுடைய நலையும—குழி விழி - ஆழ்ந்த கண
ணும—ஒட்டற கவுள - (ஒணுஙக) ஒடடின தாடையும—வாய
விட்டு இலகு எயிறு - வாயககுப புறததிலே புறப்பட்டு விள
ஙகுகின்ற பலலும்—ஒட்டைக களம,- ஒட்டகததின் கழுத
துபபோனற கழுததும—இரு நெடடைக கரம - இரணடு
நெடுமையாகிய கைகளும—ஈரல உலா உதரம - ஈரல உலா
ந்த வயிறும—சிறறரை - சிறிய அரையும்—உயா தெறுற
பதமோடும - உயாநத முடடிக காலுமாகிய இவற்றோடு
கூடிய—பல அலகைக கொததுு - பல பேயககூட்டஙகள—
இடு குணலைககுப பாணி ஒததின - (பூதஙகள) ஆடுகின்ற
குணலைககு தாளத்துககு கைகொட்டின எ - று. (கூO)

தோடிறை யேவாய விடல ருடாா சுரிகூழைப்
பாடளி யாழோ டேழிசை கோடா வகைபாடத
தாடகு டாடா நூபுரம வீடா வொலிசார்வித
தாடினா பாடா வாடினா பீடா ரரமாதா.

இ - ள. தோடு இறையே வாய விடு அலர் - இதழ் சறறே
வாய் மலாநத பூககள—ஊடு ஆர சுரி கூழைப் பாடு அளி -
உளளே நிறைப்பெறற சுரிநத அளகததின பககததிலுளள
வணடுகள்—யாழோடு ஏழிசை கோடாவகை பாட-(கையில)
யாழுடனே சத்தசுரஙகளையும மயஙகாமற பாட—தாள
தகு மாடு ஆர் நூபுரம் - கால்களிலே தகுதியாகப் பொரு

நந்திய பெயனலாகிய சிலம்புகளை—வீடா ஒலி சார்வித்து
ஆடினர் - நீங்காத ஓசையைப் பொருந்தச் செய்து கூத்
தாடினார்கள்,—பாடா வாடினர் - பாடாது மயங்கினார்கள்—
ஈரு ஆர் அரமாதர் - பெருமை பொருந்திய தெய்வப்பெ
ண்கள். எ-று. (ருக)

அண்டர்கண் மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண் டமுதீ
யுங், கண்டன் கண்டப் பண்டைநட் டங்கண் குளிர்வித்
துக், குண்டிகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிச்
குலைவேணி, முண்டம் விலங்கக் கொண்டயர் கின்றார்
முதுவோர்கள்

இ-ள். அண்டர்கள் மிண்டப் பண்டு எழு நஞ்சு உண்டு
அமுதாயும் கண்டன் - தேவர்கள் நெருங்கி வந்து விண்
ணப்பஞ்செய்ய முற்காலத்திலே (திருப்பாற்கடலினின்றும்)
தோன்றிய விஷத்தையுண்டு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளிய
நீலகண்டருடைய—அகண்டப் பண்டை நட்டம் கண் குளிர்வி
த்து - கண்டிக்கப்படாததாகிய அநாதிநிருத்தத்திலே (தங்
கள்)கண்களைக் குளிர்வித்து —குண்டிகை கொண்டைத் தண்
டொடு மண்டி - கமண்டலங்கள் சோமன் கட்டிய தண்டுக
ளோடு நெருங்கி—குலை வேணி முண்டம் இலங்க—அவிழ்ந்த
சடையும் திரிபுண்டரமும் விளங்க—கொண்டு அயர்கின்றா
முதுவோர்கள் - (வெகுவிதமாக)கொண்டு கூத்தாடுகின்றா
கள் பழையோர்களாகிய தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள். எ-று.

வீரத ராவின மேருக் ராகான விரிகொன்றைத்
தாரவ ராவா காவென நேரே தகவாரா
நாரத ரோரா சாரண ரேனோ நசையாழின்
மாரக ராரா வாவமொ டாரமை பணியுற்றார்.

இ - ள் வீர தரா - வீரத்தைத் தரித்தவரே—ஏான் மேரு கரா - மேலாகிய மேருமலையைக் கையிலுடையவரே—கான விரி கொன்றைத் தார - மணம விரிந்த கொன்றைமாலையை யுடையவரே—அராவாரா என - சருப்பாபரணரே காத்தருளும என்று—நேரே தக வாரா - சந்நிதியிலே தகுதியாகவந்து,—நாரதர் - நாரதரும—ஏர் ஆர் சாரணர் - அழகு நிறைந்த சாரணரும—ஏனோர் - பிறரும—நசை யாழின் பாரகர் - ஆசையைத் தரும யாழ்நூலின கரைகணடோரும்—ஆரா ஆர்வமொடு ஆடும பணி உறமுர் - ஆராத இன்பத்துடனே ஆடுந்தொழிலைப பொருந்தினாகள எ - று (கரு)

குடமுழ வங்கொகக் கரைபொரு தாளங் குழலவீணை
படகநெ டுங்கதத் திரிகைத டாரி பணிலங்க
டுடிகர டஞசச சரிபல கொணடோா தொகவாந
நெடுமுகி லஞசக கடலொலி யெஞச நிகழவிதாா

இ - ள. குடமுழவம் குடமுழாவும,—கொககரை-கொககரையும,—பொரு தாளம - ஒததபபடுந தாளமும,—குழல - குழலும்,—வீணை - வீணையும,—படகம - படகமும —நெடுங கதத்திரிகை - நெடுமையாகிய கததிரிகையும்,—தடாரி - தடாரியும,—பணிலங்கள - சஙகுகளும,—துடி - தமருகமும்,—கரடம - கரடிகையும,— சசசரி - சசசரியுமாகிய—பல கொண டோா தொக வாரா - பலவாததியங்களைக் கைககொணடவர்கள நெருங்க வந்து,—நெடு முகில அஞச - பெரிய முகில்கள் திடுக்கிடவும்—கடல ஒலி எஞச - சமுத்திரத்தினது ஆரவாரங்குறையவும்—நிகழவித்தார் - ஒலி நிகழச்செய்தார்கள். எ - று. (கச)

பரிவுட னுயர்ந் தொழிலின ராய்முன் பலர்சூழத்
தெரிவுற நீடும புலிமுனி யோனுந திகழ்வெய்து

மரவர சோனும பரவச ராய்நின் றழுநேரே
வரமெவைை கூறுந தரவென் நாதன் மகிழுவுற்றான்.

இ - ள். முன் பலர் பரிவுடன் ஆடும் தொழிலினராய வாழ் - சந்நிதியிலே பலரும அனபுடனே கூத்தாடுந தொழிலையுடையவர்களாய (ஆனந்தம பெறறு) வாழ,—தெரிவு உற்றிடும் புலிமுனியோனும - அறிவு மிகவோஙகிய வியாககிரபாதமகாமுனிவரும—திகழ்வு எயதும அரவரசோனும - விளக்கம்பெருந்திய நாகராசாவாகிய பதஞசலிமகாமுனிவரும—நேரே பரவசராய நின்று அழ - சநநிதியிலே பரவசாகளாய நின்று அழ,—வரம் எவை தரக கூறும் என நாதன் மகிழ்வுற்றான் - (உஙகளுககு வேணடும்) வரஙகள யாவை நாம் தருதற்குச் சொல்லுஙகள் என்று சிவபெருமான் மகிழ்ந்து திருவாயமலர்நதருளினார் எ - று. (நரு)

அணடர்பிரான்முன் புணடரிகத்தாண முனியனபிற
கணடுளி சோரக கைதொழு துள்ளங் கசிவெயதிப
பணடெ ஞளுங் கணடிடு மாறென பயில்பூசை [ன
கொணடருள வேறிங்குண் டலவேதுங்கொள வென்று

இ - ள். அணடர் பிரான் முன் - தேவதேவராகிய சிவபெருமான்றிருமுனனே—புண்டரிகத்தாள் முனி - வியாககிரபாதமகாமுனிவர்—அன்பில் உள்ளம கசிவு எய்தி - அனபினலே மனங்கரைவுறறு,—கண துளி சோரக கை தொழுது - கணணீர் சொரியக கைகுவித்து நின்று,—கணடிடும் ஆறு பணடெ நாளும பயில் என் பூசை கொண்டு அருள-(சிவாகமத்தில்) கண்டபடியே முன்பு போல நாடோறும பணணுகின்ற என் பூசையை உண்மையாகக் கொணடருளும்;—இஙகு கொள வேறு ஏதும் உணடு அல என்றான் - தமியேன

இங்கே வேண்டிகக்கோடற்கு (இஃதொழிந்து) வேறியாதும் உள்ள தன்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். ௬ (கசு)

ஆங்க வென்றங் காடும ரனசீ ரருள்செய்யக்
கூடும னநதன கூடும னநதங் கொடுமெவமமை
டும னநதங்கேத நினைநதோ நிலனமேவுஞ்
சேடாக டுனபந தீரநி னைநதோ தெரியாது.

இ - ள் அங்கு ஆடும அரன் - அங்கே திருநிருத்தஞ்செய் தருளுஞ் சிவபெருமான்—ஆங்க என்று சீர் அருள் செய்யக் கூடும அனநதன - (நீ வேண்டிய வரத்தைச்) செல்வாயாக என்று நன்மையாகிய அநுக்கிரகத்தைச் செய்யப்பெற்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவர்—கூடும் அனநதம கொடு வெம்மை - (தம்மைப) பொருநதிய முடிவிலலாதனவாகிய கொடிய தீவினைகள்—நீடும மனம தஙகு ஏதம் நினைநதோ-பரநத மனத்திலே (ஒழியாமற்) பொருநதியிருநத (வாசனையாகிய) குற்றத்தினாலே (மீட்டும் வநது பொருநதுமென்று) எண்ணியோ,—நிலன் மேவும சேடாகள் துன்பம தீர நினைநதோ - பூமியிலே பொருந்திய மறைறையடியாாகளுடைய துன்பம் நீங்கும்படி எண்ணியோ—தெரியாது - (நமககுத்) தெரிந்திலது. எ - று.

ஆடல் சொலலல். (கஎ)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும் னநதத திறலோனு
மினறிகழ வாழவோா விழிபுணா காலந தொறுமன்றந்
துனறிய ஞானச சோதிபு ணைசந துணையோடு
மெனறுந டநதந தருளவி ரங்கா யினியென்றான்.

இ - ள். திகழும் அனந்தத திறலோனும் சென்று வணங்கி- விளங்குகின்ற வலியையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் போய் நமஸ்கரித்து,—மின் திகழ் வாழ்வோர் விழி புண

காலந்தோறும் - மின்போலும் வாழ்க்கையையுடைய ஆன்மாக்களை கணங்களின்மேல தரிசிக்கும் காலந்தோறும் — துன்றிய ஞானச்சோதி மன்றத்துள் - நிறைந்த ஞானவொளியாகிய இச்சபையிலே — நேசந் தீர்க்கயோகமே - அன்பையுடைய துணைவியாகிய உமாதேவியுடனே — இனி என்றும் நடம் தந்து அருள் இரங்காய் என்றனர் - இன்று முதல் எக்காலமும் ஆனந்தத்திருநடம் புலப்படுத்தியருளும்பொருட்டுத் திருவுள மிரங்கும் என்று வேண்டிக்கொண்டார் எ - று. (௩அ)

தேவர்கட் டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய் போதங் கிருவரு மிக்கா டினாமிக்கோ
ராவென வேழெணு கடலொலிபோலவைத்தலைவுற்றார்
பூவல யம்பூ மலைதக வானோர் பொழிவுற்றார்

இ - ள் தேவர்கள்தேவன் அங்கு அப்படித் திருவருள் செய்ய மேவிய போது - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அங்கே அந்தப்பிரகாரமே திருவருள் செய்யும்பொருட்டுத் (திருவுளம்) பொருந்திய பொழுது, — அங்கு இருவரும் மிக்கு ஆடினார் - அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் (களிப்பு) மேலிட்டாடினார்கள், — மிக்கோர் - ஒழிந்த மற்றையிருடிகள் — ஆ என - ஆகாவென்று — ஏழ் எண் கடல் ஒலிபோல வைத்து அலைவுற்றார் - ஏழென்னுமெண்ணையுடைய சமுத்திரத்தினோசைபோல ஆனந்தவொலி செய்து பரவசர்களாயினார்கள், — வானோர் - தேவர்கள் — பூவலயம் பூ மலை தகப் பொழிவுற்றார் - பூமண்டலத்திலே பூக்களை மலைபோலாகும்படி சொரிந்தார்கள். எ - று. (௩௯)

எங்கும் பூங்கத துந்துபி சங்கத் தொலிகூடச்
சங்கையி லின்புற் றும்பர்க ளேனோர் தாம்வாழப்

பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம பரிவான்மிக,
அங்கவர் தமக்கட் கெங்கள பிரானு ரருளசெய்வார.

இ - ள் துந்துபி எங்கும் முழங்க - தேவதுந்துபிகள் எங்குமொலிக்க,—சங்கத்தது ஒலி நீட - சங்குகளினோசை தழைக்க,—உம்பர்கள் ஏனோர் தாம சங்கை இல இன்பு உற்று வாழ - தேவர்களும் பிறரும் ஐயமில்லாத ஆனந்தத்தைப் பொருந்தி வாழுமபொருட்டு,—பரிவால மிகக்கு - (அவர்களிடத்துள்ள) இரக்கத்தினாலே மிகுந்து,—பங்கம் இல இன்பத்து ஒருபதேசம் - இடையறுதலில்லாத ஆனந்தத்தை விளைக்கும் ஒருபதேசத்தை—அங்கு அவர் தமக்கு எங்கள் பிரானார் அருள செய்வார - அங்கே அவர்களுக்கு எங்கள சிவபெருமானார் அருளிச்செய்வாராயினார் எ - று (சo)

ஞானம மக்குத் திகழ்விட நம்மிற பிறிவின்றென்
றானது சித்துச சத்தமா ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சூழ்ந்திக் கோலுமி னென்றுன் மன்றாடி.

இ - ள நமக்கு ஞானம திகழ்வு இடம - நமக்கு ஞானமே விளக்கம பொருந்திய இடமாம்,—சித்து நம்மில பிறிவு இன்று ஒன்று ஆனது - அந்தஞானம நம்மினின்றும் நீக்கமின்றி (நம்மோடும்) ஒன்றாயுள்ளது,—சத்து அமர் ஞாலத்து அகலாது - அது உண்மையாக (இங்கே) பொருந்திய பூமியினின்றும் பிரியாது [பூமிக்கு இருதயஸ்தானமாயிருக்கும் என்றபடி]—தான் உடலுட்பட்டிடும உயிரில் தங்குதல் போல்வோம - (இப்பூமியிலே நீங்கிய ஞானத்திலே நாம் தங்குதல்) சரீரத்தினுள்ளே தங்கிய ஆன்மாவிலே சிவம் தங்குதலையொப்பேம்;—(ஆதலினால்)— வானவர்-தேவர்களே,—சூற்றிக்கோலுமின் என்றுன் மன்று ஆடி-(இத்தலத்தை)வளைத்து (ஒரு

சபை) திருமியுங்கள் என்று திருவாயமலர்ந்தருளினார் சபையிலே நிருத்தஞ்செயவாராகிய சிவபெருமான். எ - று. (சக)

தொன்மைமய ஞானமபெற்றது சுற்றும்பொருளாயவான
முன்மலர் தூவித தொழுநட ராசன முதுநூலிற
சினமய மாமன் றிரணமயு மொன்றுண்டு சேரப
பொன்மய மாகும புவியினா காணும்பொழுதெனறான.

இ - ள். தொன்மைய ஞானம் பெற்று - பழமையாகிய ஞானமயமாயுள்ள தலத்தை அறியப் பெற்று—அது சுற்றும் பொருள் ஆயவான - அந்தத்தலத்தை வளைத்துச் சபைசெயதற்குரிய திரவியம் இது என்று அறியும்பொருட்டு—முன மலர் தூவித தொழ - சந்நிதியிலே பூக்களைத் தூவித (தேவர்கள்) வணங்க,—நடராசன் - நிருத்தராசரானவர—முது நூலில சினமயம ஆம் மன்று இரணமயம ஒன்று உண்டு - பழைய வேதாகமநூலகளிலே ஞானமயமாகிய சபைக்கு இரணமயகோசமென்று ஒருபெயருண்டு,—அது புவியினா காணும பொழுது சேரப் பொன்மயம ஆகும் என்றான் - அது பூவுலகத்தார் காணும்பொழுது முழுமையும பொனமயமாகும என்று திருவாயமலாந்தருளினா எ - று. (சஉ)

என்றருளுஞ்சீரருட்லைமேல்கொண்டிமையோர்பொன
சென்றழ றங்கித் தேசுட னொடிச செலவற்று
நின்றது கொண்டங் கருளபடி மாவா நிகழ்வித்தார்
மன்றகு மென்றங் கதுபடி மாவா மலிவித்தார.

இ - ள். என்று அருளும் சீர் அருள் - என்று (தங்களுக்கு) அருளிச்செய்த நன்மையாகிய திருவருளை—இமையோர் தலைமேல் கொண்டு - தேவர்கள் சிரமேற்கொண்டு,—அழல சென்று தங்கித் தேசுடன் ஒடிச் செலவு அற்று நின்றது

பொன் கொண்டு - அக்கினியைப் போய்ப் பொருந்திக் (களங்கநீங்கி) ஒளியுடனே (கூடி) யோடி ஓட்டற்று நின்றதாகிய பொன்னைக்கொண்டு—அங்கு அருள் படி - அங்கே (சிவபிரான்) அருளிச்செய்த பிரகாரம்—மாவா நிகழவித்தார் - மகா சபையாக விளங்கச் செய்வாராகளாகி,—மன் தரும் என்று - இது எம்பெருமானுக்குத் தரும் என்று—அது படிமாவா அங்கு மலிவித்தார்-அந்தஞானசபை ஒப்பாக அவ்விடத்திலே (ஒருகனகசபையை) நிருமித்தார்கள். எ - று.

பிரதிமா என்னும் வடமொழி படிமா என்று வழங்கியிற்று. (௪௩)

பொன்னச லஞ்சேர் பொருளுமுயர்க்குமபுற்போன்முற்
பன்னருஞ் ஞேயப் பரப்பத் ஞானந் தருபான்மைச் [ற
சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந்
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக

இ - ள். பொன் அசலம் சேர் பொருள் (போல) - பொன் மலையானது தன்னை அடைந்த பொருளைப் பொன்மயமாக்கின்றபோலவும்,—அளம் உயக்கும் புற போல - உப்பளமானது தன்னிடத்தே இடப்பட்ட புலலை உப்பாக்குகின்ற போலவும்,—முன் பன் அரு ஞேயப் பரப்பத் ஞானம் தரு பான்மைச் சிற்றில் மன்றம் - முன்னே சொல்லுதற்கரிய ஞேயமாகிய சிவதத்துக்கு மேலாகிய இடமாயுள்ள ஞானத்தை விளக்கும் பத்திமையுடைய நிலைபெற்ற சிற்சபையானது—தேவர்கள் செய்யும் திரு மன்றந்தன்னையும் - தேவர்கள் செய்த அழகிய கனகசபையையும்—அன்றே ஞானந் தான் ஆகச் செய்தது - அப்பொழுதே ஞானசபையாகப் பண்ணிற்று. எ - று. (௪௪)

அன்றுதொடங்கித் தேவர்க ளுஞ்சீ ரரவேனும்
துன்றுபு லிக்கான முனிமுத லாகுந் தூயோருஞ்

சென்றுவணங்கித் திசைதொறும வாழ்ந்த திருவாளன
மனறினை டந்தந தெனறும் கிழந்தான மாதோடும

இ - ள். அன்று தொடஙகி - அந்நாட்டொடங்கி,—தேவ ர்களும - (பிரமா விட்டுணு முதலிய) தேவர்களும—சீர் அர வோனும்-புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—தனறு புலிககால் முனி முதல ஆகும தூயோரும - பொருந்திய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் முதலாகிய முனிவர்களும்— சென்று வணங்கித திசை தொறும வாழ - போய நமஸ்கரித து திக்குகடோறும வாழுமபடி,—திருவாளன் மாதோடும மனறில் என்றும நடம் தந்து மகிழந்தான - அருட்செலவத் தையுடைய சிவபெருமான் சிவகாமியம்மையாரோடு கன கசபையிலே ஏககாலமும திருநிருத்தத்தைத தரிசிப்பித்து மகிழ்ந்தருளினார் எ - று (சரு)

கரவி னிருத்தம புரியவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம னைத்தும பறவைகண் முற்று மிகுநாதப
பரிபுர சத்தம பருகிம கிழ்ந்தம பிகைபாத
மருவி நிரககம பெருகி யிரக்க மலிவுற்ற

இ - ள். கரவு இல் நிருத்தம புரிய - மறைப்பிலலாத திருநி ருத்தஞ் செய்தருள,—விருத்தம கழி கானின் மிருகம் அனை த்தும - (ஒன்றோடொன்றுள்ள) மாறுபாடு நீஙகிய காட்டிலு ள்ள மிருகஙகள் யாவையும—பறவைகள் முற்றும - பக்ஷிகள் யாவையும்—மிகு நாதப் பரிபுர சத்தம பருகி - மிக்க பரநாத சொரூபமா கிய திருச்சிலம்போசையைக் கேட்டு,—மகிழ்ந்து - களிப்புற்று,—அமபிகை பாதம் மருவி - சிவகாமியம்மையாரு டைய திருவடியை அடைந்து,—நிரககம பெருகி - சுட்ட றிவு நீஙகி,—இரக்கம மலிவுற்ற - ஜீவகாருண்ணிய மிகுத்தன. வி - று. நிரக்கம சுட்டறிவின்மை. (சசு)

அரவரசனசொற் றகவர முன்பெற றனாகக்
கரவில்கணங்கட் புனமிக் நுந்தகரநாலுந
திரிநயனமபொற் சுரிகைபிரமபொப் பருசெமமை
மருவிய நந்திதலைவனை வந்தித தெதிரானின்றுரா.

இ - ள். அரவு அரசன சொல் தக வரம் முன் பெற்றனன் ஆக - நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவர் (தமது) விண்ணப்பத்துக்கேற்ப வரத்தை முன்னே பெற்றவராக,—கரவு இல கணம் - (அந்த கணட) பொய்மையில்லாத கணநாதர்கள்,—கட்புனல மிக நுந்த - கண்ணீர மிகச் சொரிய,—கரநாலும் - நான்கு திருககரங்களையும்—திரிநயனம - மூன்று திருக்கணகளையும—பொற சுரிகை பிரம்பு - அழகிய உடைவாளையும் பிரம்பையும்—ஒப்பரு செமமை மருவிய - ஒப்பிலலாத சாரூபபியத்தையும் பொருந்திய—நந்தி தலைவனை வந்தித்து எதிர நினறுரா - திருநந்திதேவரை நமஸ்கரித்து எதிரே நின்றுர்கள். எ - று. (சஎ)

பன்னுகணத்தோர் தலைவன் வருத்தம பாராதே
நின்னில யத்திந நிலைத்த நாளு நிலலெனறுற் [தோா
கென்னை யுரைககோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெயத்
தனனைந ருககிச சாறுகொள வானுந தகுமென்றுரா.

இ - ள். பன்னு கணத்தோர் - சொலலப்பட்ட கணநாதர்கள்,—தலைவன் வருத்தம் பாராதே - சிவபெருமானுடைய திருமேனி வருத்தத்தை நோக்காது—நின் நிலயத்து இந்நிலைத்த நாளும் நிலஎன்றுக்கு - உமமுடைய திருநிருத்தத்திலே இந்தப்புயங்கநிலை பொருந்த எககாலமும் நின்றருளும் என்று வேண்டிக்கொண்ட பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு—என்னை உரைககோம் - யாது சொலவோம்!—இது பிணி கைக்கும்

எனில் - (வைத்தியன்) இம்மருந்து பிணியைப் போக்கும் என்றால்—எய்த்தோர் தன்னை நருக்கிச் சாறு கொள்வானும் தகும் என்றா - (பிணியால்) வருந்துகின்றோர் அம்மருந்தை (வேரோடுபிடுங்கி) நருக்கிச் சாறுகொள்ளுதலைப்போலும் (இந்த அவா செய்த காரியம்) என்றார்கள். எ - று (௬அ)

தாணுவை முன்னாச சாருநா கண்ணிற் றகநட்டம
பேணுவ தாகப் பெருகு வரமபெற் றனரெனறு
லாணையெ னனமென் றாரறி வாாநா மினியனபிற
காணுநா காணுங் காலம வருததல கடனெனறு

இ - ள். (அது கேட்ட திருநந்திதேவா)—தாணுவை - சிவ பெருமானை—முன்னாச சாருநா கண்ணில் தக - சந்நிதியிலே பொருந்தின சருவானமாக்களுடைய கண்ணுக்கும் புலப்படு மபடி—நட்டம பேணுவது ஆகப் பெருகு வரம் பெற்றனா என்றால் - அனவரததாண்டவஞ் செயதருளும்பொருட்டுப் பதஞ்சலிவியாக்ரமுனிவா மிகக வரம பெற்றாரென்றால்—ஆணை என் ஆம் என்று ஆர் அறிவார் - (சிவபெருமானுடைய) ஆஞ்ஞை எப்படியாகும் என்று யாவா அறியவல்லவா'—நாம இனி அன்பிற காணுநா காணும காலம வருததல கடன் என்று - நாம இனி அன்பினோடு தரிசிப்பவர்களுக்குத் தரிசிக்குங்காலங்களை வருததல் கடனாம் என்று நினைந்து. ஏ - று.

அங்கக முறறுந தங்கிளா காவ லயறகாவ
லெங்கணு மொயக்கும் பாரிட முமபரி டைககாவல
பொங்குசி னததின் கூளிகளு காவிபு றதகாவ
றங்குவி ருக்கந் தமமினெ ருக்கநத குவிதது

இ - ள். அங்கு அகம முறறுந் தம் கிளர் காவல் - அங்கே சபைமுழுதும் தங்களுடைய விளங்கிய காவலாகவும்,—அயற

காவல் எங்கணும் மொய்கரும் பாரிடம்-அப்பாற் பிராகாரத்து ககாவல் எவ்விடத்தும நெருங்கிய பூதஙகளுடைய க வலாக வும,—உம்பர் இடைக காவல பொஙகு சினத திண் டீளிகள காளி - (அதறகு) அபபாறபட்ட ஙபெபிராகாரம் இரண்டின காவலகளும மிகக கோபததையுடைய வலிய பேயகளுஙகா ளிகளுமாகிய இவறறினுடைய காவலகளாகவும,—புறககா வல தஙகு வருக்கம - புறககாவல பொருநதிய வாககததாரா கிய வைரவாதிகளுடைய க வலாகவும,—தமமின் நெருக்கம் தகுவிதது - தங்கள் தஙகளுளளே செறிவுண்டாகுமபடி கற பிதது எ - று. (௫௦)

காலையு முசசிக காலமும வானோ ரேனோசீர
மாலையின மைககட் பூவையா தாமே வளாகஙகுன
ஞாலந ராகமெகக காலமும யாரு நணுகாத
வேலைக ளததற கிசசையி ருபபா மிகுவிததார.

இ - ள. காலையும உச்சிககாலமும வானோ - பிராதக்கால மும மததியானமும தேவாகடகுச சேவாகாலமாகவும்,— சீர மாலை ஏனோ - சிறப்பையுடைய சாயஙகாலம் (சிததா நதருவா யக்ஷர் என்னும)மறறையோாகட்குச சேவாகாலமா கவும்,—வளா கஙகுல இன் மைககட் பூவையர் - வளாகினற இராதகிரிகாலம இனிய மையிட்ட கணகளையுடைய செய வப்பெணகட்குச சேவாகாலமாகவும்,—எககாலமும் ஞால நரர்கது - (முறகூறிய) எலலாககாலமும் பூமியிலுள்ள மனி தர்கட்குச் சேவாகாலமாகவும,—யாரும் நணுகாத வேலைகள அததற்கு இச்சை இருப்பா மிகுவிததார - ஒருவரும போயச சேவியாத நடேசப் பிரமமிரததில் சிவபெருமானுக்கு இச்சைபபடி (திருவிளையாடல செயதுகொணடு)* இருக்கும் காலமாகவும் கற்பித்தார். எ - று. (௫௧)

நிலைப்பி னறகிங் கிதுநிலை யெனறுன மன்றேறி
யலைவுந் நிறகும படியுமு வநதா னென்றுனமுற
கலைஞரு ரைககும பொருளள வனறே வநதோவிந
திலைவனமு யககஞ சகலம யககந தாணுமால

இ - ள். நிலயம் இதறகு இஙகு இது நிலை என்றுன் - (சிவ பெருமான) இநத நிருததததுககு இநதச் சுழுமுனை நதான மாகிய சிதம்பரமே தானம என்று அருளிசசெயதார,—மனறு ஏறி அலைவு அற நிறகும படியும உவாதான எனறுல - கனக சபையிலே பொருநதி (அனவரதமும) அசைவற நிறகுமபடி ககும மகிழநது உடனபடடருளினுரெனறுல,—முற கலைஞா உரைக்கும பொருள அளவு அனறே - முனனே வேதாகமங களையுணாநதவர்கள (பிரளயகாலஙகளிலே பிருதிவிமுதல நாதமீறுகிய தததுவஙகள ஒடுஙகிய தோனறுமவனக) கூறிய பொருள பிரமாணமனறோ'—அநதோ இநதலைவன முயக கமு சகலமயககம தாணும - ஐயோ இநதலைவருடைய திருவுள பபொருததம யாவாககும மயககமாம் எ - று (௫௨)

பூவமா வோனும் பொருகட லோனும புததேளுந
தேவர்கள கோனுந திருமுனி தானுந திகழநாகா
காவல னோயிக் கருணைந டஙகாண வரவைததபாக
லேவிலசெய வோமறறெனசெயவலலோமெனறுர்கள

இ - ள். பூ அமாவோனும்-செநதாமரைமலரிலிருககும பிர மதேவரும்,—பொருகடலோனும் - திரை பொருகினற திருப பாறகடலிலே துயிலும விட்டுணுவும,—புததேளும - தேவாக ளும,—தேவாகள் கோனும - தேவேநதிரனும,—திருமுனி தானும் - வியாககிரபாதமகாமுனிவரும,—திகழ் நாகர் காவ லனே - விளஙகுகின்ற நாகராசாவாகிய பதஞசலிமகாமுனி

வரே—இக் கருணை நடம காண வர வைத்தாய்க்கு - இந்தக் காருண்ணிய நிருத்தத்தைச (சருவான்மாக்களுந) தரிசிக்கும் படி வைத்த உமக்கு—ஏவல செயவோம் மறறு ஏன் செய வலலோம் என்றார்கள்-நாஙகள பணிவிடைசெயவோம,இது வன்றி வேறியாது செயய வலலோம என்றார்கள எ - று ()

இப்பரி சாமிங் கிவரொடு பூதம பேயகாளி
முப்புரி நூலோா பூமகள விணணோா முதலாகத்
தப்பரு மெலலைக குட்சிவ லிஙகந தாபித்துத்
துப்புறழ மேனிச சோதியை நாளுந தொழுநாளில்.

இ - ள இப் பரிசு ஆ் இஙகிவரொடு இவ்வியல்பையுடையாகளாகிய இவாகளோடும,—பூதம பேய் காளி - பூதஙகளும பேயகளும காளிகளும—முப்புரிநூலோர் "முப்புரிநூலையணிநத மூவாயிரமுனிவாகளும—பூமகள - இலககுமியும—விணணோா முதல ஆக - தேவாகளும முதலாக,—தப்பு அரும எலலைககுள சிவலிஙகம தாபித்து - (முத்தி) வழுவுதலிலலாத தில லையெலலையினுளளே சிவலிஙகபபிரதிட்டை பணணி,—துப்பு உறழ் மேனிச சோதியை நாளும் தொழு நாளில - பவளமபோலுந திருமேனியையுடைய சிவபெருமானை நாடோறும வணஙகிககொணடிருககுநாளில எ - று (ருச)

வீசிய கங்கைத் திரைகவி டாவந தாவேதித
தேசமவி ளஙகத திசைமுகன யாகஞ் செயதற்குப்
பூசைவ ழஙகிப புவியுழு தபபுப் பூரித்துற
ருசறு துஙகச சாலைக ளினபத் தமைவித்து

இ - ள். வீசிய கங்கைச் கஙகை விடா அந்தர்வேதித் தேசம் விளஙக - திரை வீசிய கஙகைக்கரையை நீஙகாத அந்தர்வேதித் தேசம் விளஙக—திசைமுகன் யாகம செயதற்கு-பிரமதேவர் யாகம் பணணறபொருட்டு—பூசை வழஙகி -

(இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்குப்) பூசைபண்ணி,—புவி உழுது அப்புப் பூரித்து உற்று - பூமியை உழுது சலநிறையக் கட்டி ஒருப்பட்டு,—ஆசு அறு துங்கச் சாலைகள் இனபந்து அமைவித்து-குற்றமற்ற பெரிய யாகசாலைகளை மகிழ்ச்சியோடு செய்வித்து. எ - று (ருரு)

திருமலி விதந்துப பறவைபடுத்துச் சிலகுண்டங்
கருதிதி றுத்திப் பசுநிரை கட்டப் பெறுகம்பமுஞ்
சிருநெய்குசைப்புற் சமிதைசுருக்குச் சுருவந்தண்
பரிதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ் வெறுப்ப பலகொண்டு.

இ - ள் திரு மலிவித்து - இலக்குமி முதலாயினோரைப் பிரதிட்டைபண்ணி,—பறவை படுத்து - பருந்துபடுத்து,—சரு திச சில குண்டம் நிறுத்தி - (விதியை) ஆராய்ந்து (அக்கருடனிமித்து)சில குண்டங்களை(அவ்வந்தானங்களில)அமைத்து,—பசு நிரை கட்டப் பெறு கம்பம் - பசுநிரைகள் கட்டப்பெறு கின்ற கம்பங்களும்—சரு-சருவும்—நெய்-நெய்யும்—குசைப்புல் - தருப்பைப்புலலும்—சமிதை - சமித்தும்—சுருக்குச் சுருவம் - சுருக்குச்சுருவமும்—தண் பரிதி - குளிர்ந்த பரிதியும்—பொற் பொரிக் குவை - பொலிவாகிய பொரிக்குவியல்களும்—பல பழ வெறுப்புக் கொண்டு - பல கனிமலைகளுமாகிய இவைகளைக் கொண்டு எ - று (ருசு)

திகழ்தம் கிழந்தும் பரைவரவேள்விச்செயல்செய்வோர்
மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணவா
முந்துமு ராரி வாதிமி ராரி வாமூவா
விந்திரன வாவா சிங்கரன வாவா வென்றார்கள்

இ - ள். சிந்தை மகிழ்ந்து வேள்விச் செயல் செய்வோர் மனமகிழ்ந்து யாகத்தொழிலைச் செய்வோர்கள்—உம்பரை வர மந்திரம் ஓதி - தேவர்களை வருவிக்கும்பொருட்டு) அவ

ரவர்) மந்திரங்களைச் சொல்லி —பாவக சோமா வருணா வா - அக்கினியே சோமனே வருணனே வா—முந்து முராரி வா-முறபட்ட விட்டுணுவே வா—திமிராரி வா-ஆதித்தனே வா—மூவர் இந்திரன் வா வா-மூப்பில்லாத இந்திரனே வா வா—சங்கரன வா வா என்றுரகள - சங்கரனே வா வா என்று ஆவாகனமபண்ணினாரகள எ - று. (ருஎ)

யாருமணைந்தா ரின்றினி யென்னோ மிதுவென்றென்
றோருமுனன்பா ராவரு மின்பா ரொளிதில்லைச
சேரவிருந்தார் போதுமி னென்றே சென்றேயு
நாரதகொண்டே மீளுகவென்றுன் மறைநாவான

இ - ள யாருமணைந்தார் இன்று - (ஆவாகனமபண்ணப்பட்ட தேவர்கள முனிவர்கள)யாவரும் இங்கே வந்து பொருந்தினாரகளில்லை—இனி இது என் ஆம் என்று என்று ஒருமுன - இனி இவவியாகம யாதாய் முடியுமோ என்று பல காலும ஆராயுமளவில்,—அனபார யாவரும இனபு ஆர ஒளிர் தில்லை சேர இருந்தார்-(இங்கு வரறபாலாகளாகிய)அனபையுடையோராகள யாவரும இனபநிறைந்த விளங்குகினற சிதமபரததில ஒருங்கே இருககினறாரகள்,—நாரத சென்றேயும போதுமின என்று கொண்டு மீளுக என்றுன மறை நாவான் - நாரதனே நீ போயாயினும வாருங்கள் என்று அவராகளை அழைததுககொண்டு மீளவாயாக என்றான வேதததைப பயின்ற நாக்கையுடைய பிரமதேவா எ - று. (ருஅ)

நயமுனி யுபு போய் நடவதி பன்று டொழுதொலலைச
சயமலி தில்லை தாபதா விணணோா தமைநோகள
பயனமலி யாகத தனைவரு மெயதப பணியெனறு
நயனுரை செயதா னொன்றுரை செயதானவாக்கும.

இ - ள். நய முனியும் போய் - நன்மையையுடைய நாரத முனிவரும் (சிதம்பரத்திலே) சென்று,—நட அதிபன் தாள் தொழுது - நடராசருடைய திருவடிகளை வணங்கி,—ஒல்லை - விரைவில் வந்து,—சயம் மலி தில்லைத் தாபதர் விண்ணோர் தமை - வெற்றி மிகுந்த தில்லைவாழந்தணர்களையும் தேவர்களையுங் கண்டு,—நீங்கள் அனைவரும் பயன் மலி யாகத்து எய்த - நீங்களெல்லீரும் பயன் மிகுந்த யாகத்துக்கு வரும்பொருட்டு—நீ பணி என்று அயன் உரை செய்தான் - நீ சொல்வாயாக என்று பிரமதேவர் சொல்லி என்னை வரவிட்டார்—என்று அனைவர்க்கும் உரை செய்தான் - என்று அவர்களெல்லாருக்குஞ் சொல்லினார் எ - று. (ருகூ)

நாரத னார்சொற் றேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெம்
பேரவி தீயிற் றூவுக யாமே பெறுவோ மிப்
பாரினி னாளும் பேரரு ளாளன் பரத்தத்தே
னாரமு துண்போ மினியவி யுண்போ மன்றென்றார்

இ - ள். நாரதனார் சொல் தேவர்கள் கேளா நகை செய்து - நாரதமுனிவருடைய வார்த்தையைத் தேவர்கள் கேட்டுச் சிரித்து,—எம் பேர் அவி தீயில் தூவுக - நீங்களுடைய பெரிய [illegible]பாகத்தை (எங்கள் முகமாகிய அக்கினியிலே) ஓமம் பண்ணுக,—யாமே பெறுவோம் - (அதனை) நாங்களே பெற்றுக்கொள்வோம்,—இப்பாரினில் நாளும் பேர் அருளாளன் பரத்த தேன் ஆர் அமுது உண்போம் - நாங்கள் இப்பூமியிலே நாடோறும் பெரிய திருவருளையுடைய சிவபெருமானது நிருத்தானந்தமாகிய தேனிறைந்த அமிர்தத்தை உண்பேம்,—இனி அவி உண்ணேம் அன்று என்றார் - இனி உங்களவியை உண்பேமல்லேம் என்றார்கள். எ - று. (சுO)

மறறவா தஞ்சொற் பெற்றவனுமபோய்மலரோன்முன்
சொற்றன னநதக கொறறவன யாமுஞ சொன்னால்வந
திறைறம கங்கைப பறறுவ ரெனறே யிறைவர்ழும
பொற்றிகழுதொலலைததிலலையினெலலைபுகுநதுற்றுன்

இ - ள மற்றவர்தம சொல பெற்றவனும போய மலரோன் முன சொறறனன் - அவாகளுடைய வார்த்தையைக கேட்ட நாரதமுனிவரும (மீண்டு) சென்று பிரமதேவாமுன்னே சொலலினா,—அநதக கொறறவன - அநதபபிரமதேவா— யாமும சொன்னால் வநது இறறை மகம் கைப்பறறுவா எனறே-நாமும் (போயச்) சொன்னால (இரஙகி) வநது இன்று (இங்கே)நடககின்ற யாகத்தைக கைககொணடு முடிபபாகள என்று நினைநது,—இறை வர்மும பொன் திகழ தொல்லைத் திலலையின் எலலை புகுநது உறறுன - சிவபெருமான் வாழும பொலிவு விளஙகுகின்ற பழமையாகிய திலலையினது திருவெ லலையைச சென்று அடைநதாா எ - று. (சுக)

மலரவனுநதா பதரெதிா கொண்டா ரெனவாழவுற
றலைப்புனல சென்று டியபி னெழுநதா ரழலாம்
நிலைபமவ ணஙகா நிகழுசிவ கஙகா தரனீரறா
தலைவுபு யஙகா பரணவி ரஙகாய தகவெனறுன்.

இ - ள மலரவனும் தாபதர் எதிா கொணடாா என வாழ்வு உற்று - பிரமதேவரும் (தமமைத) திலலைவாழநதணர்கள எதிர்கொணடார்கள் என்று மகிழசசிகொணடு,—அலை புனல சென்று ஆடிய பின எழுநது - அலைகின்ற நீரையுடைய சிவ கஙகையிலே போய ஸநானஞசெய்தபின் எழுநது,—ஆர் அழல் ஆம் நிலயம வணஙகா - நிறைந்த அககினியோடும நடிககுந் திருநிருத்தத்தை நமஸ்கரித்து,—நிகழ் சிவ - விளங குகின்ற சிவபெருமானே—கஙகாதர - கங்கையைத் தரித்த

ரோ—நீறு ஆர் தலை - விபூதி நிறைந்த திருமேனியையுடைய நாயகரே—புயங்காபரண-சருப்பாபரணரே—தக இரங்காய என்றான - (தமியேனும உமமுடைய அடியாாக ளோடு) கூடும்பொருட்டு இரங்கியருளும என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று   (சுஉ)

வேதனும் வேள்விக கேநிகழ் வாளுய விடைகொண்டே
நீதற மூலத் தானமி றைஞ்சிச் சிவலிங்கச
சோதியை மேவச் செயயிட மெஙகுந தொழுதன்பிற
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக குளபுககான

இ - ள். வேதனும வேளவிககே நிகழவான் ஆய் விடைகொண்டு - பிரமதேவரும யாகததினபொருட்டே விளங்குவாராகி விடை பெறறுககொண்டு,—நீது அற மூலத்தானம இறைஞ்சி - விககினம வாராவண்ணம திருமூலட்டானேசுரனை நமஸ்கரித்து,—சிவலிஙகச சோதியை மேவச செய் இடம் எஙகும் தொழுது-சிவலிஙகப்பெருமானை பிரதிட்டைசெய்த தலஙகளெங்கும வணஙகி,—அன்பிறபோதக என்று அப்புலிமுனி சாலைககுள புககான-அன்பினலே வாரும் என்று அழைத்து அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசாலையினுள்ளே (அவரைகைபபறறிககொண்டு) போயினர். எ-று.

இந்திரன் விண்ணோர்புலிமுனிநாகர்ககிறையோனமெய்ச
சிநதைய ரேனோ ருழுவ ருபபத நிகழ்போதச   [ச
னநதமி லாதீர் மகமுயல வேனயா னனைவீரும
வநதணு வானீர் தருதிடு வீரோ வருமென்றான.

இ - ள். இந்திரன் - இந்திரனும்—விணணோர் - தேவர்களும்—புலிமுனி - வியாககிரபாதமகாமுனிவரும—நாகர்கரு இறையோன்-பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மெய்ச் சிந்தையா -

மெய்மையாகிய சித்தத்தையுடைய மூவாயிரமுனிவராகளும—, எனேர் - பிறரும—சூழ இருப்ப - (தம்மைச) சூழவிருப்ப,—திகழ போதன் - (நடுவே) விளங்கிய பிரமதேவர்—அநதம இலாதீா -(சிவபததியிலே) முடிவிலலாதவாகளே—யான மகம முயல்வேன - நான் ஒரு யாகஞசெயகின்றேன்,—அனை விரும் வந்து அணைவான் நீா விரம் நந்திவீரோ என்றன - (அதறகு) எலலீரும் வநது சேருமபடி நீஙகள் வரநதருவீர் களோ எனறு கேட்டாா. (எ - று (கூச)

பூமக னெணணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவன்க ராறு ரயனுமபா
கோமக னீயுட கொணடதெ னெனவுக குளிாகஞசத்
தேமலி தாரோய செபபிய தனறே செயலென்றான்.

இ - ள. பூமகன எணணம் புகறரு போது - பிரமதேவர் (தமது) கருததைச சொலலியபொழுது,—உட்பொருள உனனி (யாகம புத்திககனறி முததிககேதுவாகாது என்னும) உட்பொருளை நினைநது,—ஓம என ஓதாது அவனநர் ஆறு- ஆம என்று சொலலாது தலைகவிழநதிருநதாாகள்,—அயன - (அபபொழுது) பிரமதேவர் (இநதிரனை நோககி)—உம்பர் கோமகன் நீ உடகொணடது என் என்ன - தேவராசனே நீ எண்ணியது யாது என்று வினவ,—குளிர் தே மலி கஞசத் தாரோய் குளிாகினற மணமிகுநத தாமரைப்பூமாலையையுடையவரே—செப்பியது அன்றே செயல் என்றான் - நீர்சொல்லியதன்றே (எவர்க்குப் பொருந்திய) செய்கை என்றான் இநதிரன். எ - று. அவனதர் தலையிறக்கமுடையவர். (கூரு)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டு தவனிளையன்வேள்வி
கெங்கணு மின்பத் தாபத ருணடா யினுமெழுந்தைத் [க்

நுஙகட் மன்புக கொப்பவ ரினறென றனரோபா
ளிஙகுவ் ருநதிற றினறென நினறங கிரவுறறு.

இ - ள். அஙகு அயன் அவன் இனசொற கொண்டு-அஙகே பிரமதேவா அவவிநதிரனுடைய் இனிய வாாததையை உட்கொணடு,—உள துவணடு - (இலலைவாழநதணா ஒன்றுஞ சொல்லாமைக்கு) மனஙகலஙகி,—வேளவிககு இன்பத தாபர எஙகளுககு உணடு ஆயினும-யாகத்துககு அகமகிழசசியையுடைய முனிவாகளா எவவிடததினும உணடாயினும—எநதைக்கு உஙகட்ம் அன்புககு ஒப்பவா இன்று• எனறு அனறோ - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானிடததே உஙகளுடைய அன்புககு ஒப்பாகிய அனபுடையவாகள இலலையெனறன்றோ—யான இஙகு இஙகு வருநதிறது என-நான் இஙகே இபபொழுது வருநதி வேணடிககொணடது எனறு—அஙகு நினறு இரவுறறு - அஙகே பலகாலும வேணடிககொணடு எ - று ()

பூவமா வோனப் புலிமுனி கைபறறிபான முகிழபறறி
யாவதெ னுனே தூதனு மானு லமாதிலலைத•
தாவத ரானா யாரையு மாவாழ தருமவேளவிக்
கேவுத னீயே மேவுத லனறோ வியலபென்றுன

இ - ள. பூ அமாவோன் அப்புலிமுனி பொன் கை முகிழ் பற்றி - செநதாமரைமலரில இருககும பிரமதேவா அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய பொலிவாகிய கைமலரைப் பிடித்து,—ஆவது என்-(இனி) ஆவதெனனே!—நானே தூதனும் ஆனல் - நானே தூதனுமாய வந்து என் காரியத்தைச சொல்லிககொணடால்,—மா வாழ தரும் வேள்விக்கு - பெருமை தங்கிய யாகத்துககு—அமர் தில்லைத் தாவதா ஆனா் யாரையும் ஏவுதல-பொருந்திய திலலைவாழந்தணர்களெல்லாரையும் விடுததல—நீயே மேவுதல் அன்றோ இயல்பு என்றுன் - (அலலது) நீரே வருதலன்றோ முறைமை என்றார். எ - று. (௬௭)

கோகனந் தன்சொற் கொண்டு வியாக்கிர முனிகோப
மோகமி லினபத் தாபர் மூவா யிரவோரு
மாக்ரு மனறத தேகனை யர்மிங் கினிநுங்கட்
காகவ ணங்கப் போய்வரு வீரென றறிவித்து

இ - ள் புலிக்கால முனி கோகனதன் சொற்கொண்டு - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் பிரமதேவருடைய வார்த்தையை உட்கொண்டு,—கோபம் மோகம் இல இன்பத் தாபர் மூவா யிரவோரும் - கோபமும் மோகமுமில்லாத ஆனந்தத்தையு டைய மூவாயிரமுனிவர்களும்—மாக்ரும்-தேவர்களும் கேட் பீர்களாக—இனி இங்கு நுங்கட்கு ஆக மன்றத்து ஏகனை யாம் வணங்க - இனி இங்கே உங்களுக்காகக் கனகசபை யினகணுள்ள சிவபெருமானை நாம் நமஸ்கரிக்க—போய் வரு வீர் என்று அறிவித்து - (நீங்கள்) போய் வாருங்கள் என்று அறிவித்தது. எ - று. (சுஅ)

போதுக வென்றப புலிமுனி போதன் பொருதுமேவுஞ்
சோதியைவந்தித்தருளவிரவெய்தத்தொழுதொல்லோ
நாதனொ டன்புற றகலகி லைபபோர நமனேடு [ர
மேதகு மெய்யுமபோமினியெனறேவிடைகொணடார்.

இ. ள். போதுக என்று அப்புலிமுனி போதன் என்று அவ்வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும் பிரமதேவரும்— பொது மேவும் சோதியை வந்தித்து-கனகசபையிலே பொரு ந்திய சிவபெருமானை வணங்கி—அருள் விரவு எய்த - (அவரு டைய) திருவருளைப் பொருந்துதலுற,—நாதனொடு அன்பு உற்று அகல நினைபபோர்-சிவபெருமானுடனே அன்பினாலே கலந்திருந்து பிரிய நினைப்பவர்களாய்—தொழு தொல்லோர்- (விடைகொள்ளற்பொருட்டு அவரை) வணங்கும் பழையோர்

களாகிய முனிவர்களும் தேவாகளும்—நமமோடு மே தகு மெய்யும் இனிப் போம் எனறே விடை கொணடார - இயம னுடனே (எஙகளுடைய)மேனமை தகக தூலசரீரமும இனி போய்விடும எனறே விடைகொணடாாகள எ - று (சுகூ)

செனறபி னநதத திருமுனி யுஞசீ ரரவோனும
பினறிகழ வேணிப பிஞசகன மனறம பிரியாத
வொனறிய சிநதைத தாபதா மீளவுற றுடனவாழவ
தெனறுகொ லோவந திடுநெறியேதோவெனநொநது.

இ - ள் சென்றபின் - (அவர்கள்)போய பின்பு,—அநதத திருமுனியும் - அநத வியாககிரபாதமகாமுனிவரும—சீர அரவோனும் - புகழையுடைய பதஞசலிமகாமுனிவரும்—பின் திகழ வேணிப் பிஞசகன் மன்றம பிரியாத ஒன்றிய சிந்தைத தாபதர் - பின்னே தாழ்ந்து விளஙகுகினற சடையையுடைய சிவபெருமானது கனகசபையைப் பிரியாத ஒனறிய சிதத த்தையுடைய இலலைவாழநதணாகள—மீளவுறறு உடன வாழவது என்று கொலோ - மீணடு வந்து எஙகளோடு வாழ் வது எந்நாளோ—வந்திடு நெறி ஏதோ என நொநது - (அவர்கள) வருதறகு உபாயம் யாதோ எனறு துககமு றறு. எ - று. (எ0)

அநதமி லின்பத தெநதைபி ரானு ரமாநாளிற
சிந்தைவி ளங்கத தில்லைவி ளங்கத தேனுரு
கநதவ லங்கீற சுநதர சிஙகக கவுடேசன
வநதனும சநதச செகதொடை யனமேல வருவிபபாம்.

இ - ள். அந்தம் இல் இன்பத்து எந்தை பிரானுர் அமர் நாளில் - முடிவில்லாத இனபத்தையுடைய எமது பிதாவாகிய வியாககிரபாதமகாமுனிவர் இருககுநாளிலே,—சிந்தை விள,

ஙக - (ஆன்மாக்களுடைய) சிதாகாசம் விளங்கவும்,—தில்லை விள
ங்க - சிதம்பரம் விளங்கவும்,—தேன் ஆரும் கந்த அலங்கற
சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன் வந்தமை - தேனிறைந்த மணத
தையுடைய மாலையையணிந்த அழகினையுடைய சிங்கவர்ம
ராகிய கவுடராசா வந்தமையை—செஞ்சந்தத் தொடையால
மேல வருவிப்பாம் - செவ்விய செய்யுட்டொடையினால் இனி
சசொலவாம். எ - று (எக)

நடராசச்சந்நிதக முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - உஉக

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத் திமையவர்கண் முன்பணிந்து தொழுமுதல்வ
னற்காலத் துடனவிலவா னால்வகைமா யையுநடத்திச்
சொற்காரும் பொருளெவையுந் தோலாவூழியுறத் தொகு
வற்கில நிலைவிடுவ தாமளவா மமையத்து. [தத

இ - ள். முற்காலத்து இமையவர்கள் முன் பணிந்து தொழு-
ஆதிகாலத்திலே தேவர்கள் சிவபெருமான் சந்நிதியில் வண
ங்கிக் கும்பிட்டுச (சிருட்டித்தொடக்கத்தை அருளிச்செய்ய
வேண்டும் என்று) விண்ணப்பஞ்செய்ய,—முதலவன் நற் கால
த்துடன் நவிலவான் - அச்சிவபெருமான் (தமக்குத் துணைக்
காரணமாகிய) நல்ல காலதத்துவத்தோடு கூடி அருளிச்செய்
வார்:—நால்வகை மாயையும் நடத்தி -(தனு கரண புவன
போகமென்னும்) நால்வகைமாயாகாரியங்களையுஞ் சேட்டிப்பி
த்து,—சொற்கு ஆரும் பொருள் எவையும் உறத் தொகுத்த -
சொல்லுக்குப் பொருந்திய அககாரியங்களெல்லாவற்றையும்

(மாண்பயிலே) பொருந்தும்படி ஒங்கிய—தொல் ஊழி அற காலநிலை விடிவது ஆம அளவு ஆம-அமைந்த பணிழய சங்காரகாலமாகிய இராககாலத்திலே விடியமவசரமாகிய காலத்தில. எ - று (க)

சத்திகளிற் கருத்திருத்தி நாவிலரு மாமாயை
யுய்த்ததனி ஞாதி யைவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுத்து மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
சுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொகுமுதலில.

இ - ள். சத்திகளில கருத்து இருத்தி - (சிருட்டியிலே இச்சைகொண்டு)ஞானக்கிரியாசத்திகளிலே கருத்து வைத்த,—நாவு இல அரு மாமாயை உய்த்து - அழிவிலலாத அருவமாகிய சுத்தமாயையைச் செலுத்தி,—அதனின நாதாதி ஐவகையும உதிப்பித்து - அதனினினறும நாதம விந்து சாதாக்கியம ஈசுவரம சுத்தவித்தை என்னும ஐந்து தத்துவங்களையுந் தோற்றுவித்து,—வைத்த எழுத்து மொழிமறைநூல மந்திரமே முதலாய சுத்தவழி விரித்து - (முன்) ஓங்கிய வாணம பதம வேதமுதலிய நூலகள் மந்திரம முதலாகிய சுத்தாத்துவாக்களை உதிப்பித்து,—அசுத்த தத்துவங்கள் தொகு முதலில் - அசுத்தத்தத்துவங்கள ஓங்கிய முதற்காரணமாகிய அசுத்தமாயையினின்றும் எ - று

வைத்த என்பதனீற்றகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (உ)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கண்டிணைந்திறகருதிய
பலவுயிரக ளிருவினையாற பயனுலகம பெறப்பயிறறி
மலரயன்மால் வராகலகி மற்றிவைசேர் பற்றிவிரித
துலைகட லும் வடவரையு மாளவிரெனறளித்தருளி.

இ - ள். கலை முதலா நிலன் முடிவாக் கண்டு-கலை முதலாகப் பிருதிவியீறாகப் படைத்து,—உணாவு அங்கதில கருதி - நமது சத்தியை அவைகளிலே நின்று பிரேரிக்கும்படி கற்பித்து,—பல உயிர்கள் இருவினையால பயன் உலகம் பெறும் பயிற்றி - பலவான்மாக்களும இருவினைகளினாலே பெறப்படும் பயனாகிய போகங்களை அவ்வப்புவனங்களில் அநுபவிக்கும்படி செய்து,—அலரயன மால வர நல்கி - (பிரமாண்ட சிருட்டி திதிகட்கு அதிகாரிகளாகிய) பிரம விட்டுணுக்களை உதிக்கச்செய்து,—மறிவை நீர பற்றி விரித்து அலை கடலும் வடவரையும ஆளவீர் என்று அளித்தருளி - இப்பிரமாண்ட சிருட்டிதிதிகளை நீங்கள் பொருந்திச செய்துகொண்டு அலைகின்ற திருப்பாற்கடலையும் மகாமேருமலையையும் ஆளக்கவீரர்கள் என்று கொடுத்தருளி எ - று. (௩)

அந்தணாக ளுளராறு ராகுதிககா மாதாக்க
டந்தனமந் திரமுனமே சாறறினமித தனமையினன்
முந்துமவி பெறததிங்கண முமமாரி யிமையவாகள
சிந்துமுண வுளவாகி யகிலமெலாந துயாதீர.

இ - ள். அந்தணர்கள் உளர் ஆனார் - பிராமணர்கள் படைககபபட்டாாகள,—ஆகுதிகடகு ஆ மாதாக்கள் தந்தனம் - ஓமத்தினபொருட்டு ஐந்துகோமாதாககளையும படைததோம்;—மந்திரம் முன்னே சாற்றினம - மந்திரஙகளை முன்னே (சுத்தமாயாசிருட்டியிலே) படைத்தோம்;—இததன்மையினால் - (மந்திரமும் பிராமணவருணமும் பசுவும் விருததியாகின்ற) இத்தன்மையினாலே—முந்தும் அவி இமையவர்கள் பெற - (யாகத்திலே)முற்பட்ட அவிப்பாகத்தைத் தேவர்கள் பெற,—திஙகள் மும்மாரி சிந்தும் - மாசந்தோறும் மும்மழைபெய்யும்,—உணவு உள ஆகி - (அதனால் அன்னமுதலியு) உணவு

கள் கண்டமாகி — அதிலும் எலரும் துயர் தீர - சருவான்மாககளுககும் துன்பநீங்க. எ - று.

பஞ்சகோமாதாககளாவன, நந்தை, பததிரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என்பனவாம (ச)

சுருதிவழி யொழுகினர்கள் சுவாககத்தா ராகமநூற
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீப
வுருவுவமை யினராக வுதவுதுமெம முடனுரும
பெருகியஞா னிகளெமமைப பெறறாபோக கறறரே

இ - ள் சுருதி வழி ஒழுகினர்கள் சுவாககத்தார் - வேத மாாககததில ஒழுகினவாகள சுவாககததையடைவர்கள,— ஆகமநூற சரியை கிரியா யோகா - சைவாகமநூலிலே விதிக்கபபட்ட சரியை கிரியை யோகஙகளை அநுட்டிததவாகள— சாலோக சாமீப உரு உவமையினா ஆக உதவுதும்-(முறையே) சாலோககிய சாமீபபிய சாரூப்பிய பதஙகளை உடையவாக ளாகுமபடி அருளிசசெயவோம்,—எம்முடன் ஆகும் பெருகிய ஞானிகள் - நமமுடனே ஒருமைபபட்ட பூரணஞானததையுடையவர்கள—எமமைப பெறறா போககு அறறா - நம்மைப் பெறறவாகளும் (நமமுடனே) நீககமறறவாகளுமாவாகள். எ - று. (ரு)

[illegible]ணுலகின்முறைபுரியாமடவரைநாலவகைததணடப பணணிநெறி நடததிடவும பலரறியா வகைபுரிநத [ம வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகாவிக்கு மியலபிறகுந திணணியரா மிருதருமா ருளராகசசெயுதுமென.

இ - ள் மண்ணுலகின் முறை புரியா மடவரை - பூலோகத்திலே வேதாகமமாாககததில நடவாத அறிவிலிகளை—நால வகைத தண்டம் பண்ணி - நானகுவகைததண்டஙகள்செ

யது—நெறி நடததிடவும - அம்மார்க்கங்களிலே நடந்ததற் பொருட்டும,—பலர் அறியாவகை புரிநத எண இலவினை - பலர் அறியாதபடி (இரகசியமாகச) செயத எண்ணில்லாத தீவினைகளை,—விதி வழியே நுகாவிககும இயல்பிறகும் - விதி படியே (நரகங்களிலே) புசிபபிததறபொருட்டும்,—திண்ணியர் ஆம இருதருமா உளா ஆகச செய்தும - வலியாக ளாகிய இரண்டுதருமர்கள உளளவாகளாகச செயவோம என்று. எ - று. (கா)

வானவாகோ னுரைததிரவி மைநதாகளிலொருவனுககு
ஞானவிழி நலகிநம னறப்தியுங் கொடுததகறறி
பீனமிலா வொருவனுககங் கிலகுமணி முடி யளிததுந
தேனகுதாரணிவிததுததேவாகடஙகைககொடுததான்.

இ - ள. வானவர் கோன் உரைதது - தேவதேவராகிய சிவ பெருமான் தேவர்களுககு அருளிசசெயது,—இரவி மைநதா களில ஒருவனுககு ஞான விழி நலகி-சூரியனுடைய புததிரர்க ளுள் ஒருவனுககு (ஆனமாககள செய்யுங கருமஙகளையும அவ றறின் பலஙகளையும் அறியும்பொருட்டு) ஞானககணணைக கொடுத்து,—நல் நமன பதியும் கொடுதது அகறறி - நலல யமபூமியதிகாரததையுங் கொடுத்து விடுதது,—ஈனம் இலா ஒருவனுககு அஙகு இலகு மணி முடி அளிதது - குறைவில லாத ஒருவனுககு அஙகே விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடத் தைச சூட்டி,—தேன நகு தார் அணிவிதது - வணடுகள மகிழ் கின்ற ஆத்திமாலையை யணிவித்து,—தேவர்கள் தம் கைக கொடுத்தான் - தேவாகள் கையில் ஒப்பிததருளினார். எ - று.

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால்வருவிக்கும
பெற்றியினை லணைநதுநாறபெருங்கடலுட்புடுமபுவிககு

க், கொற்றவனும் மனுநாமங்கொண்டு நடத்தினனடைவே
முற்றிகழ் வருமனுக்க ளொருநாலவர் முடிந்ததற்பின்

இ - ள். மற்றவரும் கொடு போந்து வடவரைப் பால் வருவிக்கும் பெற்றியினால் - அந்தத்தேவர்களும் கொண்டுசென்று மகாமேருமலைப்பக்கத்திலுள்ள கௌடதேசத்திலே சேர்த்த தன்மையினால், — அணைந்து - (அவன் அந்தத்தேசத்தைப்) பொருந்தி, — நாற் பெருங் கடலுட்படிம புவிக்குக் கொற்றவன் ஆய் - நான்கு பெரிய கடலினுட்பட்ட பூமிக்கு இராசாவாய், — மனு நாமம் கொண்டு நடத்தினன் - மனுவென்னும் பெயரைக்கொண்டு அரசியற்றினன், — அடைவே - அந்தப்பிரகாரமே — முன் திகழ் வரு மனுக்கள் ஒரு நாலவர் முடிந்ததற்பின் - முன்னே விளங்க வருகின்ற மனுக்கள் நாலவர் (ஒருவர்பின் ஒருவராகத் தனித்தனியே எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் அரசியற்றி) முடிந்தபின்பு எ - று. (அ)

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மன்னுமனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின்
முன்னவள்பா லுடன்மடங்கன் முழுநிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவள்பா லெழிலினரா யிருதனயர் பிறந்தார்கள்

இ - ள். அன்னவர்கள் பின்னவனும் மனு ஆகி - அந்த நான்கு மனுக்களுக்குப் பின் வந்தவனும் மனு ஆகி, — அவனுக்கு மன்னும் மனைவியர் இருவர் உளர் ஆகி - அவ்வைந்தாமனுவுக்குக் கற்பிலே நிலைபெற்ற மனைவியர்கள் இருவருண்டாகி, — மற்றவரின் முன்னவள் பால் - அவர்களுள்ளே மூத்தாளிடத்து — உடல் மடங்கல் முழு நிறம் ஆம் மகவு உதிப்ப - சரீர முழுதும் சிங்கநிறமுடையதாக ஒரு குமாரர் பிறக்க, — பின்னவள்பால் எழிலினர் ஆய இரு தனயர் பிறந்தார்கள் - இளை

யாளிடத்தில் அழகினையுடையர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று (கூ)

விரவுசிங்க வருமன்பின வேதவன்மன சுமதிபின
வருதனயா மூவாகளு மறைமுறையின் மலிசடங்கு
பெருகியபின படையயினறு பிறங்குமத கரிபரிதேர்
கருதியுகைத திடுமாறு மொன்றாகக கற்றாகள.

இ - ள விரவு சிஙகவருமன பின் வேதவன்மன சுமதி என வரு தனயா மூவாகளும் - பொருநதிய சிஙகவனமா அவன் பின் வேதவன்மா அவன்பின சுமதிவன்மா எனவுதித்த குமாரா மூவர்களும்,—மறை முறையின மலி சடஙகு பெருகியபின - வேதமாககததிலே பொருநதிய சடஙகுகள முறறியபின்,—படை பயினறு - ஆயுதபரீக்ஷைசெய்து,—பிறஙகு மத கரி பரி தோ கருதி உகைததிடும் ஆறும - விளஙகுகினற மதததையுடைய யானையையும குதிரையையும தேரையும் ஆராயநது ஓடடு முறைமையையும—ஒனறு ஆகக கறறாகள் - குறைவற முழுதுஙகறறார்கள எ - று (கO)

கறறதறபின முனனவன்மெயககளஙகநதாலரசாளகை
குறறமுள தினியுலகிற குலமைநத ரிருவரினும [க
பெற்றவாகள பெருகினறாமனுவிசைவாறபெருநதவங
ளுறசேருடுங்கு மிதுசால் வுறுதிநமக கெனவுணாநது.

இ - ள.'கற்றதறபின் - கறறதன்பின்பு,—முன்னவன்-மூத்தவராகிய சிஙகவருமா—மெயக களஙகததாலரசு ஆள்கை குறறம் உளது - (நம்முடைய) சரீரததிற குறறததினாலே இராசசியம்பண்ணுகையிலே குற்றமுண்டு,—இனி உலகில குலமைந்தர் இருவரினும் -(இனி இப்பூமியிலே குலபுத்திராகிய நம்முடைய தம்பிமாரிருவருளளும்—மனு இசைவால்

பெற்றவர்கள் பெறுகின்றார்-மனுவினுடைய அநுமதியினாலே
(அவருக்குப்பின் இவ்விராசசியத்தைப்) பெற்றவர் பெறுகி
னறார்,—பெருந் தவங்கள் ஊற்று ஒடுங்குமிது - பெருமையா
கிய தவங்களைப் பொருந்தி மனமொடுங்கியிருந்ததலே—நமக
குச் சால உறுதி என உணர்ந்து - நமக்கு மிக்க உறுதி பயப
பது என்று தெளிந்து எ - று (கக)

மனுவினமல ரடிவணங்கி மன்னவனே யடியேனற்
புனிதமிகு தீர்த்தங்க ளெங்குளவும் புகுந்தாடிப்
பனிமதியமவளர்சடையோன்பதிகளுநின் றிருமேனி[ன
யினிதமரும் படிதொழுதிங் கெய்துதவருளெனவிசைத்தார்

இ - ள் மனுவின மலா அடி வணங்கி - மனுவினுடைய
செந்தாமரைமலர்போலும் பாதத்தை நமஸ்கரித்து,—மன்ன
வனே - மகாராஜாவே—அடியேன் நற் புனிதம் மிகு தீர்த்த
ங்கள் எங்கு உளவும் புகுந்து ஆடி - அடியேன் எவ்விடங்க
ளினுமுள்ள நல்ல சுத்தமிகுந்த தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும்
போய் ஸ்நானஞ்செய்து—பனி மதியம் வளர் சடையோன்
பதிகளும் - குளிர்மையாகிய பிறை தவழ்கின்ற சடையையு
டைய சிவபெருமானுடைய தலங்களையும்—நின் திருமேனி
இனிது அமரும்படி தொழுது - உம்முடைய திருமேனி நன
றாக இருக்கும்படி வணங்கிக்கொண்டு—இங்கு எய்த அருள்
என இசைத்தார் - இங்கே வரும்பொருட்டு அருள்செய்யும்
என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (கஉ)

மன்னவனு மிகநேர்ந்து மைந்தாமழுவிதுமுதிர்ந்த,
வென்னுடைய தளர்விதுநீ யிசைந்ததலு மினியாமோ,
பொன்னணியும் பொருகரியும் புரவிகளும் புணர்தே
ருங், கொன்னவிலும் படையுநெடுங் குவலயமுங் கைக்
கொண்டு,

இ - ள். மன்னவனும் மிக நொந்து - கௌடராசனும் மிகத் துக்கமுற்று,—மைந்தா மழவு இது - இளையகுமாரர்களு டைய இளமை இது—முதிர்ந்த எனனுடைய தளர்வு இது - வயசின்மேலிட்ட எனனுடைய தளர்ச்சி இது—நீ இசைந்த தவம் இனி ஆமோ - (ஆதலின்) நீ (செய்ய) உடன்பட்ட தவம் இனியாகுமோ'—பொன் அணியும - பொன்னுபரணங் களையும—பொரு கரியும - பொருகின்ற யானைகளையும—புர விகளும - குதிரைகளையும்—புனை தேரும - பொருந்திய தோ களையும—கொன் நவிலும் படையும - அச்சத்தைச் செய்கின்ற படைகளையும—நெடுங் குவலயமும வைகக்கொண்டு - பெரிய பூமியையும் கைக்கொண்டு. எ - று. (கரு)

திருந்தநடத் திடமெத்தனை டவமென்று செப்புத லும், பாரந்தபணு மணிப்பாரந்தட பாரந்தா ரெனபபரி தத, பெருந்தடந்தோ ளிவையினனும் பேருழி பொறு ததற்கென, னருந்தவமே தருமெனறு னரசனவ னத னுனை.

இ - ள். திருந்த நடத்திடமது தவம் காண என்று செப்பு தலும - (நீதியிலே) திருத்தமுறுமபடி (இராசசியத்தை) நட த்துவதே தவங்காண என்று சொலலலும,—பாரந்த பணு மணிப் பாரந்தட் பாரம் - விரிந்த படங்களிலே இரத்தினங்க ளையுடைய ஆதிசேடனது பாரமாகிய இப்பூமியை—தாா எனப் பரித்த பெருந் தடந் தோள - மாலைபோலத் தாங்கிய பெரிய விசாலமாகிய உம்முடைய புயங்கள்—இவை இன னும் பேரூழி பொறுத்ததற்கு - (நீர் சொலலியபடியிறை) இன் னும் பெரிய கற்பாந்தமளவுந் தாங்குமபொருட்டு— என் அருந் தவமே தரும் என்று - எனனுடைய அருமையாகிய தவமே பண்ணும் என்று சிங்கவருமர் சொன்னார்;—அரசன் அவ னதன் ஆனான் - அது கேட்ட கௌடராசன் தளர்கவிழ்ந்திரு ந்தான். எ - று. (கசா)

வே று.

அங்கத்திசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கங்கைக்கடல் கூடுதுறை காதலுட னாடிச
சிங்கவரு மாவரு டிருந்தவரு மாமுற
றங்கிமிகு வங்கமுயா சாவகம டைந்தான்.

இ - ள். அங்கு அது இசைவு ஆக - அங்கே அந்தவேகவிழந்த திருத்தலை உடன்பாடாகக் கொண்டு,—சிங்கவருமா - சிங்கவருமாவானவா—இரவே தனி அகன்று - அவ்விராத்திரியிற்றானே தனியே (ஊரெல்லேயை) நீங்கிப் போய்,—கங்கை கடல் கூடு துறை காதலுடன் ஆடி - கங்காநதி சமுத்திரத்தோடு பொருந்தின துறையிலே அன்போடு ஸ்நானஞ்செய்து,—அருள் திருந்த வருமா முன தங்கி - (தமக்குத்) திருவருள் திருத்தமுறக் கிடைக்கும்படி (காசித்திருப்பதியிலே) முனபு வசித்து,—மிகு வங்கம் உயர் சாவகம அடைந்தான - மிகுந்த வங்கதேசத்தையும் உயர்ந்த சாவகதேசத்தையும் அடைந்தா. எ - று. (கரு)

மற்றதுகடந்துவள ரொட்டியவ ரைப்பிற
பெற்றமுயர் பீமமிகு நாதனடி பேணி
யெற்றுபுன லார்பதிக ளெங்குமி றைஞ்சித்
தெறறடவி யூடியாதெ லுங்கமத ணைந்தான.

இ - ள். மற்றது கடந்து - அந்தச்சாவகதேசத்தை நீங்கி,—வளா ஒட்டியவரைப்பில பெற்றம் உயா பீமம் மிகு நாதன் அடி பேணி - வளர்ந்த ஒட்டியதேசத்திலே இடபக்கொடியை உயர்த்த பீமேசருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு,—எற்று புனல் ஆர் பதிகள் எங்கணும இறைஞ்சி - (அங்கே) திரையெறியாநின்ற தீர்த்தங்கள் நிறைந்த திருப்பதிகளெங்கும் போய

வணங்கி—தெற்று அடவி ஊடு உயர் நெறுக்கந் துணைந் தான - நெருங்கிய காடுகளினிடையே உயர்ந்த நெருங்கதே சத்தைத் அடைந்தார். எ - று. (கசு)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதியயில் விதத்துத்
திருத்தகு நதிப்பொருவி றீர்த்தமவை யாடி
யருத்திமிகு காளுடனு ளத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றொழுது போதலுறு நாளில்.

இ - ள் பருப்பதம் இறைஞ்சிச சோதி விழி பயிலுவித்து - ஸ்ரீசைலத்தை வணங்கி (அங்குள்ள) சோதிலிங்கத்தைக் கண் களினாலே தரிசித்து,—திருத் தகு நதிப் பொருவு இல தீர்த்த மவை ஆடி - அழகு தக்க நதிகளாகிய ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்க ளிலே ஸ்நானம்பண்ணி,—அருத்தி மிகு காளனுடன அத்தி பணி நித்தன் பொருப்பு - (முத்தியில) ஆசை மிகுந்த பாம போடு யானை வணங்கிய சிவபெருமானுடைய திருக்காளத்தி மலையை—உறவு உடன் தொழுது போதலுறும நாளில - அன் போடு நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போகுநாளிலே எ - று. ()

காட்டனி னூடுசிலை யோடுதனி யோடும
வேட்டனை யழைத்துநிழ னமேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி கானிலுயர் குன்றுகளின வென்றிச்
சேடுள விடப்பநனி செப்பெனவு ரைத்தான.

இ - ள் காட்டனின் ஊடு சிலையோடு தனி ஓடும வேட்டனை அழைத்து - (வழியிலுள்ள) காட்டினிடையே விலலோடு தனியே ஓடுகின்ற ஒருவேட்டனைக் கூவியழைத்து,—நிழல் மேவி இரு என்று - இந்தமரநிழலிலே (என்னோடு) பொருந்தி இரு என்று சொலலி,—கோடு மலி இக் கானில் - கொம் புகள் மிகுந்த இக்காடுகளிலும்—உயர் குன்றுகளின் - உயா

ந்த ப[illegible]ளிலுமுள்ள—வென்றிசசேடு உள வியப்பு நனி செப்பு என உரைத்தான் - வெற்றியையுடைய பெருமை பொருந்திய புதுமைகளை (எனக்கு) மிகச் சொல்வாயாக என்று சொல்லினர். எ - று. (கஅ)

வேட்டனுமவ ணங்கியடி யேன்மிருக நெடுங்
காடிதுவளைந்துகரு நாய்கொடொரு காளை
யெடுமிரவுமபகலு முணணிலுயி ருணணீர
நீடுதடமுணடமுத நீருமுள வெங்கும்.

இ - ள். வேடனும் வுணஙகி - வேடனுஙகும்பிட்டு,—அடியேன் மிருகம தேடும் காடு இது - அடியேன் மிருகஙகளைத் தேடுங்காடு இது,—ஒரு காளை கரு நாய் கொடு இரவும் பகலும் வளைந்து ஓடும் - ஒருகாளையானவன் கறுத்த நாயைக் கொணடு இரவும் பகலும (இந்தக்காட்டைச) சூழ்ந்து ஓடித் திரிவன் —உணணில உயிர உண நீர நீடு தடம் உணடு - குடித்தால் உயிரை வாஙகுகின்ற சலமிருந்த குளமுணடு,—அமுத நீருமம் எஙகும் உள - (குடித்தவாகளுககு) மரணத்தை யொழிககுங் குளஙகளும் எஙகுமுணடு. எ - று. (கக)

எணடிசைமயங்குமொரு தாரியெழி னிழல்
விணடகல்வி லாததரு மேவுமொரு தாரி
தணடாவாக ரஙதுரைக றங்குமொரு தாரி
கொணடநிழல் கணடுவிடு கூவலொரு தாரி.

இ - ள். ஒரு தாரி எண்டிசை மயங்கும் - ஒருவழியே போனால் எட்டுத்திக்குந்தெரியாது மயஙகும்,—ஒரு தாரி எழில் நிழல் விணடு அகல்வு இலாத தரு மேவும் - ஒருவழியே போனால் அழகையுடைய நிழல் (காலையும மாலையும் தனனை) விட்டு (க் கிழக்கும் மேற்கும்) நீஙகுதலுணடாகாத மரம்பொ

ருந்தும,—ஒரு தாரி கண்டவர் கரந்து உரை கறங்கும் - ஒரு வழியே, போனால் முதறகாணப்பட்டவர் (பின்பு காணபபடாது) மறைய அவர்வார்த்தைமாததிரம ஒலிதருப்பு—ஒரு தாரி கொண்ட நிழல கணடு விழு கூவல - ஒருவழியே போனால (எட்டிப் பாராததுத் தமது) சரீரததிலே பொருந்திய நிழலைக கணடு (நிழலோடு தாமும்) விழப்பெறுங்கிணறு பொருந்தும். எ - று. (உ0)

ஒலிடலி லோசையொரு பாலெழுந திப்பாரா
மாவடிவி டாதவொரு தேவருளா மாடே
கூவனமுழை யால்வழி குலாவியொரு பசசைப்
பாவையிரு போதுமவிரி போதுபயில விக்கும.

இ - ள். ஒலிடல் இல் ஓசை ஒரு பால் எழு நதிப்பால்,- ஒழிவில்லாத, ஓசையையுடைய ஒருபககததில எழாநினற ஓராற்றங்கரையிலே—மா அடி விடாத ஒரு தேவா உளா - மாமரததினடியை நீஙகாத ஒரு தேவா இருபபார்,—மாடே கூவல முஃழயால் வழி குலாவி - அவரருகே கிணறறுவடிவாகிய ஒருபிலத்தினால் வழிகொணடு வந்து—ஒரு பசசைப் பாவை இருபோதும விரி போது பயில்விககும் - ஒருபசசைப்பெண இரணடுபொழுதும் (அவர்மேலே) மலர்ந்த பூககளைச் சொரிவாள். எ - று (உக)

தூரங்கமிசை கொண்டுவளை செண்டனொருசொண்டன்
பரந்துலவும வெள்ளமலி பனனதிபு குந்துட்
கரந்தவிட முன்னரிது கானமிதன் மேன்மை
யிருநதபடி தொலலிலையை யெலலையில வென்றுன்.

இ - ள். தூரங்க மிசை கொண்டு வளை செண்டன் ஒரு சொணடன் பரந்து உலவும் - குதிரைமேலேறிக்கொணடு

வளை யென்னுங் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு ஒருசெருக்கன் (நிதநமும்) உலாவித்திரிவன்,—பல வெள்ளம் மலி நதி புகுந்து உட் சூழ்ந்த இடம உன் அரிது - (அவன்) பலவெள்ளமிகுந்த நதியினுள்ளே (நிததமும) வந்து புகுந்து உளனே மறைந்த இடம் இதுவென்று அறிவரிது,—கானும் இதன் மேன்மை இருந்த படி சொலலில அவை எலலே இல என்றான் - இசகாட்டின் பெருமைகளை இருந்தபிரகாரஞ் சொல்லப்புகின அவைகள்முடிவிலலாதன என்றான் எ - று. (உஉ)

மற்றவரை யெயதவழி செய்கவென வேடன
றுறறசிரியூடுகொடு போகியிவர சொனன
கொறறவிர னகருமா னுங்குறுகி னான்முற்
கறறமறை சொறறமறை கமபாதிரு முனபு

இ - ள. மற்றவரை எய்த வழி செய்க என-(நீ சொல்லிய) அமமாவடிததேவரை (நான) அடையுமபொருட்டு வழி காட்டுவாயாக எனறு சிஙகவருமாசசெலல,—வேடன் துற்ற சரிவூடு கொடு போகி - வேடனானவன் நெருங்கிய வழியினூடாகக் கொண்டு சென்று,—இவர சொனன கொறறவர் என - இவரே (நான்) சொன்ன தேவர் என்று காட்ட,—குமரனும - சிங்கவருமாவும்—முன் கற்ற மறை சொறற மறை கமபர் திருமுன்பு குறுகினன் -(தாம்) முன்னே கற்ற வேதங்களினலே சொலலப்பட்ட இரகசியப்பொருளாகிய திருவேகம்பர் திருமுன்னே அணுகினர். எ - று. (உ௩)

பேசரிய வன்பெனும் ணிநதுபெரு வாழ்வுற்
றூன்றுபுடன் முக்கணரை யுங்கணரெ னக்கண
டேசில்புகழ கூறியிரு பேதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செய்தருளபெர ருநதிடவி ருநதான்.

இ-ள் பேசு அரிய அன்பொடு பணிந்து - சொல்லுதற்கரிய அன்போடு நமஸ்கரித்து,—பெருவாழ்வு உற்று - பெருவாழ்வைப் பொருந்தி,—ஆசையுடன் முக்கண்ணனை அங்கணானைக் கண்டு - விருப்பத்துடனே மூன்றுகண்களையுடைய சிவபெருமானை அருட்கண்ணையுடையவராகத் தரிசித்து,—ஏசு இல் புகழ் கூறி - குற்றமில்லாத அவருடைய கீர்த்தியைத் துதித்து,—இரு போதும் அகலா மெய்ப் பூசனைகள் செய்து - இரண்டுபொழுதினும் நீங்காத மெய்மையாகிய பூசைகளைப் பண்ணி,—அருள் பொருந்திட இருந்தான் - (அவருடைய) திருவருள் (தம்மிடத்தே) பொருந்தும்படி இருந்தார். எ - று. (௨௪)

அண்டர்பெருமா னழகு கண்டகல்வ தின்றிப்
பிண்டிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுண்டுறையு நாளிலொரு நாட்குமர னுண்மைத்
திண்டிறலி னானவருக வென்றுமொழி செய்வான்

இ-ள் அண்டர் பெருமான் அழகு கண்டு - தேவதேவராகிய திருவேகம்பநாதருடைய திருமேனியழகைக் கண்டு,—அகல்வது இன்றி - பிரிதலின்றி,—பிண்டி கனி தேன் உணவு பெற்றவை இட - பிண்டிமாப் பழம் தேன் முதலிய உணவுகளுள் கிடைத்தவைகளை (வேடன்) கொண்டுவந்து தர,—கொண்டு உண்டு உறையும் நாளில் ஒருநாள் - (அவைகளை) வாங்கிப் புசித்துக்கொண்டிருக்கு நாளிலே ஒருநாள்,—குமரன் - சிங்கவருமாவானவர்—உண்மைத் திண்டிறலினன் வருக என்று மொழி செய்வார் - மெய்ம்மையுடைய திண்ணிய சூரனே வருவாயாக என்றழைத்துச் சொல்வாராயினார். எ - று. (௨௫)

தென்கடலி டைப்பொருவில் தேசமது லாவிக்
கொன்கட றுடைக்குடக டற்கரை நடப்பா
னெனக்கடனெ னைக்கடறி யாவுமக லவிப்பா
னின்கடனெ னக்குமர னெண்ணநிகழ் வித்தான.

இ-ள். தென் கடலிடைப் பொருவு இல் தேசமது உலாவி - தெற்குச்சமுத்திரத்துக்கு நடுவேயுள்ள ஒப்பில்லாத தேசங்களிலே சஞ்சரித்து,—கொன் கடறு உடைக் குடகடற்கரை நடப்பான் என கடன் - பெரிய காடுகளையுடைய மேற்குச்சமுத்திரக்கரைவழியாகப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல் என் சங்கற்பம்,—எனைக் கடறு யாவும் அகலவிப்பான் நின் கடன் என - எனைக் காடுகளெல்லாங்கடப்பித்தல் உன் கடன் என்று—குமரன் எண்ணம் நிகழ்வித்தான் - சிங்கவருமாத் தம்முடைய கருத்தை வெளிப்படுத்தினா எ - று (உசு)

அந்தவுரை கொண்டெயினன் ஆகிலடி யேனு
றிந்தவன முங்கடறி யாவையும றிந்தே
வந்துகொடு போவனிரு மன்னவென முன்னே
வெந்திறலி னானடிப ணிந்துவிடை கொண்டான.

இ-ள். அந்த உரை கொண்டு எயினன் - அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு வேடனானவன்,—ஆகில - (உம்முடைய திருவுளம்) இதுவாயின்,—அடியேன் உற்று இந்த வனமும் கடறு யாவையும் அறிந்தே - அடியேன் போய் இந்தக்காடுகளையும் சுரவழிகள் யாவற்றையும் பார்த்தறிந்துகொண்டு—வந்து கொடு போவன் மன்ன இரு என—மீண்டு வந்து (உம்மை) அழைத்துக்கொண்டு போவேன் மகாராசாவே நீர் (இங்கே) இரும் என்று சொல்லி,—முன்னே வெந்திறலினான் அடி பணிந்து விடை கொண்டான் - முன்னே வெவ்விய வலியி

னாகிய சிங்கவருமாவுடைய பாதத்தை வணங்கி வீடுகொ ண்டான். எ - று. (உஎ)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதட மாடுங்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
ணோடியல முந்துசில நாளகளொழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செப்பவணை வுற்றான்.

இ - ள் நீடு குல வேடன் - பொருந்திய சாதியால் வேட்டுவனாயுள்ளவன்—காடும மலையும் கடறும - காடுகளிலும் மலைகளிலும சுரவழிகளிலும்—ஆடு தடம மாடும (இருடிகள் வேடர்கள முதலாயினோர்) ஆடுகின்ற சுனைப்பக்கங்களிலும—மடுக கூடும மீனம் என ஓடி அலமந்து - மடுவிலே திரிகின்ற மீன்போல ஓடியலைந்து,—சில நாள்கள் ஒழிவித்து - சிலநாள்களைப் போக்கி,—தேடி வழி கண்ட படி செப்ப அணை வுற்றான் - (தான) தேடி வழிகண்ட தன்மையைச் (சிங்கவருமாவுக்குச) சொலலும்பொருட்டு வந்து சேர்ந்தான். எ - று. (உஅ)

அங்கவன ணைந்தரசன் மைந்தனடி பேணித்
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சீர்ச்
சங்கவன முங்கவனி மாறருவி தணகா
னொன்றகணு நெருங்கியுள் வில்லைவழி செல்ல

இ - ள். அங்கு அவன் அணைந்து அரசன் மைந்தன் அடி பேணி - அங்கே அவவேடன் சேர்ந்து இராசகுமாரருடைய பாதத்தை வணங்கி,—துங்க வனம் - கர்டோர பெருங்காடு,—அங்கண் நுழை தொல் சரியும் இல் - அழகிய கண்களுள் நுழைய்த்தக்க பழைய வழியுமிலலை,—சீர்ச் சஙக வனமும் - சிறப்பையுடைய சங்கமுகக்கடலும்—கவனம் மாறு அருவி - திவ்ர

ப்பாய்ச்சலொழுந்த கழுமுகங்களும—தண் கான் எங்கணும் நெருங்கி உள் -குளிர்மையாகிய இளங்காடுகளும் எவ்விடத் தும் செறிந்துள்ளன,—செல்ல வழி இல்லை - (அப்பாலே) போக வழியில்லை எ - று. (உகூ)

பின்னுமதன் மாடுசில நாணடைபெ ருக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொருநதி சேரவளர் தில்லைத்
துன்னடவி யாயது துணுக்கெனமி லைக்கத்தே
வென்னுள நடுங்குமவகை யெக்குமுள வங்கண.

இ - ள். பின்னும அதன் மாடு சிலநாள் நடை பெருக்கிச் செல நெறியின் - பின்பும அந்தப்பக்கத்திலே சிலதினம போக்குவரவுசெய்து சென்ற வழியிலே—முன் ஒர் நதி சேர - எதிரே ஓராறு குறுகிட,—வளர் தில்லைத் துன் அடவி ஆயது - (நெருங்கி) வளர்ந்த தில்லைக்காடு செறிந்திருந் தது,—என் உளம் துணுக்கென நடுங்கும் வகை அங்கண எங்கும் மிகைத் தேவு உள - என் மனம் துணுக்கென நடு ங்கும்படி அக்காடெங்கும மிகுதியாகிய தெய்வங்களிருந் தன. எ - று. (௩௦)

புண்டரிகம் விண்டமலர் பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருந்தோரபுலி யன்பெரிது றங்கக
கண்டனென டுங்கினனம டங்கினனெ டுங்கான
மண்டியிது வந்தபடி யென்றுரைவ குத்தான்.

இ - ள். விண்ட பொற் புண்டரிக மலர் மலி சுனைப் பால்- மலர்ந்த பொற்றாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த ஒருசுனைக்கருகே— ஓர் புலியன் ஒண் தனி இருந்து பெரிது உறங்கக் கண்ட னன்-ஒருபுலியனுணவன் ஒள்ளிய தனித்தவிடத்திருந்துகொ ண்டு மிகத்துயிலக் கண்டேன்,—நடுங்கினன் மடங்கினன் -

அப்பால் அடி (வைக்கப்) பயந்து திரும்பியோடிவந்தேன்,—நெடும் கான் மண்டி வந்த படி இது என்று உரை வகுத்தான் - (அந்தப்பயமிகுதியினாலே) நெடுங்காட்டைக் கழித்து விரைந்து வந்தபடி இது என்று சொன்னான். எ - று. (நக)

கேட்டலும கிழ்ந்துவினை யொத்தகிளா வெய்தித
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாநீ
காட்டுபுலி யன்றனையெ னககடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கமபரை வணங்கிவிடை கொணடான்

இ - ள். கேட்டலும் மகிழ்ந்து - (அவ்வேடன்வார்த்தையைக) கேட்டலும் மனமகிழநது,—வினை ஒதத கிளர்வு எயதி - இருவினைகளும ஒத்த விளககநதைப பொருநதி,—தேட்டம் உறு வேட்கை மிகு சிஙகவருமா - (ஆசாரியரைத்) தேடுதலின்கணணே பொருந்திய ஆசை மிகுநத சிங்கவருமாவானவர்—நீ புலியனறனைக் காட்டு என - நீ அந்தப்புலியனைக் காட்டுவாயாக எனறு சொலலி,—கடிது போவான் - சடிதியிறசெலவாராகி,—மீட்டும உயர் கமபரை வணஙகி விடை கொணடான் - திருமபியும மேலாகிய திருவேகமபநாதரை நமஸகரிதது விடைகொணடார் எ - று.

இருவினையொப்பாவது தீவினைகளையும் சுவர்க்கமின்பமுதலிய காமியஙகளைப பயப்பனவாகிய வேளவி முதலிய நல்வினைகளையும் சமமாகக் கோடல. நலவினையால வரும் இன்பத்தினும் தீவினையால் வருந் துன்பத்தினும் சமபுத்திபண்ணலே இருவினையொப்பென்பாருமுளர். (நஉ)

அத்தனுட் ளுருயிாகள கூடவணை விக்குஞ்
சக்திகக வேடனா சன் றனைய னைக்கொண்

டெத்தகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சித்தமலி தில்லைவன வெல்லைசெறி வித்தான.

இ - ள் ஆர் உயிர்கள் அத்தனுடன் கூட அணைவிக்கும் சத்தி தரு வேடன் - நிறைந்த ஆன்மாக்களைச் சிவபெருமானோடு கூடும்படி சேர்க்குஞ் சிவசத்தியைப்போலும் வேடனானவன்,—அரசன் தனயனைக் கொண்டு - இராசகுமாரரை அழைத்துக்கொண்டு,—எத்தகைய கானமும் யாறும் அகல வித்து - எந்தப்பெரிய காடுகளையும் யாறுகளையுங் கடப்பித்து,—சித்தம் மலி தில்லைவன எல்லை செறிவித்தான - (பூமிக்கு) இருதயஸ்தானமாய நிறைந்த தில்லைவனத்தினது திருவெல்லையை அணுகுவித்தான எ - று (௬௩)

ஆவிகண்ம லங்கழுவு மாசிலருள போல்வாழ
வாவிகமு லங்கணைய னங்கணமலி வித்துற
றேவடுகொ டுஞ்சிலையன முனசெலபொழு திறகொண
டோவியமெ னும்பரிசி ருந்தவனை யுய்த்தான்.

இ - ள் ஆவிகள் மலம் கழுவும் ஆசு இல அருள்போல வாழ் வாவி - ஆன்மாக்களுடைய மலத்தைப் போக்குகின்ற குற்றமில்லாத அருட்சத்திபோன்றிருக்குஞ் சிவகங்கையையும்,—கமலங்கள் - (அதனகணுள்ள) பொற்றாமரைமலர்களையும்,—நயனங்கள் மலிவித்து - அவர்கண்களுக்குக் காட்டி,—உற்று - (சமீபத்திற்) சென்று,—வடு கொடுஞ்சிலையன் - அம்பினாலே கொலைசெய்து வளைந்த வில்லையுடைய வேடனானவன்—முன் செலபொழுதின்கொண்டு ஓவியம் எனும் பரிசு இருந்தவனை உய்த்தான் - (தான்) முன்னே சென்றுகண்ட பொழுதிலேபோலச் (சமாதியைப்) பொருந்திச் சித்திரமென்னும்படி இருந்த, வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை அடைவித்தான். எ - று. (௬௪)

வேறு

ஏராரும் குமரன்முனி யிருந்தபடி கண்டஞ்சிச
சேராதே புகலமனந தெரியாது திருவுளளம
பேராத நிலைகலங்கல பிழையாகு மெனவுய்ந்தா
ரூராத பெருங்காத லருஞ்சாபம புரியசசம

இ-ள் ஏர் ஆரும குமரன - அழகு நிறைந்த சிரிகவருமா—ட முனி இருந்த படி கண்டு அஞ்சி-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா இருந்த தனமையைக் கண்டு பயபபட்டு,—மனம் சேராதே அகல - மனமும அணுகாது நீங்க நின்று,—திருவுள்ளம தெரி யாது - இவாதிருவுள்ளம எப்படியாமோ தெரியாது — பேராத நிலை கலக்கல பிழை ஆகும் என - (அதுவுமன்றி) நீங்காத சமாதிநிலையை நீக்குதல அபராதமாகும் என்று,— ஊராந்த பெருங் காதல அருஞ் சாபம் புரி அச்சம் உயத்தான - தெவிட்டாத பேராசையையும் அரிய சாபத்தை இடுவாரோ எனனும் பயத்தையும பொருந்தினா. எ - று. (௩௫)

அச்சமிகு மிவனிருபபு முணாவுமிக வணிததாகை
நிசசயம்வற கலையுலரா நீாமையது பலாசிலையு [னும
பொசசைதரு குசைப்புலலும பொலிசமிததும பூங்கல
பசசைபட மிசைப்புலரா படர்சடையும பரபபுதலால.

இ - ள். அச்சம மிகும் இவன் இருப்பும் உணர்வும் மிக அணித்து ஆகை நிசசயம் - (எனககுப்) பயம மிகுதற்கேதுவா கிய இவருடைய சமாதியிருக்கையும் (அது நீங்கி) விழித்த லும் மிகச்சமீபத்தின நிகழவனவாதல உறுதியாகும்;—வறகலை உலரா நீர்மையது - (இவர் உடுத்த) மரவுரி (இன்னமும்) உல ராத தன்மையையுடையது ஆதலினாலும்,—பலாச இலையும் பொச்சை தரு குசைப் புல்லும் பொலி சமித்தும் பூங்கலனும்

மிசைப் பசுஞ்சடைப் புலரா - புலராத்தலையுங் காட்டிலுண்டா
கிய தருப்பைப்புலமும் மிருந்த சமித்தும் திருப்பூங்கூடையும்
மேலிறப்பசசை கெட வாடாதிருக்கின்றன ஆதலினாலும்,—
பலர் சூடையும் பரப்புதலால் - நீண்ட சடையை விரித்திருக்
கையினாலும். எ - று. (௬௬)

என்செய்வோ மிருவினைக ளினிவிடுமோ தவமெவையு
முன்செய்யு முனிவர்களு முனிவர்களோ முனிவாகிற்
பின்செய்வ திவனருளாற் பெறுதுமெனக் குமரனவன்
றன்செய்ய கழலிறைஞ்சிக் கைதொழுது தனிநின்றான்.

இ - ள். இனி என் செய்வோம் இருவினைகள் விடுமோ - இனி யாது செய்வோம் (நாஞ் செய்த) இருவினைகளும் (நம்மை)விட்டுப் போகுமோ?—தவம் எவையும் முன் செய்யும் முனிவர்களும் முனிவர்களோ - தவங்களெல்லாவற்றையும் நெடுங்காலஞ்செய்யும் முனிவர்களுங் கோபிப்பார்களோ?—முனிவு ஆகில் - (இவர்களுக்குக்) கோபம் உண்டாயின்—பின் செய்வது இவன் அருளால் பெறுதும் என - பின்பு அதனை நீக்கிக்கோடலையும் இவருடைய திருவருளினாலே பெறுவோம் என்று—குமரன் அவன்றன் செய்ய கழல் இறைஞ்சிக் கைதொழுது தனி நின்றான் - கௌடகுமாரன் அவ்வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய சிவந்த திருவடிகளை நமஸ்கரித்துக் கும்பிட்டுக்கொண்டு (வேடன் நீங்கத்) தனித்து நின்றான். எ - று. (௬எ)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்ந்தகன்று பெருஞானம்
வந்தணுகி யதுகண்டு மருவுமவன் றனைநோக்கிச்
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மோனநீங்கியு
மந்தமிலா வுணர்வைவிரித் தாராயவா ராயினன்.

இ - ள் அருமுனிவன் - பெரிய வியாக்கிரபாதமாமுனிவர்—புந்தியினில் பரபோகம் புணர்ந்து அகன்று - உள்ளத்திலே (நிருவிகற்பககாட்சியாலாகிய) சிவபோகத்தைப் பொருந்தி நீங்கி,—போது ஞானம் வந்து அணுகி - சவிகற்பககாட்சியை வந்து பொருந்தி,—அது கண்ணு - அது இடமாக யோகபபிரத்தியக்ஷத்திலே— மருவும் அவன்றனை நோக்கி- (தமது சந்நிதியிலே) பொருந்திய அந்தச்சிங்கவருமாவைப் பார்த்து,—செல் காலம் மூன்றினையும் - நிகழாநின்ற (இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும்) மூன்றுகாலங்களையும்—சிந்தையினுல் அந்தம் இலா உணர்வை விரித்து ஆராய்வான் ஆயினன் - (தமது) சித்தத்திலே முடிவில்லாத ஞானத்தை விரித்து ஆராயவாராயினா எ - று (௫௮)

போனபல் காலத்தின் பொலிவுகளு மினிப்புணர
மேனிகழுங் காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செல்கின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பான்மைதருங் கற்பமிது பாதுமமெனும் பரிசுணர்ந்து.

இ - ள் போன பல காலத்தின் பொலிவுகளும் - சென்ற பலகாலங்களின் நிகழ்ச்சிகளையும்—இனிப் புணர மேல் நிகழும் காலத்தின் விரிவுகளும்-இனிப் பொருந்த மேலே வருங் காலத்தின் நிகழ்ச்சிகளையும்—செல்கின்றது ஆன மலி காலத்தின் அளவுகளும் ஆராய்ந்து - நிகழ்கின்றதாகிய மிகுந்த காலத்தின் அளவுகளையும் ஆராய்ந்து,—பான்மை தரும் கற்பம் இது பாதுமம் எனும் பரிசு உணர்ந்து - முறையே வருகின்ற இந்தக்கற்பம், பாதுமகற்பம் என்னுந்தன்மையை அறிந்து. எ - று. (௫௯)

அக்கால மணிகண்ட னுடலருளிப் பக்காலு, மெக்கால மெனக்காலு, மெய்தியவிக் காலத்து, மிக்காலுந் தினைத்

தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட, திக்கான்வெய
யவனமரபிற் றிகழமனுவாமெ னததெளிநது.

இ - ள் அககாலம மணி கணடன ஆடல அருளிய காலம் எககாலம் எனக காலம எயநிய இககாலததது - அநதப்பூதகா லத்திலே (தமககும பதஞசலிமகாமுனிவருககும) நீலகணட ராகிய சிவபெருமான் ஆனநததிருததந்தரிசிப்பித்தருளிய கறப காலம் எநதககற்பகாலமோ என்று அறியாவணணம நெடுங காலஞ செல்லபபெறற இநதகற்பத்திலே—மிககு ஆலும் திரைத தரைககு வேநது ஆவான வியன•கவுடதிககான-மிக கொலிக்கின்ற திரையையுடைய கடலினாலே சூழப்பட்ட பூமிககு அரசனுவான பெரிய கௌடதேசததான—வெயய வன மரபில திகழ் மனு ஆம எனத தெளிநது - சூரியவமிசத் தில விளஙகுகின்ற ஐநதாமனு என்றறிநது. எ - று (சO)

மறறவன்முப் புதலவருள ரனனவரின முனவநத
வெற்றிமிகுங் குமரனிவ னெனவிளஙகி விழிகுளிரக
கொறறவனசேயெதிர்நின்றுகுவித்தகரநதுடன்டுங்கச
செறறமின்மாமுனிமகிழ்நது சிஙகவனமனேயென்ன

இ - ள் மற்றவன் முபபுதலவர் உளார - அந்தமனுவுககு மூனறுகுமாராகள உணடு,—அனனவரின் முன் வநத வெற்றி மிகும் குமரன இவன - அவர்களுளளே முன் பிறநத வெறறி மிகக குமாரன இவன்—என விளஙகி-என்று தெளி நது,—விழி குளிர -(தமமுடைய) கணகள் குளிருமவண ணம—கொற்றவன் சேய எதிர் குவிதத கரத்துடன நின்று நடுங்க -கௌடேசகுமாரர் (தமது) சந்நிதியிலே குவித்தகை யோடு நின்று நடுஙக,—செற்றம் இல் மா முனி மகிழ்நது சிங்கவன்மனே என்றான் - கோபமில்லாத பெரிய வியாக்கி

ரபாதமகாமுனிவா திருவுளமகிழ்ந்து சிங்கவருமனே, என்
(றா. எ- று. (சக)

அடியனே னென்றஞ்சி யாராத காதலுட, னெடிது
விழுந திறைஞ்சிவிழி நீாததும்ப நினறவனைச, சடிலமு
டித திருமுனிமுனனழைததிருததித தனிவநத,படிதெ
ளியும படியெமககுப பகாவாயென றருளசெயதான

இ - ள அஞசி அடியனேன எனறு-பயபபட்டு அடியேன
அடியேன எனறு சொல்லிககொணடு—ஆராத காதலுடன
நெடிது விழுநது இறைஞசி - தெவிட்டாத ஆசையுடனே
நீள விழுநது நமஸகரிதது—விழி நீா ததும்ப நின்றவனை -
கணணீா பெருக நினற சிஙகவருமாவை—சடில முடித திரு
முனி முன அழைதது இருததி - சடாமுடியையுடைய வியா
ககிரபாதமகாமுனிவா (தமது) திருமுன் அழைததிருததி,—
தனி வநத படி தெளியுமபடி எமககுப பகாவாய எனறு அரு
ளசெயதான - நீ தனியே வநத தனமையை (நாம்) அறியும
படி நமககுச் சொலவாயாக எனறருளிசசெயதார் எ - று. ()

அன்னவனுந தொழுதடியே னுசில்கவு டேசமனு,
வென்னுமவன மைநதனெனக் கெமபியரு மிருவருளா,
னினனுடைய திருவருளா னீளபிறவிச சிறைநீஙகிப,
பொனனடிசோ தவமியுறறப போநதனனயா னெனப
புகன்றனா.

இ - ள். அன்னவனும் தொழுது - அந்தசசிங்கவருமாவும்
வணங்கி,—அடியேன ஆசு இல கவுடேசமனு என்னுமவன்
மைந்தன - அடியேன் குறறமிலலாத கௌடேசமனுவென்
பானுடைய பிள்ளை,—எனக்கு எமபியரும் இருவர் உளர் -
எனக்குத தமபிமாரும இருவருளர்,—யான் - நான்,—நின்னு
டைய திருவருளால - உமது திருவருளினாலே—நீள் பிறவிச

சிறை நீங்கிப் பொன் அடி சேர் தவம் இயற்றப் போந்தனன் - (அநாதியே)நீட்டித்து வருகின்ற பிறவிச்சிறையினின்று நீங்கி (சிவபெருமானுடைய) பொன்போலும் திருவடியைச் சேர தற்குரிய தவத்தைச் செய்ய வந்தேன் — எனப் புகன்றனன் - என்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ - று. (௪௩)

மறைமுனிவ னதுகேட்டு மன்னுமனு வழிசெலுத்து
முறையுனதா யவனுடல முதிர்ந்ததுமாயிருந்தமையாற்
பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவனெனு நினைவுதகா தெனவுரைத்தான்.

இ - ள். மறை முனிவன் அது கேட்டு - வேதத்தையறிந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அதைக் கேட்டு,— மன்னும் மனு வழி செலுத்தும் முறை உனது ஆய - நிலைபெற்ற மனுவழியிலே செங்கோல் செலுத்தும் முறைமை உன்னுடையதாயும்— அவன் உடலம் முதிர்ந்ததும் ஆய இருந்தமையால் - அவனுடைய சரீரம் வார்த்தகமுடையதாயும் இருந்ததனால்— பெறல் அரிய அரசு ஆளும் பேறு பெறல் ஆய் இருக்க-(யாவராலும்) பெறுதற்கரிய அரசாளும் பேறு பெறற்பாலதாயிருக்க— நீ நிறை தவம் புரிவன் எனும் நினைவு தகாது என உரைத்தான் - நீ நிறைந்த தவத்தைச் செய்வேன் என்று எண்ணுமெண்ணந் தகாது எனறருளிச்செய்தார். எ - று. (௪௪)

அரசாளு முருவல்லவ வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருநெறிதொடைமனுமேன்மேவினனேலமயிாக
டரைசால நடத்தியிடத் தகுவாரடி யேனுமொரு
கரைசாரும்படியழகாரகடைகண்ணளித்தருளென்றனன

இ - ள். அரசு ஆளும் உரு அல்ல - என் வடிவு (குற்றமுடையதாதலினால்) அரசாளுதற்குரிய வடிவன்று,— இனி

அதில் ஆசை இல்லை - (ஆதலினால்) இனி இதிலே ஆசையில்லை,—விரை சாரும் தொடை மனு மேல மேவினோல - மணம்பொருந்திய மாலையையணிந்த மனுவானவர் சுவர்க்கத்தை அடைந்தாராயின்—எம்பியாகள தரை சால நடத்திய டத தருவா - என்னுடைய தமபிமார்கள் பூமியை (முன்னை யினும) மிக ஆளததக்கவர்கள்,—அடியேனும ஒரு கரை சாரும படி - அடியேனும ஒப்பிலலாத முத்திக்கரையை அடையுமபொருட்டு—அழகு ஆர கடைக்கண அளிததருள என்று - அழகு நிறைந்த கடைக்கணணைத தநதருளும என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார எ - று. (சரு)

இனபாரக கேட்டிவனற னெழிறகுறைந்தீா வுறிலா
சாம,வன்பாரம பொறுததறகு மனமுடையான் போன
றிருநதான, பொனபாவும பொதுமேவும புனிதனருள
புரிநதனனே, லனபாரும பணிக்குநமக காளாவா னெ
னவுணாநது.

இ - ள், இன்பு ஆரக கேட்டு - (வியாககிரபாதமகாமுனிவா அதனை) மகிழசசி நிறையக கேட்டு,—இவன் தன் எழிற்குறை தீாவுறில அரசு ஆம் வன் பாரம் பொறுத்தறகு மனம உடையான் போன்று இருந்தான் - இவன தன்னுடைய வடிவிற்குறறநீங்கினால் இராசசியமாகிய வலிய பாரததைத் தாஙகுதற்கு மனமுடையவன்போன்றிருந்தான்,—பொன் பாவும் பொது மேவும் புனிதன அருள் புரிநதனனேல - பொனனொளி பரவிய சபையிலே பொருந்திய சுததராகிய சிவபெருமான் திருவருள் செய்தாராயின்—அன்பு ஆரும் பணிக்கு நமக்கு ஆள ஆவான் என உணர்நது - பததி மிக்க திருப்பணியினபொருட்டு நமககாளாவான் என்றறிந்து. எ - று. (சசு)

வருமளவு மில்லென்று மற்றவனைக் கரைநிறுத்தித
திருமலியும பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு

பரிவினுட் னுன்ரசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற
கருணைநடந தொழுதற்குக காலமுமா யுளபுககார்

இ - ள் வரும அளவும் நில என்று மறறவனைக கரை நிறு த்தி (தாம்) வருமவரையும் (இஙகே) நிறபாயாக என்று அச சிஙகவருமரவைக கரையிலே நிறுத்தி,—திரு மலியும் பதஞ சலிபால சென்று - அருட்செல்வநிறைந்த பதஞ்சலிமகாமு னிவரிடத்தே போய்,—அவனுககு இவன் வரவு பரிவினு டன் உரை செயது-அவருககு இந்தச்சிஙகவருமாவினுடைய வரவை அன்போடு சொலலி,—பைம் பொன் அணி மணி மன் றில-(இருவரும கூடிவந்து)பசுமையாகிய பொன் விளங்கும் அழகிய சபையின் வாயிலிலே நின்று—கருணை நடம் தொழு தற்குக் காலமும் ஆய் உள புககார-காருணணிய நிருததததை ணஙகுதற்குக காலம வர உளளே புகுந்தார்கள் எ - று. ()

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன்
பிழைப்பான, கருக்குழிவெஞ் சிறைநீஙகக கடைகக
ணளித தருளாதே,யிருக்குமொழி முனியகன்று னினி
யெஙகே யெனநொநது,திருககுளத்தின கரைநினறன
சிஙகவருமன் றிகைத்து.

இ - ள் சிஙகவருமன் - சிங்கவருமாவானவர்—பெருககு வினை வலி யார் கொல பிழைப்பார் - (ஒருவினையை நுகருமபோது பலவினைகளைப்) பெருககசெய்யும வினையின் வலிககு யாவர் தப்புவர்—முன் பிழைப்பு ஆன கருக் குழி வெஞ சிறை நீஙக - முன்பு செயத வினையாலாகிய பிறவிககுழிப்ப டுகை கொடுஞ்சிறை நீங்கும்பொருட்டு—இருக்கு மொழி முனி கடைக்கண அளித்து அருளாதே அகன்றுன் - வேதவாகவிய த்தையறிந்த மகாமுனிவர் கடைக்கணணைத் தந்தருளாது

எழுந்தருளிவிட்டார்,—இனி எங்கே என நொந்து - இனி (உய்வு) எங்கே என்று துக்கமுற்று,—திருக்குளத்தின் கரை திகைத்து நின்றான் - திருக்குளத்தின்கரையிலே மயங்கி நின்றார் எ - று. (௪௮)

நடந்தொழுவந் துள்புகுந்த நன்முனிவ ரின்றவனுக்கு
மடங்கலென் னிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுரைசெய்தா
லடங்கலரு மருடருமோ முனிந்திடுமோ வென்றஞ்சி
முடிந்தபடி முடிகவெனத் துணிந்தனராய் முன்றொழுது

இ - ள். நடம் தொழ வந்து உள் புகுந்த நல் முனிவர் - திருநிருத்தத்தை வணங்க வந்து உள்ளே புகுந்த நல்ல முனிவர்கள்—மடங்கல் என நிகழ் மன்னன் மைந்தன் வரவு இறைவனுக்கு உரைசெய்தால் - சிங்கம்போல விளங்குகின்ற கௌடேசகுமாரனுடைய வரவை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால்—அடங்கல் அரும் அருள் தருமோ முனிந்திடுமோ என்று அஞ்சி - அடங்காத திருவருளைத் தந்தருள்வாரோ கோபித்தருள்வாரோ என்று பயப்பட்டு,—முடிந்தபடி முடிக எனத் துணிந்தனா ஆய்-முடிந்த பிரகாரம் முடிக என்று துணிந்தவர்களாய்,—முன் தொழுது - சந்நிதியிலே நமஸ்கரித்து. எ - று. (௪௯)

காலமறிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன்
பாலனணைந் தனனுடலிற் பழுதகற்றிப் பாதஞ்செய்
கோலமவ னெனக்கருளி யடிமைகொள வேண்டுமென
மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

இ - ள். அரு முனிவர் காலம் அறிந்து - பெரிய முனிவர்கள் சமயமறிந்து,—கருணையனே கவுடேசன் பாலன் அணைந்தனன் - காருண்ணியத்தையுடைய எம்பெருமானே கௌ

டேசகுமாரன் (இங்கே) வந்தான்,—உடலில் பழுது அகற்றி-(அவனுடைய) சரீரத்திலுள்ள குற்றத்தை நீக்கி—பரதம் செய் கோலம் அவன்றனக்கு அருளி அடிமை கொள வேண்டும் என - திருநிருத்தஞ்செய்தருளுந் திருக்கோலத்தை அவனுக் குப் புலப்படுத்தி அடிமைகொண்டருளவேண்டும் என்று—மேலவனை இடம் பார்த்து விண்ணப்பம் செய்தார்கள்-(யாவருக்கும்) மேலாகிய சிவபெருமானுக்குப் பக்கம் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் எ - று. (ருO)

தெண்டிரைசேர் சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
முண்டகவா வியிற்புக்கு மூழ்கமொழிந் தவனைமுனீர்
கொண்டுவருங் கெனவருளுங் குலவுதிரு வருள்கேளா
வண்டர்தொழுங் கணநாத ரருளிப்பா டெனன்றார்கள்.

இ - ள் தெள் திரை சேர் சடையாரும் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தருளி - தெளிவாகிய நதி பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமானுந் திருவுளமகிழ்ந்தருளி,—நீர் அவனை முண்டக வாவியில் புக்கு மூழ்க மொழிந்து முன் கொண்டு வருக என - நீங்கள் அவனைப் பொற்றாமரைவாவியிலே புகுந்து ஸ்நானம் பண்ணச்சொல்லி நமது சந்நிதியில் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று—அருளும் குலவு திருவருள் கேளா - அருளிச்செய்த விளங்குகின்ற திருவருளைக் கேட்டு,—அண்டர் தொழும் கணநாதர் அருளிப்பாடு என்றார்கள் - தேவர்கள் வணங்குங்கணநாதர்கள் அருளிப்பாடு என்று சொன்னார்கள். எ - று. (ருக)

அங்கருளிப் பாடியரோ டருமுனிவர் கடிதணைந்து
சிங்கவன்மா வுனக்கினபத் திருநடம் புரிந்தருள
வெங்கள்பிரா னருள்செய்தானெய்துகவென் றவனையெ
ழிற்பங்கயப்பூந்தடமதனிற்படிகவெனவுரைசெய்தார்

இ - ள். அங்கு அருளிப்பாடியரோடு அரு முனிவர் கடிது அணைந்து - அவ்விடத்தே அருளிப்பாடியர்களுடனே பெரிய முனிவர்கள் சடிதியிற்சேர்ந்து,—சிங்கவன்மா உனக்குத் திருநடம் புரிந்தருள-சிங்கவன்மனே உனக்குத் திருந்தமுற்ற ஆனந்தத்திருநடத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும்பொருட்டு— எங்கள் பிரான் அருள்செய்தான் எய்துக என்று - எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தார் வருவாயாக என்று சொல்லி,— அவனை எழில் பங்கயப் பூந் தடந்தனில் படிக என உரை செய்தார் - அவரை அழகையுடைய பொற்றாமரைப்பூவாவியிலே ஸ்நானம்பண்ணுவாயாக என்று பணித்தார்கள். எ-று.

அருளதனுற்றடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கனென
விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டதிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவர்களும் பயிலவித்தார்.

இ - ள் அருளதனால் தடம் படியும் அவன் - திருவருளினாலே சிவகங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணிய சிங்கவருமா—கடன்மேல் அருக்கன் என - கடல்மேல் உதிக்குஞ் சூரியன்போலவும்—விரவு பசுங் கான் அடைந்த மேருகிரி என விளங்கி - பொருந்திய பசுமையாகிய காடு சூழ்ந்த மேருமலைபோலவும் பிரகாசித்து—இரணியம் ஆம் உரு ஆகி எழுந்தது கண்டு - பொன்வடிவமாகி எழுந்தமையைக் கண்டு,— யாவர்களும் அதிசயித்துப் பரவி அது பெயர் ஆகப் பயிலவித்தார் - யாவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டுப் புகழ்ந்து அதுவே பெயர்க்காரணமாக (இரணியவன்மா என்னும் பெயரை)இட்டார்கள். எ-று. (௫௩)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மற்றவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுத்தஞ்சு நவின்றவனைக் கொடுபோந்து

பல்குபுகழ்த் திருச்சிற்றம் பலமுன்பு பணிவித்தான
செல்வனுமங் கவன்காணத் திருநடந்தெரிவித்தான்.

இ - ள் மல்கு புலிக்கால்முனிவன - (கருணை) நிறைந்த பிரியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—மற்றவனற்கு வல்சசெவியில - அவ்விரணியவன்மாவுடைய வலக்காதிலே—நலகு திரு எழுத்து அஞ்சும் நின்று - (முத்தியைக்) கொடுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்து,—அவனைக் கொண்டு போந்து - அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய்,—பல்கு புகழ்த் திருச்சிற்றம்பல முன்பு பணிவித்தான் - பெருகுகின்ற கீர்த்தியையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு முன்னே நமஸ்கரிப்பித்தார்,—செல்வனும் அங்கு அவன் காணத் திருந்து நடம் தெரிவித்தான்-சிவபெருமானும் அங்கே அவ்விரணியவன்மாக காணும்படி திருத்தமுற்ற திருநிருத்தத்தைப் புலப்படுத்தியருளினார். எ - று. ()

திருநடமுன் றெரிபொழுதிற் றிறலரசன் புளகமுடன்
இருவிழிநீ ரருவிபொழிய வானந்த பரவசனாய்
உருகியுள மிகத்துளங்கி யுரைகுழறி விதிர்விதிர்த்துக்
கரகமலஞ் சிரமுகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசைவீழ்ந்தான்.

இ - ள். திரு நடம் முன் தெரி பொழுதில் - ஆனந்ததிருநிருத்தம் முன்னே தெரிந்தபொழுது,—திறல் அரசன் - வலியையுடைய இரணியவன்மா—புளகமுடன் இருவிழி அருவி பொழிய ஆனந்தபரவசன் ஆய் - புளகத்துடனே இரண்டுகண்களினின்றும் அருவி சொரிய ஆனந்தபரவசராகி,—உளம் உருகி மிகத் துளங்கி - மனமுருகி மிகவஞ்சி—உரை குழறி விதிர்விதிர்த்து - வாக்குத் தழுதழுத்து நடுநடுங்கி—கரகமலம் சிரம் முகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசை வீழ்ந்தான் - கைகளை

கிய தாமரைமலர்கள் சென்னியிலே குவியப் பூமியின்மேல் வீழ்ந்தார். எ - று. (௫௫)

வேறு.

மாண்டரு மனங்க ரைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்சி, நீண்டசெஞ் சடையாய போற்றி நின்மலா போற்றி துன்ப, மீண்டுகொண் டுயிரு மாயா வுடலையும் வேத கஞ்செய், தாண்டவங் கண்ணே போற்றி யண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ - ள். மாண தரு மனம் கரைந்து மண் மிசை வீழ்ந்து இறைஞ்சி - மாட்சிமை தக்க மனமுருகிப் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து,—நீண்ட செஞ்சடையாய போற்றி - நீண்ட சிவந்த சடையை உடையவரே காத்தருளும்—நின்மலா போற்றி - மலமில்லாதவரே காத்தருளும்—துன்பம் மீண்டு கொண்டு உயிரும மாயா உடலையும் வேதகம் செய்து ஆண்ட அங்கணனே போற்றி - துன்பச்சிறையினின்று மீட்டுக்கொண்டு அடியேனுடைய ஆன்மாவையும் மாயாகாரியமாகிய சரீரத்தையும் வேறுபடுத்தி ஆட்கொண்டருளிய அருட்கண்ணரே காத்தருளும்—அண்ணலே போற்றி போற்றி - பெருமையிற் சிறந்தவரே காத்தருளும் காத்தருளும் எ - று.

ஆன்மாவுக்குப் பசுத்துவத்தைச் நீக்கிச் சிவத்துவத்தையும் சரீரத்திற்குச் சிங்கநிறத்தை நீக்கிப் பொன்னிறத்தையுங் கொடுத்தருளினமையால், உயிரு மாயாவுடலையும் வேதகஞ் செய்தாண்ட என்றார். (௫௬)

அடவியிற்பிறந்து துன்பாராக்கைகொண்டுழன்றுவீழக் கடவிய வென்னை மீட்டுன் கருணைவெள்ளத்த ழுத்தித் திட்டமிகு மறைகள் காணுத் திகழ்திரு மன்று ளாடு நடமிலே காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். அடவியில பிறந்து - வனத்திலே பிறந்து—துன்பு ஆா ஆககை கொணடு உழனறு - துனபநிறைநத சரீரததைப பொருநதிஅலைநது திரிந்து—வீழக கடவிய என்னை-(அதோ கதியில)வீழககடவேனுகிய சிறியேனை—மீட்டு உண கருணை வெள்ளதது அழுததி - மீட்டு உமமுடைய காருணணியசாகரததில அழுததி—திடம மிகு மறைகள தாளுத் திகழ திருமனறுள் ஆடும் நடமிலே காட்டி - உறுதி மிகுநத வேதஙகளு ஙகாணுத விளங்குகின்ற திருசசபையிலே நடிககும திருநிருததததின்து உணமையைத தரிசிப்பிதது—ஆணட நாதனே போற்றி போறறி - ஆட்கொணடருளிய நாயகரே காத்தருளும் காத்தருளும் எ - று. (௬௭)

முனபருந தவங்கள செய்தேன் முயங்கிய புயங்கங் காணப,பின்பருந தவததோ ரொத்தேன பிறங்கிடைக கிடநத கால, மெனபணி கொளவா யெனனை யினிப பணி கொளவா யீறி, லன்பருள் செயவா யெனறென் றடியிணை தொழுது வீழ்ந்தான.

இ - ள். என்பு அணி கொள்வாய் - எலுமபை ஆபரணமாக கொணடருளும் எமபெருமானே,—முயஙகிய புயங்கம் காண முன்பு அருந்தவஙகள் செயதேன் - (நீர்) பொருந்திய புயங்கநிருத்தத்தைத் தரிசிககும்பொருட்டுப் பூதகாலத்திலே அரிய தவஙகளைப் பணணினேன்,—பின்பு பிறஙகு இடைக் கிடந்த காலம் அருந தவததோர் ஒததேன் - பின்பு விளங்காநின்ற நடுநின்ற இவ்வர்த்தமானகாலததிலே (நிருததானந்தப் பேற்றினுல்)இவ்வரியமுனிவாகளையொத்தேன்,—இனி என்னைப் பணி கொள்வாய் - இனிப் பவிஷியகாலத்திலே தமியேனைத் தொண்டுகொணடருளும்,—ஈறு இல் அன்பு அருள் செய்வாய் என்று என்று - முடிவில்லாத அன்பைத் தந்தரு

ளும் என்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—"இணை" அடி
தொழுது வீழ்ந்தான் - இரண்டுதிருவடிகளையும் நமஸ்கரித்து
விழுந்தார். எ - று. (௫அ)

இவ்வகை புகழ வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்சலிக்கு மெமக்கும்வான் பணிதவர்க்குஞ்
செய்கவென் றருளிச் செய்தான் றேவர்கடேவதேவன்.

இ-ள். இவ்வகை புகழ-இந்தப்பிரகாரந் துதிக்க,—எந்தை-
எம்முடைய பிதாவும்—தேவர்கள் தேவதேவன் - தேவதேவ
ர்க்குந் தேவருமாகிய சிவபெருமான்—இரணியவன்ம அன்
பின் மெய்வகை உவந்தோம - இரணியவன்மனே உன்னு
டைய அன்பினது மெய்மைக்கு மகிழ்ந்தோம்,—இந்த வியா
க்கிரபாதனுக்கும் - இந்தவியாக்கிரபாதமுனிவனுக்கும்—பை
வளர் பதஞ்சலிக்கும் - படம் விரிந்த பதஞ்சலிமுனிவனுக்
கும்—எமக்கும்- நமக்கும்—தவர்க்கும் - மூவாயிரமுனிவர்கட்
கும—வான் பணி செய்க என்று அருளிச்செய்தான் - மேலா
கிய தொண்டு செய்வாயாக என்று அருளிச்செய்தார். எ - று.

ஆதிநா யகன ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலர்க் கோயில்காலஞ் சேவித்துத் திருமுன்பேற்றிக்
காதலால வணங்கி யேத்திக் கருமூல காரணனபாற்
கோதிலா முனிம கிழ்ந்து குறுகினான் குமரனோடும்.

இ - ள். கோது இலா முனி குமரனோடும் மகிழ்ந்து- குற்ற
மில்லாத வியாக்கிரபாதமுனிவர் இரணியவன்மனோடும
மகிழ்ந்து,—ஆதி நாயகன் அளித்த அருள் தலைமேற்கொண்டு
ஆடி - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த திருவருளைச் சிரமேற்

கொண்டுகூட்டாடி,—நீது இலாக் கோயில் காலம் சேவித்து தந்திருமுன் போற்றி - குற்றமில்லாத திருக்கோயிலிலே அக்காலஞ்சேவைசெய்து சந்நிதியிலே தோத்திரம்பண்ணி,— காதலால வணங்கி ஏத்தி-அன்பினாலே வணங்கித் துதித்து,— கரு மூல காரணன் பால குறுகினான் - (பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும்) பிறப்பிடமாகிய ஸ்ரீமூலட்டானேசுரர் சந்நிதியை அடைந்தார். எ - று. (கூ0)

இரணிய வன்ம நாமுன னிறைஞ்சிய நீங்கை யீங்கா
றிருநடங்காணப்பெற்றேமென்றவன்றனக்குச்செப்பி
மருமலா தூவு வித்து வளர்புலீச சுரந்து மனனு [ன
மொருவன திருதாள போற்றி யுறவுறவிறைஞ்சுவித்தா

இ - ள். இரணியவன்ம நாம் முன் இறைஞ்சியது ஈங்கை-இரணியவன்மனே நாம் முன் வழிபட்டது இந்தச்சிவலிங்கப் பெருமானை,—ஈங்கால திரு நடம் காண பெற்றேம் - இந்தப்பெருமானாலே திருநிருத்தம் தரிசிக்கப்பெற்றேம்,—என்று அவன்றனக்குச் செப்பி - என்று அவ்விரணியவன்மனுக்கு அருளிச்செய்து,—மரு மலர் தூவுவித்து - மணத்தையுடைய புட்பத்தைச் சொரிவித்து,—வளர் புலீச்சுரத்து மனனும் ஒருவனது இருதாள் - உயர்ந்த திருப்புலீச்சுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளையும்— உறவு உறப் போற்றி இறைஞ்சுவித்தான் - அன்பு பொருந்தத் துதித்து நமஸ்கரிப்பித்தார் எ - று. (கூக)

ஆதியைப் பதஞ்சலிக்காமணனையாசரித்தற்குப[து
போதுக வென்று கொண்டுபேயப்பணிவித்துப்போந்
காதலி னிற்பு குந்து கருதுப மன்னி யன்பின் [ன.
பேதைநீ பெறுது பெற்றபிள்ளைகைக்கொள்கவென்று

இ - ள். ஆதியைப் பதஞ்சலிக்கு ஆம் அன்னை அர்ச்சித்தற்குப் போதுக என்று - (எல்லார்க்கும்) முதல்வராகிய திருவனந்தேச்சுரரை அருச்சித்தற்கு வா என்று—கொண்டு போயப் பணிவித்து - அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்கரிப்பித்து,—போந்து ஆதலின இறபுகுந்து-(மீண்டு)வந்து அன்பினோடு பர்ணசாலையினுள்ளே புகுந்து,—பேதை நீ கருது உபமன்னியன் பின் பெறுந்து பெற்ற பிள்ளை கைக்கொள்க என்றான் - தம்மனைவியை நோக்கிச) சத்தியே, நீ கருதப்படுகின்ற உபமன்னியனுக்குப் பின்பு பெறுந்து பெற்ற இப்பிள்ளையைக் கைக்கொள்ளக்கடவாய் என்றார். எ - று. (௬௨)

என்றவ னருளக் கேட்ட விரணிய வன்மனென்னும்
வென்றிகொள் குமரனன்னை வியன்மலர்ப்பாத மேத்தப்
பின்றிகழ் சடையா னம்ம பேசுநாட் பிறந்த நாளா [ள்.
மன்றுளா ரெமக்களித்த மணியென மகவைக்கொண்டா

இ - ள். என்று அவன் அருளக் கேட்ட இரணியவன்மன் என்னும் வென்றி கொள் குமரன் - என்று அவ்வியாக்கிரபாதமாமுனிவர் அருளிச்செய்யக் கேட்ட இரணியவன்மரென்னும் வெற்றி பொருந்திய குமாரா—அன்னை வியன் மலர்ப் பாதம் ஏத்த - மாதாவுடைய பெரிய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்க,—பின் திகழ் சடையான் நாமம் பேசு நாள் பிறந்த நாளா - பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்த நாளே பிறந்த நாளாகக் கொண்டு—மன்று உளார் எமக்கு அளித்த மணி என மகவைக் கொண்டாள் - சபாநாயகர் எமக்குத் தந்தருளிய இரத்தினம் என்று அப்பிள்ளையைக் கைக்கொண்டாள். எ - று. (௬௩)

அந்தமி லின்ப மெய்தி யரசிளங் குமர னன்பான
மைந்தனுய வாழ்நாளின் மறைமுனி கருணை யாலே
புந்தியா லுவந்தி ருந்து புதல்வனை யழைத்தி ருந்திச்
சிந்தையா ருபதே சங்க ளருளினாற் செப்ப லுற்றான்.

இ - ள் அரசு இளங்குமரன் - இளமையாகிய இராசகுமாரா - அந்தம் இல் இன்பம் எய்தி - அளவிலடங்காத இன்பத்தைப் பொருந்தி,—அன்பால் மைந்தன் ஆய வாழும் நாளில் - (பிதாவும் மாதாவும் தம்மேல் வைத்த) அன்பினாலே பிள்ளையாய் வாழ் நாளிலே,—மறை முனி கருணையாலே புந்தியால் உவந்து இருந்து - வேதத்தையறிந்த வியாக்கிரபாதமுனிவர் கிருபையினாலே மனமகிழ்ந்திருந்து,—புதல்வனை அழைத்து இருத்தி - பிள்ளையை அழைத்து இருத்தி,—சிந்தை ஆர் உபதேசங்கள் அருளினால் செப்பல் உற்றான் - திருவுள்ளத்திலே பொருந்திய உபதேசங்களைக் கருணையினாலே சொல்லுவாராயினார் எ - று. (௬௮)

வாக்கொடு மனமி றந்த மன்னவ னெங்கு மாகி, நீக்
கற நிறைந்தா னேனு நிகழ்தரா தத்தனான் முத்தி,போக்
கெளி தல்ல வென்றப் புனிதனைப் புந்தி செய்தெம்,பாக்
கிய வகையா லெண்ணில் பதிமிகும் பாரில்வைந்தான்

இ - ள். வாக்கொடு மனம் இறந்த மன்னவன் - வாக்கையும் மனசையுங் கடந்த சிவபெருமான்—எங்கும் ஆகி நீக்கு அற நிறைந்தானேனும் - பிரபஞ்சம் எங்குமாகி நீக்கமற வியாபித்து நின்றாராயினும்,—நிகழ்தராது - (அவ்வுண்மை ஒருவருக்கும்) விளங்காது,—அதனால் முத்தி போக்கு எளிது அல்ல என்று - ஆதலினாலே முத்தியிற்போதல் எளிதன்று என்று—அப் புனிதனை புந்தி செய்து - அந்தச் சுத்தராகிய சிவபெருமானை திருவுளங்கொண்டு—எம் பாக்கியவகையால் எண்

இல பதி மிகும பாரில் வைததான் - எம்முடைய புண்ணிய வகையினாலே எண்ணிலலாத திருப்பதிகளை அகன்ற பூமியில வைததருளினா. எ - று. (௬௫)

பதிக ளெண்ணில வுணடென் றுபகா தருமவற்றுளளா
கதிதர வறுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத [வால
திதமலி தொகையி லோரா றேறுமா ருரும் வற்று
ளதிகமா மாரூா காசி யமபல மெனரு ரனறே

இ - ள். பதிகள் எண் இல உணடு என்று பகர்தரும-புண ணியதலஙகள் எணணிலலாதன உணடென்று (நூலகள்) சொலலும,—அவற்றுள அணணல கதி தரக கற்பிதம ஆன அறுபததெட்டு ஆம-அவைகளுள்ளே சிவபெருமானாலே முத தியைக கொடுக்குமபடி கறபிக்கப்பட்டனவாகிய தலங்கள அறுபத்தெட்டாகும்;—தானதது இதம் மலி தொகையில ஓராறு ஏறும் - அநததலஙகளினுடைய உரிமை மிகக தொகையிலே ஆறுதலம விசேடமாகும்,—ஆறு ஆம் அவற றுள ஆரூர் காசி அம்பலம் அதிகம ஆம எனறுா - ஆறுகிய அவைகளுள்ளே திருவாரூா காசி சிதமபரம் என்னும மூன றும் விசேடமாகும என்று பெரியோாகள கூறினர்கள். எ-று

மெய்யமைநற சரியை பததி விளங்கிய ஞான மேலா,
வெம்மையொபபவாககுமுததி யிறையிலி யாக விட்ட,
மும்மை நற்பதிக டமமின மூளைததவர் முடிந்தோா
மூவாச, செமமலாக கழல கணடோாகள சிவததினைச
சோவரன்றே.

இ - ள். மெய்மை நற்சரியை பத்தி விளங்கிய ஞானமும் மேவர் எம்மை ஒப்பவர்க்கு - மெய்மையாகிய நல்ல சரியையு

யையும் கிரியையையும் (யோகத்தையும்) விளங்கிய ஞானத்
தையும் பொருந்தாத எம்போல்வார்களுக்கு — இறை இலி ஆக்
முத்தி இடம் - சிவம் (வேறாய் நிற்றல்) இல்லாததாகச் சாயுச்சி
யமுத்தியைக் கொடுத்தருளும் — நல்ல மும்மைப் பதிகள் தம்
மில் - நல்ல மூன்று திருப்பதிகளுள்ளும் — முளைத்தவர் - (திரு
வாரூரிலே) பிறந்தவர்களும் — முடிந்தோர் - (காசியிலே) இற
ந்தவர்களும் — மேவாச் செம் மலர்க் கழல் கண்டோர்கள் -
(சிதம்பரத்திலே) அழியாத செந்தாமரைமலர்போலும் திருவ
டிகளைத் தரிசித்தவர்களும் — சிவத்தினைச் சேர்வர் - சிவத்தை
அடைவார்கள் எ - று. (௯௭)

பிறந்தில மாரூ ரன்னிற் பேசிய் காசி மேவி
யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்பமும் பின்ப தாநா
முறைந்திடுந் தில்லை ஞான யோகமா தான மாமூற
செறிந்தடி காணச் சீவன் முத்தராய்த் திரியலாமே

இ - ள் ஆரூர் தன்னில் பிறந்திலம் - திருவாரூரிலே பிறந்
தேமில்லை, — பேசிய காசி மேவி இறந்திலம் - சொல்லப்பட்ட
காசியிலே போய் மரித்தேமில்லை, — இரண்டு முத்தி இன்ப
மும் பின்பு ஆம் - (சனனமரணங்களாலாகும்) இவ்விரண்டு
முத்தியின்பங்களும் (பெற விரும்பின் இப்போது சித்திப்பன
வல்ல வேறொருகாலத்தின்) பின்பு சித்திப்பனவாம், — நாம்
உறைந்திடும் தில்லை ஞானயோகம் ஆம் தானம் ஆம் - நாம்
வசிக்கின்ற தில்லைவனம் ஞானயோகம் பொருந்திய தல
மாம்; — செறிந்து அடி காணச் சீவன் முத்தர் ஆய்த் திரிய
லாம் - (இதன்கண்ணே) பொருந்தித் திருவடியைத் தரிசிக்கச்
சீவன்முத்தர்களாய்த் திரியலாம். எ - று. (௯௮)

அரிவையூ ரழிவி லூரென் றலகிலா பரவ மேருத்
திருவிலூ ரிரதத் தேருஞ் செம்மையானம்மையாளும

பரிவிலூர்புலிபோனல்கிப்பருமைசெய்பெருமையாலே
பிரிவிலூர் தனியூ ரெமதூர் பெரும்பற்றப் புலியூராகும்.

இ - ள். அரிவை ஊர் அழிவு இல் ஊர் என்று அலகு இல நூல் பரவ - சிவசத்திவடிவாகிய ஊர் அழிவில்லாத ஊர் என்று எண்ணில்லாத சாத்திரங்கள் புகழ,—மேருத் திரு வில் ஊர் இரதத்து ஏந்தும் செம்மையான் - மகாமேருமலையாகிய அழகிய வில்லேந்தி தாம் ஊராநின்ற தேரிலே நின்று தாங்கிய செந்நிறத்தையுடைய சிவபெருமான்—நம்மை ஆளும் பரிவில் ஊர் புலிபோல நல்கிப் பருமை செய் பெருமையாலே - எம்மையாண்டருளுங் கருணையினாலே ஏற்கின்ற புலிபோலப் பணிப் பெருமைப்படுத்திய மகிமையினாலே—பிரிவு இல் ஊர் - (நாம்) பிரிவில்லாதிருக்கும் ஊருமாம்—தனி ஊர் - ஒப்பில்லாத ஊரும் ஆகிய—எம் ஊர் பெரும் பற்றப்புலியூர் ஆகும் - எம்முடைய ஊர் பெரும்பற்றப்புலியூராம் எ - று. (கூக)

தன்றனி மன்ற மென்று சச்சிதா னந்த மாகு
மென்றரு மறைக ணான்கு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ் தாழநின் றாடும் பெற்றியீ பெற்றி யன்றே

இ - ள். நாதன் - சிவபெருமான்,—தன் தனி மன்றம் - தம்முடைய ஒப்பில்லாத சபை—சச்சிதானந்தம் ஆகும் என்று - உண்மையறிவானந்தவடிவாகும் என்று—அரு மறைகள் நான்கும் - அரிய வேதங்கள் நான்கும்,—என்றும் ஈரிரு திசையும் பற்றி நின்று அருள் பரவ - எக்காலத்தும் நான்குதிக்கிலும் பொருந்தி நின்று திருவருளைத் துதிக்க,—நேரிழை காண - சிவகாமியம்மையார் தரிசிக்க,—வேணி பின் திகழ தாழ் சடை பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்க,—நின்று ஆடும

பெற்றி நீ பெற்றி - (அச்சபையிலே) நின்று திருநிருத்தஞ்
செய்தருளுந் தன்மையை நீ தரிசிக்கப்பெற்றாய். எ - று (எ0)

பாவக மிறந்த நாதன் பரந்முன் பணிக்க வந்தான்
றேவர்க டேவ னென்னுந் திகழ்திருச் சின்ன வோசை
மேவிய போதி லன்பு மென்புமை யுணர்வு மெய்யு
மாவியு முருக நம்மை யாண்டவா காண்டி யன்றே

இ - ள் பாவகம் இறந்த நாதன் - தியானத்தைக் கடந்த சிவபெருமான்,—தேவர்கள் தேவன் பரந்தம முன் பணிக்க வந்தான் என்னும் - நந்தேவா திருநிருத்தத்தை எதிரே தரிசிப்பிக்க வந்தார் என்கின்ற—திகழ் திருச்சின்ன ஒசை மேவிய போதில - விளங்கிய திருச்சின்னவொலி பொருந்திய பொழுதில,—அன்பும் என்பும் ஐயுணர்வும் மெய்யும் ஆவியும் உருக - தம்மாட்டன்பும் எமமுடைய எலும்பும் ஐம்பொறியுணர்ச்சியும் சரீரமும உயிரும உருகும்படி—நம்மை ஆண்டவா காண்டி அன்றே - நம்மை ஆட்கொண்டருளினமையை நீ கண்டாயன்றோ எ - று. (எக)

தேசமா மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுற்ற
காசியி லிலலை திலலை கதிதரு மென்ற ணைந்தார
பாசமு தலல் முத்தி பணித்திடு மென்று ரென்று
மீசன தருளி ரகதத தெலலையா சொலலு வாரே

இ - ள். தேசம் ஆர் மன்று அகன்று சிவகதி தேடிக் காசியில உற்றால இல்லை -(தக்கிண தேசத்தார்) ஒளி நிறைந்த கனகசபையை நீங்கி முத்தியைத் தேடிக் காசியிலே சென்றால் (அது அங்கே) கிடைப்பதில்லை,—தில்லை கதி தரும் என்று அணைந்தால் - (உத்தரதேசத்தார்) சிதம்பரம் முத்தி தரும் என்று வந்து சேர்ந்தால்—பாசமது அகல முத்தி பணித்திடும்-

(இது) புராசநீங்க முதநியைக் கொடுகரும்—என்றார் என்றால்-
என்று (வேதாகமம் வல்லார்) சொன்றென்றால்,—ஈசனது
அருள இரககத்து எல்லை யார் சொல்லுவார - சிவபெருமானு
டைய திருவருளிரககத்தினது எல்லையாகிய சிதம்பரத்தை
யாவர சொல்லவல்லவா' எ - று (எஉ)

கன்றம ரன்பா லான்பால கவாதரும் கால் மேனும
வென்றிகொ ளம்பு வீழும வேலையா யினுமி மைப்பிற
சென்றுறு மமைய மேனுந திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவா காண நின்றா நீளபவ நீங்கி னாரே.

இ - ள. கன்று அமா அன்பால் ஆன் பால கவர்தரு கால
மேனும - கன்றினிடத்தே பொருந்திய அன்பினாலே சுரக்கி
ன்ற பசுவின்பாலைக் கறக்கின்ற நேரமாத்திரமாயினும—
வென்றி கொள அமபு வீழும வேலை ஆயினும் - வெற்றி
பொருந்திய பாணம(ஆறி)விழுகின்ற நேரமாததிரமாயினும—
இமைப்பில் சென்று உறும அமையமேனும - இமைததலின்லை
சென்று பொருந்திய நேரமாததிரமாயினும—திருவடி தெளிய
நோக்கி நின்றவர் காண நின்றார் - திருவடியைப் விளங்கத
தரிசித்து நின்றவர்கள் காணும்படி அவாகள் எதிர்ப்பட்டு
நின்றவர்கள்—நீள் பவம் நீங்கினா - (அநாதியே) தொடா
கின்ற பிறவி நீங்கினவர்களாவர்கள் எ - று. (எ௩)

ஆரண வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோ
ரோருணா வாவ ரென்று மொன்றல ரொன்றா ரல்லர்
காரண ராகா ரோதத கருததிலா ருததத வினைப்ப
பூரண ராவாகள் வாழும புவனமும் பொதுவா முன்றே.

இ - ள். ஆரண உருவார் தில்லை அம்பலம் எய்தப் பெற
றோர் - வேதவடிவினராகிய சிவபெருமானுடைய தில்லை

யம்பலத்தை அடையப்பெற்றவர்கள்—என்றும் ஒருணாவு ஆவர் - எக்காலமும் பரிபூரணஞானத்தையுடையோராவார்கள்,—ஒன்று அலர்-(சிவமுநதாமும)ஒன்முயிராாகள,—ஒனமுா அலலா - (சிவதகோாமெ) ஒனமுதவரல்லா [சிவதகோாடு இரணடறநிருப்பாகள எனறபடி]—காரணா ஆகாா - (ஆயினும) பஞசகிருததிய கருததாககளாகாாகள்—(யாது காரணததாலெனின்,)—ஒதத கருதது இலா - (கிருததியநதிலே) பொருநதிய இசசை யிலலாதவாகளாதலால,—திருதத இன்பப் பூரணா - திருததானநதததிலேலே நிறைந்தவாகள,—அவர்கள வாழும் புவனமும பொது ஆம - அவர்கள எழுநதருளியிருக்கும் புவனமுஞ் சிறசபையாம் எ - று.

ஆகாயமும் குடாகாயமுமபோலப் பிரமமும் ஆன்மாவும் தமமிற்சோநது ஒன்றும் என்பது மாயாவதிகள கருதது. ஆன்மபோதமுங கணணொளியுமபோலச சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரணடறக கலக்கும் என்பது சைவசிததாந்திகள் கருத்து (எச)

கணணுத லாடல் வெறபிற காரிகை காணு மிநதப,
புண்ணிய மனறெ வாகுகும பொதுவெனு மதறை
சூதன, றணணளி வியாதன னைநதன சவுனகன
றனைய வேனனறென,றெண்ணரு முனிவர் திலலை யெல்
லையி னெயதி ஞாகள.

இ - ள். கணணுதல் ஆடல் வெற்பிற் காரிகை காணும இநதப் புணணிய மன்று.- நெறறிககணணையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்ததகைதப் பார்ப்பதிதேவியார் தரிசிககின்ற இநதச் சுத்தசபை—எவர்க்கும் பொது என்றும் அதனால் - யாவாக்கும் பொதுவென்று சொல்லப்படுதலினாலே,—சூதன்-சூதமுனிவரும்—தணணளி வியாதன்-கருணையையுடைய வியாச

முனிவரும்—மைந்தன்-அவர் குமாரராகிய சுகமுனிவரும்—சவுனகன் - சௌனகமுனிவரும—தனயன் என்று என்று என அரு முனிவா - அவர்குமாரரும எனறென்று (பின்னும) எண்ணுதற்கரிய முனிவாகள—தில்லை எல்லையின் எய்தினர்கள - இததில்லைவனததினது திருவெல்லையிலே பொருந்தினாகள. எ - று. (எரு)

மாாகழி யாதி ரைந்தாய வருவிழா வெழுதல்போற்றிச
சீரமலி கமல வாசந திகழ்சிவ கங்கை யாடிப
பாாதிகழ பாத மேத்திப பணிந்தரு ளணைந்து சிந்தை
யாாதரு மனபு நீடி யவருநற றவாக ளானா.

இ - ள். மாாகழி ஆதிரைந்து ஆய் வரு விழா எழுதல் போற்றி - மார்கழிமாசத்துத திருவாதிரைநக்ஷத்திரததினதாய் வருகின்ற திருவிழாவெழுச்சியைச்சேவித்து,—சீர் மலி கமல வாசம் திகழ சிவகங்கை ஆடி - அழகு நிறைந்த பொற்றாமரை மணம விளங்குகின்ற சிவகஙகையிலே ஸநானமபண்ணி,—பார் திகழ் பாதம் ஏததிப பணிந்து அருள் அணைந்து - பூமியில் விளஙகுகின்ற திருநிருத்ததததைத துதிதது வணஙகித் திருவருளைப் பொருந்தி,—சிநதை ஆர்தரும் அனபு நீடி - சித்ததததிலே நிறைநத அன்பு பெருகி,—அவரும் நற்றவாள் ஆனார் - அவர்களும் நலல தவததையுடையர்களாயினார்கள எ - று. (எசு)

நற்றவ மைநத வெந்தை நயநதபே ரருளா னுமு
முறறநின் கலர்கள ஒகாய்வா னேஞ்சுகோங் கரதியேற
வெற்றிகொள் வாததா விநத வியாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றனமிதனுலெல்லாப்பெருமையும்பெற்றுமனறே.

இ - ள் நறுவலமைந்த - நல்ல தவத்தையுடைய குமாரனே—நாமும் இங்கு உற்றது எந்தை நயந்த பேர் அருளால - நாமும் இங்கே பொருந்தியது எமது பிதாவாகிய மத்தியந்தினமகாமுனிவருடைய விரும்பப்பட்ட பெரிய கருணையினாலாம்,—அலர்கள் கொய்வான் ஓங்கு கோங்கு ஆதி ஏற - பூக்கள் கொய்தற்கு உயர்ந்த கோங்கு முதலிய மரங்களில் ஏறும்பொருட்டு—வெற்றி கொள் வரத்தால இந்த வியாக்கிர பாத மேன்மை பெற்றனம - வெற்றி பொருந்திய வரத்தினாலே இந்தவியாக்கிரபாதனென்னும் மேன்மையைப் பெற்றோம்,—இதனால எல்லாப் பெருமையும் பெற்றோம் - இதனால் (விதிப்படி பூவெடுத்துப் பூசித்து) எல்லாப்பெருமைகளையும் பெற்றோம். எ - று. (எ)

உன்னரு முனக்கு முன்னு மோங்குப மனிய னென்னு
மன்னுநம புதலவன் முந்தைமாதுலன மனைப்பாலுண்டு
பின்னையிங் கெய்தி நமபாற்பெருந்துபால்பெருமானோடு
பன்னரு மன்பு நீடிப பாற்கட லருளாற பெற்று.

இ - ள். உன் அரும் உனக்கு முன் ஆம் ஓங்கு உபமனியன் என்னும மன்னும நம புதலவன் - நினைத்தற்கரிய உனக்கு முன்னேதோன்றிய உயர்ந்த உபமன்னியனெனகின்ற நிலைபெற்ற நமமுடைய குமாரன்—முந்தை மாதுலன் மனைப் பால உண்டு - முன்பு மாமனாகிய வசிட்டமகாமுனிவருடைய ஆசசிரமத்திலே தேனுவின் பாலைக் குடித்து (வளர்ந்து,—பின்னை இங்கு எய்தி-பின்பு இங்கே வந்து,—நமபால் பாலபெருந்து-நமமிடத்திலே பால் பெருமையால—பெருமானோடு பன் அரும் அன்பு நீடி-சிவபெருமானிடத்திலே சொல்லுதற்கரிய அன்பு பெருகி—பாற்கடல் அருளால் பெற்று - திருப்பாற்கடலை அவர்திருவருளினாலே பெற்று. எ-று. (எஅ)

ஆண்டிடு சாபங் கொளளுமவரையுந் துவரையும்போய்க்
காண்டுமென றுணட ணைந்தக கரியவனமுடிமேற்பாத
நீணடவன் புடனே வைத்து நீலகண டரையு நல்கி
யீண்டுவந் தகன்று னின்னு மெய்துவ னின்று நாளே

இ - ள். ஆண்டு இடு சாபம் கொளளும் அவரையும் - (பிருகுமுனிவருடைய ஆசிரமமாகிய) அவ்விடத்தே இடப்பட்ட சாபத்தைக் கொணடவராகிய (விட்டுணுவினது அவதாரமாயுளள) கிருஷ்ணரையும்—துவரையும் போய்க் காண்டும் என்று ஆண்டு அணைந்து - துவராபுரியிலே போய்க் "காண்பேம் என்று அவ்விடத்திலே பொருந்தி,—நீணட அன்புடனே அக்கரியவன் முடிமேல பாதம் வைத்து - மிகுந்த கருணையோடும் அந்தக்கிருஷ்ணருடைய சிரசின்மேலே திருவடி சூட்டி,—நீலகணடரையும் நல்கி-சிவலிங்கப்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து,—ஈண்டு வந்து அகன்றான் - இவ்விடத்திலே வந்து (பின்பும்) போயினான்,—இன்னும் இன்று நாளை எய்துவன் - இன்னம் இன்று நாளைக்குள்ளே வருவான். எ - று. (எக)

பங்கமில புகழ னந்தன பதஞ்சலி யாகி யன்பா
லிங்கணைந் தெம்மோ டாகி யிருந்தபின்னிறையெமக்கு
மங்கல நடமுந் தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வானோர்
தங்களை யெங்களோடுந் தருமபணிதந்துகொணடான்.

இ - ள் பங்கம் இல புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி ஆகி - குற்றமில்லாத கீர்த்தியையுடைய ஆதிசேடர் பதஞ்சலிவடிவத்தையுடையவராகி,—அன்பால் இங்கு அணைந்து எம்மோடு ஆகி இருந்த பின் - அன்பினால் இங்கே வந்து நம்மோடு கூடி (கொண்டு) இருந்தபின்பு,—இறை எமக்கு மங்கல நடமும்

தெய்வ மன்றமும் வழங்கி - சிவபெருமான் எங்களுக்கு மங்கலத்தையுடைய திருநிருத்தத்தையும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கனகசபையையும் புலப்படுத்தி,—வானோர் தங்களை எங்களோடும் தரும் பணி தந்து கொண்டான் - தேவர்களையும் எங்களோடும் தக்க தொண்டைத் தந்து ஆட்கொண்டருளினான். எ - று. (௩0)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான [ந்து
செயிமினி முனிவ னண்ணித் திருநடந் தொழுது வாழ்
வியன்மலர்ப் பாத மன்பால் வேதபா தத்த வத்தா
னயமிகப் பரவி யின்ப நண்ணினா னெண்ண மார.

இ - ள் சயம் மலி சாம வேதத் தலைவரில் ஒருவன் ஆன செயிமினி முனிவன் - வெற்றி மிகுந்த சாமவேதத்தலைவர்களுள் ஒருவராகிய சைமினிமுனிவர்—நண்ணித் திருநடம் தொழுது வாழ்ந்து - (இந்தசிதம்பரத்திலே) வந்து திருநிருத்தத்தை வணங்கி வாழ்வு பெற்று—வியன் மலர்ப் பாதம் - மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை—அன்பால் வேதபாதத்தவத்தால் நயம் மிகப் பரவி - அன்பினோடு வேதபாதஸ்தவத்தினாலே இனிமை மிகத் துதித்து,—எண்ணம் ஆர இன்பம் நண்ணினான் - (தமது) கருத்து நிறைய இன்பத்தை அடைந்தார். எ - று.

வேதபாதஸ்தவமாவது முதன்மூன்றுபாதமும் தமது வாக்காகவும் நான்காமபாதம் வேதமாகவும் சைமினிமுனிவராலே செய்யப்பட்ட தோத்திரம் ஸ்தவம் - தோத்திரம் (௩௧)

துற்கடனெனவோர்பாவிதுணிதருவணிகனென்போன்
கற்கட மனைய சிந்தைக் காதகன் மாக மாதத்
திற்கட னருக்கு நீறு நிறைதரு துறையிற் றில்லை
நற்கடற் படிய முத்தி நண்ணினா ரெண்ணி லார்கள்.

இ - ள் துற்கடன் என்ற ஓர் பாவி - துர்க்கடனெனப்பட்ட ஒருமகாபாதகன்—துணிதரு வணிகன் என்பேனை - (பாவத்துக்குத) துணிகின்ற செட்டியாயுள்ளவன்—கற கடம் அனைய சிந்தைக காதகன் - மலைப்பககததுள்ள சுரவழி போனற சிததததையுடைய கொலைஞன—திலலை நறகடல - சிதமபரததுக்குச சமீபததில உளள நலலசமுததிரததிலே—மாகமாததில கடன் ஆகும நாள உறறு இறை தரு துறையில - மாசிமாசததில (அதறகு) உரியதாகிய மகநக்ஷத்திரத்திலே பொருநதிச சிவபெருமான (தீாததததுககு) எழுநதருளும் பாசமறுத்தான்றுறையிலே—படியு - (ஒருநாட் படவோடு) தாழ,—எண இலாகள முததி நண்ணினோர் - எணணிலலாதவாகள (அவனுடனே) முததி பெறறாாகள. எ - று. ()

மாசிலா வுலகிற் றீாததம வானவ ரனைய திலலை
யாசிலா வேத கஞ்செ யகிலவா விகளெ வாக்குந
தேசமா ரயனமால போல்வ திகழ்திருக்குளமெ வாகக்
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருககு மன்றே

இ - ள். மாசு இலா உலகில தீாத்தம் வானவா அனைய-குற்றமிலலாத புணணியதலங்களினுள்ள தீாததஙகள தேவாகளைப் போல்வன;—திலலை ஆசு இலா வேதகம் மவர்களும் செய் அகில வாவிகள் - சிதமபரததிலே குற்றமிலலாத பரிசனவேதியை யாவருககுஞ்செயகின்ற சகலதீாததஙகளுமதேசம ஆர் அயன் மால் போலவ - ஒளி நிறைந்த பிரம விட்டுணுக்களைப் போல்வன, திகழ் திருக்குளமும - விளஙகுகின்ற சிவகங்கை—எவர்க்கும் ஈசன் ஆம் என்ன மேல் ஆய் - எலலாத்தேவர்களுக்கும் தலைவராகிய சிவபெருமான்போல (எல்லாதீர்த்தங்களுககும்) மேலாகி,—எளிதும் ஆய் இருககும்.

(தண்ணளியே வடிவாதலினாலே தன்னை அடைந்த யாவருக்கும்) எளிதுமாயிருக்கும். எ - று. (அ௩)

கங்கைகா ளிந்தி பொன்னி கன்னியா திகளவ ணங்கும
பங்கய வாவி தானே பழுதுக ளகற்று வற்று
லிங்குநின் னவைக ழித்த விலஞ்சியிக் கனக மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மன்றே.

இ - ள் கங்கை காளிந்தி பொன்னி கன்னி ஆதிகள வணங்கும் - கங்கை காளிந்தி காவேரி கன்னி முதலிய சகலதீர்த்தங்களும (தங்களிடத்துள்ள பாவங்கள போகும்படி) வணங்குகின்ற—பங்கயவாவி தானே பழுதுகள் அகற்ற வற்று - பொற்றாமரைவாவியாகிய சிவகங்கையே சகலபாவங்களையும் போக்க வல்லது,—இங்கு நின் நவை கழித்த இக்கனக மேனி இலஞ்சி - இங்கே உன்னுடைய உடற்குற்றத்தைப் போக்கிய இப்பொன்வடிவத்தைத் தந்த திருக்குளம—மங்கல மன்றுள் ஆடும மன்னவன் அருள் ஆம - மங்கலத்தையுடைய சபையிலே திருநிருத்தஞ்செய்தருளும சிவபெருமானுடைய திருவருளாகும். எ - று (அச)

மன்னிவ னெமக்க ளித்த வாழ்வுகேள் வழாத மைந்த
கன்னலுஞ் சுவையும போன்மெய்க்காட்சியுங்கருத்தில்
மன்னிய மின்மை காட்டியகம்புறமென்றிரண்டி[ன்]பு
பின்னமி லருளுந் தந்த பெற்றியார் பெற்று ளாரே.

இ - ள். வழாத மைந்த - (நலலொழுக்கத்தினின்றும) வழுவாத குமாரனே,—மன்னவன் எமக்கு அளித்த வாழ்வு கேள்- நடராஜா நமக்குத் தந்தருளிய வாழ்வைக் கேட்பாயாக;—கன்னலும் சுவையும் போல் - சருக்கரையும் அதன்சுவையும் போல—மெய்க் காட்சியும் கருத்தில் இன்பும் அன்னியம்

இன்மை காட்டி -(தமது) திருமேனிப்பிரகாசமும் (நமது) உள்ளத்தில விளையும நிருததானந்தமும் அன்னியமில்லாமை யைய புலபபடுதது—அகம் புறம் என்று இரணடு பின்னம் இல அருளுடி தநத பெறறி - உள்ளும புறமுமென்று இரணடு பேதமிலலாத (ஒருசீர்மையதாகிய) திருவருளையுந்தந்த கருணைத்திறத்தை—யார் பெறறு உளார் - வேறியாவா பெற்றுளளவர்! எ - று. (அ௫)

இனறெமக கிறைவன முததி யிகபரத தெளிதி னலகு, மனறிது வென்று தொலலை மறைமுனி யுபதேசங்க, ளன்றருள செயய மைநத னருவிகண சொரிய னைநது, சென்றுமுன் பணிநது தநதை சேவடி சென னி வைததான்.

இ - ள். இன்று எமக்கு இறைவன் முத்தி இக பரத்து எளிதின் நல்கும் மன்று இது என்று - இப்பொழுது நமக்குச் சிவபெருமான் முத்தியை இகத்தினும் பரத்தினும எளிதிலே தந்தருளுஞ்சபை இது என்று—தொலலை மறை முனி உபதேசங்கள அன்று அருள் செய்ய - பழைய வேதத்தையறிந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவா உபதேசஙகளை அப்போதருளிசெய்ய,—மைந்தன் கண அருவி சொரிய நைந்து - குமாரராகிய இரணியவருமர் கண்களினின்றும அருவி பொழிய நெக்குருகி,—தந்தை முன் சென்று பணிநது - பிதாவாகிய அம்முனிவரெதிரே போய் நமஸகரித்து,—சேவடி சென்னி வைத்தான் - (அவருடைய) சிவநத திருவடியைத் தமது சிரசில் வைத்தார். எ - று. (அ௬)

சென்னிசோ பாதங் கண்ணுளு சீர்த்தையுந்திகழவைத்து முன்னுற வணங்கி யேததி முகமிக மலர்ந்துஞான

மென்னேயும்பொருளாநல்கிறநிறைவநினகருணேயென
பனைருமனபுநீங்காபபரிவுளமபெருகுவித்தான. [று

இ - ள செனனி சோ ரிதம கணணும சிந்தையும் திகழ
வைத்து - சிரசிலே பொருந்திய திருவடியைத (தமமுடைய)
கணகளினும இருதயததினும விளஙக வைதது,—முன உற
வணஙகி ஏததி முகம மிகமலாநது - (மீளவும) திருமுனனே
பொருந்த நமஸகரிததுத துதிதது முகமிகமலாநது,—இறைவ
நின் கருணே எனனேயும பொருளா ஞானம நலகிறறு எனறு-
எமபெருமானே உமது காருணணியம (பொருளலலாத) தமி
யேனேயும பொருளாகக கொணடு ஞானததைதத தநதருளி
யது என்று விணணபபஞ்செயது,—பன் அரும அனபு நீங
காப பரிவு உளம் பெருகுவிததான - (தமது) சொலலுதற்
கரிய அனபினலே ஒழியாத மகிழசசியை (அவா) திருவுளள
ததிலே பெருகசசெயதாா எ - று. (அஎ)

ஆயபேரருளால் வாழு மரசிளங் குமர னூருந
தூயநீாத் தடமப டிநது துணேவனேத தொழுதுதநதை
சாயைபோ லமாநத னநதனருளகளுமபணிநதவாககங்
கேயுமா றேவ லுஞ்செய திளஙகதிா போலிருநதான.

இ - ள ஆய பேர் அருளால் வாழும அரசு இளங்குமரன் -
இங்ஙனமாகிய பெரிய திருவருளினுல வாழ்கின்ற இளமை
மையாகிய இராசகுமாரா—நாளும தூய நீாத திடம் படிந்து -
நாடோறும் சுத்தமாகிய தீர்த்ததைதையுடைய சிவகஙகையிலே
ஸ்நானஞ்செய்து,—துணேவனேத் தொழுது, - உயிர்ததுணேவ
ராகிய சிவபெருமானே நமஸகரிதது,—தந்தை சாயை போல
அமாந்து - பிதாவாகிய வியாககிரபாதமகாமுனிவருக்கு நிழல்
போலப் பொருந்தி,—அனந்தன் தாள்களும பணிநது - பத

ருசலிமகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கி,—அவ ரக்கு அங்கு ஏயும ஆறு ஏவலும் செய்து - அவர்களிருவருக கும அஙகே இயையுமபடி தொண்டுகளுஞ்செய்து,—இளங சதிர போல இருந்தான - பாலசூரியர்போலிருந்தார். எ - று.

வேறு

இங்கி வனறிக்கு வெய்து நாளமனு வென்னு மன்ன னைவ சிட்டனைச, சிங்க வனமனை யெனனை நீதிசெ லுதது மாறுசெ லுதது்லென, றங்க வனறனம னாநதி ருததிய ருததி யோடுப ரிததமெயச, சங்க முஙசழி விதத ருமபுகழ தாவி லாவுட லாயினான்.

'இ - ள இஙகு இவன் நிகழ்வு எயதும நாள் - இவவிடத் திலே இவவிரணியவருமா விளககம் பொருநதிய நாளிலே,— மனு என்னும் மனனன் - மனுவென்னும் அரசன்—வசிட் டனை - வசிட்டமுனிவரை (நோககி)—நீதி எ ாானைச செலுத தும் ஆறு சிங்கவனமனைச செலுததுக என்று-(நீர்) நீதியிலே (இந்நாள் காறும) என்னை நடததியபடியே இனிச் சிஙகவன மனை நடததுவீராக என்று விணணப்பஞ்செய்து,—அஙகு அவன்றன் மனம திருததி - அஙகே அமமுனிவருடைய திரு வுளளத்தை இயைவித்து,—அருததியோடு பரிதத மெயச சஙகமும் கழிவிதது - ஆசையோடு தாஙகிய பூதவுடம்போடு கூடுதலையொழிதது,—தாவு இலா அரும் புகழ உடல் ஆயி னான் - அழிவ்லலாத பெரிய புகழுடம்பை உடையவனாயி னான். எ - று. (அக)

இன்னு யிர்ககுல மாறெ டண்ண லெடுதது விட் டது றக்கபோர், மனனு யிரப்பனை பினறெ டர்நதும யான வாழவுமெ டிதது நற் பொன்னி லக்கமில் கூடை

யாதிபோழ்ந்த ழிந்துவ சிட்டனீ,டின்ன மைச்சர்கண
மன்னர் மைந்த ருடனக டனசெயதி ருந்துழி

இ-ள். இன் உயிர்க்குலமாறெடு அணைல எடுத்துவிட்ட துறக்க நோ-இனிய உயிர்போலும் குலஸ்திரியுடனே இராசா அடைந்த துறக்கத்துக்கு நேராக—மன் உயிர்ப் படை பின தொடர்ந்து - நிலைபெற்ற உயிர்போலும் அடிமைகளோடு பின்றொடர்ந்து,—மயான வாழ்வு முடிந்து - மயானகிருத்தியத்தை நிறைவேற்றி,—நற பொன் இலக்கம் இல கூறை ஆதி பொழிந்து - நல்ல கனகம் எண்ணில்லாத வஸ்திரமுதலியவற்றைத் தானஞ்செய்து,—அழிந்து - துக்கித்துக்கொண்டு,—வசிட்டன் - வசிட்டமகாமுனிவர்—நீடு உண அமைச்சர்கள்-நெடுங்காலத்துள்ள ஆராய்கின்ற மந்திரிமார்களும்—மன்னர் - குறுநில மன்னர்களும்—மைந்தருடன் - இராசகுமாரர்களும் ஆகிய இவர்களோடும்—கடன் செய்து இருந்துழி - மற்றைக்கிருத்தியங்களையும் முடித்துக்கொண்டு இருந்தபொழுது எ - று (கூ0)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தர்க ளெந்தை முந்த
விசைந்ததே, மேத குமபடி செய்க வென்ன விசிட்ட
ஞன வசிட்டன்யா, னீதி தங்கிய சிங்க வனமுனே நேடி
யிங்கணே விப்பனீா, நீத கன்றிட வென்றி செய்திரு
மென்று தென்றிசை செலகுவான

இ - ள். யாது செய்குவம் என்ன-இனி யாது செய்வோம் என்று வினவ,—மைந்தர்கள் எந்தை முந்த இசைந்ததே மே தகும்படி செய்க என்ன - குமாரர்கள் எம்முடைய பிதா முன்னே இசைந்ததை மேன்மை தகும்படி செய்தருளுவீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;—விசிட்டன் ஆன வசி

ட்டன் - மேலோராகிய வசிட்டமுனிவர்—யான் நீதி தங்கிய சிங்கவன்மனை தேடி இங்கு அணைவிப்பன்-நான் நீதி பொருந்திய சிங்கவன்மனைத் தேடி இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வருவேன்,—நீர் இது அகன்றிட வென்றி செய்து இரும் என்று - (நான் வருமளவும்) நீங்கள் குற்றநீங்க வெற்றிசெய்துகொண்டிருங்கள் என்று சொல்லி,—தென்றிசை செல்குவான் - தெற்குத்திக்கை நோக்கிப்போவாராயினார். எ - று.

அங்க வங்கம் மடைந்து கங்கை படிந்து தடக்கரை யானடந், தெங்கு நாடிவ ளங்கொள காசியி றைஞ்சி விந்தம கன்றெழில், றங்கு மாளுவ குச்சர மாதி தருந்தெ லுங்கு கடந்துநற், சிங்க வன்ம னிருந்த வெல்லை யறிந்து தில்லை செறிந்தனன்.

இ - ள். அங்க வங்கம் அடைந்து-அங்கதேசத்தையும் வங்கதேசத்தையும் பொருந்தி,—கங்கை படிந்து - கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—அதன் கரையால் நடந்து - அதன்கரை வழியாகச் சென்று,—எங்கும் நாடி-எவ்விடத்திலுந்தேடி,—வளம் கொள் காசி இறைஞ்சி - வளம் பொருந்திய காசியை வணங்கி,—விந்தம் அகன்று - விந்தமலையை நீங்கி,—எழில் தங்கு மாளுவ குச்சர ஆதி தரும் தெலுங்கு கடந்து - அழகு பொருந்திய மாளுவங் குச்சரமுதலிய தேசங்களையும் தந்த தெலுங்கதேசத்தையுங் கடந்து,—நற் சிங்கவன்மன இருந்த எல்லை அறிந்து - நல்ல சிங்கவருமா இருந்த எல்லையை உணர்ந்து,—தில்லை செறிந்தனன் - தில்லைவனத்தைப் பொருந்தினர். எ - று. (௬௨)

மன்னு மாறயர் வெம்மை யாற வசிட்டன் வண்கலு மார்பிழந், றன்னி னுதலை யெய்து யாறுணர் தண்டு

லிசசரணத்தன், முனன மேவுக யானு மிநத முயஙகு
பூசை முடித்திவந, துனறெ டாகுவ னெனன, மைநத
னுவநது சென்று பணிநதனன

இ-ள மனனும ஆறு அயா வெமமை ஆற நிலைபெறற
வழி நடநத வெமமை திருமபடி—வசிட்டன வண களவு ஆா
கிழறறனனின நாதனை எயுதும ஆறு உளா - வசிட்டமகா
முனிவா அழகிய திருககளாமரததினது நிறைநத கிழலினக
ணணே எழுநதருளியிருககுஞ சிவலிஙகபபெருமானை அடை
நதமையை அறிநத—தண புலிசசரணததன - தணணளி
யையுடைய வியாககிரபாதமகாமுனிவா (இரணியவனமரை
நோககி,—நீ முனனம மேவுக - நீ முனனே போவாயாக—
யானும முயஙகு இநதப் பூசை முடிதது வநது உனறெுகி
ஆகுவன எனன - நானும செயகினற இநதபபூசையை முடி
ததுககொணடு வநது உனனேடு கூடுவேன் என்றருளிச
செயய,—மைநதன உவநது சென்று பணிநதனன - குமார
ராகிய இரணியவருமா மகிழநது போய (வசிட்டமகாமுனி
வரை) நமஸகரிததாா. எ - று (௧௩)

தொழுதல் கணடவ னெனற றிநதுமோா தொன
மை நனமைக ளினமையால, வழுஷி லாமக ளூாத டம
புயும வாழி யேயென யாமுனி, மொழிக ளுநதருகினி
மை யாலழு முனபு துனபு குவிபபதொாத, திழவா றிந
திடு மாகவிழுநதிட ரேறு மாதரை கீறினன.

இ - ள் தொழுதல் கண்டு - நமஸ்கரித்தலைக் கண்டு—
அவன் என்று அறிந்தும்-(சிஙகவனமா)அவரெனறறிநதும—
தொன்மை நனமைகளு இனமையால - முன்புபோல ஆசீா
வாதஙகள் செயப்படாமையால்—வழு இலா மகனுா தடம

புயம வாழியேயென - குற்றமில்லாத குமாரர் (தந்தையாருடைய) பெரிய புயங்களை வாழ்கின்றனவா என்று வினவ,—மாமுனி மொழிகளும தருகின்மையால - வசிட்டமகாமுனிவா எதிர்வார்த்தைகள சொல்லாமையினல—அழு முன்பு துன்பு குவிப்பது ஒத்து - அழுதற்கு முன்னே துன்பங்களைக் கூட்டுதலபோன்று—இழவு அறிந்தோர் கவிழ்ந்து - (பிதாவின்) மரணத்தை அறிந்துகொள்ளுமபடி தலை கவிழ்ந்து—இடா எறுமா தரை கீறினன் - தூக்கமேறுமபடி தரையைக் கீறினா எ - று. ஓா அசை. (௬௪)

துன்ப மெய்திய வாறு ணர்ந்தனை தொல்பு லிச்சரணத்தனீள், வன்ப ணிச்செறு டெய்த நீதி வசிட்டனோவர வந்துதா, முன்பு செய்வகை யாலு ஞான முதிர்ச்சி யாலு முயங்கினோ, ரன்பு நீடிய தத்த மிற்றிக ழாத் ரங்கள் பெருக்கினா

இ - ள் துன்பம் எய்திய ஆறு உணர்ந்து அனை தொல் புலிச்சரணத்தன் - (இரணியவன்மருக்குத்) துக்கம் வந்தமையை அறிந்து வந்த பழைய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—நீள வன் பணிச்செறுடு எய்த - உயர்ந்த வலிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரோடும அணுக,—நீதி வசிட்டன் நேர் வர - நீதியையுடைய வசிட்டமகாமுனிவா (அவாகள்) எதிரே வர,—வந்து முயங்கினோர் - (இப்படி) வந்து கூடிய மூவரும்—தாம் முன்பு செய் வகையாலும ஞானமுதிர்ச்சியாலும் - தாங்கள் முன்பு செய்த பிரகாரத்தினலும ஞானத்தின் முதிர்ச்சியினலும்—அன்பு நீடிய தத்தமில திகழ ஆத்ரங்கள பெருக்கினர்-அன்பு மிகும்படி தங்கள் தங்களுள்ளே விளங்காநின்ற சந்தோஷங்களை மிகச்செய்தாாகள். எ - று. (௬௫)

மனனு நூற்வா தமமி லுயநதபின மைநதன வநது வணஙகநா, மெனனு ரைததது முடிநத வாறிது வெனறு தநதை யெடுததுமேன, மினனி லைததுள தனனின மொககுளுமவேறி நறகுவமிததிடிற, றனனை யொத துளதெனனின யாருட றஞச மாநினை நெஞசரே.

இ - ள் முன்னும் நறறவா தமமில உயநத பின - நிலைபெறற நலல தவததையுடைய முனிவாகள தமமிறகூடியிருநத பினபு,—மைநதன வநது வணஙக - குமாரராகிய இரணிய வன்மா வநது நமஸ்கரிகக,—நாம் என உரைததும முடிநத ஆறு இது எனறு - நாம யாது சொலவோம முடிநதபடி இது எனறு செலலி,—தநதை எடுதது - பிதாவாகிய வியாக கிரபாதமகாமுனிவா (மாாபிலே பொருநத)எடுததணைதது,— மேல மின நிலைததுள - ஆகாயததுளள மின (வெளிப்பட்டதோன்றி நின்று கெடுதலாற சிறிதுபொழுதாயினும) நிலைததுளளது,—தனனின் மொககுளும - அதுபோலவே நீாககுமிழியும (வெளிபபடடதோனறி நினறு கெடும)—இதறகு உவமிததிடில வேறு - (அவைகளை) இசசரீரததுககு உவமிததாற பொருநதாது வேறுபடும,—தனனை ஒததுளது எனனின் - (நிலையாமைக்குச சரீரம) தனனைத தானே ஒததுளதெனின்,—உடல தஞசமா நினை நெஞசா யாா - சரீரததை நிலையுடையதாக நினைககும உளளததையுடையவா யாவர்! எ - று. (கக)

பிரம ரேமுத லரன தநதி பிறஙகெ றும்பிடை பேணுசீ, ருருவி னோங்கில யாரு ளோாசரு கோடி வூரடை யொதுககவுற, றிரிய நூறிய சூறை மாருத

மென்ன வலவினை நல்கும, லருளி லோரென் னோத
காதெசா வாறு மாமுனி கூறினன்

இ - ள். பிரமரே முதல ஆன தகதி பிறங்கு எறும்பு இடை
பெறு சா உருவினோகளில யாா உளோா-பிரமாககள முத
லாக உணடாகிய யானை விளங்குகின்ற எறும்பு இவறறின
இடைப்பட்டனவாகக குறிககபபட்ட சிறபபுப் பொருந்திய
சரீரததையுடையவாகளுள்ளே யாவர் நசியாதவா!—சருகு
ஓடு வாடை ஒதுகக - சருகுகளை ஓடுகின்ற வாடைககாறறு
(பூமியினிடததிலே) ஒதுகக—உறறு இரிய நூறிய சூறை மாருதம்
என்ன - (அவைகளை) பொருந்தி(அவை)பிரியும்படி அழிககி
ன்ற சூறைககாறறுபோல—வலவினை நலகும-(தாய தந்தை
மனைவி மைந்தா முதலிய பாசஙகளை மெலவினை கூட்ட) வல
வினை பிரிககும,—அருள இலோா என னோ தகாது என -
அருளில்லாதவாபோலத் தூககமுறுதல தகாது என்று—ஆறு
மாமுனி கூறினன - (இரணியவன்மா) ஆறுமபடி (வியாககிர
பாதமகாமுனிவா அருள்செய்தார் எ - று. (கூஎ)

மருவ ருமபுகழ வாய்மை நீடு வசிட்டன மாதவ மன
னிநீ;- ரிருவ ருமபெறு நனமை பொனனுரு வெய்து
மைநதனும யாமுமிப, பொருவ ருமபுவி யோர்கு மேல
மா போக ருமபிரி யாவருய, கருவ ரமபு கபுககக நல்
கினெ ரெனறு நனறி கதிததனன

இ - ள். மருவு அரும் புகழ் வாயமை நீடு வசிட்டன் -
பொருநதுதறகரிய கீாததியும மெயமையும மிகக வசிட்டம்
காமுனிவா—நீா இருவரும மா தவம மனனிப் பெறும்
நனமை - நீஙகளிருவிரும் பெரிய தவததைச் செய்து பெற்ற
பெருவாழ்வை—பொன உரு எய்தும் மைநதனும - பொன்
னுருவததையடைந்த குமாரனும—யாமும் - நாமும்—இப்

பொருவு அரும் புவியோரும் - இந்த ஒப்பில்லாத பூமியி லுள்ளோர்களும்—மேல் அமர் போகரும் - சுவர்க்கத்திலே பொருந்திய தேவர்களும்—பிரியா அரும் கரு வரம்பு கடக்க- நீங்காத அரிய பிறவியெல்லையைக் கடக்கும்பொருட்டு— நல்கினிர் என்று நன்றி கதித்தனன் - அருளிச்செய்தீர்கள் என்று நன்றி பாராட்டினர், எ - று. (௯௮)

தில்லை யெல்லை புகுந்தி வன்பெறு சீர்கொ ணீட
ருள கூறிலோ, ரெல்லை யில்லை வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச
வெய்துக வென்றுநன், றொல்லை மல்லல் இலஞ்சி மேவு
தொழுந்த கைப்புன லாடுவித், தொல்லை மல்கிய மன்ற
வாய்மை யுணர்த்தி முன்பணி வித்தனன்.

இ - ள். (அது கேட்ட வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்)— இவன் தில்லை எல்லை புகுந்து பெறு சீர் கொள் நீடு அருள் கூறில் ஓர் எல்லை இல்லை - இந்தவிரணியவன்மன் சிதம்பரத் தெல்லையிலே புகுந்து பெற்ற சிறப்புப் பொருந்திய மிக்க திரு வருளைச் சொல்லப்புகின் ஓரளவில்லை,—வசிட்ட நீயும் இறை ஞ்ச எய்துக என்று - வசிட்டமுனிவரே நீரும் நமஸ்கரிக்க வாரும் என்று (அழைத்துக்கொண்டு போய்,)—நல் தொல்லை மல்லல் இலஞ்சி மேவு தொழும் தகைப் புனல் ஆடுவித்து - நல்ல பழைய வளத்தையுடைய திருக்குளத்திலே பொருந் திய வணங்கப்படுந்தகைமையையுடைய தீர்த்தத்திலே ஸ்நா னம்பண்ணுவித்து,—ஒல்லை மல்கிய மன்ற வாய்மை உண ர்த்தி - பழைமை பொருந்திய சிற்சபையினது உண்மையை உபதேசித்து,—முன் பணிவித்தனன் - (நடராஜா) சந்நிதி யிலே நமஸ்கரிப்பித்தார் எ - று. (௯௯)

*கரவி லாடல் வணங்கி வண்கரு மூல காரணனா
னை, பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலீச்சுரந்தொழு

தெங்கணும, பழவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பாப்பு லிசசர
ணததனவாழ, விரவு மாசசிர மத்தின மேவி விருநத
ருநதி யிருநதனன.

இ - ள். நீடு வசிட்டமாமுனி - உயர்ந்த வசிட்டமகாமுனி
வா—கரவு இல ஆடல வணங்கி - மறைபபிலலாத திருநிருத்
ததை நமஸகரிதது,—வண கரு மூலகாரணன் ஆரணப்
பொருவு இல் பாதம் இறைஞ்சி - (பிரபஞ்சத்துக்கு) மெய்
மையாகிய கருவாயுள்ள ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருடைய வேத
த்திறலே துதிக்கப்படும் ஒப்பிலலாத திருவடிகளை வண
ஙகி,—நீடு புலீசசுரம் தொழுது - பழைய திருப்புலீச்சுரததை
நமஸ்கரித்து,—எஙகணும பரவி-திருவெலலையெஙகும(உள்ள
சிவலிஙகஙகளைத) துதிதது,—பாய புலிச சரணததன் வாழ
விரவும் ஆசசிரமததின் மேவி - பாய்கின்ற புலிககாலபோலும
பாதத்தையுடைய முனிவா வாழ்வுபொருந்தும் ஆசசிரமத
திலே பொருநதி,—விருநது அருநதி இருநதனன் - விருநது
ணடிருநதாா எ - று. (கOO)

அநதி வநதனை தநத னநதன தாசி லாசசிர மததி
லுற,றெநதை பாதமிறைஞசி வநதிரு ளெல்லிசெலல
வெழுந்துற, சநதி சோபணி ராச ஹுநதனைசவ
ராசனு மெயதவே, வநத வைதிக ராசனை வசிட்டன்
மனனி யிருநதனன.

இ - ள். அந்தி வந்தனை தந்து - சாயஙகாலத்திலே சந்தியா
வந்தனம் பண்ணி,—அனநதனது ஆச்சு இல் ஆசசிரமத்தில்
உற்று - பதஞசலிமகாமுனிவருடைய குற்றமிலலாத பர்ண
சாலையிலே போய்,—எந்தை பாதம் இறைஞசி வந்து - எம்
முடைய பிதாவாகிய திருவனந்தேச்சுரருடைய திருவடிகளை

நமஸ்கரித்து (பிணை வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசாலைக்கு) வந்து,—இருள் எலலி செலல எழுந்து - இருணட இராத்திரி செலல (வைகறையில) எழுந்து,—நறு சந்தி சேர் புணிராசனும தகு சைவராசனும எயத - நலல சந்தியா வந்தனத்தைப் பொருந்திய நாகராசராகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும தக்க சைவராசராகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும் (வந்து) பொருந்த,—வந்த வைதிகராசன ஆன வசிட்டன் மன்னி இருந்தனன் - வந்த வைதிகராசராகிய வசிட்டமகாமுனிவா பொருந்தியிருந்தாா. எ - று. (௧0௬)

தீதி லாத விராச ராசனும் வந்து வந்தனை செயதுநா,
னேதி லாரென நோத கேனரு ளெந்தை மாரிவா மைந்தனயா, ஞத லாலுயா வீடு மெயதுவ னென்று முன்னரமாந்தபின, கோதி லாத வசிட்டன வந்தமை கூறுவானிட ராறுனான.

இ - ள் தீது இலாத இராசராசனும் வந்து வந்தனை செயது - குற்றமிலலாத இராசராசராகிய இரணியவன்மரும (முனிவர்களமுன்னே) வந்து நமஸ்காரமபணணி,—நான் ஏதிலார் என நோதகேன் - நமியேன பிறாபோலத் துக்கமடையேன்,—அருள எந்தைமார் இவா - அருட்பிதாக்கள் இவாகள்—மைந்தன யான-(இவர்களுக்குப்)பிளளை நான்,—ஆதலால உயா வீடும் எயதுவன என்று - ஆதலினாலே மேலாகிய மோக்ஷத்தையும் அடைவேன் என்று சொலலி—முன்னர் அமர்ந்த பின - (அவாகள்) சந்நிதியில இருந்தபின்பு,—கோது இலாத வசிட்டன் வந்தமை இடர் ஆறுவான் கூறுவான் - குற்றமிலலாத வசிட்டமகாமுனிவா (தாம எண்ணி) வந்த காரியத்தைத் துக்கநீக்கும்படி சொல்வாராயினார். எ - று. (௧0௭)

அருந்ததிக் கிறையோனை மக்கிவனுக்கு ஞாலம
ளித்துநீ, திருந்த வுய்த்து நடத்து கென்றுரை செய்து
மன்னுயிர் சென்றபின், திருந்த மன்னுயிர் போன
மேனி தக்கிடந்தது தம்பிமா, ரிருந்து கொண்டனா
கொண்டு போதர விங்கு வந்தன மென்றனன்.

இ - ள். அருந்ததிக்கு இறையோன் - அருந்ததிக்கு நாயக, ராகிய வசிட்டமுனிவர்—இவனுக்கு ஞாலம அளித்து நீ திருந்த உய்த்து நடத்துக என்று எமக்கு உரைசெய்து மன உயிர் சென்ற பின - இச்சிங்கவன்மனுக்குப் பூமியைக் கொடுத்து நீர இவனைத் திருத்தமுற நீதியிலே செலுத்தி நடத்துவீராக என்று எமக்குச் சொல்லிக் கொண்டராசா உயிர் நீங்கிய பின்பு—தரும தம மன் உயிர் போன மேனி தகக கிடந்தது- (அவன் இவனுக்குக்) கொடுத்த இராச்சியம் நிலைபெறற உயிர் நீங்கிய உடம்புபோலக் கிடந்தது,—தம்பிமார் இருந்து கொண்டனர் - (இவனுடைய) தம்பிமார்கள் வேண்டிக்கொண்டார்கள்,—கொண்டு போதர இங்கு வந்தனம் என்றனன் - (இவனை) அழைத்துக்கொண்டு போக இங்கே வந்தோம் என்றார் எ - று. தம் - செல்வம் (௧0௩)

வன்புலிச்சர ணத்தனீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்
தைசெய, தெனசெ யததகு மென்று மைந்தனை யெய்தி
வாளவிழி செயயமுன், றனக ருத்தறி விதத லான்
மொழி தந்தி டான கறிந்துமே, லினிசெ யறகிசை
யத்த குந்திற் நீப காந்திடு கென்றலும.

இ - ள் வன் புலிச்சரணத்தன் - வலிய வியாக்கிரபாதம காமுனிவர்—நீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தை செய்து— பழைய வசிட்டமகாமுனிவர் வந்த காரியத்தைச் சிந்தித்து,—

என் செயற் தரும் என்று மைந்தனை ஏய்ந்த வாள் விழி

செய்தி - (இதற்கு) யாது செய்யத்தகும் என்று குமாரராகிய இரணியவதைப் பொருந்துமபடி ஒளியையுடைய கண்களிலேபாககு,—தன் கருத்து முன அறிவித்ததலால மொழிந்திட்டான் - (அவ்விரணியவன்மா) தமது கருத்தை முன்னே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டமையால உத்தரங்கொடாதிருந்தார்,—அது அறிந்து - (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்) அதனையறிந்து,—மேல நின் செயற்கு இசைந்த தரும திறம நீ பகர்ந்திடுக என்றலும - இனி உன செயலுக்குப் பொருந்தத்தக்க காரணத்தை நீ சொலவாயாக என்று அருளிச்செய்தலும். எ - று. (௪௦௬)

வே று

அந்தமி லரசுஞ் சித்தி யனைத்துநீ டமரர் வாழ்வு
மிந்திர சால நீர்மேலெழுத்துமின்கொப்பு ளிப்பொய்ய
சிந்தனை வேண்டே னாண்ட திருமுனி திருமு னிந்த
வந்தனை வழுவா வாழ்வு வழங்குவா யாகவென்றான்.

இ - ள். அந்தம் இல அரசும் - முடிவிலலாத இராசசியமும—சித்தி அனைத்தும - சகலசித்திகளும—நீடு அமரர் வாழ்வும் - ஒழியாத தேவர்கள் பதங்களும—இந்திரசாலம-(மயக்கப்பொருளாகிய) இந்திரசாலத்தையும்—நீர்மேல எழுத்து - (தோன்றுமபொழுதே அழிகின்ற) நீர்மேலெழுத்தையும—மின் - (தோன்றி அழிகின்ற) மின்னலையும—கொப்புள் - (தோன்றி நின்றழிகின்ற) நீர்க்குமிழியையும் போல்வனவாம்,—இப்பொய்ய சிந்தனை வேண்டேன் - இந்தப்பொய்ப் பொருள்களை நினைத்தலையும் விரும்பேன,—ஆண்ட திருமுனி-(சிறியேனை) ஆண்டருளிய திருமுனிவரே,—திருமுன் இந்த வந்தனை வழுவா வாழ்வு வழங்குவாயாக என்றான் -

உமது சந்நிதியிலே யான் செய்துகொண்டுவருகின்ற இந்தவழிபாட்டிலே தவறுமையாகிய வாழ்வையே தந்தருளவீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் எ - று. (கO௫)

ஆகினீ முனிவ னோடு மாணடணை தரச மௌலி
நாகமா விரதந தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட [ண்டு
போகமாா பொருள மைசசாபேதையாபொருநதககொ
வேகமாய வருவா யெனறு வியாகசிர பாதன் கூறி.

இ - ள. ஆகில் - (உன்கருத்து) இஙஙனமாயின்,—நீ முனிவனோடும் ஆணடு அணைந்து — நீ வசிட்டமகாமுனிவருடனே அங்கே போய,—அரச மௌலி - இராசகிரீடத்தையும்—நாகம மா இரதம தானை - யானை குதிரை தோ காலாட்களையும—நவமணி நிதி உளளிட்ட போகம ஆா பொருள - நவரத்தினம பொன்னுளளிட்ட போகநுகர்தறகுரிய திரவியங்களையும்—அமைசசா பேதையா பொருநதக் கொணடு - மந்திரிமார்களையும் ஊழியககாரிகளையும் பொருந்தும்படி கைககொணடு—வேகம் ஆய் வருவாய் என்று வியாககிரபாதன் கூறி - சீககிரம் வருவாயாக எனறு வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிசசெயது. எ - று. (கO௬)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி
னோரின், முன்றிகழ முனிவா மூவா யிரவரை முத்
வேள விக்கெல், றனறயன வெணடிக வ்கொணடா னவ
ாகளை யநதா வேதி, சென்றுடன கொணர்வா யெனறு
திருமுனி யருளிச செயதான.

இ - ள. மன்று அமர் நடம முனி போறறி எம்முடன் மருவினோரின் - கனகசபையிலே பொருந்திய திருநிருத்தத்தை ஆதியில்வணங்கிகொண்டு நம்மோடு இருந்தவர்கள்

ள்ளே—முன் திகழ் முனிவர் மூவாயிரவரை - முதன்மை யாக விளங்குகின்ற மூவாயிரமுனிவர்களை—முத வேள்வி க்கு என்று அன்று அயன் வேண்டிக் கொண்டான் -பழைய யாகத்துக்கென்று அந்நாளிலே பிரமா வந்து (நம்மை) வேண்டி அழைத்துக்கொண்டு போயினா,—அந்தர்வேதி சென்று அவர்களை உடன் கொணர்வாய் என்று திருமுனி அருளிச்செய்தான் - அந்தர்வேதிக்குப் போய் அவர்களை உன் னுடனே கொண்டுவருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமு னிவர் அருளிச்செய்தார். எ - று.

அந்தர்வேதியாவது கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் நடுவேயு ள்ளதேசம் அந்தா - நடு வேதி - சமபூமி. (கoஎ)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மென்று செப்பப் பொருபுலி முனிமகிழ்ந்து போதுநட முடனேபோற்றி யருளபுரி பெருமா னிநதவடிகளைமபணிநடத்த [ன விரைவொடுவருவானேகவேண்டுமவிணணப்பமெனறு

இ - ள். திருவுளம் ஆனது ஒன்று செய் தவம் என்று செப்ப - (உமது) திருவுளத்துக்குப் பொருந்தியது யாதொன் றுண்டு அதுவே அடியேனுக்கு செயற்பாலதாகிய தவம் என்று (இரணியவன்மர்) விண்ணப்பஞ்செய்ய,—புலி பொரு முனி மகிழ்ந்து-(கையினாலும் காலினாலும்)புலியைப் போன்ற முனிவர் மகிழ்ந்து,—உடனே போது நடம் போற்றி - (அவ் விரணியவன்மரோடும்) உடனே சபாநிருத்தத்தை வண ங்கி,—பெருமான அருள புரி - எம்பெருமானே திருவருள் செய்யும்,—இந்த அடிகளேம் பணி நடத்த விரைவொடு வரு வான் ஏகவேண்டும் - இந்த அடியேங்களுடைய பணிவிடை களை நடத்துதற்கு விரைவோடு வரும்படி (இவன்) போதல

வேண்டும்,—விண்ணப்பம் என்றான் -(இங்ஙனங்கள்) விண்ணப்பம் என்றார். எ - று. (௯0அ)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க, வெண்ணரு மின்ப மெய்தி யெந்தைதாள் சிந்தை செய்து, விண்ணவ னிசைவான் மைந்தன் விடைகொண்டு மீண்டு போந்தான், மண்ணுற வணணல பாதம வசிட்டனும வணங்கி வந்தான

இ - ள். கண்ணுதலோனும் எண் இல் கருணையும் அருளும நலக - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ்பெருமானும் எண்ணிலலாத காருணணியததையும் அநுக்கிரகத்தையும் கொடுத்தருள,—மைந்தன் எண் அரும இனபம எயதி - குமாரராகிய இரணியவன்மா அளவிடறகரிய இன்பததை அடைநது,—எநதை தாள் சிநதை செயது - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத தியானஞ்செயது,—விணணவன இசைவால, விடை கொணடு மீணடு போநதான் -ஆகாயத்தவுருடைய சம்மதியினாலே விடைகொணடு (வியாக்கிரபாதமாமுனிவருடைய பர்ணசாலைகசகு) மீணடு சென்றார்,—வசிட்டனும் மண உற அணணல் பாதம் வணஙகி வந்தான் - வசிட்டமுனிவரும பூமியிலே (எட்டுறுப்பும) பொருநதும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணஙகி(விடைகொண்டு) வந்தார். எ - று. (௯0௯)

அன்னோ டெளிப்பப் போற்றி யாருயி ரவர்பா லாகப், பன்னக வுருவோன ருளும பணிநதுபோயப் பாமர் தில்லைப, பொன்னம ரெலலை போற்றிப் போதுவான் புகழ்புலிக்கான், மன்னவன றன்னை யாணட வகை மொழி வழியா செனறன.

இ - ள் அன்னை நீறு அளிபபப் போற்றி - மாதா விபூதி தரிததுவிட வணங்கி,—ஆர உயிர அவர பால ஆக - (தமமு டைய) அரிய ஆனமா(மாதாவும பிதாவுமாகிய) அவாகளிடதத தாக,—பனனக உரவோன தாளும பணிநது போய-பதஞசலி மகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும வணஙகிச சென்று,— பரமா தில்லைப பொன அமா எல்லை போற்றிப போதுவான - சிவபெருமானுடைய தில்லைவனததினது அழகுபொருநதிய திருவெல்லையை வணங்கிககொணடு போவாராகிய இரணிய வனமா - புகழ புலிககால மனனவன தனனை ஆணட வகை மொழி வழி ஆச சென்றான - (யாவராலும) புகழபபடுகின்ற வியாககிரபாதமகாமுனிவா தமமைத (தீக்ஷைசெயது) ஆண டருளிய முறைமைகளை விரிககும வாாததைகளே வழிமுழு தும நிகழப போயினா. எ - று. (கக0)

விறகழி யமபுந் தநது மேவிய விகஙக முமபோற
கறகடங கடிது கனறு கவுடதே யதததத தஙக
ணறகட கததுக கோயினணணு லுமெணணின மாதா
வறகமும தமபி மாரு மாலகடற கிளாசசி கொணடாா

இ - ள் விற கழி அமபும - விலலினின்று நீஙகிச சென்ற பாணமும—தநது மேவிய விகஙகமும போல - கயிறு கட்டி விட்ட காற்றாடியும்போல—கற கடம கடிது அகனறு - மலை களையுங காடுகளையும விரைவிலே கடநது,—கவுடதேயத்துத தஙகள் நற கடகததுக கோயில நணணலும் - கௌடதே சத்திலுள்ள தங்கள் நலல பட்டணத்தின மாளிகையிலே புகுதலும,—என் இல் மாதர் வற்கமும் தம்பிமாரும மால கடற கிளர்ச்சி கொணடாா - அளவில்லாத பெணகள கூட் டத்தாரும் தம்பிமாரும் பெரிய கடலினது கிளர்ச்சிபோல ஆரததார்கள். எ - று. (ககக)

அழுந்திய துயர நீங்கி யநுசரை யாற்றி யீாயு
மிழுந்தனே னாகா வண்ண மிவரிருந் தனரே யென்றுச
சழிந்தமெய்த தாய ருள்ளத் தளாவுக ளகற்றி மற்றை
யொழிந்தநற்சுற்றத்தார்களியாரையுந் துயரொழித்தான்

இ - ள். அழுந்திய துயரம் நீங்கி - (தாம்) அழுந்திய துன்பம் நீங்கி,—அநுசரை ஆற்றி - தமபிமாரை ஆற்றுவித்து,—யாயும் இழுந்தனன் - (தந்தையையும்) தாயையும் இழந்தேன்—ஆகா வண்ணம் இவர் இருந்தனரே என்று - (இங்ஙனம்) இழந்தனனாகாதபடி இவர்கள் இருந்தார்களே என்று—அச்சு அழிந்த மெய்த் தாயர் உள்ளத் தளாவுகள் அகற்றி - (சுமங்கலிக்குரிய) அடையாளம நீங்கிய உடம்பையுடைய சிறிய தாயருடைய மனக்கிலேசங்களை நீக்கி,—ஒழிந்த மற்றை நற் சுற்றத்தார்கள் யாரையும் துயர் ஒழித்தான் - ஒழிந்த மற்றை நல்ல சுற்றத்தார்களெல்லாரையும் துன்பத்தினின்று நீக்கினார். எ - று. (௧௧௨)

எண்டகு துறைகொண் மாக்களி யாரையு மினிதழைத்துக்
கண்டுதன் கனக மேனிக் கவினவர் காண நல்கி [துக்
யண்டர்தம் பெருமா னூடு மம்பலத் துழனி யுன்னி
யொண்டிறற் குமர னேனோர் ருழியா மெனவெரீ இயிதது.

இ - ள் ஒண் டிறற் குமரன் - ஒள்ளிய வலியையுடைய குமாரராகிய இரணியவன்மா—எண் தகு துறை கொள் மாக்கள் யாரையும் இனிது அழைத்து - மதிக்கத்தக்க இடந்தோறு முள்ள மனிதர்களெல்லாரையும் பிரீதியோடும் அழைத்து,—கண்டு தன் கனக மேனிக் கவின் அவர் காண நல்கி - (அவர்களைத் தாம்) கண்டு தமது பொன்மேனியழகை அவர்கள் காணும்படி காட்டி,—அண்டர் தம் பெருமான் ஆடும் அம்பு

லத் துழனி உன்னி - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் நடிக்கின்ற சபையினிகணுள்ள ஒலியைச் சிந்தித்து,—நாள் ஊழி ஆம் என ஒழித்து - ஒருநாள் ஒரூழிக்காலமாம் என்று சொல்லும்படி போக்கி எ - று. (கக௫)

பன்னுமந் திரிக டம்மைப் பார்த்தினி யிங்குப் பன்னாண், மன்னிநான் வைக வேலென்ன வழுவுடற் பழுதகற்றிப், பொன்னுரு வாகச் செய்தபுலி முனிசரணம் போற்றற், கென்னுடன் போதுவீரே லெய்துமென் றவாக இசைத்தான்

இ - ள் பன்னும் மந்திரிகள் தம்மைப் பார்த்து-சொல்லப் பட்ட மந்திரிமார்களை நோக்கி,—இனி இங்கு நான் பல் நாள் மன்னி வைகலேன - இனி இங்கே நான் பலநாட்பொருந்தியிரேன,—என வழு உடற் பழுது அகற்றிப் பொன் உரு ஆகச் செய்த புலிமுனி சரணம் போற்றற்கு - எனது குற்றத்தையுடைய சரீரத்திற்பழுதை நீக்கிப் பொன்வடிவமாகச் செய்தருளிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய திருவடிகளை வழிபடும்பொருட்டு—என்னுடன் போதுவீரேல் எய்தும் என்று அவாக்கு இசைத்தான் - என்னோடு வருவீர்களாயின் வாருங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லினன் எ - று ()

போதுவீ ராகின் மாயா போகமே யன்று மன்றில் [ணி
வேதனுன் முகனமால் காணுவிண்ணவனவெளியேநண்
மர்தொரு பாக மாக மகிழுந்துநின் றுடுமி வாழ்வு [ன.
மேதிலீர் பெறுவீ ரென்றங் கிரணிய வனமனசொன்னு

இ-ள் போதுவீர் ஆகின்-(இங்ஙனம்)வருவீர்களாயின்,—மாயா போகமே அன்று - மாயாகாரியமாகிய போகங்களை மாத்திரமன்று,—வேதம் நான்முகன் மால் காணு விண்ண

வன் - வேதமும் பிரமாவும் விட்டுணுவுங்காணாத சிவபெருமான்—மன்றில வெளியே நண்ணி-கனகசபையின்கண்ணே வெளியே பொருந்தி—மாது ஒரு பாகம் ஆக மகிழ்ந்து நின்று ஆடும் வாழ்வும் - சிவகாமியம்மையார் ஒருபாகமாகத் திருவுள மகிழ்ந்து நின்று நடிக்கும் வாழ்வையும்—எதிலீர் பெறுவீர் என்று அங்கு இரணியவன்மன் சொன்னான் - (இதற்கு)அன்னியராகிய நீங்களும் பெறுவீர்கள் என்று அங்கே இரணியவன்மா சொல்லினார். எ - று. (௧௧௫)

மொழியது கேட்ட மைச்சர் முகமக மிகமலர்ந்து,
வழுவிலா வெம்மை யாளு மன்னநீ சொன்னதொன்று,
தொழுதியா முயல்வோமென்று சொல்லித்தென
றிலலை நோக்கி, யெழுகவான் பயணமென்றங் கெழு
முரசியம்பு வித்தார்

இ - ள் அமைச்சர் மொழி அது கேட்டு முகம அகம் மிக மலர்ந்து - மந்திரிமார்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு முக முடி மனமும் மிகமலர்ந்து,—எம்மை ஆளும் வழு இலா மன்ன - எம்மை ஆளுகின்ற குற்றமில்லாத மகாராசாவே,—நீ சொன்னது ஒன்று யாம தொழுது முயல்வோம் என்று சொல்லி - நீர் கற்பித்த தொன்றையே நாங்கள் வணங்கிச் செய்வோம என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—தென்றில்லை நோக்கி வான் பயணம் எழுக என்று - தக்ஷிணதேசத்திலுள்ள தில்லைவனத்தை நோக்கிப் பெரிய பிரயாணம புறப்பட்கடவீர்கள் என்று—அங்கு எழு முரசு இயம்புவித்தார் - அங்கே எழுச்சிமுரசை அறைவித்தார்கள். எ - று. (௧௧௬)

அந்தமில் கனக வெற்பு மருங்கலு மணிப்பொருப்பு
மெந்திரத் தேரினீட்ட மொட்டக மிவுளி யானை

தந்திரம் பண்டி வண்டி பரித்தெழுந் தயங்கு நாட்டு ॥
மைந்தர்கண் மகளிர் சைவர் வைதிகர் மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

இ - ள். அந்தம் இல் கனக வெற்பும்-முடிவில்லாத பொன்னாகிய குன்றுகளையும்—அரு நவ மணிப் பொருப்பும் - அரிய நவரத்தினங்களாகிய குன்றுகளையும்—எந்திரத் தேரின் ஈட்டம் - யந்திரத்தையுடைய தேர்க்கூட்டங்களும்—ஒட்டகம் - ஒட்டகங்களும்—இவுளி - குதிரைகளும்—யானை - யானைகளும்—தந்திரம் - காலாட்களும்—பண்டி வண்டி - இடவிய வண்டிகளும்—பரித்து எழு - தாங்கிச் செல்ல,—தயங்கு நாட்டு மைந்தர்கள் மகளிர் - விளங்குகின்ற கௌடதேசத்திலுள்ள ஆடவர்களும் பெண்களும்—சைவர் வைதிகர் மகிழ்ந்து எழுந்தார் - சைவமார்க்கத்தார்களும் வைதிகமார்க்கத்தார்களும் மகிழ்ந்து புறப்பட்டார்கள் எ - று. (கஎ)

அனையர நுசர் மைந்த ரரிவையர் கணிகை யார்க
ளுன்னுமெய்க் காவ லாள ராரிய ருரிமை யோர்க
ளின்னுமெண் ணிலர்க ளோடு மிரணிய வன்ம னேகி
மன்னுசீ ரந்தர்வேதி மாதவர் தம்மைச் சார்ந்தான்.

இ - ள். அனையர் - சிறிய தாயர்களும்—அநுசர் - தம்பியரிருவர்களும்—மைந்தர் - மறைக்குமாரர்கள்—அரிவையர் - குமாரத்திகள்—கணிகைமார்கள் - ஊழியக்காரிகள்—உன்னும் மெய்க்காவலாளர் - ஆராய்கின்ற மெய்காப்பாளர்கள்—ஆரியர் - ஆரியர்கள்—உரிமையோர்கள் - அகத்தடியார்கள்—இன்னும் எண் இலர்களோடும் - இன்னும் அளவில்லாதவர்களோடும்—இரணியவன்மன் ஏகி-இரணியவன்மர் சென்று,—மன்னு சீர் அந்தர் வேதி மாதவர் தம்மைச் சார்ந்தான் - நிலைபெற்ற புகழையுடைய அந்தர்வேதியிலிருந்த முனிவர்களை அடைந்தார். எ - று. (கஅ)

மும்மையா யிரவர் நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லாடு, நம்மை யாளுடையான பாத நாடொறு நயந்து போற்றச், செம்மை நீர்பிரியாதெய்தற் கெழின்முனியி சைத்தானென்று, செம்மையா ரிரவி போலத் தோபல சேரவுய்த்தான்.

இ - ள. மும்மை ஆயிரவர் நீங்கள் - மூவாயிரராகிய நீங்கள்—முது பதிப் பொதுவில ஆடும் நம்மை ஆள உடையான் பாதம் நாடொறும் நயந்து போற்றற்கு - பழைய தில்லைப்பதியினுள்ள கனகசபையினுகண்ணே நடித்தருளும் நம்மை ஆளாக உடைய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நாடோறும் விரும்பி வணங்கும்பொருட்டு—எம்மை நீர் பிரியாது எய்தற்கு - எம்மை நீங்கள் பிரியாது வரும்படி—எழில முனி இசைத்தான் என்று - அழகையுடைய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்தார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—செம்மை ஆர் இரவிபோலப் பல தோ சேர உய்த்தான்-செவ்வொளி நிறைந்த மலைகளபோல மூவாயிரமாணிக்கத்தேர்களை (அவர்களெதிரே) ஒருங்கே நிறுத்தினான். எ - று. (௧௧௯)

அங்கவர் தங்க டங்க ளங்கிக ளாத ரித்து மங்கையர் மகளிர் மைந்தர் வானகலை யரணி மற்று மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற் புரவி பூட்டிப் பொங்கிய வேமதேனுப் போதுவ தொடர்ந்து போத.

இ - ள். அங்கு அவர் தங்கள் தங்க அங்கிகள் ஆதரித்து - அங்கே அம்முனிவர்கள் தங்களுடைய உயர்விய வைதிகாக்கினிகளை அன்போடு கொண்டேறி,—மங்கையர் மகளிர் மைந்தர் - பத்தினிகளையும் புதல்வியர்களையும் புதல்வர்களையும்—வான் கலை அரணி மற்றும் - மேலாகிய கலைமான்றோலையும் தீக்கடைகோலையும் பிறவற்றையும்—எங்கணும் நிறைய

ஏற்றி - எவ்விடத்திலும் நிறையவேறறி,—இரத முன் புரவி பூட்டி - தேருககு முன்னாகக குதிரைகளைப் பூட்டிககொணடு (செலல,)—பொங்கிய ஓமத்தேனுப் போதுவ தொடர்நது போத - உயாநத ஓமததுககு வேணடும பசுககளுளளே பேறுகததககுவன தொடாந்து போக. எ - று. (க௨0)

அநதமில பரிசனருஞசூழ்ந்தரவமு மரசர்போறறும [புந வநதனைத் துவைபபுந தெயவ மறையவா மலிதே ராரப தநதிரச்செருககும வேழத தமரிப்புஞ சைநத வஙகண முநதியவொலியு முநநீ ரேழினு மிக்மு ழங்க

இ - ள அநதம இல பரிசனம் சூழ அரவமும - முடிவி லலாத அடியார்கள சூழ்ந்து சேவிககினற ஒலியும—அரசா போறறும வநதனை துவைப்பும-அரசர்கள துதிககின்ற வநத னையினதொலியும்—தெய்வ மறையவர் மலி தோ ஆரபபும் - தெயவததனமையையுடைய முனிவாகள் பொருநதிய தோக ளினொளியும —தநதிரச செருககும - சேனைகளினொலியும— வேழத தமரிபபும-யானைகளினொலியும்—சைநதவங்கள முந் திய ஒலியும - குதிரைகள முநதிச செலகினற ஒலியும—முந் நீா எழினும மிக முழங்க - சமுத்திரமேழினும் மிகவொலி கக. எ - று. (௧௨௧)

விழிநுழை யாத கானம் வியன்சரி யாகுஞ் சாயுங கழிவுற மடியுமானைக காலுறுந தோககா லோட வழிபடு மவுாகாற றூளி வானமும புனித மாகப் பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெடிதுபோநதான்.

இ - ள். விழி நுழையாத கானம் வியன் சரி ஆகும - (முன்னே கொடிப்படை நடக்கக) கண நுழையாத காடுகள் பெரிய வழிகளாகும்;—சாயும் - (பின்பு குதிரைகள் பாய்நது

செலல மரஙகள்) சாய்ந்து விழும்,—ஆனைக பால் ஏழிவுற மடி யும் - (பின்பு) யானைககாலகள் மிதிதது நடகக (அமமரஙகள்) நருஙகுணடுபோம,—உறும ஹோக கால ஓட வழி பமெ - (பினபு) மிகக தோககாலகள செலல வழியாயவிடும,—அவர் கால தூளி வானமுமம புனிதம ஆகப் பொழி பெரு வழி ,ஆம் ஆறு - பின வருமவாகளுடைய காலினால உணடாகிய தூளி தேவருலகமுஞ சுததமாகப் பொழிகின்ற பெரிய வழியாகும், வணணம—புரவலன நெடிது போநதான் - இரணியவனமா நெடுநதூரம போயினா. எ - று. (கஉஉ)

மனனவா ததத மெலலை வழிவிட வடவி வாழுந்,
தொன்னவில விலஙகு மநதக கொடுவழி விடப்போந
துளள, வினனல வளனெ னும மெடுத்துவந தெங்கு
மீணடிப், பனனதி வெளள மலகும பரவைபோல விர
விப பொஙக

இ - ள். மன்னவா தததம எலலை வழி விட - அரசாகள் தங களதஙகள் தேசததின எலலைவரையுஞசெனறு வழிவிட,— அடவி வாழும் தொன் நவில விலஙகும அநதக கொடு வழிவி டப் போநது - காடுகளில வாழும் அசசததைச செயகினற விலஙகுகளும அந்தககொடிய மாாககததை விட (இஙஙனம) போய,—உளள இன்ன நல வளன் எனுமல எடுதது வநது - (அஙகஙகு)உள்ள திரவியஙகளை இன்னவை நலல திரவி யஙகள என்றுமுடி எடுததுககொணடு வந்து,—எங்கும் ஈண டிப் பன்னதி வெள்ளம் மலகும் பரவை போல் விரவிப் பொ ஙக - எஙகு நெருங்கிப் பலநதிவெள்ளஙகள் நிறைந்த சமுத் திரம்போலப் பொருந்திப் பொலிய. எ - று. (கஉந)

எணடகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக், கண் டது வழியா, மன்னடிக் கடிதுவந தலாநத கண்டல், பெ

ண்டரு மடலு நீறும விரைதரு சோறு நல்கித், தெண
டிரைப் புலவு மாற்றுந தில்லையி னெல்லை சேர்ந்தான்.

இ - ள். எண தரு நாடும் காடும மலைகளும் யாறும் நீங்கி - எண்ணததக்க நாடுகளையும காடுகளையும மலைகளையும் நதிகளையுங் கடந்து,—கணடது வழியா மண்டிக கடிது வந்து - (தம் கரு) நேரிட்டதே வழியாக நெருங்கி விரைவில வந்து,—அலர்ந்த கணடல - அலர்ந்த தாழைமரங்கள—வெண தருமடலும் நீறும் விரை தரு சோறும் நலகி - வெண்மையைத் தருகின்ற மடலையும் நீறறையும் மணததைத் தருகின்ற சோறறையுஞ் சொரிந்து—தெண்டிரைப புலவு மாற்றும் தில்லையின் எல்லை சேர்ந்தான் - தெளிவாகிய திரையையுடைய கடலினது புலா ற்றததை நீக்குகின்ற தில்லைவனததினது திருவெல்லையை அடைந்தார். எ - று. (௧௨௯)

புரவியை விரைந்து போந்து புதல்வன்முன் பணிந்து
போற்றி, வருபெருஞ செலவங் கூற மாமுனி மகிழ்ந
து வாழ்த்தித, திருவுடை யநதணாள ரெழுந்தருள சீர
மை காணபா, னிருவரு மெதிரேசென்று ரியாவருந
தெரி ழிந்தார.

இ - ள். புதலவன் புரவியை விரைந்து போந்து - குமார ராகிய இரணியவனமர் குதிரையை விரையச் செலுததிக்கொண்டு சென்று,—முன் பணிந்து போற்றி - (வியாக்கிரபாதம காமுனிவர்) திருமுன்னே நமஸ்கரித்துத் துதிதது,—வரு பெரும செல்வம கூற - (தமக்குப் பின) வருகின்ற பெருஞ் செல்வததை விண்ணப்பஞ்செய்ய;—மா முனி மகிழ்நது வாழ்த்தி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மகிழ்ந்து ஆசீர்வதித்து,—திரு உடை அந்தணாளர் எழுந்தருள சீரமை காண்பான இருவரும் எதிரே சென்றார் - அருட்செல்வததையுடைய முனிவ

ர்கள் எழுந்தருள்கின்ற சிறப்பைக் காணும்பொருட்டுத் (தாமும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருமாகிய) இருவரும் அவர்களெதிரே சென்றார்கள்,—யாவரும் தேர் இழிந்தார் - அவர்களெல்லாரும் தேர்களினின்றும் இறங்கினார்கள். எ - று. (கஉ௫)

அங்கவ ரணைந்து வாழ்த்தியணைப்பவாழ்ந் தமல வுன்றன், மங்கல வருளான் மீண்டு வருநெறிபெற்றே மின்னம், பங்கயன் வரினுமண்ணலபாதபங்கயங்க ணீங்கா, வெங்கெமை முனிவ போகவிணிவிடாதொழிகவென்றார்.

இ - ள். அங்கு அவர் அணைந்து வாழ்த்தி - அங்கே அம்முனிவர்கள (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை) அடைந்து துதித்து,—அணைப்ப வாழ்ந்து - அவர (தங்களைத) தழுவ வாழ்வுற்று,—அமல உன்றன் மங்கல அருளால் மீண்டு வரு நெறி பெற்றேம் - மலமில்லாதவரே உம்முடைய மங்கலமாகிய கருணையினாலே இவ்விடத்துக்குத் திரும்பி வரும் வழியைப் பெற்றேம்,—இன்னம் பங்கயன் வரினும் - இன்னும் பிரமா வந்தாலும்—முனிவ இனி இங்கு அண்ணல் பாத பங்கயங்கள் நீங்காப் போக எமை விடாது ஒழிக என்றார் - முனிவரே இனி இங்கே சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பிரிந்து போம்படி எங்களை விடாதொழிக என்றார்கள். எ-று.

மாமணித்தேர்கண மன்றின் வடகுட பானி றுத்தித் தாமணை ந்தருமு னிகளுத தமபிரா னருளி னாலே[குத் தாமலி வகையாற் காட்டதொகையி லோரமுனிவராங் தேமலியலங்கன்மாபன்கண்டிலன றிகைததுங்கின்றன்

இ - ள். மா மணித் தேர்கள மன்றின் வடகுடபால் நிறுத்தி - மாணிக்கத்தேர்களைக் கனகசபையின் வடமேற்குப்பக்கத்திலே நிறுத்தி,—தாம் அணைந்து அரு முனிக்குத தமபி

ரான் அருளினலே தூ மலி வகையால காட்ட-நாஙகள் இப் பால் வநது பொருநதி வியாகிரபாதமகாமுனிவருக்குச சிவ பெருமானுடைய திருவருளினலே சுநதமிகுநத வகையினலே (தஙகளை எணணிக) காட்ட,—தேம மலி அலஙகல மார்பன் - மணநிறைநத மாலேயணிநத மார்பையுடைய இரணியவன மர்-தொகையில் ஒர் முனிவர் அஙகுக கணடிலன் திகைதது நின்ருன்-(மூவாயிரா என்னும்) தொகையிலே ஒருமுனிவரை அஙகே காணுது திகைதது நின்ருர் எ - று (கஉஎ)

செமமைமெயப் பெரியோர் போலத தேடரி தென ருமைநதன், மெயமையிற றுயர நோககி விமலனவிண ணவருங் கேட்ப, வெமமையொப பவாகள யாருமு யா மவர்க கொபபேம மெனறே, யமமையப் பனுமா வாறு மவாகளி லொருவ ரெனருன.

இ - ள் செமமை மெயப பெரியோர் போலத் தேடு அரிது என்று மைநதன் மெயமையின் துயரம் நோககி - செப்பமாகிய வாயமையயுடைய இநதப் பெரியோாகளைபபோலததே டுதலரிது எனறு இரணியவனமா சததியமாகப பட்ம வருதத ததைக கணடு,—விமலன - அநாதிமலமுததராயும—அமமை அபபனும் ஆவான - (உயிாகளுககு) மாதாவும பிதாவுமாவாரா யும உள்ள சிவபெருமான—விணணவரும் கேட்ப - தேவாக ளுஙகேட்குமபடி—யாரும் எம்மை ஒப்பவாகள - அம்முனி வர்கள் எலலாருமு நமககொப்பாவாாகள—யாம் அவாககு ஒப பேம் எனறே - நாம அவாகளுககொப்பாவேம எனறு சொலலி,—நாம் அவர்களில ஒருவர் என்ருன் - நாம் அவாக ளுள்ளே ஒருவர் என்றருளிசசெயதார் எ - று. (கஉஅ)

என்றருள செயத வாய்மை யாவருங் கேட்டுத தில்லை, மனறினின் ருடு கினற மறையபவுண மறையோா

தம்மி, லொன்றென லாகு மேன்மை யுடையரென்
றுளந்து ளங்கிச், சென்றடி பணிந்தான் மைந்தன் றேவ
ரபூ மாரி பெய்தார்.

இ-ள். என்று அருள் செய்த வாய்மை யாவரும் கேட்டு - என்றருளிச்செய்த உண்மையை எல்லாருங்கேட்ப,—தில்லை மன்றில் நின்று ஆடுகின்ற மறையவன் - தில்லையினுள்ள-கனகசபையின்கண்ணே நின்று திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் வேதகர்த்தாவாகிய சிவபெருமான்—மறையோர் தம்மில் ஒன்று எனல் ஆகும் மேன்மை உடையர் என்று - இம்முனிவர்களுள் (நாம) ஒருவர் என்று சொல்லத்தக்க மேன்மையையுடையர்கள் (இவர்கள்) என்று—மைந்தன் உளம் துளங்கிச் சென்று அடி பணிந்தான் - குமாரராகிய இரணியவன்மர் மனநடுங்கிக்கொண்டு போய் அவர்களுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்,—தேவர் பூ மாரி பெய்தார் - தேவர்கள் பூமழையைப் பொழிந்தார்கள் எ - று. (கஉக)

அண்டநா யகன ளித்த வருளினாற் றம்மை யஞ்சி,ம
ண்டனில் வீழ்ந்தெ ழுந்து வாழ்ந்து தாழ்ந் தயர்ந்துவா
ழ்த்தி, யெண்டிகழ் முனிவ ரெம்மை யெழுமையு மடி
மை யாகக், கொண்டருளென்று கொண்டைக் கோ
லொடு குணலை யிட்டார்.

இ-ள். எண் திகழ் முனிவர் - எண்ணால் விளங்குகின்ற முனிவர்கள்—அண்ட நாயகன் அளித்த அருளினால் தம்மை அஞ்சி - தேவர்களுக்கு நாயகராகிய சிவபெருமான் கொடுத்த திருவருளினாலே தங்களைத் தாங்களே அறிந்து பயப்பட்டு,—மண்டனில் வீழ்ந்து எழுந்து வாழ்ந்து - பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து வாழ்வு பெற்று,—தாழ்ந்து அயர்ந்து வாழ்த்தி - தங்களுள்ளே தாங்கள் நமஸ்கரித்துப் பாடித்

களாய்த் துதித்து,—எம்மை எழுமையும் அடிமை ஆகக் கொண்டு அருள் என்று - எங்களை எழுபிறப்பினும் அடிமையாகக் கொண்டருளும் என்று—கொண்டைகளோடு குண்டலை இட்டார் - சோமன் கட்டிய தண்டுடனே குண்டலைக் கூத்தாடினார்கள். எ - று. (௧௬0)

மனமகன் றொழுது நின்றிம் மன்றவர்க் கேவல
செய்தற்,கென்னமா தவம்புரிந்தேன யானென விறை
ஞ்சியேத்தப், பன்னரு மிருடி மைந்தன பான்மை
யைபபரவ மன்றிற் பொன்னடி பணிந்து வாழ்ந்தி
யாவரும புகழ்ந்து போந்தார்.

இ - ள் மனு மகன் தொழுது நின்று - கௌடேசகுமாரராகிய இரணியவன்மர் கும்பிட்டு நின்று,—இம் மறையவர்க்கு ஏவல் செய்தற்கு யான் என்ன மா தவம் புரிந்தேன் என இறைஞ்சி ஏத்த - இம்முனிவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்தற்கு நான் என்னபெருந்தவஞ்செய்தேன் என்று வணங்கித்துதிக்க,—பன் அரும் இருடி மைந்தன் பான்மையைப் பரவ - சொல்லுதற்கரிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்மருடைய குணத்தைப் புகழ,—யாவரும் மன்றில் பொன் அடி பணிந்து வாழ்த்திப் புகழ்ந்து போந்தார் - எல்லாருங் கனகசபையின்கணுள்ள பொன்போலுந் திருவடியை வணங்கித் துதித்து இரணியவன்மரைப் புகழ்ந்துகொண்டு போயினார்கள். எ - று. (௧௬௧)

நடமிலே பிரியா திருந்தோர் ஞானவா னிருந்தாற் பாச
மிடையிரு ளகன்றுகோடி விறகிடைவெளியாமென்றுற்
றிடமிகு தவரநேகர் செறிதலாற் றிகழுந் தில்லை
யுடைவியு மிருணீங் கிறறென் றதிசய மாகா தன்றே.

இ - ள். நட நிலை பிரியாதான் ஓர் ஞானவான் இருந்தால்- திருநிருத்தநிலையைப் பிரியாதவனாகிய ஒருஞானி (ஓரிடத்து) இருந்தால—பாச மிடை இருள் அகன்று கோடி விறகிடை வெளி ஆம் என்றால - பாசமாகிய நெருங்கிய அந்தகாரநீங்கிக் கோடிவிறகிடை வெளியாகும் என்று (சாத்திரங்கள் சொல்லு மாயின்,)—திடம மிகு தவா அநேகா செறிதலால் - உறுதிமிக்க தவத்தையுடைய முனிவாகள அநேகா நெருங்கி இருத்தலினாலே—திகழும தில்லை அடவியும இருள நீங்கிற்று என்று அதிசயம் ஆகாது விளங்குகின்ற தில்லைவனமும இருணீங்கியது என்று சொல்லுவது அதிசயமாகாது எ - று. (கடுஉ)

அருந்தவ ரடங்கத் தில்லை யமபலஞ் சூழ வைகத்
திருந்திய குமரன மனறந் திகழுகுண திசையிற சேரப்
பொருந்திய தானை மலகப புகழ்புனை வீடு செய்தங
கிருந்தனன பினபு செயத வியலபுக ளியமப லுறறும.

இ - ள். அரும் தவா அடங்கத் தில்லை அம்பலம சூழ வைக- அரிய தவத்தையுடைய முனிவாகளெலலாருந தில்லையமபலத்தைச் சூழவிருப்ப,—திருந்திய குமரன - திருத்தமுறற குமாரராகிய இரணியவனமா—மனறம திகழ குணதிசையில சேர- கனகசபைக்கு விளங்குகின்ற கிழக்குத்திக்கிலே பொருந்தும் படி—பொருந்திய தானை மலகப புகழ படைவீடு செய்து அங்கு இருந்தனன் - (தமமை) அடைந்த சேனைகள் நிறைந்திருக்கப் புகழப்படுகின்ற (கொற்றவன்குடி எனனும்) படைவீடு செய்து அங்கே இருந்தார,—பினபு செயத இயலபுகள் இயமபல உற்றும் - பின்பு செய்த காரியங்களைச் சொலலுற்றும். எ - று. (கடுங)

இரணியவன்மசசருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள -௩௬௨.

திருவிழாச் சருக்கம்.

எண்ணி லிருந்தவ ரெந்தை நடந்தொழு தின்பார
மண்ணில் வணங்கி யிணங்கரு மன்பொடு வாழுநாளிற
றிணணிய சிந்தைக ளொன்ற நினைந்தரு டோவாரா
யணணல் மருங்குயா புங்கவா் சங்க மமாந்தார்கள.

இ - ள். எண் இல இருந் தவர் எந்தை நடம் தொழுது - அளவிலலாத பெரிய முனிவாகள் எமமுடைய பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருநிருததததைக கும்பிட்டு—இன்பு ஆர மணணில் வணங்கி இணஙகு அரும் அன்பொடு வாழ நாளில - இன்பநிறையும்படி பூமியிலே நமஸகரித்து ஒப்பில லாத அன்போடு வாழுநாளிலே,—உயா புஙகவா - உயாநத அம் முனிவாகள—திணணிய சிநதைகள ஒன்ற நினைநது அருள சேர்வார் ஆய்-உறுதியாகிய சிததஙகள ஒருப்பட ஆரா யநது திருவருளை அறியுஙகருததுடையாகளாகி (வநது,) அண ணல மருஙகு சஙகம் அமாநதாாகள - நடராசர்பககத்திலே திருக்கூட்டமாகி இருநதார்கள். எ - று.

சங்க மிருநதபி னங்கமா புண்டரி கத்தாளோ
னிங்கர சனறரு மைநதரின முநதைய னிபபாமெய்ப்
பொஙகருள கொணடு புரபபவ னிபபுவி முறகாவற
பங்கமி றமபியா தமபதி யென்றுரை பாரிததான.

இ - ள். சங்கம் இருந்த பின் - திருககூட்டமாகி இருந்த பின்பு,—அங்கு அமர் புணடரிகத்தாளோன் - அங்கே இருந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவர்—இஙகு அரசன் தரு மைந்தரின்

முந்தையன் - இங்கே கௌடராசாப் பெற்ற குமாரர்களமூவருளளோ முதற்றவனாகிய இரணியவன்மன்—இப்பார் மெய்ப் பொருங்கு அருள் கொண்டு புரப்பவன் - இந்தப்பூமியை மெய்மையாகிய நிறைந்த திருவருளைக்கொண்டு காக்கக்கடவன்,—இப்புவி முன் காவல பங்கம் இல தம்பியர்-இப்பூமியை (இரணியவன்மன் உடற்குற்றந்தீரு) முன் காத்தற்கு உரியர்களாயுள்ள குற்றமில்லாத தம்பியாகளும்—தம் பதி என்று உரைபாரித்தான் - தங்கள் கௌடதேசத்தைக் காக்கக்கடவர்கள் என்று இவ்வார்த்தையை வெளிப்படுத்தினார். எ - று. (உ)

உருகு பதஞ்சலி மன்னுப மன்னியு னன்மாமன்
றிருவுடை யந்தணா யாரு முவந்துரை செய்யச்சீ
ரிரணிய வன்மனை மன்மர பின்மண மேய்வித்தே
மருவிய மன்றயன் மண்டப மொன்று வகுப்பித்தார்.

இ - ள உருகு பதஞ்சலி - உருகுகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மன் உபமன்னியன் - நிலைபெற்ற உபமன்னியுமகாமுனிவரும்—நல மாமன-(அவருடைய) நன்மாமனாகிய வசிட்டமகாமுனிவரும—திருவுடையந்தணர் - திருவுடையந்தணர்களாகிய மூவாயிரமுனிவாகளும்—யாரும - (மற்றை) யாவாகளும—உவந்து உரை செய்ய - மகிழ்ந்து (அப்படியே ஆருக என்று) சொலல,—சீர் இரணியவன்மனை மன்மரபின் மணம ஏய்வித்து - புகழையுடைய இரணியவன்மரை இராசமரபின்படி விவாகஞ்செய்வித்து,—மருவிய மன்று அயல் மண்டபம் ஒன்று வகுப்பித்தார் - அங்கே பொருந்திய கனகசபையின் பக்கத்திலே ஒருமண்டபத்தைச் செய்வித்தார்கள். எ - று. (௩)

மற்றதின் மங்கல மாலைக டோரணம் வாழ்தீபம்
பொற்றவி செண்பல கைக்குல நெய்ப்பொரி புற்பூநால்

சுற்றிய கும்பமுடன்கலசம்பல சூழ்வித்தே
யற்றிகழ்வொன்று சடங்கதி வாச மமைத்தார்கள்

இ - ள் மற்றதின் - அம்மண்டபத்திலே—மங்கல் மாலைகள்-மங்கலமாகிய திருமாலைகளும்—தோரணம்-தோரணங்களும்—வாழ் தீபம் - (அவியாது) நிலைபெற்ற தூண்டாவிளக்குகளும்—பொற்றவிசு-கனகசிங்காசனமும்—எண் பலகைக்குலம் - அட்டமங்கலம் வகுத்த பலகையின்கூட்டமும்—நெய் - நெய்யும்—பொரி-பொரியும்—புல் - (தருப்பை அறுகு முதலிய) புற்களும்—பூ - புட்பமும்—நூல் சுற்றிய கும்பமுடன் - நூல் சுற்றிய கும்பத்தோடு—பல கலசம் சூழ்வித்து - பலகலசங்களும் அமைத்து,—திகழ்வு அல் ஒன்று - விளக்கத்தையுடைய ஓரிராத்திரி முழுதும்—அதிவாசச் சடங்கு அமைத்தார்கள் - அதிவாசக்கிருத்தியத்தைச் செய்தார்கள் எ - று ()

காலை தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணித்தோதும்
வேலையின் மங்கல நீடபி டேகம் வியந்தாடி
மூல முயங்கிய மாமுடி தாமுது வாள்பெற்றங்
கேல விருந்தபி னிட்டன ராண்டொன் றிரண்டென்று.

இ - ள் காலை தொடங்கிச் சடங்கு நடந்து - உதயகாலந்தொடங்கிக் கிருத்தியம் நடந்து முடிந்து,—கணித்து ஓதும் வேலையில் - (சோதிடர்கள்) எண்ணிச் சொல்லிய முகூர்த்தத்திலே—மங்கலம் நீடு அபிடேகம் வியந்து ஆடி - (இரணியவன்மர்) மங்கலம் பொருந்திய அபிடேகம் வியப்போடு செய்யப்பெற்று,—மூலம் முயங்கிய மா முடி தார் முது வாள் பெற்று - பாரம்பரியமாகப் பொருந்திய பெரிய மகுடமும் (சுவர்ண) மாலையும் பழைய வீரகட்கமும் பெற்று,—அங்கு எல இருந்த பின் - அங்கே (சிங்காசனத்திலே) பொருந்த இருந்

தபின்பு,—ஆண்டு ஒன்று இரண்டு என்று இட்டனர் - (அவ் விரணியவன்மா பெயரால) ஒருவருடம இருவருடம என்று திருவாணடெழுத்திட்டார்கள், எ - று. (௫)

சிந்தை மகிழ்ந்தெதிர் வந்தனை தன்றன யனசெய்யத
தந்தை மகிழ்ந்து தழீஇவள ராசிக டாநலகிப
புந்தி யிலங்கு புலிபபதி காவல் புரப்பாயென
றந்தமின் முந்து புலிககொடி யங்கை யகததுய்த்து.

இ - ள் தாதை -, தந்தையாராகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—தன் தனயன சிந்தை மகிழ்ந்து எதிர் வந்தனை செயய - தமமுடைய குமாரராகிய இரணியவனமர் மனம கிழ்ந்து (தமது) சந்நிதியில வந்து நமஸகாரமபுண்ண,—மகிழ்ந்து தழீஇ வளா ஆசிகள தாம நலகி - (திருவுள) மகிழ்ந்து (அவரைத்) தழுவிககொணடு மிகக ஆசீர்வாதஙகளைப் பணணி,—புந்தி இலஙகு புலிபபதி காவல புரபபாய என்று- அறிவின்கணணே விளஙகுகினற இவவியாக்கிரபுரத்தைக் காததலசெய்யககடவாய என்று அருளிசசெயது,—அந்தம் இல முந்து புலிககொடி அஙகை அகததது உயதது - முடிவில்லாத முற்பட்ட புலிககொடியை (அவருடைய)அழகியகையி னிடததே கொடுத்தருளி. எ - று. (௬)

போற்றுக வென்று வலங்கொடு புக்கருண மிககாடு
நாதனமு னமலா சிந்தி வணஙக நயந்துணணல்
பாத மிரணடு மெடுததவன முசசி பரிபபித்தா
னேத மெழுமதென யாவரு மோகை யுரைததார்கள்.

இ - ள். போறுக என்று வலம் கொடு புக்கு - வருவாயாக என்று பிரதக்ஷிணமாகக் கொணடு உள்ளே புகுந்து,—அருள் மிக்கு ஆடும் நாதன்முன் நல் மலர் சிந்தி வணங்கி நயந்து

கருணை மிகுத்து நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய சந்நிதியிலே நல்ல பூககளைச சொரிநது நமஸகரிககப் பண்ணி,—அண்ணால் பாதம இரணடு எடுதது அவன முசசி பரிபபித்தான - அநநடராசருடைய திருவடிகளிரணடையும எடுதது அவ்விரணியவனமருடைய சிரசிலே தரிபபிததார்,—யாவரும ஓதம எழுநது என ஓகை உரைததாாகள-(அப்பொழுது) எலலாரும் கடலெழுநதாற்போலப பிரீதிவாாததை சொலலினாாகள். எ - று (எ)

ஈறில பெருநதன மெனனவை நினனவை யிபபாாமே
லாறினிலொன்றுகொளஞ்சினிலொனறுகொளததாவி
பேறு பிறநதடி யேனமா போாகள பிழைததாலுங்
கூறரு மனபுகொடுததடிமைபபணி கொளகெனறான.

இ - ள என்னவை ஈறு இல பெரும் தனம் நின்னவை - (முனனுளள) என்னுடையவைகளாகிய முடிவிலலாத பெருஞ்செலவங்கள உம்முடையவைகளாககடவன;—இப பார்மேல ஆறினில ஒனறு கொள-(இனி) இப்பூமியினகணணே ஆறிலொன்றாகிய இறைப்பொருளை நீரே ஏறறருளும்,—அஞ்சினில் ஒன்று கொளந தா - இவ்விறைப்பொருளிலே) அஞ்சிலொன்றை (அடியேனுககும சேனைகடகும சீவனததின் பொருட்டுக) கொளளும்படி தநதருளும,—அடியேன் மரபு பிறநதோர்கள் இபபேறு பிழைததாலும் - அடியேன்வமிசததிலே பிறநதவர்கள், இப்பெறறியில வழுவினாலும—கூறு அரும அன்பு கொடுதது அடிமைப் பணி கொளக என்றான - (அதனைப் பொறுத்துககொணடு)சொலலுதற்கரிய பததியைக கொடுத்து அடிமைதொழில கொணடருளும என்று வேண்டிக்கொணடார் (இரணியவன்மர்.) எ - று. (அ)

அண்ணலுமவ்வகைசெய்குவமென்றருள்செய்போதிற்
கண்ணமர் தாரைகள் காரை நிகர்ப்பக் கரைவுற்றுத்[த
கெண்ணருமின்னரு ளெய்தியிறைஞ்சியெழுஞ்சேயை
திண்ணியநன்முனி கொண்டுடையானடிசேர்வித்தான்.

இ - ள். அண்ணலும் அவ்வகை செய்குவம் என்று அருள் செய் போதில் - நடராசரும் அப்படியே செய்வோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியபொழுது,—கண் அமர் தாரைகள் காரை நிகர்ப்பக் கரைவுற்று - கண்களிலே பொருந்திய நீர்த் தாரைகள் மழையையொக்கும்படி அழுது—அங்கு எண் அரும் இன் அருள் எய்தி இறைஞ்சி எழும் சேயை - அங்கே அளவிடற்கரிய இனிய திருவருளைப் பெற்று நமஸ்கரித்தெழுந்த குமாரராகிய இரணியவன்மரை— திண்ணிய நல் முனி கொண்டு - உறுதியையுடைய நல்ல வியாக்கிரபாதமகாமுனி வர் அழைத்துக்கொண்டு (சென்று,)—உடையான் அடி சேர் வித்தான் - திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானுருடைய திருவடிகளை அடைவித்தார் எ - று. (௬)

அங்கும் வணங்கி வணக்கரு மானையை மேல்கொண்டு
மங்கல மாநகர் சூழ்வர மாமுனி தானேவச்
சீங்க வியங்கண் முழங்க வலங்கொடு தார்மார்பன்
பொங்கிய பங்கய மாதமர் கோயிலி னுள்புக்கான்

இ - ள். அங்கும் வணங்கி - அவ்விடத்திலும் நமஸ்கரிப் பித்து—வணக்கு அரும் ஆனையை மேல்கொண்டு மங்கல மா நகர் சூழ்வர மா முனிதான் ஏவ - (பாகர்களாலும்)வணக்குதற்கரிய யானையை மேல்கொண்டு மங்கலத்தையுடைய பெரிய திருநகரத்தை வலஞ்செய்துவரும்பொருட்டு வியாக்கிரபாத மகாமுனிவர் ஆஞ்ஞாபிக்க;—தார் மார்பன் -(ஆத்தி)மாலையை

அணிந்த மார்பையுடைய இரணியவன்மர்—சங்கு இயங்கள் முழங்க வலங்கொடு - சங்கு முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க நகரவலங்கொண்டு,—பொங்கிய பங்கயம் மாது அமர் கோயிலினுள் புக்கான - உயர்ந்த செந்தாமரைமலரில் இருக்கும் இலக்குமி வசிக்கின்ற திருமாளிகையினுள்ளே புகுந்தார் எ - று. (க0)

தார்புனை யாரணி செம்பிய னெம்பியர் தாநலக்கும்
பாரும தூரும தாக வென்னுவணி தார்பட்டம்
போர்தரு சாமரை தோரைக ணீள்குடை பொற்பீடந்
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிகள் சேவித்தான்

இ - ள். தார் புனை ஆர் அணி செம்பியன் - மாலையாகத் தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திப்பூவை அணிந்த சோழராகிய இரணியவன்மர்—எம்பியர் தாம் நலக்கும் பாரும் அது ஊரும் அது ஆக என்று - என்னுடைய தம்பிமார்களுக்குத் தேசமும் அந்தக் கௌடதேசமாகக்கடவது இராசதானியும் (அவர்கள் இருக்கும்) அந்த நகரமாகக்கடவது என்று சொல்லி,—அணி-ஆபரணங்கள்—தார் - மாலைகள்—பட்டம் - பட்டம்—போர் தரு சாமரை-பொருந்து வீசுகின்ற சாமரங்கள்—தோரைகள்-பீலிக் குடைகள்—நீள் குடை - நீண்ட குடைகள்—பொற்பீடம் - பொன்னாசனங்கள்—தேர் அணி-தேர்நிரைகள்—மா - யானைகள்—அயம் - குதிரைகள்—மா நிதி ஆதிகள் சேவித்தான் - பெரிய திரவியங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தார். எ - று.

வென்றி நடந்தொழு தம்பியர் வந்தடி மேல்வீழ்வுற்
றன்றவர் சென்றபின் மன்றம் வணங்கி யவன்றந்தை
முன்றெழு தந்தணர் வந்தனை மாளிகை முறைசெய்வா
ரின்றொரு ளென்றலை யெங்கு மிலங்க வெழுப்பித்தான்.

இ-ள். அன்று வென்றி நடம் தொழு தம்பியர் அவர் வந்து அடிமேல் வீழ்வுற்றுச் சென்ற பின் - அத்தினத்திலே வெற்றியையுடைய திருநிருத்தத்தை வணங்கிய தம்பிமாராகிய அவர்கள் வந்து (தம்முடைய) பாதங்களின்மேலே விழுந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போனபின்பு,—அவன் மன்றம் வணங்கித் தந்தைமுன் தொழுது - அவ்விரணியவன்மர் கனகசபையை நமஸ்கரித்து அருட்பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் திருமுன்னே வணங்கி,—அந்தணர் வந்தனை மாளிகை முறை செய்வான் இன்று அருள் என்று - தில்லைவாழந்தணர்களுக்கு வழிபாட்டின்பொருட்டுத் திருமாளிகைகளை விதிப்படி செய்விக்க இப்பொழுது அநுஞ்ஞைசெய்யும் என்று வேண்டிக்கொண்டு,—அவை எங்கும் இலங்க எடுப்பித்தான் - அவைகளை எவ்விடங்களிலும் விளங்கும்படி கட்டத்தொடங்குவித்தார் எ-று. (௧௨)

ஏழுநிலை மாளிகை சூளிகை சாளர மேரார்சீர்
வாழ்மதி றோரண வாயில்கள் தேரணி மாவீதி
சூழ்வுற மேருவி னேர்பல கோலிய சோழேசன்
றாழ்வுடன் மாதவர் யாரையு நீள்குடி சார்வித்தான்

இ-ள். மா வீதி சூழ்வுற மேருவின் நேர் பல் ஏழுநிலை மாளிகை - பெரிய வீதியிலே சூழும்படி மகாமேருமலையைப் போலும் பல ஏழுநிலைமாளிகைகளையும்,—சூளிகை - சூளிகைகளையும்,—சாளரம் - பலகணிகளையும்,—ஏர் ஆர் சீர் வாழ் மதில் - அழகு நிறைந்த நன்மை பொருந்திய மதில்களையும்,—தோரண வாயில்கள் - நிலைத்தோரணங்கள் பொருந்திய வாயில்களையும்,—தேர் அணி - நிலைத்தேர்வரிசைகளையும்,—கோலிய சோழேசன் - கட்டுவித்த சோழராசனாகிய இரணியவன்மர்,—தாழ்வுடன் மாதவர் யாரையும் நீள் குடி சார்வித்

தான் - பணிகேட்டு முனிவர்களெல்லாரையும் உயர்ந்த குடி புகுவித்தார். எ - று. (கரு)

இற்றரு பண்ட மிலங்க நிலங்களி லேயவித்து
மற்றவர் தம்மி லொருத்த னிருத்த மகிழ்ந்தாடும்
பற்றரு சின்மய வம்பர மும்பர் பரிந்தாக்கம்
பெற்ற பயன்றிரு வம்பல மொன்று செயப்பெற்றான்

இ - ள். இல் தரு பண்டம் இலங்க நிலங்களில் ஏயவித்து - வீட்டிற்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களை விளங்கும்படி நிலங்கடோறும் வைப்பித்து,—மற்றவர் தம்மில் ஒருத்தன் மகிழ்ந்து நிருத்தம் ஆடும் - அந்தத்தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற—பற்று அரு சின்மய அம்பரம் - அறிதற்கரிய ஞானமயமாயுள்ள ஆகாசமும்—உம்பர் பரிந்து ஆக்கம் பெற்ற பயன் - தேவர்கள் விரும்பிச் சரீரத்தைப் பெற்றதனால் எய்தும் பயனுமாகிய—திருவம்பலம் ஒன்று செயப் பெற்றான் - திருவம்பலமொன்றைத் (தாமும்) செய்யப்பெற்றார் எ - று (கச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாக [வன
முன்னர்கொணர்ந்து குவித்தருள்பெற்று முனிச்செல
றன்னிசை வேர்பியர் வானவர் தம்மியர் தம்மைக்கொண்
டின்னரு மம்பல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்து

இ - ள். பொன் அணி மா நவம் ஆம் மணி ஆதி - பொன்னும் அழகிய பெரிய நவரத்தினமும் முதலாயினவற்றை—பொருப்பு ஆக முன்னர் கொணர்ந்து குவித்து - மலைகளாக முன்னே கொணர்ந்து குவித்து,—அருள் பெற்று - (நடராஜருடைய) திருவருளைப் பெற்று,—முனிச் செல்வன் றன் இசை வேர்பு - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவராகிய ஞானச்செல்வரு

னுடைய சமாதியுடனே—உயர் வானவர் கம்மியர் தம்மைக் கொண்டு-உயர்ந்த தெய்வத்தச்சர்களைக்கொண்டு—உன் திருச் சிற்றம்பலம் ஒன்று சமைத்து ஆணி ஒப்பித்து - நினைத்தற்கரிய திருவம்பலமொன்றைச் செய்து அழகு பெற ஒக்கப் பார்த்து எ - று (சரு)

"காண விலக்க வொழுங்கணி வித்தவை கைக்கொண்டுட்
பூணு மணிக்குற் றொத்த தளத்தியல் பொற்பார்த்
தூணிரை யுத்திர நற்பலகைத்திர டொல்கோவைக்[கு
கோணமா கைத்தொகை முச்சி பிணைத்தணி கொளவித்

இ-ள். காண இலக்க ஒழுங்கு அணிவித்து - அறிந்து கொள்ளும்படி இலக்கவரிசையை இடுவித்து,-அவை கைக் கொண்டு - அவைகளைக் கைக்கொண்டு,—உள் பூணும் மணிக் குற்று - உள்ளே பொருந்திய இரத்தினக்குற்றுடையும்—ஒத்த தளத்து இயல் - சமமாகிய தளவரிசையையும்—பொற்பு ஆர் - அழகோடு பொருந்தச் செய்து,—தூண் நிரை - தூண்களின் நிரைகளையும்— உத்திரம் - உத்திரங்களையும்—நற் பலகைத் திரள் - நல்ல பலகைக் கூட்டத்தையும்—தொல் கோவைக் கோண் அமர் கைத்தொகை - பழைய கோவையாகிய வளைவு பொருந்திய கைத்தொகையையும்—முச்சி - தூவிகளையும்— அணைத்து அணி கொள்வித்து - இசைத்து அழகு பொருந்தப் பண்ணி எ - று. (சசு)

பன்மணி மாலைகள் கொண்டணி தொங்கல் பயிற்றிச்சூழ், பொன்மலி முன்மதில் கோபுர வாயில் பொருந்தச்செய், தென்மலி மங்கல ரூபங்கரு மூல விறைக் கும்பொற், றன்மப மாமொளி ராலயமொன்று சமைப்பித்தான்.

இ - ள். பல் மணி மாலைகள் கொண்டு அணி தொங்கல பயிற்றி - பல இரத்தினமாலைகளைககொண்டு அலங்கரிக்கப் பட்ட தூக்கங்களாக தூக்கி,—சூழ பொன் மலி மூன் மதில்-சூழ்ந்த பொன்னாலாகிய மூனமதிலையும்—கோபுரவாயில பொருந்த செய்து - கோபுரவாயிலையும பொருந்துமபடி பண்ணி,—என மலம் மங்க வரும கரு மூலம் இறைககும்-என்னுடைய மலங்கெடும்படித் தோன்றியருளிய (பிரபஞ்சததுக்குக) கருவாகிய ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருககும—பொன தன மயம ஆம ஒளிர ஆலயம ஒன்று சமைபபித்தான - பொன மயமாகிய விளங்குகின்ற ஒருதிருககோயில செயவித்தார். எ - று (கஎ)

வேறு.

இனனவகை திருப்பணிகள பலவுஞ் செய்த
விரணியவன மனைமுனிவா யாரு மேததிப
பனனரிய புகழ்கூறி நீறு சாததிப
பரநதகலை வழிவழிபா டதற்குப பலக
மனனுவகை யினிவிபநத வகுபபு நாதன்
வைததபணி யெனமுனிவை வணங்கி வாழ்ததிச
சென்னியிலஞ் சலிசெயதிங் கிரித்த தன்றோ
திருநதுதவ மெனககெனறுன செஙகோன மனனன

இ - ள இனனவகை திருபபணிகள் பலவும செயத இரணியவனமனை - இநதபபிரகாரம திருபபணிகள பலவற்றையுஞ் செய்வித்த இரணியவன்மனை—முனிவா யாரும ஏததிப் பனனரிய புகழ் கூறி நீறு சாததி -முனிவாகளெலலாரும் வாழ்த்தி (அவருடைய) சொலலுதற்கரிய கீாத்தியைப் பாராட்டி விபூதி சாத்தி —பரந்த கலை வழி வழிபாடதறகுப் பலகம

ணு வகையினில் நிபந்த வகுப்பும் நாதன் வைத்த பணி என- (இனி) விரிந்த சிவாகம விதிப்படி பூசைக்குப் பெருக நிலைபெறும் வண்ணம் நிபந்தம் வகுத்தலும் சிவபெருமான் விதித்த பணியேயாம், என்று சொல்ல,—செங்கோல் மன்னன் - செங்கோலையுடைய இரணியவன்மா—முனியை வணங்கி வீழ்ந்து சிரசெனியில் அஞ்சலி செய்து-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை வணங்கித் துதித்துச் சிரசின்மேல் அஞ்சலிபண்ணி,— இங்கு அளித்தது அன்றோ எனக்குத் திருந்துதவம் என்றான்- இங்கே பணித்தருளப்பட்டதன்றோ அடியேற்குத் திருந்தமுற்ற தவமாவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று (௧௫)

இத்தகைய முனிவருட னொருநாண் மன்ன
னிலங்கியபே ரம்பலத்தி னிருந்து நூலின்
வைத்தமுறை யிறைவற்கு மஞ்ச னந்தூ
மலரமுது முதலான மலக வைத்து ,
நித்தவிழா வெழுவேண்டு செல்வ நலங்
நிலவுபதஞ் சலிமுனியா னிருந்து வித்த
புத்தகமின் புறமுனிவா யானை யேற்றிப்
பொற்கோயில் வலங்கொண்டு புகுவித் தார்கள்

இ - ள் இத்தகைய முனிவருடன்- இவ்வியல்பையுடைய முனிவர்களோடும்—ஒருநாள் மன்னன் இலங்கிய பேரம்பலத்தின் இருந்து - ஒருநாள் இரணியவன்மா விளங்கிய பேரம்பலத்திலே இருந்து,—நூலின் வைத்த முறை - சிவாகமத்தில் விதித்த முறைப்படி—இறைவற்கு மஞ்சனம் தூ மலர் அமுது முதலான மலக வைத்து - சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் சுத்தமாகிய புட்பம் திருவமுது முதலானவை நிறையும்படி சமைத்து—நித்த விழா எழ் வேண்டு

பசலவிம நலகி - நித்தியோற்சவம் நடத்தற்கு வேண்டும் திர வியங்கொடுத்து—நிலவு பதஞ்சலி முனியால் நிருத்துவித்த புத்தகம் விளங்குகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவராலே செய் வித்த சாத்திரத்தை—முனிவர் இன்பு உற யானை ஏறி - முனிவர்கள் இன்பம் பொருந்த யானைமேலேறி—பொற் கோயில்வலம் கொண்டு புகுவித்தார்கள் - அழகிய திருக்கோ யிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (சபையினுள்ளே) பிரவேசிப்பி த்தார்கள் எ - று. (௧௩)

மனங்குளிர வன்னவர்கள் பின்னு முன்னான
மருவியநை மித்திகங்கள் வகுப்பான மாதத்
தினங்கடொறு முணர்ந்துமது மாத மேவத்
திருந்துதம னகவிதியைச் செலுத்து முன்னு
வனங்கனது வளநகர மனையுங் காலை
யங்காபோன் மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன
வினங்கொளிருஞ் சனங்களபணிந் தினபமெய்தி
யெந்தைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித் தார்கள்

இ - ள். அன்னவர்கள் பின்னும் முன் நால மருவிய நைமித்திகங்கள் மனம் குளிர வகுப்பான - அம்முனிவர்கள் பின்னும் முற்கூறிய சாத்திரத்திலே பொருந்திய நைமித்திக ங்களை மனங்களிகூரும்படி வகுக்கும்பொருட்டு—மாதத் தின ங்கடொறும் உணர்ந்து - மாசநக்ஷத்திரந்தோறும் செய்யப்படும் மாசபூசையினை ஆராய்ந்து—மது மாதம் மேவ-சித்திரைமாசம் வர—திருந்து தமனக விதியைச் செலுத்து முன்னு - திருந்த முற்றுந்தமனகபூசையை நடத்துதற்கு முன்னாக—அனங்கனது வளநகரம் அனையும் காலை அங்காபோல மன்னவன் இங்கு அமைக்க என்ன - மன்மதனுடைய வளம் பொருந்திய நகரத்

திலே (அவன்) பிரவேசிக்கும்பொழுது அந்நகரத்தை அலங்கரித்தல்போல இராசாவே இந்நகரத்தை அலங்கரிப்பிக்கக்கடவாய் என்று சொல்ல,—இனம் கொள் இரும் சனங்கள் பணிந்து இன்பம் எய்தி-கூட்டமாகப் பொருந்திய மகாசனங்கள் வணங்கி ஆனந்தமடைந்து,—எந்தை திருவசந்த விழா எழுவித்தார்கள்-எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய வசந்தோற்சவம் நடத்துவித்தார்கள் க - று. தமனகம் - மருக்கொழுந்து.

விரிந்தபுதுப் புனல்விளையாட் டாடி மாதம்
விரவுதிரு வாணடெழுந்து விழவு மோங்கப்
பொருந்தும்வகை புரிந்தாடி புரட்டா திக்குட்
புகழ்பதினொ கட்டமிக ளொன்றிற் பூசை
தருந்தகுதி மிகுதிகுறை தவறு நீங்கத்
தந்துநவந் தருபந்தாச சமைந்தி யாகம்
பரந்தவிர தானுகமுடன் பவித்தி ரத்தைப்
பயில்வித்தைப் பசிப்பூரப் பரிச மைத்தார்

இ - ள். ஆடிமாதம்-ஆடிமாதத்திலே— விரிந்த புதுப்புனல் விளையாட்டு - பரந்த புதிய நீர்விளையாட்டுற்சவமும்—விரவு திருவாண்டெழுந்து விழவும் - பொருந்திய திருவாண்டெழுந்து உற்சவமும்—ஓங்கப் பொருந்தும் வகை புரிந்து - விளங்கும்படி (விதிக்கு) இசையும்வண்ணஞ்செய்து,—ஆடி புரட்டாதிக்குள் - ஆடிமாசமுதற் புரட்டாதிமாதவரையினுள்ளே—புகழ் பதினொரு அட்டமிகள் ஒன்றில் - புகழப்படுகின்ற சதுர்த்தசி அட்டமி என்னுந் திதிகளுள் ஒன்றிலே—பூசை தரும் தகுதி மிகுதி குறை தவறு நீங்க - நித்தியபூசைக்கு விதித்தக்கிரமத்தில் உண்டாகிய அதிகமும் நானமுமாகிய குற்றம் நீங்கும்பொரு

ட்டு—தந்து நியமந்தரு பந்தாச் சமைத்து - (மூந்நூல் ஒரு நூலாக இணைமை ஆகிய) நூல் ஒன்பதாயுள்ள (இருபத்தேழிழையையுடைய) பந்தர்கப் பண்ணி,—யாகம் பரந்த விரதாங்கமுடன் - யாகத்தை விரிந்த விரதாங்கங்களோடு நடத்தி,—பவித்திரத்தைப் பயிலவித்து - பவித்திரத்தைச் சாத்தி,—ஐப்பசிப் பூரப் பரிசு அமைத்தார் - ஐப்பசிமாசத்துப் பூரத்திருவிழாவுக்கு வேண்டுவனவற்றை அமைத்தார்கள். எ - று (உக)

அந்தமிலெண் ணுனக்கறமுந் திருக்கண் சாத்தி
யவற்றினமிகத் தனித்தென்னை யாண்ட வன்னை
யெந்தைபிரான் மைந்தர்களோ டெழுச்சி கொள்ள
வெழுந்தருளி வருந்திருநோன் பியைய வைத்துச்
சிந்தையினமா லயனெ வெழுந்த செந்தீத்
திரளுருவண் ணலேநோக்கித் திகழுக் கொங்கள்
வந்தெனவப் பழலாகி மலகல் போலும்
வளங்கொடிருந் விளக்கீடு விளங்க வைத்தார்

இ - ள் அந்தம் இல் எண்ணுனக்கு அறமும் திருக்கண் சாத்தி - முடிவில்லாத முப்பத்திரண்டு தருமங்களையுந் திருக்கண் சாத்தியருளி—அவற்றின் மிகத் தனித்து என்னை ஆண்ட அன்னை - அவைகளினும் மேலாகப் (பிரீதி) மிகும்படி தனித்து என்னை ஆட்கொண்டருளிய மாதாவாகிய சிவகாமியம்மையார்—எந்தை பிரான் மைந்தர்களோடு எழுச்சி கொள்ள - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் குமாரர்களோடும் திருவிழாக் கொண்டருள—எழுந்தருளி வரும் திருநோன்பு இயைய வைத்து - எழுந்தருளிவருகின்ற சிறப்பையுடைய விரதோற்சவத்தை விதிப்படியே பொருந்த நடத்தி,—மாலும் அயனும் சிந்தையில் நாண எழுந்த செந்தீத் திரள் உரு

அண்ணலை-விட்டுணுவும் பிரமாவும் உள்ளத்திலே நாணும்படி தோன்றிய சிவந்த அக்கினிப்பிழம்புவடிவாகிய சிவலிங்கப் பெருமானை—திகழ கண்களை எவையும் வந்து நோக்கி அழல ஆகிமலுகல போலும்-விளங்குகின்ற கண்களெல்லாம் வந்து தியானித்துத் தாங்களும் அக்கினிவடிவாகி நிறைந்திருந்தலபோலும்—வளம் கொள் திரு விளக்கீடு விளங்க வைத்தார் - வளமை பொருந்திய அழகிய தீபோற்சவத்தை விளங்கும்படி செய்தார்கள் ஏ - று.

தீபத்தண்டு சோதிலிங்கத்தையும் திருக்கோயிலெங்கும் இட்ட விளக்குகள் அக்கினிவடிவு பெற்ற கண்களையும் போலுமென்றறிக. (உஉ)

மார்கழியா திரைநாளின் முனிவ ரெல்லாம்
வந்துதட்டி படிந்துபொது வணங்கி வாழ்த்திப்
பார்த்துமா தொழுதகன்றார் முன்ன மென்று
பன்னமுனி மன்னவனீர் பயிற்று மிந்தச்
சீர்த்துமா தினமென்னத் தில்லை வாழ்ந்
திருவுடையந்த ணரெங்கை திருநா ளென்று
சார்த்துமா நவதீர்த்த நீத்தங் கொண்டு
தனுசன்மனு சனவிழவு தகுவித் தார்கள்.

இ - ள். முனிவர் எல்லாம் முன்னம் மார்கழி ஆதிரை நாளின் வந்து - இருடிகளெல்லாரும் முன்னாளிலே மார்கழி மாசத்துத் திருவாதிரைநக்ஷத்திரத்தில், வந்து—தடம் படிந்து பொது வணங்கி வாழ்த்திப் பார் த்துமா தொழுது அகன்றார் என்று - சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து கனகசபையை நமஸ்கரித்துத் துதித்துப் பூமியிலே தரும்படி கும்பிட்டுக்கொண்டு போயினார்கள் என்று—முனி பன்ன - வியாக்கிரபாதரு

-ராமுனிவர் அருளிச்செய்ய,—மன்னவன் நீர் இந்தச் சீர்தரும் மா தினம் பயிறும் என்ன - இரணியவன்மா நீங்கள் இந்த சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய திருநாளை நடத்துங்கள் என்று சொல்ல;—தில்லை வாழும் திரு உடை அந்தணர் எந்தை திருநாள் என்று-தில்லைவாழ் திருவுடையந்தணர்கள் இது எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருநக்ஷத்திரம் என்று,—சார்தரு மா நவ தீர்த்த நீத்தம் கொண்டு - (சிதம்பரத்திலே) பொருந்திய பெரிய நவதீர்த்தங்களையும் மற்றத்தீர்த்தங்களையுங்கொண்டு—தஞ்சு அன மஞ்சன விழவு தருவித்தார்கள்(அன்னமாகக்ருக்கும்ப) பற்றுக்கோடு போன்ற திருமஞ்சனத்திருவிழாவை நடத்தினார்கள். எ - று. (உ௩)

போனகமாம் வரைபோன்மா நிவேத னத்தைப்
பொருந்தியதைப் பூசத்திற் புணர்வித் தேத்தி
யீனமிலா முனியரசன் றனைநோக்கி
யிமையவர்க ளனைவருமவ ணேத்தி வாழ்த்து
மானியென வருமாணடி லானி மாதத்
தருள்விரவுத் திரதினமவ் தணுகிற் றெனவந்த
தேனருதா ரணிமன்ன னிறைஞ்சியானித்
திருநாளிற் கெழுவிழவு செய்க வென்றான்.

இ - ள் பொருந்திய தைப் பூசத்தில் - பொருந்திய தைமாசத்துப் பூசநக்ஷத்திரத்திலே—மால் போனக வரை போல் மா நிவேதனத்தைப் புணர்வித்து ஏத்தி - பெரிய அன்னமலைபோலும் பெரிய நிவேதனமாகிய திருப்பாவாடையைத் திருவமுதுசெய்வித்துத் துதித்து,—ஊனம் இலா முனி அரசன்றன்னை நோக்கி - குற்றமில்லாத வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்மரைப் பார்த்து,—இமையவர்கள் அனைவ

ரும வந்து ஏத்தி வாழ்த்தும் ஆனி என-தேவர்களெல்லாரும் வந்து வணங்கித் துதிக்கின்ற ஆனியென்னுமபடி--வரும ஆண்டில ஆனிமாதத்து அருள விரவு உத்திர தினம வந்து அணுகிறது என்ன-வரும் வருடத்தில ஆனிமாதத்தில் அருள பொருந்திய உத்திரநக்ஷத்திரம வந்து அணுகியது என்று சொலல,—தேன நகு தார அணி மன்னன இறைஞ்சி - வண்டுகள மகிழும மாலையை அணிந்த இரணியவன்மா வணங்கி,—ஆனித் திருநாள விழவு இங்கு எழச செயக என்றான் - ஆனித்திருநாளுற்சவம் இங்கே நடக்கும்படி பண்ணுக என்றார். எ - று. (உச)

தாருமபா ருந்தரித்த தடந்தோ ளானுந்
  தாவிலரு முனிவர்களுந் தலைவன் முன்னின்
றீரொன்பா னுமுதலான வோரொன்ப னாளு
  மெந்தைபிரான் றிருவெழுச்சி யின்பமெய்த
வாருமபா ருளோரும் வானுளோரு
  மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி
யாருமடா தம்பணிதற் கென்று வாயி
  லிலங்கவிடைக் கொடிவலங்கொண் டேற்றுவித்தார்

இ-ள். தாரும் பாரும தரித்த தடம் தோளானும்-மாலையையும பூமியையுந் தாங்கிய பெரிய புயங்களையுடைய இரணியவன்மரும—தாவு இல அரு முனிவர்களும்-குற்றமில்லாத அரிய முனிவர்களும—தலைவன் முன் நின்று-சிவபெருமான சந்நிதியிலே நின்று,—ஈரொன்பான முதலான ஓரொன்பான் நாள-பதினெட்டு நாண்முதலாகிய ஒன்பதுநாளாயுள்ள இருபத்தேழுநாளும—எந்தை பிரான் திருவெழுச்சி இன்பம் எய்த - எம்முடையபிதாவாகிய சிவபெருமானது திருவிழா

வன்றோல ஆனந்தமடைந்தருகும்—மலங்கள் நீங்கிப் பாதம் பணிந்தருகுமலங்களினின்று நீங்கித் திருவடிகளை வணங்குதற்கும்—பார் உள்ளோரும் வான் உள்ளோரும் மால் அயனும் மேலவரும் யாரும் வாரும் என்று-பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களும் விட்டுணுவும் பிரமாவும் (உருத்திரர் முதலிய) மேலோர்களுமாகிய எல்லாரும் வாருங்கள் என்று—விடைக்கொடி வலங்கொண்டு வாயில் இலங்க ஏற்றுவித்தார்-இடபக்கொடியைப் பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு வந்து சந்நிதியிலே விளங்கும்படி ஏற்றுவித்தார்கள் எ - று. (உரு)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தர் மாதர்
வானவர்க ளரமகளிர் மற்றுள்ளோரு
மெண்ணரிய மகிழ்ச்சியுட னிசைகள் தோறு
மெய்துவார் மெய்த்துநோ யிரித்தோ மென்பார்
கண்ணிறைபொற் கோபுரத்தைத் தொழுது வீழ்வார்
கனக்மயத் திருவீதி கண்டு வாழ்வா
ரண்ணல் பொதுப் பணிந்தயர்வார் நடமுன்போற்றி
யாடுவார் பாடுவா ராயி னோர்கள் ;

இ - ள். மண்ணுலகினுள் நிறைந்த மைந்தர் மாதர் - பூலோகத்தினகண் நிறைந்த ஆடவர்களும் பெண்களும்—வானவர்கள் அரமகளிர்-(சுவர்க்கலோகத்தினகண்ணுள்ள) தேவர்களும் அரம்பையர்களும்—மற்று உள்ளோரும் - மற்றையோர்களும்—எண் அரிய மகிழ்ச்சியுடன் திசைகள் தோறும் எய்துவார் - அளவிடற்கரிய களிப்போடு திக்குகடோறும் வந்து பொருந்துவார்கள்,—மெய்த்து நோய் இரித்தோம் என்பார் - உண்மையாகவே (நமக்கு) உரிய பிறவிநோயை நீக்கினோம் என்பார்கள்,—கண் நிறை பொற் கோபுரம்

தொழுது வீழ்வார் - காட்சிக்கு நிறைந்த பொற்கோபுரங்களைக் கையினாலே கும்பிட்டு நமஸ்கரிப்பார்கள்,—கனக மூத திருவீதி கண்டு வாழ்வார் - பொன்மயமாகிய திருவீதிகளைக் கண்டு வாழ்வார்கள்,—அண்ணல் பொதுப் பணிந்து ஆயர் வார் - சிவபெருமானுடைய கனகசபையை வணங்கிப் பரவசர்களாவார்கள்,—முன் நடம் போற்றி ஆடுவார் பாடுவார் ஆயினார்கள் - எதிரே திருநிருத்தத்தைக் (கண்டு) துதித்து ஆடுவோர்களும் பாடுவோர்களுமாயினார்கள் எ - று. (௨௬)

வேறு.

இப்பெற்றியினவரு மெத்திக்கினரு நம்மிற்ற
ருமென நம்மிற்றுத, துய்யப்பொய்யப் பிறவிக டுய்த்தற
கெனமகிழ் துணிவால் வருபவ் ரணிவாழத், தப்பற்று
யாத்வ மூவாயிரவாக டாவா மறையொடு தேவாரக,
கைப்பற்றியபணி முற்றுப புலிமுனி கழலான விழ
வெழுதொழிலசெயவான

இ - ள் இப் பெற்றியின் வரும் எத்திக்கினரும் - இவ்வியல்போடு வரும் எல்லாத்திசையினுள்ளோர்களும்—நம் இற்று இது எம்மின் நீரும் என - நமமெனபது ஒழிந்து இப்பேறு நம்மால் அடையத்தக்கதோ என்று பாராட்ட,—பொய்த்த துயப்பிறவிகள் துய்த்தற்கு என மகிழ் துணிவால் வருபவர் அணி வாழ - பொய்யாகிய சிற்றின்பத்தை அநுபவித்தலையுடைய இப்பிறவிகள் (இந்திருத்தானந்தத்தை) அநுபவித்தற்கு வாய்த்தனவே என்று மகிழ்கின்ற உறுதியோடு வரும் அடியார்களுடைய நிரை வாழ்வு பெற,—தப்பு அற்று உயர் தவ மூவாயிரவர்கள் - தவறுதலின்றி உயர்ந்த தவத்தையுடைய மூவாயிர முனிவர்கள்—தாவா மறையொடு-ஒழியாத வேதவொலியோடு - தேவாரக் கைப் பற்றிய பணி முற்றி -

சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகிய கையினாலே செய்தற்பாலன வாகிய பணிகளை முடிக்க,—புலிமுனி கழலான விழவு எழு தொழில்செய்வான் - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய இரணியவன்மா திருவிழா எழுதற்கு வேண்டுந் தொழில்களைச் செய்வாராயினார் எ - று (உ௭)

நண்ணித் தினகரன் முதலோர் கிழமைகொண் டலமா
ர நவமணி யணிமேவப், பண்ணிப் பரிகல முதலா யி
னபகர் திருவா சிகையரி பயில்பீடம், விண்ணிற் றிகழ்
தருமகரத் தொழிலின விரிவெண் குடைமிடை கொடி
யென்றென், றண்ணற் குரியன வெண்ணற் கரியன வ
ம்பொற்படி திருமுன்புய்த்தான்.

இ - ள் தினகரன் முதலோர் கிழமை நண்ணி நலம் கொள் ஆர் நவமணி அணி மேவப் பண்ணி-சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங்களுக்கும் உரிமை பொருந்தி அழகு கொண்டு நிறைந்த நவரத்தினங்களினாலும் ஆபரணங்களைப் பொருந்தச் செய்து,—பரிகலம் முதலாயின - பரிகலமுதலாயினவைகளும்—பகர் திருவாசிகை - சொல்லப்படுகின்ற திருவாசிகைகளும்—அரி பயில் பீடம் - சிங்கந்தாங்கும் ஆசனங்களும்—விண்ணில் திகழ் தரும் மகரத் தொழிலின-ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற மகரதோரணங்களும்—விரி வெண்குடை-விரிந்த வெள்ளிய குடைகளும்—மிடை கொடி என்று என்று-நெருங்கிய கொடிகளும் என்றென்று—அண்ணற்கு உரியன எண்ணற்கு அரியன - சிவபெருமானுக்கு உரியவைகளாய அளவிடற்கரியவைகளாய உள்ளவைகளை—திருமுன்பு அம்பொற்படி உய்த்தான் - சந்நிதியிலே அழகிய பொற்படியிற் சேர்த்தான் எ - று. (உ௮)

கடமா றெனவுமிழ களியா னையினணி கதிமா மணி நிலை தருந்தேர் முற, றிடமாய நடைபெறு வடமால வரைபுரை சிலதேர் கவரியின் நிரைதோரை, மிடைவான முகிறொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவளர் மொழியார்பொற, படகா திகளட மிவோ ரொலிகடல பலவாமெனநனி பயிலவித்தார

இ - ள் கடம் ஆறு என உமிழ களி யானையின் அணி - மதத்தை நதிபோலப் பொழிகின்ற களிப்புப்பொருந்திய யானைகளுடைய நிரைகளையும்—கதிர் மா மணி தரு நிலைத் தேர் - ஒளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களாலே செய்யப் பட்ட நிலைத்தேர்களையும்—முன் இடம் ஆய நடை பெறு மால வடவரை புரை சில தேர் - முன்னே வலியையுடையனவாய் நடக்குந்தொழிலைப் பெற்ற பெரிய மேருமலைபோலுஞ் சில தேர்களையும்—கவரியின் நிரை - சாமரங்களுடைய நிரைகளையும்—தோரை - பீலிக்குஞ்சங்களையும்—மிடை வான முகில் தொடு கொடி ஆடைகள் - நெருங்கிய ஆகாயத்துள்ள மேகத்தைத் தொடுகின்ற கொடிப்புடைவைகளையும்—விட விழியார் இசை வளர் மொழியார் - நஞ்சுபோலுங் கண்களையுடையார்களும் கீதம் பொருந்திய வார்த்தைகளையுடையார்களுமாகிய பெண்களையும்—பொற படகாதிகள் - பொலிவாகிய படகமுதலிய வாத்தியங்களையும்—நடம் இடுவோர் - நிருத்தஞ்செய்வோர்களையும்—ஒலி பல கடல ஆம் என நனி பயிலவித்தார் - ஒலிக்கின்ற பலகடல்களாம் என்று சொல்லும்படி மிகப் பொருந்துவித்தார்கள். எ - று (௨௬)

மேவும் பாகணமிகட மகுடஞ் சொரிமணி விலகிப பொலிதிரு வலகிட்டுத, தூவண புனகமது மலரெவ் ணபொரிநனி துதைவித்தெழின் மறுகுயாதெத்றுதிப்பிர

வுந் துகில்பொதி யுறவங் கமுதணி பலகும்பம் பழுநிலை
வளர்செம் பொற்றீவங் களுமலி தரமங் கலவணி திக
ழந் திசைதொறு நிகழ்வித்தார்.

இ - ள். மேவு உம்பர்கள் மிடை மகுடம் சொரி மணி (திருவீதியிலே, பொருந்திய தேவர்களுடைய நெருங்கிய முடிகளினின்றும் உதிர்ந்த இரத்தினங்களை — விலகிப் பொலி திருவலகு இட்டு - (இருபக்கத்திலும்) தள்ளிப் பொலிந்த திருவலகினாலே பெருக்கி, — எழில் மறுகு தூவு அனை புனல் மது மலர் வெள்ளைப் பொரி தனி துதைவித்து — அழகையுடைய திருவீதியிலே சுத்தமாகிய வளம் பொருந்திய சலத்தையும் தேனையுடைய பூவையும் வெள்ளிய பொரிகளையும் மிக நிறைவித்து, — உயர் தெற்றி - உயர்ந்த திண்ணைகளிலே — பாவும் துகில் பொதி உற அங்கு அமுது அணி பல கும்பமும் - பரந்த பரிவட்டத்தினாலே சுற்றப்பட்டுப் பொருந்த அங்கே சலத்தினாலே பூரிக்கப்பட்ட பலபூரண கும்பங்களும் — நிலை வளர் செம்பொன் தீபங்களும் மலிதர - நிலை பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய தீபங்களும் நிறைய — திசைதொறும் மங்கல அணி திகழ நிகழ்வித்து - திக்குக்கடோறும் மங்கலமாகிய அலங்காரம் விளங்க நடத்தி எ-று. (௩0)

பொற்பார் விசைமுனை பொலிவித் தளவறு கற்பப்
புதுவினை மெழுகிச்சீ, ரிறபான மணவணி தரவா யில
களகமு கேரார் கதலிகள் சேர்வித்து, வெற்பா மென
முகில் வரையா ரணிநிரை வெருவா தெதிர்பொரு கரமா
னக, கற்பா வியன்றுடி நிலைமா ளிகைமனை கட்டா வண
ர்கொடி விட்டார்கள்.

இ-ள். பொற்பு ஆர் விசை முனை பொலிவித்து - பொற்பார் வீதிகளிலே அங்குராப்பணம் பண்ணி; — அளவு அறு புது

கள

விரைக் களபம் மெழுகி-அளவிறந்த புதிய வாசனைத் திரவியங்
களாலாகிய கலவைச்சாந்திலை மெழுகி,—சீர் இறப்பால் முனை
அணி தர-அழகையுடைய வீதிகடோறும் கலியாணச்சிறப்பு
விளங்க—வாயில்கள் கமுகு ஏர் ஆர் கதலிகள் சோவித்து-
வாயில்கடோறும் கமுகுகளையும் அழகு நிறைந்த வாழைகளை
யும் நாட்டி,—வெற்பு ஆம் என முகில் வர-(இவைகள்)மலை
களாம் என்று மேகங்கள்(படிய)வர—வாரண நிரை வெரு
வாது எதிர் பொரு கரம் மான-யானைநிரைகள் அஞ்சாது எதிர்
ந்து பொருகின்ற துதிக்கைகளைப்போல—கற்பாவிய நெடு நிலை
மாளிகை-கல்லினாலே செய்யப்பட்ட நெடுநிலைமாளிகைகடோ
றும்—வளர் கொடி மணி கட்டா விட்டார்கள்-நீண்ட
கொடிகளிலே மணிகளைக் கட்டி விட்டார்கள் எ-று (௬௧)

இடமால் வரைநிறை கண்ணுதல் களுட னிறையா
மெனவெழு நிலைநீடு மடமா னவைதொறு மதிமாசுண
நதிமருவார் வளர்சடை யினர்பாதத் தடைவோர் வடகலை
தொடர்வார் திருவமு துடிவா ரடிவன வடைவர்வைத்,
திடுவா ரகர விடுவார் வரவர வெண்டா னந்தெதிர்
கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) இட மால் வரை நிறை கண்ணுதல்களுடன்
இறை ஆம் என-இடமாகிய பெரிய திருக்கைலாசமலையில்
கண் நிறைந்த கண்ணுதல்களோடு சிவபெருமான்போல—எழு
நிலை நீடும் மடம் ஆனவை தொறும்-எழுநிலை பொருந்திய திரு
மடங்கடோறும் உள்ள—மதி மாசுணம் நதி மருவார் வளர்
சடையினர்-பிறையும் பாம்பும் கங்கையும் பொருந்தாத நீண்ட
சடையையுடைய முனிவர்களும்—பாதத்து அடைவோர்-
(அவர்களுடைய)திருவடிகளிலே சேர்வோர்களும்—வடகலை
தொடர்வார்-வடநூல்களைப் படிப்பவர்களும்—திருவமுது

அடுவார் - திருவமுதைச் சமைப்பவர்களும்—அங்ஙன மடை வாக வைத்து இடுவார் - சமைத்தவைகளைப் பாதியாக வைத்துப் படைப்பவர்களுமாகிய இவர்கள்,—அரகர இடுவார் என்று தானை அறு வரவர - அரகர என்று உச்சரிக்கும் அடியார்கள் அளவின்றி வர வர,—எதிர் கொண்டார்கள் - (அவர்களை) எதிர்கொண்டார்கள் எ-று. (௬௨)

விண்ணோர் வனிதையர் மகவான் முனிவர்கள் விரி
பாரிடர் மிகு கணநாதர், மண்ணோ ரெனவுரு வினராய
வழிபட முதனாட் கயமுகனை முதனுனோ, ரெண்ணோ
ரளவறு கனிபால முதலிய விசைவித் தவையவனை
மிசைவித் துப, பண்ணோ டியன்மொழி யவளோ டிறை
தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவித்தார்.

இ - ள் விண்ணோர் - தேவர்களும்—வனிதையர் - அரம்பையர்களும்—மகவான் - இந்திரனும்—முனிவர்கள் - இருடிகளும்—விரி பாரிடர் - பரந்த பூதர்களும்—மிகு கணநாதர் - மிக்க கணநாதர்களும—மண்ணோர் என உருவினர் ஆய வழிபட - மனிதர்கள் போல உருக்கொண்டவர்களாய் வந்து வழிபட,—முதல் நாள் - முதற்றிருநாளிலே—மதம் ஆர் கயமுகன் - மதம் பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுரனை—எண் ஓர் அளவு அறு கனி பால முதலிய அவல் இசைவித்து அவை மிசைவித்து - எவ்வளவு அளவிறந்த பழம் பால் முதலியவைகளை அவலோடு கூட்டி அவைகளைத் திருவமுது செய்வித்து,—பண்ணோடு இயல் மொழியவளோடு இறை தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவித்தார் - பண்ணோடு பொருந்திய திருவார்த்தையையுடைய உமாதேவியாரோடும் பெருமான் எழுந்தருளிவரும் புகழப்படும் திருப்பவனிகளை நடத்தினார்கள் எ-று. (௬௩)

செழுவான் மதிபுனை பவனு னியிலவரு திருநாள்
விழவெழு பொழுதாரத, தொழுவார பிறிவருநிலையா
னினைவொரு துணிவான மொழியொரு பொருடோய
வற, றெழுலா வழிவுறு தொழிலால விழிமழை யிடைக
வா லிருபய னிலவாவுற, றழியா தகமலி கசிவா லரு
ளை யடைநதா ரினையா மிடைநதாரகள

இ - ள். செழு வான மதி புனை பவன ஆனியில வரு திரு நாள விழவு எழு பொழுது - செழுமை பொருநதிய ஆகாய ததுளள பிறையை அணிபவராகிய சிவபெருமானை ஆனி மாததநில வருந திருநாளிலே திருவிழாககொணடருளும் பொழுது—ஆரத தொழுவார-(பூமியிலே எடடுறுபபும)பொருநதுமபடி வணஙகும அடியாரகள,—பிறிவு அரு நிலையால - (சிவதநோடு) பிரிவுபடாத நிலையினுலும—நினைவு ஒரு துணிவால - சிததததில ஒருணாவே உடைமையாலும—மொழி ஒரு பொருள தோயவு அறறு எழலால - (முனனே வாசகமே யினுலே செயபபடும) துதிவாககியஙகள ஒரு பொருளைப பொருநதுதலினறி எழுதலாலும்—அழிவு உற தொழிலால நழுவுதலுற்ற (பிரதகஷிணம நமஸகாரம முதலிய) கருமஙக ளினுலும—விழி மழை இடைகவால - கணகளினின றுமநீா பொழிதலினுலும—இரு பயன இலவா உறறு அழியாது அகம மலி கசிவால - (இனபத துனபஙகளாகிய) இருபயனக ளும இலலனவாதலின அவறறைப பறறி மயங்காது உளள ததினகண நிறைநத கசிவினுலும—அருளை அடைந்தார - திருவருளை அடைந்தாாகள,—இனையா மிடைந்தாாகள் - இந திறததாகளே (எஙகும) செறிநதிருக்கினுர்கள எ-று. (௯௪)

மனறு டியதிருநடரா சன்துயாமணிமா னிகைவெளி
வளாவானிற், குனறு விறனமணி முடிவா னவர்ஞ்சி

குழுமானுட்டா்ரொடுகூடி, நின்றுரெனவகி னயமே
விபவுற் நேசத்தவரவா பாசத்தே,சொன்றுய்நிழலெழு
மொளிமேனியிலென வுய்ந்த திரவிழ வயாவித்தார்.

இ-ள். மன்று ஆடிய திரு நடராசனது உயா மணி மாளிகை-கனகசபையின கணமே நடிக்கின்ற திருசிருத்தராஜருடைய உயர்ந்த இரத்தினமாளிகையிலே—வெளி வளா வானில் குன்று விறல மணி முடி அண்டி வானவா குழு - ஆகாயத்திற்பொருந்திய சுவாகக்கதிலுள்ள குறையாதவீரத்தையும் இரத்தினகிரீடத்தையும் உடைய விரிசையாகிய தேவாகள் கூட்டம்—மானுடா திரளொடு கூடி நின்று ஆள் என-மனிதர்களகூட்டத்தோடு கூடி நின்று (அடியேஙகளை) ஆளுடருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—அகில நயம மேவிய உரு-(அககடவுளுடைய திருநெற்றியிலே சாத்தப்பட்ட கரிய) அகிற்சாந்தினது நன்மை பொருந்திய நிறத்தை—நேசத்து அவா அவா பாசத்தே சு ஒன்று ஆய ஒளி மேனியில நிழல எழும் என - அன்பையுடைய அவரவரது பாசத்தினொளி திரண்டு ஒளியையுடைய திருமேனியிலே நிழலெழுகின்றது என்று சொல்லும்படி,—உயா உத்திர விழவு அயாவித்தார்-உயாவாகிய திருவாணியுத்திரத்திருவிழாவைச் செயவித்தாாகள எ-று

அருணறபுரவலனெதிர்முற்கதைமுனியறைவாரெனரு
ளிரு தனைவேறற், கிரணத் திறலகுரு வீருளிற றவா
விகலா னெனவெறி கயிற்றலே, மரணத் தினையுற வரு
ணற கதுபழிவழியாவொருகடி வடிவாகிச, சரணத்திரு
கரம விரவக் கனமொடு சந்தித திடுநெறி பந்தித்து.

இ-ள். முனி அருள் நற்புரவலன் எதிர் முற கதை அறைவுழ்ன்-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளையுடைய நல்ல இர

ணியவன்மொழிரோ ஒரு முறகதையைச சொல்வார் —குரு ஒருநிருதனை வேறறகு இரணத திறல தர இருளில்வர - குரு வானவர் ஓரசுரனை வெலலும்பொருட்டு யுததஞ்செயயும உபாயததைக கறபிககும்படி (வருணனிடததுககு) இருளிலே வர,—இகலான் என எறி கயிறறலே மரணத்தினை கூற-(அவ வருணன அககுருவைப்) பகைவனென்று (நினைநது)விடுதத பாசததினாலே (அககுரு) மரணததினைப பொருநத,—வருண றகு அது பழி வழியா ஒரு கடி வடிவு ஆகி -அவவருணனு ககு அககொலைப்பாவங காரணமாக ஒருபிசாசவடிவநதோ ன்றி—சரணதது இரு பாம விரவக களமொடு சநதிததிடு மெற்றி பநதிதது - இரணடுகாலகளிலும இரணடுகைகளும பொருநதக கழுததோடு கூடும்படி கட்டி எ - று. (௫௬)

காரார் கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடர் கடிவா ரொருவ
ரின முடியாத ய, நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ
நினையா தலமர நிலனவா,னோர், வீரா மடவர லருகாநட
மிடு விரகா மிளாவிரி தருகொனறைத, தாரா யருணன
துயாபா தகவிடா தவிரா யெனநனி தொழுதனாகள.

இ - ள் கார் ஆர் கடலிடை நெடு நாள் இடும இடர் கடிவான் ஒருவரின முடியாதாய - கருமை பொருந்திய சமுத்திரததினுளளே (கொணடுபோய்) நெடுநாளிட்ட துன்பததை நீகக ஒருவராலும் முடியாதாகி,—மழை விழ நினையாது அலமர - மழை பெயய நினையாது (வருணன) வருநதிக கிடப்ப,—நீர் ஆயின பெறல் அரிதாய - கலங்கிடைததல அரிதாகி,—நிலன யானோர் - பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களும்—வீரா - வீரரே—மடவரல் அருகாநடம் இடு விரகா - உமாதேவியார் பககத்திலே நிறபத திருநிருததஞ்செய்யும் வல்லவரே—விளா விரிதரு கொன்றைத் தார

மணம் விரிந்த கொன்றைமாலையையுடையவரே—வருண னது உயர் பாதக இடர் தவிராய என நனி தொழுதார்கள்-வருணனுடைய மகாபாதகத்தானாகிய துன்பத்தை நீக்கியருளும் என்று மிக வணங்கினார்கள். எ-று (கஎ)

தேசிற் பொலிபொது நிறையற் புதனொலி செறிநற் கடலெதிர் திகழ்வுற்றுப, பாசத் தளையற வருளச் சலபதி பரவித் தினமிது படிவுற்றோர், ராசற் றுயர்கதி யடையக்கடவுளு மணுகப் பெற்றவர மதுபெற்றான், மாசித் திருமகமெனமற் றதுதக மலிபொற் கொடியது பொலிவித்தான்.

இ-ள். தேசின் பொலி பொது நிறை அற்புதன் - ஒளியினாலே மிக்க கனகசபையினகண்ணே நிறைந்த அற்புதராகியசிவபெருமான—ஒலி செறி நற்கடல எதிர் திகழ்வுற்று-ஒலிபொருந்திய நலல சமுத்திரத்துக்கு எதிரே எழுந்தருளி—பாசத் தளை அற அருள - பாசக்கட்டு அற்றுப்போகும்படி அருளிய,—சலபதி பரவி - வருணன் துதித்து,— தினம் இது படிவுற்றோர் ஆசு அறு உயர் கதி அடையக் கடவுளும அணுகப் பெற வரமது பெற்றான் - இந்நாளிலே இந்தத் துறையிலே ஸ்நானஞ்செய்தவர் பூரசக்கி உயர்ந்த முத்தியை அடைதற்கும் சிவபெருமான எழுந்தருளப்பெறுதற்கும் வரம் பெற்றான,—மாசித் திரு மகம் என - இந்நாள் மாசித்திருமகம் என்று வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் சொல்ல,—மற்றது தக - அம்மாசித்திருமகம் பொருந்த,—மலி பொற் கொடியது பொலிவித்தான் - (இரணியவன்மர்) விளங்குகின்றபொலிவாகிய கொடியேற்றுவித்தார் எ-று (கஅ)

எத்தன் மையினில் முழுக்குளுஞ் சலபதி யிறைசோ ழர்வழி முறைநாளோர், பத்தொன் பதுவிழ வுயக்கும்படி

களி பயிலுங் கயமுக னயிலுந்தேன், மொய்த்தங்
கொளிர்கனி யப்பம யறவல முதலா யினபல் வுதவா
வாழ, நித்தம பொலிவிழ விட்டத்தன றாமிக நெஞ்சார
கனைவுற நைஞ்சாாகள.

இ - ள் எந்தன்மையின் நலம உயக்கும சலபதி இறை சோதர வரம உற நாள ஒாபதது -எவவிதத்தாலும இனபத்தைக கொடுக்கும வருணன சிவபெருமான (கடறகரைக்கு) எழுந்தருளும்படி வரம பெறற நாள பததாநாளாக—ஒன்பது விழவு உயக்கும்படி - ஒன்பதுநாட்டிருவிழாவை (விக்கின மின்றி) நடத்துமபொருட்டு—களி பயிலும''கயமுகன - களி பயிப. பொருந்திய யானைமுகக்கடவுளுக்கு—அயிலும் தேன அங்கு மொய்த்து ஒளிர கனி அப்பம 'யறு அவல முதல ஆயின பல உதவா - உண்கின்ற தேன அங்கே செறிந்து விளங்குகின்ற பழம அப்பம் பயறு அவல முதலி யன பலவற்றை நிவேதித்து,—நித்தம் வாழ பொலி விழவு அத்தன் தர நித்தமும வாழவுறுதற்கேதுவாகியமிக்க திரு விழாககாட்சியைச சிவபெருமான் தந்தருள,-நெஞ்சு மிக ஆர கனைவு உற நைஞ்சாாகள - உள்ளத்திலே மிக நிறைந்த கசிவு பொருந்தத் தமமை இழந்தாாகள. எ-று (டகூ)

கணணு யிரமுடை யவன்மா தவன்மலி கமலா லய
னமுத லெனலாகும, விண்ணு டுடையவா வடநீ டணி
மூலை விடவாள வழியுடை மடவாரா, றெணணாயிரமு
னிகணநா தருமறை யிசைநா ரதரணி யெனையோரிம,
மணணுள பவருட னணணு வளாதிரு, மனறு வருள
புரி யெனறாாகள

இ - ள் கண ஆயிரம உடையவன் மாதவன் மலி கமலால யன் முதல் எனல ஆகும விணணுடு உடையவர் - இநதிரன்

விட்டுணு மிக்க பிரமா முதலெனத்தகக் தேவர்களும—வட
நீடு அணி மூலை விட வாள விழி உடை மடவார் - முததுவ
டம பொருந்திய அழகிய நகிலகளையும நஞ்சும வாளும்போ
லுங கண்களையுமுடைய அரமபையர்களும—ஆறு எனணு
பிரம முனி - நாற்பததெணணுயிரமுனிவர்களும—கண்ணாத
ரும - கண்ணாதர்களும—மறை - வேதவுருடர்களும—இசை
நாரதர் - கீததகதையுடைய நாரதரும—அணி எனையோர் -
நன்மையையுடைய மறறையோர்களும—இம மண ஆளபவ
ருடன நண்ணு - இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களோடு பொரு
ந்தி—வள்ளா திரு முன்று அருள் புரி என்றார்கள - உயாநத
திருச்சபையையுடையவரே அருள்செய்யும என்று வேணடிக
கொணடார்கள் எ-று (௪0)

புகழும பவனிக ளகமின புறுநெறி புனிதன றரவிழி
புனலகொணடிட்,டிகழும பரகதி யெனவந் தரனெழு
சசிக கமரபழிசசிகைகத, திகழுஞ் சலியொடு மிகுமங
கலவண் சேவித தலர்தட மெவிசசே, ரகமங கறர
வழுதம தருகுழி யாடிக கடலவழி கோடிததார்

இ-ள் புனிதன் அகம் இன்பு உறு நெறி புகழும பவனி
கள் - சிவபெருமான (அனபர்களுடைய) மனம இன்ப
ததை அடையுமபடி (யாவராலும) புகழபபடுந திருபபவனிக
ளை தநதருள,—அமரர் - தேவர்கள—பரகதி இகழும என -
(இததரிசனததாலாகிய இனபததை நோககுமபோது) முததி
இகழப்படும என்று—அரனது எழுசசிககு வநது - சிவபெ
ருமானுடைய திருவெழுசசிககு வநது,—சேர அகம அஙகு
அகற - (தஙகளை) அடைந்த பாவம அஙகே நீஙகுமபடி—
அலர் தடம் அமுதம தரு குழி மேவி ஆடி - (பொறறுமரை
கள்) அலர்கினற சிவகஙகையையும முத்தியைக கொடுககினற

பரமானந்தக்கூத்தையும் அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து,—விழி புனல் கொண்டிட்டிப பழிச்சி - கண்களினின்றும் நீர்ததாரை கொண்டு துதித்து,—திகழ் அஞ்சலிக கையொடு - விளங்குகின்ற அஞ்சலிபத்தத்தோடு—மிகும் மங்கல அணி சேவித்து-மிக்க மங்கலமாகிய திருவிழாச்சிறப்பைச் சேவித்து,—கடல் வழி சோடித்தார் - சமுத்திரத்துக்கு எழுந்தருளும் வழி அலங்கரித்தார்கள். எ-று. (௬௪)

ஆனைத் திரள்கட லடையக் கருமுகி லணியிற பொலிவுற வரவஞ்சேர், சேனைந் தொகைநதி யோத்தினுமிசைதிகழ்பபுயறுயிலபயிலுழைக,' கானத் திடையெழுகாலுய்த் தனவிழு கைதைத் துகளவழை யெய்தக்குந, தேனைக் கனவன மானப் பொழிமழை சேருமவகைதரு திருவீதி

இ-ள். ஆனைத் திரள் கடல் அடையக் கரு முகில் அணியிற பொலிவு உற் - (திருப்பவனிக்கு முன் சென்ற) யானைக்கூட்டம் சமுத்திரத்தை அடைந்தபொழுது கரிய மேகங்கதிபோலப் பொலிய,—அரவம் சேர் சேனைத் தொகை நதி ஒத்தினும் இசை திகழ் - ஒலி பொருந்திய காலாட்கூட்டம் ஆற்றுவெள்ளத்தினும் ஒலியினால் விளங்க,—புயல் துயில் பயில தாழைக் கானத்திடை எழு கால உய்த்தன விழு கைதைத் துகள் வழை எய்த - மேகங்கள் நித்திரை செய்கின்ற தாழைக்காட்டில் எழுகின்ற காற்றினாலே தள்ளப்பட்டனவாய் விழுகின்ற தாழம்பூவினீறுகள் சுரபுன்னைக்களின் பூங்கொத்தைப் பொருந்த,—அக் கன வனம் மானக் குப் பொழி தேன்மழை-அம்மேகத்தின் நீர்போகப் பூமியிலே பொழிகின்ற தேனமழையினாலே—சேறு ஆம் வகை தரு திரு வீதி - சேறுகுந்தன்மையைத் தருகின்ற திருவீதியிலே. எ-று. (௬௫)

கொத்தார் மலரளி குலவும புள்ளொலி குழுமித
திசைதொறும விழிமுததத, தொததா றுதிவளர்
தொண்டத திரளொடு சூலப படைதிசை யடைகாவற,
பததா யுதவுரு வினாசூழ படையொடு பயிறா ரியமிக
வுயர்வானோ, ரிநதா ரணியின ருடனே விரவிமுன
னேவறகொடுபுடை சேவிததாா.

இளை கொதது ஆா மலா அளி - திரளாகிய நிறைந்த பூக்களினுள்ள வணடுகளின் இசையும்—குலவும புள ஒலி குழுமி-விளஙகுகினற பறவைகளின் ஓசையுஙகூட,—திசை தொறும்-திககுகடோறும—விழி முததத தொதது ஆா,துதி வளா தொணடத திரளொடு-கணணீராகிய முததுககளையுடைய பழமை பொருநதிய தோததிரஙகளை மிகசசெயகினற அடியாாககூட்டததோடு—சூலபபடை திசை அடை காவற பதது ஆயுத உருவினா சூழ படையொடு - சிவாஸதிரததையும(அதனைச சூழநது) பததுததிககினும அடைநத காவலாகிய தசாயுதருபிகளையும சூழநத படைகளோடும—பயில தூரியம மிக - பழகிய வாத்தியஙகள மிக முழஙக,—உயர் வானோா இந்தாரணியினருடனே விரவி - உயாநத தேவாகள இப்பூமியிலுள்ள மனிதாகளோடு கலநது—முன ஏவறகொடு புடைசேவிததாா - (தஙகளுககு) முன விதிதத விதியைக கைககொணடு பககஙகளிலே சேவிததார்கள எ-று. (௪௩)

வருமா தெரிபவ ரனவான மிசையெழ வளரா வலை
தலை யினதாயமுத, தருமா மணிதிமி லுலாவா மசலசா
மலையா வளைபுனை திரைமோதிப, பொருமா மிகவினா
தருமா கடலிடை புளினத தலைதரு வெளியுற றுக, திரு
மா லறிவரு பெருமா னிணைவகை திகழுஞ சலபதி
யுறறாழ்கொணடான.

இ-ள் வருமா தெரிபவர் என - (சிவபெருமான்) எழுந்தருளிவருதலைக் காண்பவர்போல—வான் மிசை எழு வளர -ஆகாயத்தின்கண்ணே உயர எழுந்து—வளை தலையின் தூய்வணங்கிய தகையினையுடையதாகி—முத்து அரு மா மணி திமில நுரை வாழ் சலசரம் அலையா - முத்துக்களையும் அரியபெரிய இரத்தினங்களையும் மரக்கலங்களையும் நுரைகளையும் (தன்னிடத்தே) வாழ்கின்ற மீன்களையும் அலைத்துத் தள்ளி—வரை புரை திரை மோதி - மலையைப்போலுந்திரைகளினாலே (கரையை) மோதி—பொரும் மிக இரை தரு மா கடலிடை-பொரும்படி மிக ஒலிக்கின்ற பெரிய சமுத்திரதீரத்துள்ள—புளினத் தலை தரு வெளி உற்று - மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளியைச் சேர்ந்து—திருமால அறிவு அரு பெருமான அணை வகை - விட்டுணுவும் அறிதற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளுந்திறத்தை—திகழும் சலபதி எதிர்கொண்டான - விளங்குகின்ற வருணன் எதிர்கொண்டான. எ-று.()

கட்டங்கியவொளி தெளியச் சலபதி காணும்பொழுதிடை யுடைத்துனபக, கட்டங் கறவருள சரணங் கனிலலை கரமுன புறவிழ மழுவுமபோற, கடடங் கழுமுடையவனமுன் பொலிமலி கடனமண டியவவர் களுமாலைக, கடடங் கழிவுற மிருமன் பிறையொடு கற்றுவெனவருள பெற்றாகள

இ-ள். சலபதி கண் தங்கிய ஒளி தெளியக் காணும்பொழுது - வருணன் தன்னிடத்தே பொருந்திய ஒளிவடிவாகியசிவத்தைச (சகளவடிவமாகத்) தெளியுமபடி தரிசித்த பொழுது,—இடை அடை துன்பகட்டு அறுக்கு அற அருள் சரணங்களில - இடையிலே (தன்னை) அடைந்த துன்பத்தை

விளைவித்த பக்தர் அங்கே அறும்படி அருளிய திருவடிக ளிலே—ஆலை கரம முனைபு உற விழ - திரைகளாகிய கைகள் முன்னே பொருந்தும்படி நமஸ்கரிக்க,—மழுவும் பொற்கட் டங்கமும் உடையவன் முன - மழுவையும் அழகிய கட்டுவா ங்கத்தையும் உடைய சிவபெருமான் சந்நிதியிலே—பொலி மலி கடல் மண்டிய அவர்களும - எழுகின்ற நிறைந்த சமுத் திரத்திலே ஸ்நானஞ்செய்த அடியார்களும்—மாயைக் கட்டு அங்கு அழிவு உற - மாயாபந்தமும் அங்கே அழிய—கற்று என மிகும் அன்பு இறையொடு அருள் பெற்றார்கள் - கன்றையு டைய பசுப்போல் மிக்க கருணையையுடைய சிவபெருமானி டத்தே திருவருளைப் பெற்றார்கள் எ-று (௬௫)

குரையார் கடலகுட கரைமே லொளிவளர் குணபா
லுளவளை நெடுநீள்த், திரையார் கரமலி கலனு நவமணி
திரணமா நிதியகி றுகிலசீரை, நுரையார் கவரிகள் விரை
யார் தருமு கநறபூ நிறைபுனல் கர்ப்பூரம், வரையார் மத
கரி நிரையார் திகளொடு வாழ்பொற் திருவடி சூழ்விப்ப

இ-ள். குரை ஆர் கடல் குட கரைமேல - ஒலி நிறைந்த சமுத்திரத்தினது மேலைக்கரையின் மேலே—ஒளி வளர் குண பாலுள் வளை - ஒளி வளர்கின்ற கீழைக்கரையிலுள்ள வளைகளை—நெடு நீள் திரை ஆர் கரம் - மிக நெடுமையை யுடைய திரைகளாகிய நிறைந்த கைகளிலே—மலி கலன் ஆம் - நிறைந்த மரக்கலங்களினிடத்தனவாகிய—நவமணி - நவரத்தினங்கள்—திரள் மா நிதி - திரண்ட பெரியபொன்—அகில் - அகிற்கட்டைகள்—துகில் - பட்டுக்கள்—சீரை - வஸ திரங்கள்—நுரை ஆர் கவரிகள் - வெண்மை பொருந்திய சாம ரங்கள்—விரை ஆர் தரு மதம்-மணநிறைந்த கஸ்தூரி—நறபூ- நல்ல குங்குமப்பூ—நிறை புனல் - நிறைந்த பனிநீர்—கர்ப்பூ

ரம் - கருப்பூரம்—வரை ஆர் மதகரி நிரை ஆங்களொடு - மலை போலப் பொருந்திய மதயானைநிரைகள் முதலியவற்றோடு— வாழ பொற்றிருவடி சூழவிப்ப எங்கும் நிறைந்த பொன்போலும் திருவடிகளிலே (வருணன் காணிக்கையாக) இட எ-று.

பாசத் தளையறு துறையுற நிமைப்பவர் படியிற் படிபவருடனடிப, பூசற் றெழிலபுரி திரைநற் பொலிவுயர் புளினத் தலைதகு வெளியுற்றுத், தேசத் தவரொலி கடலிற் பொலிவொலி சின்னத் தொலிதிசை மன்னச்சீர், வாசப்பொழிலிடை யாறிக் கணபாலர் வானோரொடு கழி வழிவந்தான

இ - ள் பாசத்தளை அறு துறை உற்று - பாசப்பந்தமறுத்த துறையைப் பொருந்தி,—இமையவர் படியிற் படிபவருடன் ஆடி-தேவர்களோடும் பூமியிற்பொருந்திய மனிதர்களோடும் திருமஞ்சனஞ்செய்தருளி,—பூசற்றெழில புரி திரை நற்பொலிவு உயர் புளினத் தலை தகு வெளி உற்று - பெருந்தொழிலைச் செய்கின்ற திரைகளினாலே நல்ல பொலிவோடு உயர்ந்த மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளியை அடைந்து,—தேசத்தவர் ஒலி - தேசத்தவர்களுடைய ஓசையும்—கடலிற் பொலி ஒலி - சமுத்திரத்தின் மிக்க ஓசையும்,—சின்னத்து ஒலி - திருச்சின்னங்களினோசையும்—திசைமன்ன - திக்குகளைப் பொருந்த,—சீர் வாசப் பொழிலிடை - ஆறி - சிறப்புப் பொருந்திய மணத்தையுடைய பூஞ்சோலையினிடத்தே ஆறி,—கணபர்கள் வானோரொடு கழி வழி வந்தான் - கணநாதர்களோடும் தேவர்களோடும் கழிவழியாக எழுந்தருளிய நதார் சிவபெருமான் எ-று. (சஎ)

அனறன் றலைகடல் வள்ளங் களவில படிகொண் டடியிணை தொழுதன்பா, லின்றென விடவர் பேன்

றும் பெறவர னிறைதா வெனவிரை வுடனெய்தி, மின
றந் கிடைகழ றுதிகொண் டருளொடு விரவுஞ் சலபதி
விடைகொண்டான், புனறணை கதிர்மதி புனையும் பரன
மிகு பொன்னம் பலமத னுளபுககான

இ-ள் அன்று அன்று அலை கடல வளன் அங்கு அளவு இலபடி கொண்டு - அப்போதப்போது அலைகின்ற சமுத்திரத்தினுள்ள வளங்களை அங்கே அளவில்லாத பிரகாரங்கொண்டு வந்து—அடி இணை தொழுது - (கழிக்கரையிலே காணிக்கையாக இட்டுத்) திருவடிகளிரண்டையும் வணங்கி,—இறை-எம்பெருமானே—இன்று என்றிட என்றும் அன்பால் வரம் பெற - இந்த மாசிமகம்போல எந்த மாசிமகத்தினும் 'அடியேனும் மற்றைப்படியார்களும்' அன்பினோடும் (இவ்வாறே) வரம்பெறும்பொருட்டு—வரம் தா என - வரந்தந்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—விரைவுடன் எய்தி - (அவவரத்தைச்) சடிதியிற்பெற்று,—மின் தங்கிய கழல் துதிகொண்டு - ஒளிபொருந்திய திருவடிகளைத் துதித்து,—அருளொடு விரவும் சலபதி விடை கொண்டான் - திருவருளோடு கூடிய வருணன் விடைகொண்டு மீண்டான்,—தண் கதிர் புனமதி புனையும் பரன் - குளிர்மையாகிய கிரணத்தையுடைய பாலசந்திரனை யணிந்த சிவபெருமான—மிகு பொன் அம்பலமதனுள் புககான - மிக்க கனகசபையினுள்ளே புகுந்தருளினார் எ - று. ()

என்றின் றிகழ்வுறு மாதந் தருதினம் யாவும் புகழ்விழ வெழவாழவும், ஒன்றும் புலிமுனி யுரகந் தருகவனென்றிருந் கனகம் அதுவாகி, மூன்றங் கியபுர வலனங்களவளா ரூவா யிரவாக டேவாரு மன்றங் கியதிரு மன்றம் தொழுதவ ரந்தான் விரவ விருந்தாரகள்.

இ - ள். என்று என்று - இப்படி இப்படி—இகழ்வு அறு மாதம் தரு தினம் யாவும் - குற்றமற்ற மாசநக்ஷத்திரங்களெல்லாவற்றினும்—புகழ் விழவு எழ - புகழப்படுகின்ற திருவிழாக்கொண்டருள,—வாழ்வு உற்று ஒன்றும்-வாழ்வைப் பொருந்தி ஒருப்பட்ட—புலிமுனி-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும்—உரகந்தருதவன் - பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—ஒளிரும் கனகமது உரு ஆகி முன் தங்கிய புரவலன் - விளங்குகின்ற பொன்வடிவமாகி முன்னே பொருந்திய இராசாவும்—அங்கிகள் வளர் மூவாயிரவர்கள் - அக்கினிகளை வளர்க்கின்ற மூவாயிர முனிவர்களும்—தேர் ஆரும் மன் தங்கிய திரு மன்றம் தொழுது - தெய்வத்தன்மை நிறைந்த சிவபெருமான் பொருந்திய திருச்சபையை வணங்கிக்கொண்டு—வரந்தரன் விரவ இருந்தார்கள் - மேன்மை பொருந்த இருந்தார்கள். எ-று ()

ஈரா றுயிருடன் மூவா றமரு மெழுத்துப் புகன்மு
தல் விரியென்றுந், தாரா ரமென வுலகோர் பலகலை
தருமா விரணிய வருமா ரூர்ப்பிற, சீரா தரவரு திருநாள் படி
முதல சிலநாள் வழிசெல மிகநவிக, கூரார் படையின
னருளா லரசர்கள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டார்கள்.

இ - ள். ஈராறு உயிர் மூவாறு உடல் அமரும் எழுத்துப் புகல் முதல் விரி-பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டுமெய்யுமாகப் பொருந்திய எழுத்துக்களாலாகிய சொற்கள்—முதலியவற்றினால் (ஆதியில்) விரித்துச் செய்யப்பட்ட நூல்கள்—என்றும் தார ஆதரம் என - எக்காலமும் ஆதாரமாகிய மூலமாயிருக்க—உலகோர் பல கலை தருமா - (பிற்காலத்துள்ள) பெரியோர்கள் (பின்னும்) பல நூல்களைச் செய்துபேரல,—முன் இரணியவருமாச் சீர் ஆர் தர வரு திருநாள் படி முதல்-ஆதியில் இரணியவன்மராலே அழகு பொருந்த நடத்தப்பட்டு

வந்த திருநாட்களும் படித்தரங்களும் மூலமாயிருப்ப,—சில நாள் வழிசெல - சிலகாலம் முறைமையோடு சென்றபின்,—நவில்க கூர் ஆர் படையினன் அருளால - மானையும் கூர்மை பொருந்திய மழுப்படையையுமுடைய சிவ்பெருமானது திருவருளினாலே—அரசர்கள் கொண்டாடும் நெறி மிக்க கண்டார்கள் - (இந்காலத்துள்ள) அரசர்கள் (யாவரும்) கொண்டாடுமவண்ணம (பின்னும் திருநாட்களையும் படித்தரங்களையும்) மிகுதியாக நடத்தினார்கள் எ - று (௫0)

சொற்றா னுமைபொரு ளரன் மிகுபொரு டுணிவா லவரரு டொகுபாலிய, பொற்றா மரைமலா விரைசூழ் புனலணி புலியூர் வளநகர் புகழ்த்தரமம, கற்றா ருரைசெயல பெற்றா செவிகொடு கவாவார் பொருள்விரி பகர்வார், சீர், உற்றா ரிருவினை யற்றா மிகுபரி வுடையார் திருவடி யடை[illegible]ரே.

இ - ள் சொற்றான் உமை பொருள் அரன் மிகு பொருள் துணிவால் - சொல் உமாதேவியும் பொருள் சிவபெருமானுமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட மிக்க பொருட்டுணிவினாலே—அவர் அருள் தொகும் - அவர்களுடைய திருவருள் (இந்நூலினகட் டுண்) பொருந்தும,—(ஆதலினாலே)—பொற்றாமரை மலா விரை சூழ் புனல் அணி - பொற்றாமரைப்பூக்களின் மணம்பரந்த சிவகங்கையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட—புலியூர் வளநகர் புகழ் இத்தரமம் கற்றார் - வியாக்கிரபுரமென்னும் வளத்தையுடைய திருப்பதியைப் புகழும் இப்பாமாலையைப் படித்தவர்களும்—உரை செயல் பெற்றார் - வாசித்தற்றொழிலைப் பெற்றவர்களும்—செவி கொடு கவர்வார் - காதினாலே கேட்போர்களும்—பொருள் விரி பகர்வார் - பொருளை விரித்துச் சொல்வோர்களும்—சீர் உற்றார் - செல்வத்தை அடைந்தோராய

ரகள்,—இருவினை அறுரா - நல்வினை தீவினை என்னும் இரு வினைகளையும் நீங்கினோராவார்கள்,—மிகு பரிவு உடையார் - மிக்க அன்புடையோராவார்கள்,—திருவடி அடைவார் - திருவடிகளை அடைவார்கள் எ - று (௯௪)

செடிசேர் பொழிலணி புலியூர் வளநகர் செல்வம்
பெருகத் திருமன்றிற், கொடிசேர் விடையின னடிசே
ரொளிதெளி குறிகூ டெக்குழு மறைநழக, பொடிசேர்
வடிவின ரடிசேர் முடியினர் புனல்சேர் திருவிழி யின
ராகி, யடியே னெனதுய ரகலக் கூடிடுநெறி யாளவர்
னடியவர் வாழ்வாரே

இ - ள், செடி சேர் பொழில் அணி புலியூர் வள் நகர் செல்வம் பெருக-செடிகள் பொருந்திய சோலைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சிதம்பரமென்னும் வளத்தையுடைய திருப்பதியிலே செல்வம் தழைக்கக்கடவது,—திரு மன்றில் கொடி சேர் விடையினன் அடி சேர் ஒளி தெளி குறி கூடி - திருச்சபையின்கண்ணே நடித்தருளுகின்ற கொடியிலே பொருந்திய இடபத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடியிலே பொருந்திய ஒளியைத் தெளியுமாஞானம் சித்திக்கக்கடவது,—குழு மறை குழக-கூட்டமாகிய வேதங்கள் பரவக்கடவன — பொடி சேர் வடிவினர் - விபூதியணிந்த திருமேனியையுடையவர்களும்—அடி சேர் முடியினர் - திருவடிகள் பொருந்தின தலையையுடையவர்களும்—புனல் சேர் திரு விழியினர் ஆகி - நீர் பொருந்திய இரண்டு கண்களையுடையவர்களுமாகி—அடியேன் எனது துயர் அகல கூடிடும் நெறியாளரான அடியவர் வாழ்வார் - அடியேனாகிய எனனுடைய துன்பங்கள் நீக்கத்தைப் பொருந்தும்படி ஆண்டருளுஞ் சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டர்கள் வாழக்கடவார்கள் எ - று.

வேறு.

மழைவழங்குக மன்னனோங்குக
பிழையில பலவளனெல்லாம் பிறங்குக
தழைக வஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே

இ-ள். மழை வழங்குக - மழை பெய்யக்கடவது,—மன்னவன் ஓங்குக - அரசன் ஓங்கக்கடவன்,—பிழை இல பல் வளன் எல்லாம் பிறங்குக - குற்றமில்லாத பலவகைப்பட்ட வளங்களெல்லாம் விளங்கக்கடவன,—அஞ்செழுத்து ஓசை தழைக - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினதொலி தழைக்கக்கடவது,—தரை எலாம் பழைய வைதிகசைவம் பரக்க - பூமியெங்கும் பழைய வைதிகசைவமாக்கம் பரவக்கடவது எ-று. (௫௧)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௪௪௫.

கோயிற்புராணவுரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

திருவிழாச்சருக்கத்தில் இருபத்தெட்டாஞ் செய்யுளில் தினகரன் முதலோர் கிழமை நண்ணிக் கொள் நலம் ஆர்வ மணி என்பதற்குப் பானுவாரமுதலிய ஏழுவாரத்தினும் பொருந்தி ஆராய்ந்து கொள்ளப்படும் நன்மை பொருந்திய நவரத்தினங்கள் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று.

மாணிக்கம், முத்து, பவளம், மரகதம், புருடராகம், வச்சிரம், நீலம், கோமேதகம், வைடூரியம் என்னு நவரத்தினங்களுள்ளும் மாணிக்கமுதலிய ஏழும் முறையே பானுவாரமுதலிய ஏழுவாரங்களினும் பரீக்ஷிக்கற்பாலன. கோமேதகம் பானுவாரத்தினும், வைடூரியம் சோமவாரத்தினும், பரீக்ஷிக்கற்பாலன.